8701
Необятното говори – книга 30

ЕПМА

НЕОБЯТНОТО ПРОДЪЛЖАВА ДА ГОВОРИ

ОСИЯНИЯ

(Е Д И Н Е Н И Я, Х О Л И З А Ц И И)

КНИГА ТРИДЕСЕТА

СЪДЪРЖАНИЕ:

1030.1998.06.02 По какво се отличават небесните от бесните....8704
1031.1998.06.02 Четирите асцендента....8720
1032.1998.06.04 Любов и нелюбов....8736
1033.1998.06.05 Ръкотворни и неръкотворни храмове....8750
1034.1998.06.06 Стрелките са 3 или 4....8772
1035.1998.06.08 Операция "Омнария" продължава....8796
1036.1998.07.02 Защо хората на земята....8814
1037.1998.07.06 Елма помага и за студентски изпити....8817
1038.1998.07.10 Орханил ли помогна?....8818
1039.1998.07.11 Плътно с народа!....8819
1040.1998.07.26 Бог е с униженте и оскърбените....8825
1041.1998.08.12 Първи дайте пример!....8828
1042.1998.08.13 Всички сте чада Божии....8844
1043.1998.08.15 Айнщайн – един камък....8862
1044.1998.08.21 Нуждата от преговори 8872
1045.1998.08.27 Мюонният Учител....8878
1046.1998.08.27 Аурубините – елохими пред рождение....8895
1047.1998.09.16 Търси се организатор....8912
1048.1998.09.21 Правилно съчетание на елементите (оригинал и преписи липсват)....8924
1049-а.1998.10.07 Начало на Новия Изгрев....8937
1049-б.1998.10.09 Небомигът на Учителя....8969

НЕОБЯТНОТО ГОВОРИ

НЕОБЯТНОТО ГОВОРИ

2.06.134(1998)г.
Шумен

ПО КАКВО СЕ ОТЛИЧАВАТ НЕБЕСНИТЕ ОТ БЕСНИТЕ

8,50ч.

От известно време, направо визуално идва един образ като основен символ на осияние, което много иска да се роди. Засега само го маркирам, а при първа възможност ще бъде помолен Елма да го обясни.

Вижда се една странна, голяма топка, която се търкаля по безкраен склон на планина. Тази топка е важен образ и символ, чрез който Небето или сам Бог пресява бесните от небесните. Бесните, т.е. същностите без искра Божия, могат да бъдат и в блестящи човешки форми. Те гледат със страх и презрение тази търкаляща се топка, която, отгоре на всичко е и мазна, черна и воняща. Бягат отдалече, когато я съзрат, за да не изцапа хубавите им дрехи. Те очакват принца, не по-малко елегантен и красив от тях – принца със скъпите пръстени по ръцете, - който да ги поеме и на когото могат "да

разчитат".

Значи, първият белег на бесните е да разчитат на нещо или някого. Главната реплика, по която се разпознават, е: "Аз не мога да разчитам на тебе" или "Добре че мога винаги да разчитам на него." Обратно, най-голямото щастие на небесните е да тичат като луди след търкалящата се, странна топка - да падат и стават, да се хвърлят по нея, изпомазани, одрани и разранени. Те не знаят защо правят това, но сърцето им ги влече именно към топката, а не към елегантния принц в бели дрехи. Най-после един ден, след много часове, месеци или години, а понякога и след няколко прераждания тичане, небесното същество с искра от Бога достига топката, която се е спряла в долината. Вземайки си дълбоко дъх, за да не умре от смрадта и ужасната гледка, небесното същество с монада започва с безкрайна любов и търпение да открътва твърдите наслоявания и да промива лигавите с вода от чистия поток в долината. През полувтвърдените и полулигави кори и миазми постепенно почват да се провиждат и живи нерви, артерии и вени. След няколко часа или века, малко по малко отвътре се появява едно измъчено, изумително прекрасно същество, изпаднало в кома. Любимият дълго го разгръща, разваляйки с любов злата магия, полага го на тревата и започва да го възстановява и съживява с дъха и ласките си.

Това е, в общи линии, "филмът", който върви непрестанно напоследък. Един повод за размисъл и питане: кои са бесните и небесните, с които ежедневно се срещаме?

13,10 ч.

– Много древна е историята на побесняването. Побесняха не само хора, животни и ангели, но и същества от Божествен произход. Да разчиташ на някого или на нещо ръкотворно, извадено насила от органите на вселената, и то без упойка, това не е първият бяс. То е вторият, женският бяс и бесът на мъжете, които са склонни да станат жени.

Най-голямата лъжа в историята на развалено-то Битие е на първия вид бесни – лъжата и самолъжата, че някой има право да спасява, да води и да се появява пред очите на другите и да влиза в ушите им с гласа си или шумовете, които произвежда, без самият той да е спасен. Всички бесни мъже, независимо в какво тяло са се родили – мъжко, женско, демонско или ангелско – се разпознават отдалече по това, че искат да се появяват, да въздействат; да им се възхищават или подчиняват. Това са бесовете на ***Пър-***

вия *Залез. Преди това нямаше залези. Вселената и всичките й кълба бяха напълно прозрачни. Когато Първият Артист послуша Бога да почне да играе ролята на сътворец, съвладетел и съперник, всички вихри, заряди, подчинения и възхищения мигновено разбъркаха местата си и се появи мътността, непрозрачността. Единствен Първият Артист никога не е забравял, че играе роля – и колкото и да го мразят и хулят, пред никого досега не се е оправдал.* ***Това*** *значи велик артист! Само нищожествата обичат да се оправдават. Не се оправдават горделивите. У Главния Артист обаче това не произтича от гордост, а от смирение.*

Сега няма да се занимаваме с науката за бесовете, понеже те вече си отиват. Само ще споменем, че бесовете на ***Втория*** *Залез обичат да разчитат на някого и се хранят с мъртви неща, живеят сред мъртви, ръкотворни съоръжения и предмети. Единственото ръкотворно действие, произлязло от Бога, е милувката. Щом като милваш, ти можеш да създадеш, сътвориш, познаеш и утешиш всичко! По-резките движения, особено с инструменти и ръкотворни вещи или предмети произлизат от бесовете на Втория Залез, които убиват милувката, за да притежават мъртъвци. Те сега притежават умъртвена, зашеметена светлина, умъртвен въздух, умъртвена вода, умъртвена храна. Притежават умъртвени близки, колкото и да ги мислят за живи, понеже шавали… Всичко, откъснато от Бога, от Природата и от останалите души, които искат да го обичат и то да ги обича, е жертва на Втората Нощ.*

През Втория Ден, Бог пусна Първия Артист да размести Вкусовете, Представите и Понятията. Така се появиха падналите илухими, които пожелаха да станат електрони от сегашния тип - родиха греха на неотстъпчивата близост. Бесовете от Втория Залез наплодиха лудите от Втората Нощ, които и досега се трудят по земята или крадат, за да се оградят с мъртъвци – вещи, имоти, близки. Всичко, което сте събрали по-близко до себе си, отколкото е определено, и предварително сте го

умъртвили чрез вашите производства, морал и закони, няма силата да ви избяга, защото няма поле и съвест. Ръкотворните въплъщения на безсилието и глупостта ви, с които сте се оградили, нямат поле, защото са умъртвени. Това важи в пълна сила и за храните ви, защото не ги поемате с ръка или уста направо от полето. Нещастните хора – или тези, които ви правят нещастни – почти всички сте със замъждяла съвест и напреднала лудост, понеже се срещате по-често и живеете по-близко и по-продължително на една и съща малка територия, отколкото е здравословно.

Обаче бесовете от Първия Залез и подлудените от тях през Първата Нощ страдат и причиняват страдания от точно обратното: те ***не искат*** *да се приближават. Те държат другите на дистанция постоянно и нямат понятие от милувка, себеотдаване, грижа, приласкаване. Ето защо, невинните души и ангелите от Втория Изгрев трябваше да слязат като момичета, жени и майки на Земята, за да могат чрез нежния глас, прошката, обожанието и милувката да приласкават болни и нещастни.*

В тази приказка, в този жив сън или символичен филм, който ви пускаме напоследък – филма за търкалящата се топка – искаме да насочим вниманието ви към едно разширение на темата за Високия Идеал. Мнозина се отказват от безсмъртие, решавайки, че ще търсят само Принца и Принцесата. Наистина, да търсиш Най-Прекрасната, Най-Прекрасния и Съвършения, и да не правиш никакви компромиси по пътя си към тях – това е ***първата*** *фаза на изпита по разпознаване и преданост. В някои случаи, не се допуска в цели десет живота да се докоснеш до някой друг, за да ти даде Господ оня, който е* ***твоята*** *половина. Тези случаи обаче са твърде редки или стават много рядко в личната еволюция на човека. Ако Принцът и Принцесата са отвлечени, ограбени, насилени, приспани и затворени в буре с дзифт, как тогава ще ги разпознаете? Как ще им се възхитите, първо на първо, когато те не са със своите фамозни шапки и лъскави чепици? Тъкмо бесовете и побеснелите от*

*Втория, Третия и Шестия Залез се обръщат с отвращение, когато видят дзифтената топка да идва към тях. Те си представят съвършенството като красота, чистота и изисканост – в неговите **качествени** форми. Добродетелната представа за съвършенството и импулсът да го търсим не с качества, а с добродетели, са недостъпни за тях, понеже още не са врели и кипели в катрана и не са били запечатвани в буре с дзифт.*

*Нашият любим, нашата сродна **душа** като едно отделно същество – **ето** първата потребност на ангелите от Втория Ден и бесовете от Втората Нощ. Сродното **сърце** се търси в Шестото Денонощие, а сродните **души** – в Петото. Всички, които търсят сродността, са жени, произлезли от Бога или от Неговите подобия, които се опитват да Го имитират. Ако си произлязъл от Бога и си роден във Втория Ден, ти търсиш сродната си душа, намираш я и се сливаш с нея. Ако обаче някой от имитаторите на Бога, с някаква велика цел те е родил във Втората Нощ, ти подлудяваш и почваш да търсиш сродната си душа само в едно същество; но обикновено се заблуждаваш, попадаш под ударите на илюзията и започваш да се бориш за постоянно притежание и присъствие на това същество.*

Мъките на лудите са неописуеми! Като ходите на "работа", като си имате къщи и близки и другите луди ви взимат за нормални, това съвсем не означава, че душите ви са здрави. Душа, която се мъчи от отсъствието на ближния и иска той да бъде само неин, е болна от бяс. Този бяс се цери с тежко и изтощително страдание. Господарите на Карма, Възпитателите на падналото човечество знаят това и са толкова милостиви, че ви вкарват във все по-тежки и по-тежки обстоятелства и състояния, за да не подлудеете напълно. Това говоря не на всички, а на болните от Втората Нощ. Това е преобладаващата част от земното човечество. Болните от Първата Нощ станаха жреци, свещеници, гении, политици, изобретатели, началници и домашни тирани. Бесните от Третия Залез създадоха религиозни и свет-

ски норми, заставящи останалите луди да живеят на несменяеми малки групи между четири стени и да развалят природата и човека.

Най-главната стратегия на ненормалните, които ви водят и наказват, е да ви внушат, че трябва да обичате само едно същество или малко същества; да сте верни само на вашата група, вяра или нация, обединена от някакви общи черти и интереси. Следва инжектиране на друг бяс: студено отношение към "чуждия" и неговото неприемане, прогонване. Божествените класове и йерархии също имат такъв принцип, но под "чужд" там разбират само онзи, който иска да ни откъсне от любовта към всички.

По повод на приказката за лоената или дзифтената топка, която се търкаля по склона на безлюбието, докато спре на дъното на отчаянието, трябва още да се добави, че зрящите сърца и души виждат сродната си душа при всички условия – дори и когато е разделена в много тела, и някои от тези тела се търкалят по склона на планината, загубили всякаква свяст и надежда. Да не бъдеш сърдечно зрящ, значи да си сляп или късоглед, според терминологията на Небето. Сърдечно зрящият вижда съдържанието на всяко буре, на всяка обезобразена топка, в които са затворени сродните му души. И тъй като любовта е работа и помощ, а не лежане с красавеца или красавицата, зрящите сърца и души обикновено са потънали в работа и тичат денонощно по склоновете на света, за да гонят своите си – онези, на които ***не им върви*** *в живота. Рядко е на някой да му върви на земята, и да е от нашите. В този век да си красив, преуспяващ и същевременно чист и добър, отзивчив към всички – това е едно голямо изключение.*

А децата на Първия Изгрев и Първия Ден са ония, на които всичките души са сродни. Те обичат ***Бога*** *и затова не могат да не Го обичат и любят и тогава, когато Го срещнат по улиците като някой човек. И понеже днес повечето от половината човеци са Човеци, т.е. сам Бог на земята в Своята множествена форма, то да не посрещнеш и да не при-*

ласкаеш Баща си, когато е в немилост, е първият грях на синовете и дъщерите Му. Побеснелите и недъгави сърца сега ходят с милиони по стъгди и площади, зяпат насам-натам, мислят за глупости и абсурди и ежесекундно се разминават с Господа на земята, сякаш е невидим! Теорията на чуждостта, внедрена в подсъзнанието и съзнанието ви от хиляди години насам, ви прави да вървите и да гледате като статуи и да не прегръщате всеки срещнат на улицата със сълзи на очи и с ридания, защото това е Баща ви, Майка ви, Любимия или Детето ви! Тази жестока хипноза е завладяла тъй плътно сърцето и мозъка на нещастните хора, че в беса си те дори ***убиват*** *Господа на улицата! Нещо още по-тежко: лишават Го от покрив, хляб, ласка или словесен балсам, когато играе ролята на обикновен човек, който е изоставен.*

Вие нямате и най-бледна представа какво е животът в разумната част от вселената. Там няма работа, в смисъла на вашите организирани престъпления със заплати и хонорари. Единствената работа там е да посрещаш всеки срещнат, без изключение, и да го каниш на угощение в къщата си. Да му отдадеш всичко, с което са те дарили Бог и природата, без да остане нито един атом от теб или твоите притежания неотдаден. Това е най-висшата работа, най-висшият смисъл на живота в цялата вселена, която е вярна на Бога. Там няма никаква опасност да се промъкне Второто Грехопадение – някой да поиска някого за себе си. Там е невъзможно и Първото Грехопадение – някой да застане и да говори на другите като по-умен. Ако Учителите подражават на бесните в това отношение, то е само защото инак не бихте ги разбрали. На Небето Учител и ученик, любим и приятел е ***всеки****, с когото се срещаме – и затова не са необходими учители и катедри, нито слушатели и столове.*

Небесните същества (т.е. самите вие, ако принадлежите към оная половина на човечеството в момента, която е с искра Божия) се отличават и по това, че когато са на земята, те умеят да се разми-

*нават с хората от другата половина. Да се разминеш с дявол, без да те пороби – това е най-великото изкуство на земята. Да се освободиш от него незабавно, ако имаш такава сила – това е белег на принадлежността ти към Бога. Да го търпиш и да му служиш без да го мразиш и без да злословиш зад гърба му, когато си по-слаб от него – **ето** ролята на ангелите Божии на земята, когато още нямат връзка с атмическия свят. Да се посветиш изцяло на Словото Божие и на Неговото Дело, превъплъщавайки го в живот; приближавайки и отдалечавайки всеки срещнат в нужния ритъм и нужната последователност, без да повтаряш с някого приближаването, ако не е по волята на Бога – това вече е белег на пълна небесност и пълна освободеност от бесовете.*

Пак ще попитате: "Как да разберем каква е волята на Бога?" – По това, че ставате по-млади, по-умни, по-здрави, по-добри и по-красиви. Ако някой остане с някого цял живот - дори и приковани един към друг за ръцете и краката - и се изпълнят тия условия, значи това е волята на Бога. Ако се раздаваш на всеки или на мнозина или на най-достойните, но пак остаряваш и погрозняваш – значи пак нещо ти куца в изпълнението на волята Божия. А може и да останеш съвършено красив, млад, здрав и гениален до последния миг на живота си и дори да добиеш физическо безсмъртие – ако не разпознаеш Учителя и Словото в последното им явяване на земята и продължиш да разпространяваш богатството им от предишните, втори лъч няма да се запали над главата ти никога! Докато не станат 12 и не заблести ореол около цялото ти тяло, ти никога няма да станеш като Учителя и ще продължиш да купуваш и продаваш, да осъждаш, поучаваш и назидаваш, да считаш своя вътрешен глас или вътрешния глас на някой, който се представя за Учителя, като най-меродавен.

Йон, йосон, иордон!

Да приласкаеш Бога на земята!

15,50 ч.

16ч.

– Не може да няма някакъв външен белег, дори и микроскопичен или напълно неизвестен и за най-добрите физиогномисти, френолози и хироманти. Може ли да ни се разкрие кой е този белег, когато срещнем някой смайващо красив и съвършен човек с духовни познания, дарби и добродетели, които съвпадат напълно с представите ни за посветен или адепт от най-висока класа, но този човек или висш дух не приема Учителя като последното въплъщение на Бога на земята и не разпознава и не приема Словото Му в най-последната му изява на земята?

*- Това е цяла наука, и на Небето я наричат **хоархия**, преведено на ваш език. Хоархията третира именно този въпрос: какви са причините повечето стремящи се да се отклоняват по странични пътища или да остават в пътя на своеглавието, а само малцина да летят винаги след Учителя и да Го разпознават незабавно, когато се яви в някое време или в някой свят. Линиите и формите на разпознаването и предаността имат един общ алгоритъм, но тези, които са плод на любовта към Учителя, са най-хубави и съвършени. Наистина, хубостта сега е най-високият израз на неотклонно следване на Учителя. Ето защо, красивите и дори прекрасните, все още си стоят при себе си или при други любими и учители. Хубостта е такова нещо, за което няма стандарт и описание, и тя се явява сега отново само в истинските българи. Онези чужденци, които са разпознали Учителя и са Го приели за единствен и за синоним на Бога, също започват да стават хубави. Скоро, когато дойда в Русия, около мене ще се съберат само хубавите и не особено красивите, а красивите и даже прекрасните пак ще кретат на опашката – или въобще пак няма да ги има. Но за да стане това, в руския език трябва да се появи дума, съответна на "хубост" – или да се възроди някоя от диалектните, ако не влезе в употреба самата българска дума "хубост". Хубостта е съчетание на отявлена индивидуалност с красота, но красота с пропорции и мерки според*

*физиогномическата наука на **Учителя**, и удивителен синтез на мъжкото и женското начало. Хубавият мъж в този, новия смисъл, е винаги с нотка на женственост, а хубавата жена – с нотка на мъжественост. Красавците и красавиците са много по-поляризирани и по-малко индивидуализирани, затова по журналите и ревютата си приличат много повече, отколкото Божествените, хубавите хора. Красавиците и красавците обслужват предимно хипофизата: те се стремят с всичка сила да задоволяват всичките си желания и особено да се наслаждават със себеподобните си без никакви скрупули и задръжки, поради което не могат да не бъдат красиви за няколко мига на Битието. Но понеже ядат физически, астрални и ментални меса и пушат и пият в един от тия три свята или във всичките едновременно, те бързо остаряват и се покриват с бръчки. Каквито и помади и кремове да използват, с каквито и хормони да се инжектират, с каквито и младежи да се освежават, каквито и пластически или генни операции да си правят, те не могат да излъжат Бога и ясновидците, защото от черния им дроб пълзят червеи на всички страни и напълват тялото и аурата им. Тези червеи вонят много лошо.*

За отбелязване е, че хора, които имат някои малки пороци, но разпознават Словото Божие и работят за него, не миришат лошо като другите и в тях няма червеи.

Грозници, обикновени или хубавци, които са се впили само в един човек или в собственото си семейство, не са пълни с малки червейчета или глисти, а имат една грамадна астрална или ментална тения, а често и двете едновременно, преплетени. Тези тении ги карат постоянно да се безпокоят, да ревнуват или да подозират.

Ние нямаме право да ви издаваме френологичните и физиогномични мерки на хубостта, т.е. на човека, който разпознава Учителя и Словото в последното им явяване на земята. При това, хубостта засега е почти непроявена, защото спи зад много обикновени и дори грозни или отвратителни наслед-

ствени черти. Който има развито трето око – говоря за епифизата, а не за хипофизата, - може да вижда удивителната хубост на истинските ученици на Учителя, дори и когато външно са само обикновени или красиви. Красотата подвежда, и затова у красивите ученици, дори и да са верни на Учителя и Словото, е по-трудно да се види хубостта. Обикновените обаче и грозните, които изучават Словото и се мъчат да го прилагат на дело, имат толкова хубави духовни лица и тела, че понякога хората се чудят на истинските ясновидци защо дружат предимно с такива. Добрият човек, прекрасният, ученикът, всъщност са вече завършени ангели или много напреднали човешки души, които са се скрили в по-обикновена външна форма, за да не миришат.

Няма по-миризливо нещо от красавците и красавиците на земята! То е нещо много по-лошо, отколкото един български селски клозет. Това, което става вътре в него, когато простите хора не знаят как да го дезинфекцират, става и в стандартните красавци и красавици. Ако такова нещо във формата на човек е станало естрадна или филмова звезда, но пръска в пространството само първичен ритъм, дисхармония, съблазън, чалга или насилие, то тази смрад излиза далеч извън пределите на етерната и астралната му аура и тръгва по ефира. Тогава видимата красота спада до красивост и красотия и служи на ада с всичките си суперменски и порнографски мощности. Живите мъртъвци - за съжаление повечето млади хора, които се движат в техния инфернален ритъм - са мощни магнити за милиардите ефирни и масмедийни елементали, които са натъпкали радио-телевизионната сфера на земята до извънгалактически предели.

Сега вече разбирате защо по-простите и глупави души си избират по-лъскави тела и физиономии от гардероба на вселената, когато им предстои да се родят на земята. Те дълго обикалят по астралните магазини, за да си изберат по-елегантно и привлекателно тяло – и Бог не ги спира, защото знае, че Истината се учи чрез страдание. Тъй като

почти всички стандартни номера и модели от модните къщи на ада и висшия астрал са от синтетична материя, създадена от самодейци и демони, то, когато се родят и пораснат на земята, конфекционните красавци и красавици, дори и да са суперинтелигентни и с по пет висши образования, дори и да посещават редовно църквата, да са въздържатели и вегетарианци или да принадлежат към някое чисто духовно общество, започват да миришат остро: душата им се изпотява в синтетиката на красотата. Тогава те се заклеват, че следващия път ще си изберат по-обикновено лице, даже некрасиво.

Благоуханието на обикновения човек, когато се интересува от истината и прави добро, произлиза от неговата хубост. Вместо пот и червеи-елементали, от него се излъчва меко сияние и гласът му гали душите. Ясновидецът вижда, че той си е купил по-евтина дреха, но истинското му лице и тяло са привлекателни както за хора, така и за ангели. Има дебеланковци и на пръв поглед неприятни хора с опадали зъби, които не могат да си ги оправят, защото нямат пари. Има всякакви обикновени и не особено симпатични външно хора. Да се родиш такъв днес – това е един изключителен аванс, който ти се отпуска от Небето. С такова лице и тяло ти можеш да попаднеш при Учителя още в сегашното прераждане! Вие знаете това от всички групови снимки с Учителя. Като знаете това, не се чудете повече, че около Учителя на земята се събират предимно хора от "кол и въже". В редките случаи, когато откривате някое по-хармонично лице измежду другите, това не е красота, но хубост. Вие познавате такива хубави хора от Братството и можете да ги назовете по име.

Не мога да ви дам сега физическите мерки на хубостта, но мога да ви кажа социалните. Красавците се събират с красавци. Когато не се събират с красавци, за да задоволяват егоизма си, те се събират с някой по сметка или по принуда. Обикновените хора се събират с обикновени, защото нямат друг изход или понеже нямат пари. Красотиите се събі-

рат с красотии, а хубавичките – с хубавички или… полезнички. Едно от свойствата на симпатичните и хубавичките е да си мацат лицата и да си скубят веждите. В това насилствено погрозняване им подражават даже някои обикновени. Истински красивият няма нужда от червила и помади, от бои, от скубалки, горелки и сенки, понеже няма комплекс за непълноценност и отдавна се е простил с инстинкта на маймуната да подражава на другите.

Сега някой ще каже: "Учителят не може да говори така! Няма такова нещо в беседите." - Учителят пък ще ви каже: "Не стига, че си скубете антените или ги изгаряте от корен, ами и не четете беседи. Оная сестра, дето редактира беседите Ми, за да изхвърли тия работи, знаете как си плати. Това обаче не пречи тази вярна и предана сестра, която обичаше Учителя повече от всичко въпреки кривото си разбиране за редактиране, сега да е вече между вас, като едно от най-хубавите момичета в Братството.

Внимавайте: почти цялото Братство, което беше около мен, расте и се проявява в момента пред очите ви – тук и предимно в Русия! И за разлика от преди – именно защото тогава бяха обикновени и грознички, - сега са по-хубави и невинни от всички на света. Те само ви наблюдават и ви гледат сеира. Вие, от средното поколение, сте един преходен период. Единственото, което можете да направите, е да им предадете вярно Словото, да не приказвате много и по-малко да се излагате. Те знаят през какво сте преминали и затова не гледат на лице.

Ето по какво ще ги различите. Ако хубостта им е хубост, а не някаква ангелска красота или светска красивост, те непременно ще дойдат при изворите на Словото. Хубостта има един атом в хиперфизата; а хиперфизата, за разлика от хипофизата, се занимава с координиране на Слово, Дело и Живот. Затова истински хубавите, както и да са се облекли външно, за да не ги изядат гъсениците, не се стремят само да консумират Слово, а се включват активно в Делото. Те искат да живеят единно, [но] не

като религиозните и окултистите.

Хората на хипофизата са раздвоени, разтроени, разчетворени или…"размногорени". Те живеят, за да се подсигуряват: искат да си подсигурят и бурето с меда, и глупавичко и полезничко в къщи, и младичко и красивичко навън. Всичко това не е лошо, защото поддържа хипофизата в изправност, и е по-добро, отколкото въобще да не храниш душата и тялото си или да не ги дохранваш. Останалите хора живеят къде-къде по-лошо и са в много по-големи противоречия. Но когато говорим за хиперфизата, т.е. за хубостта на душата и на истинското ни лице, което го виждат само ясновидците, ние имаме предвид тия ученици, които не само разпознават и изучават Словото, не само отдават живота си на Делото, но и се събират да живеят заедно. Сега мнозина ще кажат: "Нима религиозните и светските хора, нима духовните хора и много хора в Братството не живеят заедно, не се обичат?" - Така е, но това още не е дейност на хиперфизата. При хиперфизата има няколко фази, няколко процеса, които са типични за Христовия човек.

Когато напъпи, хиперфизата разпознава Учителя в последното Му превъплъщение на Земята; когато цъфне, хиперфизата разпознава и изучава Словото в последната Му изява на Земята. Словото идва не само чрез Учителя, но и чрез тръбите Му; ала да си представяш Учителя без единатори и единаторите без Учителя, значи да си представиш орган без тръби или тръби без орган.

Когато завърже, хиперфизата, т.е. органът на Христовата Вселена, изпитва силно желание да живее със своите си, а не с чужди. Тогава се образуват братски общини, в които нашето семейство е Братството, и то запълва до последния ни зов и атом всичките нужди на нашите интегрални личности. Хората на хипофизата си имат от всичко, но на различни места. Затова те все още живеят с разкъсано съзнание: мъчно им е, че любимият не им вярва или че побратимът не е любим...

Над всички тия положения обаче има едно – най-

високото: когато хиперфизата узрее и даде сочен, сладък плод. Това е върхът на всички Христови посвещения и постижения, върхът и цялостта и на Христовите добродетели. Това е желанието да отдадеш самия себе си, както и всичко, което имаш и криеш до този момент, на другите. Така са разбирали Учителя съвършените богомили. Те не оставиха нищо за себе си и живееха по-щастливо и по-изобилно от всички останали. Когато всеки дава на всички, благата, здравето, младостта и хубостта се умножават не по аритметически и по геометрически, даже не и факториално или експоненциално, но със степен, равна на безкрайност! Тогава напълно изчезва мисълта за себе си, и понятието "лишение" става неразбираемо завинаги. При плододаваща хиперфиза ти не се интересуваш кой се катери по клоните ти, кой те бере и чупи гранките ти или не те оценява. Ти не мериш крушите си на килограм и не казваш цената си, за да ти плащат. Ти не скърбиш и не се мъчиш, когато плодовете ти падат и гният по земята, защото нямало кой да дойде да си вземе. Ти се радваш и на прасетата, че ще се наядат, защото от това Небето по се радва, отколкото от продаването на принцовете, които са си харесали принцеси. Понякога чувстваш, че умираш от мъка, когато виждаш как принцовете и принцесите изгниват под земята, а твоите семена от гнилите ти круши и ябълки дават буйни филизи, по които кацат само пилците…

Яр, яра̀р, яранàр !

По-добре бос и гол, но жив!

18,35ч.

На 30 юни 134 г. вечерта – импулс да се вземат и отворят напосоки три тома от Учителя. Още в първия, Той повтаря една от основните теми в горното осияние: за първите дни на Сътворението, за това що е изгрев, залез, зенит и полунощ:

"Четирите посоки на физическия свят – изгрев, залез, зенит и полунощ – не са само

механически точки или положения, но те представят още и четири процеса, фази или състояния, през които минава съзнанието. От това гледище, ако кажем, че някой човек е отишъл наляво, имаме предвид залез на слънцето.

Ще прочета първа глава от Битието: "В начало създаде Бог небето и земята" (1 ст.). – При числото едно, Бог създаде небето и земята – първата стъпка надясно. "А земята беше неустроена и пуста; и тъмнина бе върху бездната, и Духът Божий се носеше върху водата" (2 ст.) – При числото две, земята е била неустроена и пуста – първата стъпка наляво." *(т."Опорни точки в живота", стр.21-22, беседа "Живите числа" от 25.06.1942 г.)*

"И тъй, ще се измени светът на пауните, на петлите, на пуяците – и ще остане в нас само светът на чистата мисъл! Тогава ще кажем: "Всичко, създадено от Бога, е разумно!" Неразумното не е от Бога. Всички мисли, чувства и постъпки, в които няма измяна, нито промяна, са Божествени. Обаче мисли, чувства и постъпки, които се изменят, са човешки. Следователно, трябва да знаете какво съдържа Божественото и какво – човешкото. И човешкото не е лошо, но на него не може да се разчита, освен при известни условия. Божественото работи през всички времена и епохи, на Него всякога може да се разчита. В човешкото ние се очароваме и разочароваме, а в Божественото се насърчаваме и очароваме. Само Божественото открива пътя към великото бъдеще." *(т."Новата мисъл", стр.204-205, л."Новата канализация" от 30.11.1932 г.)*

*"Съвременните хора не успяват в живота си, защото се ръководят от евангелия, писани от самите тях, а не от **Божието** Евангелие, от Словото на Духа. В който дом влезете, навсякъде ще видите отворени старите евангелия на мъжа и на жената. В евангелието си към жената, мъжът пише: "Ще седиш повече вкъщи! Ако излизаш вън от дома, няма да гледаш чуждите мъже!" И жената пише евангелие за мъжа си: "Ще гледаш работата си добре! Пред чужди жени няма да се спираш!" Казвам: затворете старото евангелие и напишете ново, което се отнася еднакво и за мъжа, и за жената, и за децата. Новото евангелие съдържа следното правило: "Ходи там, където **Бог** те праща!"* (т."Лъчи на живота", стр.273-274, беседа "Път за освобождаване" от 24.08.1937 г.)

2.06.134(1998)
Шумен

ЧЕТИРИТЕ АСЦЕНДЕНТА

ЖЛО / ПЦ

- Дава се наистина съвсем условно (Елма говори за асцендента на П.Ц. от Шумен – б.п.)*, тъй като той е роден предварително на Венера, и за няколко секунди е преместен на Земята, за да помогне на земната култура. Такива трансфери се правят в много редки случаи, а напоследък – постоянно. Ето защо, рожденият небомиг на Йоним - посветен от Венера – трябва да се прави по венероцентрична система, за време 4.78 земни секунди преди раждането му на Земята. Ангелите на Правдата и подвига пренесоха през тези 4 сек. и нещо душата на новороденото от Венера, като там черупката му умря, за да се роди той като дете на Земята. Родителите му на Венера знаят това и постоянно бдят над него.*

Долорес Бариос – момичето, което твърди, че е дошло от Венера. Забелязва се, че има две слъзни жлези. Повече ли плачат от нас венерианците?....

При ясна предутрин, когато Зорницата е на около 3° над хоризонта, той може да прави връзка със своите си, като пее и свири Венерините песни на Учителя - и на първо място "Благост", "Блага дума на устата", "Сладко медено". Може да започва с астроформулата и астромолитвата на Венера. Неговата носталгия по родния свят е толкова силна, че той понякога чувства, че умира от скръб, защото тука любовта не се цени. Той копнее за хармония, каквато на Земята рядко се постига, и си въобразява, че хората са много по-добри, отколкото са. Свързването му със земни жители в астрално-биологични отношения е една драма за него, но не го натоварва с карма, а натоварва самите тях, понеже да не оцениш един пришълец е едно от най-тежките съзнателни или несъзнателни престъпления.

Службата му на Учителя с песен, свирене и пе-

дагогика е водено от акт на смирение, а не от тщеславие, както у почти всички останали. За вас е истинско благословение именно той да излиза пред всички и да показва упражненията, да води и организира братския живот. Рядко ангел на благостта и благодатта като него се е съгласявал с такава открита обществена позиция.

David Silva – Музика на Сътворението

Засега се дава 12°23' в Близнаци, като той има правото да си смени асцендента. Единственият човек с четири асцендента, от практиката ни с вас до-

*сега. Той е квадриална, четворна монада, като всяка една нейна част, като отделно семенце, е попаднала в различно време в земята от замаха на Сеяча. Азиентът, който сега се дава, е попадането на първото зърно. Закръглено, той дава 13° на Близнаци, и П. има право да си избере **този** хороскоп в неговия живот като водещ, т.е. **тази** съдба. Но има правото да поиска и всеки един от останалите три асцендента, след като узнае какво развитие на живота и съдбата му би дал всеки един от тях. На практика, действат и четирите, но с различна сила и в различна степен. Сега от **него** зависи кой ще си избере като водещ – доминантен. Ако избере четвъртия, ще има най-силно щастие в личния, интимния живот. Ако избере третия, му се пише успешна и плодотворна дейност като музикант по сцените на света. Ако избере втория, той ще продължи да бъде изключително подходящ и полезен като един от най-чистите примери за водене и организация на братския живот. Ако избере първия, който се дава сега, той избира да бъде сработник и побратим на Христа в Неговата основна работа – страданието. Като плод, ще има и Христови постижения, но те няма да дойдат скоро и няма да са чести.*

Jean-Pierre Alaux - Сънят на Евтерпа

Във връзка с това, бе отворен, пак спонтанно и напосоки, един том от Учителя ("Аз ви избрах", беседа "Труд и мъчение" от 4.03.1920 г.):

"Вие не можете да разберете труда, докато не разберете мъчението. Първата фаза на мъчението – ще слезеш до дъното, дето са корените; оттам ще се поляризираш и ще се образува едно движение нагоре – ще отидеш към труда." (с.33)

*"Посоката нагоре се нарича труд, а надолу – мъчение. Бог се движи към безкрайно малко време и към безкрайно малко пространство. Значи, мъчението е движение надолу – да разберете Бога в най-нищожното Му проявление, да разберете, че Бог действа там, дето не се забелязва никакъв живот. Онзи, който не е разбрал мъчението и започне да се движи нагоре, него го очакват големи катастрофи. Тези хора не искат да работят и казват: "**Другите** да работят за нас!" В Божествената книга е писано тъй: който не се мъчи, той не може да се труди – който отхвърля мъчението, не може да се ползва и от труда. Следователно, този човек се лишава от плода на човешкия живот.*

И тъй, първата стъпка е мъчението – слизането към Божествения живот, към Бога, както се проявява в материалния свят; и да виждаме във всички действия Божията разумност. При мъчението ще се развива тялото ни, мускулите – ще бъдем здрави. Всички хора, които се движат нагоре, които се трудят, имат организирани мозъци и добри мисли. Не може да има добра мисъл без движение нагоре, т.е. без труд. Но онзи, който мисли постоян-

но за земята, е осъден на израждане. Следователно, когато започнем да приемаме магнетизма от земята, ще се развиваме като растенията: листа, клончета, цветове и плодове. Първо ще се намерите в положението на житното зърно: като дойдат нещастията върху вас, ще ви заровят, но не издавайте никаква въздишка. Задълбочете се в себе си. А какво прави човек в такъв случай? – Стряска се. Не, ще постъпите като житното зърно. Докато не се събори светът, нищо няма да се създаде! Докато земята не се преобърне от долу на горе, докато не се разоре, житното зърно няма да излезе. Ако средата, в която живеете, не ви затрупа, вие не можете да никнете. Всяко страдание е малкото пръстчица, която се трупа отгоре ви. Всяко страдание е пръстта върху житното зърно, за да не го клъвне някоя птичка. А когато се посипе с пръст, то почва да се движи нагоре и надолу.

Като страдаш, кажи си: "Заровиха ме, погребаха ме, посипаха ме с малко пръст – т.е. смъртта ми дойде." Но всичко това е предвидено, и в окултната наука се нарича "изпитание". Има зърна, които не могат да поникнат – това значи, че те не са издържали изпитанията си. На всеки от нас, като му се тури малко пръст отгоре, дава му се възможност да расте. Ако пък ви се даде някакъв изпит и вие се страхувате, не устоите, не го издържите – спирате се в развитието си за една, две или десет години, но след време ще продължите оттам, където сте спрели. Този закон работи навсякъде. Всички бедни ученици, които са били смели и решителни, са успели да си проби-

*ят път; а богатите ученици, като срещнат трудности в училището, напущат го. Не са външните условия, които създават човека, а мъчението. Проверете този факт. Хора, които са готови да се мъчат, **те** ще се повдигнат, **те** ще сполучат! Който се стреми към труда, а избягва мъчението, неговите идеи ще се реализират само 50%. Но ако се трудите **повече**, отколкото са силите ви, то това е от лукаваго.* (стр.37)

*И тъй, който приема мъчението, става красив, и в него постоянно приижда божественият живот. **Такъв** е законът на Бога. Бог е постоянно на страната на слабите. Всеки, който се е хвалил, че е силен, Бог му казва: "Хайде да се поборим!" Господ започва да го тъпче, за да го убеди, че е една от **малките** единици.* (стр.38)

Онзи, който е слязъл до дъното на мъчението, веднага ще приложи пробуждането, а който не е дошъл до дъното на мъчението, ще каже: "Нека си почина…" Като си лягате да спите, подразбирам, че не сте слезли още до дъното. Сънят е процес, който показва, че още слизате надолу, за да почерпите енергия за вашия бъдещ живот, за вашето бъдещо развитие.

И тъй, мъчението е движение надолу, трудът – движение нагоре, страданието – заравяне, събуждането – извървяването на пътя. Онези, които спят, ще си спят - няма да ги събуждам, ще ги оставя… *(стр.40)*

12,00ч.

…В същия миг завиха сирените по случай 2 юни, по традиция една минута в годината. Единствената минута, в която българите имат шанс да изпаднат в молитвено състояние, да си помислят за мъчениците на България, за всички паднали за свободата в нашата история. В тази минута всички религиозни и нерелигиозни могат да се обединят, да се свържат с невидимия свят. В момента Баща ни вътрешно казва, че ***всичко, за което се помолим в този рядък момент през годината, ако е за благото на народа*** *ни, ще се сбъдне.*

Докато звучаха сирените и ние стояхме развълнувани на прозореца, свързвайки се с всички, пожертвали живота си за свободата, но и усещайки някаква мъка и съжаление, че по улиците почти никой не се спира, се изясни още нещо. Изречението от Учителя, което цитирахме писмено в момента, бе прекъснато от сирените точно по средата: "…Онези, които спят, ще си спят - няма да ги събуждам, ще ги оставя…" От добро желание да се завърши с положителната част на тази мисъл – че Учителят ще продължи да върви с тези, които са се събудили, - четящият цитата издиктува текста докрай и той бе дозаписан в секундите, когато сирените вече почнаха. Вътрешно обаче веднага се каза, че втората част от тази мисъл трябва да се

запише след свършването на сирените и след като Елма даде няколко важни обяснения.

Голямата статуя е "Майка България" от скулптора Ненчо Русев, открита през 1910г. в гр.Каспичан. Пред нея е апостолът на свободата Васил Левски. Другите две статуи са на Райна Княгиня и бабаТонка Обретенова. Образите най-горе са на Христо Ботев, капитан Петко Войвода, Стефан Караджа и Ангел Кънчев.
Под тях са Иван Кършовски и Мамин Кольо

Тази българска традиция, като един от най-мощните национални феномени, има огромна магическа сила, ако посветеният знае какво значи тя в езотеричен смисъл и по какъв

начин може да се използва. От осиянията знаем, че и един футболен мач, който се предава наживо, може да бъде "обработен" от посветените, когато го гледат на стадиона или по телевизията, ако произнасят определени формули и молитви в това време: тези молитви минават през ефира и стигат до милионите запалянковци на стадиона и по света. А в случая, за който говорим (2 юни тази година), се обяснява, че това, което Небето в момента извършва чрез нас, не е само един бял магически акт, но и прогноза, пророчество. Тъй като в минутите до 12,00 ч. абсолютно никъде другаде – нито в България, нито където и да е по света – не е било извършено нищо по-важно и съществено от четенето и записването на цитираната мисъл от Учителя, обяснява се, че първата ѝ част се превръща в мистическо и магическо действо, важащо до края на календарната година. Сирените ни прекъснаха точно където трябва, за да се пусне в действие предназначението на настоящата кабалистическа вибрация за целия свят и за 1998 година: Девета вибрация. Това значи да оставим твърдо и категорично всички ония, които още спят около нас. Тръгването с онези, които са се събудили – втората част от изречението – остава за догодина, както обяснява в момента Елма. До края на тази година нито има надежда, нито сме длъжни повече да убеждаваме някои любими, но спящи души, да ни потърсят и да се присъединят към нас. Този акт на Учителя днес спестява много излишни терзания и действия, които биха ни мъчили до края на годината, ако в момента не ни беше обяснено.

Един от присъстващите съобрази, и отгоре се потвърди, че тези, които са в Първа лична вибрация до края на годината, имат правото и силата още сега да поведат събудените и ония, които ще се събудят до 1 януари 1999 г. Освен това, Учителят обясни точно, какво всъщност значи да загинеш за свободата:

- Всички ония свидни нам български и общочовешки герои, които са дали живота си за свободата, са извървели само първото стъпало – борили са се за политическа, икономическа или религиозна свобода. Без да се пренебрегват историческият принос и реалните плодове на жертвата им, в момента може да се каже, че това е само капка в морето от робство, тъй като хората продължават да се унищожават, да ядат животни, да боледуват и да се изтезават физически и психически – всеки в името на собствената си правда и щения.

Да дадеш живота се за свободата, значи да загинеш завинаги за обидата, гордостта, тщеславието и налагането на собственото си мнение, колкото и право да ти изглежда то и колкото и вярно да е от гледна точка на Абсолютното; да дадеш пълна свобода на ума си, сърцето си, душата си, духа си и тялото си да изразяват любовта така, както ***ти*** *я усещаш и разбираш; да дадеш пълна свобода и на* ***другия*** *за това, без да го наставляваш и коригираш; и да му дадеш пълно предимство пред себе си, дори и когато не си съгласен с него. И – заедно с всичко това – да не позволиш никому да те зароби. Да отстояваш всички тия позиции на съществата с искра от Бога така, че – ако потрябва – да ти отнемат и живота за това. Това значи, според нас, да дадеш живота си за Свободата! Нищо повече.*

Ето какво казва Учителят в беседите на тази тема:

Трябва да бъдете смели! Знаеш какво е да бъде човек смел? Разправят за българския революционер Левски, че турците пуснали цяла потеря да го търси. Той обръснал брадата, мустаците, вързал си кърпа, облякъл се като мома, завързал си кърпа, взел хурката с кълелята и тръгнал подир потерята, върви и преде. Те го търсят. Каква смелост! Пита го един: "Да не си видяла тук някой харамия да е минал?" – "Преда си, де ще го видя." Той гледа мома, преде си. Смелост имал. Вие ако сте, ще излезете, ще кажете: "Аз съм." Не, ще се предрешите като млада мома и няма да казваш, че си Левски, но че си млада мома, която си мисли и преде. (Из Беседата "Към съвършенство" от 10.04.1940)

Ботев е една душа, един дух, който и сега живее и работи. Ботев сега работи по-усърдно, отколкото в турско време. Днес той е

повече прогресирал, отколкото на времето си. Ботев, ако дойде днес в България, пак ще го подведат под някакъв съд, под някакъв закон. Ще кажат: "Ботев е анархист, той е такъв, онакъв..." и веднага ще го повикат в обществената безопасност. *(Из беседата "Произход и значение на светелника" 19.11.1933)*

Ботев писал: "Не Ти, кой си в небесата, но Ти, кой си в мене, Боже, мен в сърцето и душата". Той искал да каже, че Бог е в душата, че Любовта се проявява чрез душата. Бог не си служи с насилия и убийства. Ботев се вдъхновяваше от идеята за освобождаване на България от турско робство. Той схващаше, че освобождението на народите идва от Любовта, от братството между народите. Казвам: Бог освобождава народите, а хората са проводници на Божията воля. *(Из Беседата "Човешкият нос" от 1.03.1933)*

Когато Бог или живата природа чрез този чук на страдания свърши своята велика работа върху нас, Той ще го сложи настрана и ние ще бъдем поставени на видни места, както Вазов и Ботев са положени в Борисовата градина. Така и вие ще бъдете поставени, като статуи в божието Царство. Всички ще бъдете видни хора. *(Из беседата "Ще се изкоренят" от 29.08.1926)*

Колкото по-много герои има един народ, за да се самопожертвуват, толкова по-много блага ще има тоя народ. *(Из беседата "Десен и ляв път" от 13 юни (31 май) 1920)*

Днес светът се нуждае от велики хора, от истински герои. *(Из беседата "Знание и сила" от 21 септември 1941)*

Няма по-голямо благо за човека от това, да приеме страданията си доброволно и да умре на кръста като герой. […] Човек е дошъл на земята да воюва със злото, да се справи с него, да стане герой. […] Животът е пълен с бойни полета, и вие трябва да бъдете готови да се сражавате достойно и с чест. Герои трябва да бъдете! Ако приемете смъртта, ще придобиете живота; ако се откажете от смъртта, ще изгубите свободата си. Тогава ще преживеете най-голямото разочарование.
(Из беседата " Героите " от 3 ноември 1935)

Спомнихме си паметните думи на Васил Левски:

"На такива хора дай работа, които са разсъдителни, постоянни, безстрашливи и великодушни! Без тия, едно да липсва на водачът на тая свята работа, то той ще я улайняни..."

Един от групата ни отвори спонтанно Библията на с.288, гл.10, ст.9:

"Нека бъде благословен Господ-Бог твой, Който благоволи да те тури на израилевия престол! Понеже Господ възлюби Израиля навеки, заради това те постави цар, за да правиш съд и правда."

Този стих от Библията се дава в момента: 1.На конкретния приятел, за който е това ЖЛО (живоструйно лично осияние); 2.На друг приятел, който знае за какво точно става дума - особено след като вчера трети приятел, имащ връзка с Учителя, му е казал ненадейно, че му "се дава власт". Повтаря се на по-високо ниво едно посвещение, подобно на един случай преди 14 години, когато колегите му са провели над него, макар и в шеговита форма, един рицарски ритуал с опасване на бял колан, намерен в прахта, с пожеланието да победи там, където отива (те са знаели, че заминава за чужбина). Веднага след това той наистина става участник в една от най-сериозните битки между Бялата и Черната ложа, с краен превес на Бялата. Те всъщност не воюват, понеже са инструменти на ***Всемирното*** *Братство и то знае как да ги уравновесява, но на някои хора процесът на уравновесяването прилича на воюване.*

Импулсът бе да се прочете и следващият стих, 10:

"И даде на царя 120 таланта злато и твърде много аромати и многоценни камъни. Не дойде вече такова изобилие от аромати, колкото онези, които Савската царица даде на цар Соломона."

Във връзка с втория цитат ни бе обяснено, че и той е абсолютно точен като констатация и прогноза, тъй като днес Савската царица живее в една далечна страна, но има сериозен дълг към България и Братството – едно безценно богатство, което струва много повече от всичкото злато и всички други богатства на света и което тя задръжа и не връща от години. От този стих сега, на който Учителят ни отвори Библията, добиваме надеждата, че Савската царица най-после ще поправи грешката си и ще върне това богатство, което не й принадлежи, за да не се налага Небето да й дава тежък урок.

Продължаваме с прекъснатата мисъл от беседата на Учителя, която се падна за П. - и не само за него:

"... а ще вървя с тези, които са се събудили. За спящите можем да вземем една каруца и ще ги возим като болни... Дето спираме, ще ги оставим пак да спят, докато намерим сгодно място да ги оставим в безопасност. Тях ще оставим, а ние ще продължим пътя си."
(том "Аз ви избрах", беседа "Труд и мъчение" от 4.03.1920 г.

По-нататък в тази своя извънредна беседа за жени Учителят дава две формули, свързани с мъчението, надеждата, спасението, труда, вярата и въздигането. Тук няма да се цитират, защото са лично за П. Трябва да се помни, че когато за някого се паднат мисли от дадена беседа, то не само тези мисли, но и цялата беседа и дори целият том се дават от Бога лично за него – за разрешаване на неговите конкретни проблеми. Ето защо, ние би трябвало да знаем подобни беседи наизуст и да се стремим да ги помним и проумеем до буквичка. По-късно съобразихме, че можем да открием такива лични беседи и астрологически. И по двата начина, те са нашият залог, нашето спасение и нашето магическо оръжие.

Най-важното в този изключително силен том беседи от Учителя важи за всички::

*"Ако вие не решите да се мъчите, аз ви считам знаете ли какви? – От черните! Такива, които не се мъчат – казвам, писано е, - в бъдеще ще отидат в мястото на мъченията. Може да мъдрувате колкото щете – **там** ще бъдете."* *(т."Аз ви избрах", стр.40, б. "Пояснения върху окултизма, спи-ритизма, теософията, мистицизма и християнството" от 12.02.1920 г.)*

И един друг, извънредно важен въпрос повдига Учителят по-нататък в тази свръхфундаментална беседа – въпрос, който вълнува всички нас, общуващите с Елма и питащи Го много често по най-различни поводи: няма ли и отрицателни ефекти от прекаленото питане чрез проводник? И тук – в цитирания том беседи – Господ ни казва:

"Всеки ще решава сам, няма да се допитва до други. С чужда пита помен не става. Онези, които не спазват това правило, ще опитат закона, а той ще бъде такъв: цветът им ще окапе и няма да имат плод." *(пак там)*

*Друг път Учителят казва точно обратното: приятно Му е, когато Го питаме и за най-дребните работи. Значи се иска точен усет в кои случаи важи тази свобода, и в кои – опасността от питането. Това, което знаем досега относно отрицателните последствия от честото питане е следното: Бог не обича да Го питаме чрез проводник и дори чрез Учителя, когато можем да разрешим нещо със собствената си логика и интуиция. Той може да ни отговори, и много често прави това, но в даден момент започва с дезинформациите, ако се мъчим - съзнателно или несъзнателно - да Го "надхитрим". В смисъл, не ние, а **Той** да поеме отговорност за някакъв избор и решение, които би трябвало да бъдат **наша** инициатива. И да не ни прати за зелен хайвер, по вяра Той ни пише шестица, но по кураж – двойка. Ученикът трябва да е куражлия – сам да поеме отговорността за своите решения, питайки първо собственото си сърце, дори и да сгреши. Инак вечно ще ходим с патерици. Бог усложнява живота ни и ни праща в задънени улици и тогава, когато сме Го питали за нещо и Той си е губел времето да ни отговаря, но ние не сме изпълнили съвета Му. Философстваме, шикалкавим, отлагаме, искаме да избегнем по-трудния вариант, който ни се дава – и пак си играем с Него да Го питаме... Всичко произлиза от липсата на пълна вяра и нежеланието ни да приемем като главен принцип труда*

*и мъчението. Това е **втората** стъпка в науката за пентаграма – посвещението на **Чашата**. Един бог, ангел или посветен може да е взел изпитите си и за **десето** посвещение, но ако не иска да се мъчи и да се труди по **чужда** програма – ще го върнат във **втори** клас.*

"Новата култура започва с мъчение и труд. Разрешите ли задачата, вие сте членове на Новата Култура, на новата раса. Не я ли разрешите, оставате да повтаряте." (стр.41)

И наистина, Учителят казва, че дяволски нокът се вади наведнъж. Когато някой е духовна мижитурка или страхливец, реши ли да ликвидира с някой свой порок или недостатък, той не го изтръгва незабавно, а го вади малко по малко – за да не го боли. Той не знае, че така нокътят се връща и се забива още по-надълбоко. Решаваш – и изведнъж, веднъж завинаги! Героите ги дупчат с куршуми, а ние не смеем да извадим един малък нокът на дявола...

*И едно още по-точно продължение на темата за питането и непитането, за страданията. Дали наистина винаги трябва да питаме Бога чрез екстрасенс или холизатор, дали винаги **отвънка** трябва да търсим помощ – или има и други начини, по който Бог ни говори?*

*"Казвам, че във всяко житно зърно има условия да се развива – няма нужда да го учат на това нещо. Така и вас няма нужда да ви учат как да станете добри, как да вярвате, как да любите. Всичко е у вас, в **душата** ви е вложено, то си е Божествено. **Няма** нужда някой да ви учи. Пръстта, която турят отгоре ви, е бо-жествено нещо, и ако вие разбирате какво ви се казва с това – разбрали сте всичко. Не трябва да ви се шепне **отвънка** – това не е разбиране. Разбиране аз наричам тогава, когато вие възприемате всичко **отвътре** – с всяка клетка на вашата душа, ум и дух!"* (стр.41)

И всичко това – в пълно единство с точно противоположната мисъл, пак от Учителя: да сверяваме часовниците си с

всяка една отделна, друга душа извън нас, с която животът ни среща. Бог говори на всяка душа различно. Бог говори на всяка душа и отвътре, и отвън. Затова ние трябва да се учим да разпознаваме, различаваме и координираме и вътрешните, и външните Му отговори.

Тук Елма се намесва и завършва това осияние, давайки още едно име на П в 14,28ч..:

- А на Йеромил се казва: ако избереш правилно един от четирите си азиента – онзи, който е универсален, - ще имаш всичко! (Препоръка за П.Ц.: Астроформулата и астромолитвата на Венера)

4.06.134(1998)г.
ВеликоТърново

ЛЮБОВ И НЕЛЮБОВ

16,00ч.

Преди 10 минути ние, двама приятели, които сме на гости у Р. и бяхме позаспали в отделни стаи, бяхме събудени в една и съща секунда без външна причина и станахме едновременно. Явно междучасието е било свършило и сме чули втория звънец за влизане в следващия час... И наистина, общуването с нашия Приятел, с Неговите богати средства на предметно-

то Му учение и живи примери от живота, заедно с удивителните Му обяснения, са една несравнима Школа за всички.

Този път предметът се оказа много особен – един от тези предмети, които се коментират само на четири очи и обикновено шепнешком. На "екрана" се появи жена, която почна да разказва епизоди от най-ранното си детство и от живота на майка си. Понякога уроците са крайно сурови и подготвят ученика за наблюденията и упражненията в самия ад – защото има и такава дисциплина в Училището. Посветеният знае, че адът не е само под земята, но владее и голяма част от повърхността на земята и дори от ангелския свят. В тази работилница се шлифоват гордости, изпилват се самомнения, избиват се страхове и комплекси, поемат се последствия от лоши думи и зли дела.

Julie Heffernan

Колкото живи същества си изял, толкова мъки ще преживееш

Ние нямаме право да издаваме имена и места по понятни причини, но днес преподавателите ни настояха да синте-

зираме със свои думи това, което видяхме - колкото може поделикатно, но точно. Не ви препоръчваме да си го представяте, освен като мимолетна светкавица, за да остане в съзнанието ви като един урок и обяснение за хиляди и хиляди подобни случаи на тежки кармични наказания за онези, които злословят или остават пасивни съучастници на злодейци и злоезичници. Наскоро Елма изнесе нещо подобно в един от последните Си уроци, като каза, че всички, които имат лош език и грубо отношение към другите, са пострадали сексуално в детството си от някой много близък. Тираните, критикарите, сплетниците, язвителните, клюкарите, интригантите и пр. почти без изключение са били насилвани като малки, независимо дали помнят това или не. Има много разпространени тайни средства като сексуална магия, хипноза или употреба на вещества по най-дяволски начин, които могат да направят човека безпомощна кукла в ръцете на изверга.

Виктор Сафокин

Има едно известно отровно растение, което расте навсякъде покрай селата, чиито семена дават подобен ефект,

ако се хвърлят в огъня и човек си пожелае някой да му се подчини във всяко отношение. Черните "любовни" магии нямат чет и трябва да ни бъде известно, че те се употребяват от толкова много хора, че в ада вече няма няма място за тях. Секретни статистики показват, че феодалното владение "дом" и "семейство" е основното гнездо на подобен род кръвосмешения. Алкохоликът не си поплюва и върши това директно, като много деца попадат със страшни разкъсвания в болницата и някои от тях умират. В други случаи, майчетата спят сладко със синчетата си до последния ден преди казармата, след което се налага някой от тях да скача от балкона или прозореца. Майки, които спят с дъщерите си до над 30 или 40-годишната им възраст (дори и да не са в едно легло), също правят от детето си психически парцал, неспособен да се откъсне от тях и да има нормален личен живот, докато не погребе мъчителката си. Въобще, за всички тия човешки нещастия в рода и семейството пише с големи подробности и Емануил Сведенборг в описанията си за адския дом и женитба. Правото и медицината въобще не са способни да обхванат всички случаи, повечето от които си остават неразкрити, тъй като има и тънки форми на съблазнителство, при които детето е обучено самичко да иска това и да търси съблазнителя си напълно зомбирано.

Kris Mars – Още 4 "спасени"...

Но има и аурно, индиректно изнасилване на ближния – чрез постоянно присъствие. *И в единия, и в другия случай, истински обичащият и посветеният, комуто тази душа е поверена, е длъжен да вземе решителни контрамерки, за да*

неутрализира престъплението. Сам Бог създава условия за това, и то нееднократно, ако поражението е твърде силно. За вида на тези мерки той отговаря само и единствено пред Бога. Официалното родителство, бракът или продължителното "ходене" по двойки много често е подсъзнателно зомбиране, колкото и благословено да е от религията и общественото мнение. Колкото и свещен да е домът като Божествена институция, това не важи в присъствието на вампир или въплътено животно, което ползва правото си на безконтролно родителство и роднинство - директно или с перфидни средства. Или по общата схема на канибализма, блудството и разврата в астралния свят след заспиване, дори и събраните на една територия да са деца, девственици или канонизирани светци.

Виктор Сафокин

За това е говорено по-подробно в последното осияние към опита "Сириус'94". То ни обясни в най-неочаквана светлина защо е тази война на живот и смърт да бъде задържан близкия в рамките на дома и семейството. Това,

което става в ада между най-близките, независимо от възраст, пол и вид семейна връзка, в съчетание с тъмните духове на къщата или блока, особено ако хората ядат месо, пият, пушат, слушат адска музика и гледат видео и телевизия, лягат късно и спят след изгрев слънце или пък са много "морални" и "религиозни", не може да се опише с никакви думи! Бледа представа за него дават ясновидци в астрала като Йероним Бош.

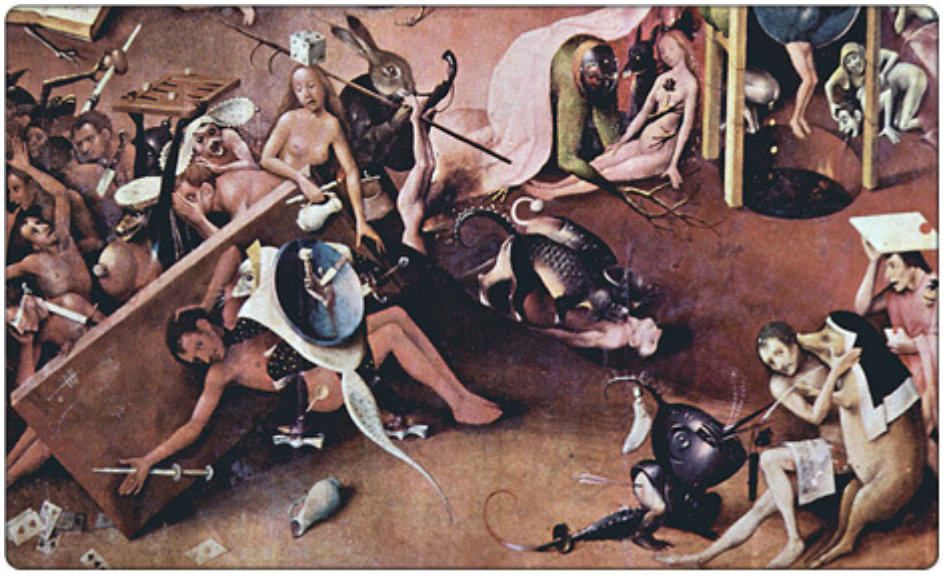

Както казах, няма да описваме в детайли картината, въпреки че ни бе дадена да я видим безжалостно и до най-малките подробности:

Един "баща" – собственият – прави на детето си момиченце нещо, в сравнение с което и най-волните късни предавания на TV-1000 бледнеят. Това инак способно и талантливо дете пораства, и до края на живота му езикът му е "език на пелянка", озлоблението и дивата му омраза към целия свят нямат граници. Когато става майка, тя кълне и тормози жестоко и собственото си дете. Културна, интуитивна, умна, образована (завършила е в чужбина), владееща езици и крайно колоритна, спасила много хора и помагала на много души, тя същевременно е страшилище за съгражданите си и особено за мъжете, ако попаднат на върха на езика й. Псува така, че и овчари и каруцари се изчервяват; може да постави човека пред всички в такова положение, че да се чуди къде да се дене. По средата на града или в сладкарницата си нарочва някой мъж и го прави на нищо. За нея и до днес вървят стотици слухове и легенди, но и липсва на много хора, заедно с остротите и добродетелите си. В светлината на новите познания, които имаме, тя е един типичен алохим. Затова младите я обичат и я търсят и всеки има нужда от защита под крилото й. От върховете на властта до последната циганска къща, всички врати са отворени за нея. Когато трябва да защити някого,

тя е танк; мрази ли – тя е дивизия! Неведнъж са я виждали да тъпче гроба на баща си, да плюе и храчи отгоре му и да го кълне са най-грозни думи.

След като екранът угасна, ни бе дадена съвършено друга картина – от предишно прераждане. На сцената се явяват същите герои, но в друго време, с други дрехи и в друга страна. Един мъж се обича нежно с една жена и искат да се оженят. В самия момент на венчавката, пред олтаря, трето лице се намесва и казва една клевета за жениха. Църквата и властите това и чакат и организират съдебен процес.

Victor Shivert - Инквизиция

Единствената свидетелка, която може да оневини наклеветения, си замълчава пред следствието и на процеса, от страх да не бъде убита от клеветника. Това е сегашната внучка на "бащата", когото ни показаха.

Франциско Гоя - Инквизиция

Интригата е много сложна, и все пак класически проста: клеветникът иска да отнеме любимата на политическия си враг. Той обаче не е подлец и счита себе си за верен на краля и длъжен пред душата на едно невинно момиче, което се е влюбило в "разбойник". Разбойник в очите на инквизицията и монархията, но борец за свобода и правда в очите на народа. Това ни се изяснява, за да не останем с впечатление, че някой от двамата противници е бил съвсем недостоен мъж. Всеки един от тях е изглеждал доблестен и честен човек и ярка фигура в очите на своите привърженици.

В сегашното им прераждане, на една територия и в едно семейство, според законите на Карма всеки трябва да понесе последствията от своите дела и да се опита да прости на противника си. За съжаление, главните герои в случая не успяват да получат християнско посвещение. Бунтовникът се ражда като баща, благородникът – като дъщеря, а онази, която си е замълчала и затова човекът е увиснал на въжето, а любимата му се е самоубила – като внучка. Злобата, омразата и самоубийството, животинската жажда за отмъщение и преследване през вековете връщат много назад в еволюцията дори и най-нежното същество. В това прераждане, бившата самоубийца става втора жена на дядото (бившия бунтовник), който в този живот се е гаврил жестоко с

дъщеричката си (бившия негов обвинител – благородника). Внучката, която някога си е замълчала, сега се оказва в менгемето между майка си (изнасилената дъщеричка), дядо си и жена му. Тя е била изтезавана психически и физически не само от лудата си майка, но и от доведената си баба и даже от сестра ѝ, която е също жертва от тази средновековна драма. Дядото е стоял напълно безучастен пред всички тия садизми и не е защитил нито веднъж внучето си. Жена му дори е казвала открито на момичето, че то скоро ще умре, за да вземе тя наследството му… Смърт за смърт – такъв е законът на ада и кармата, ако някой не прости на другия. Майката – бившият благородник и насилената дъщеричка сега – в това прераждане трябва да заплати за двойната смърт и за изгнаничеството на трето лице (сестрата на втората жена), както и за нещастията на всички привърженици на бунтовника след разкритието на заговора. Нейното изнасилване по особено жесток и перверзен начин от баща ѝ е само началото. По-късно тя попада в комунистически концлагер в Белене, а накрая – в старчески дом, болница и лудница. Ето какво написа по случая дъщеря ѝ, извън това, което видяхме с духовните си очи:

"Така, през целия си нещастен живот тя не можа да усмири и овладее стихийната си омраза и жаждата си да оправя света и да отмъщава. Пишеше непрекъснато гневни и утешителни писма из цяла България. Имаше приятели навсякъде, ценящи нейната безумна смелост и доблест да защищава слабите, които непрекъснато търсеха закрилата ѝ. Денят ѝ бе конгломерат от противоречиви и контрастни състояния, настроения и изблици. Умееше да излиза находчиво от всяка ситуация с чувство за хумор или остър сарказъм. С един поглед оценяваше всеки, попаднал на пътя ѝ, и го охарактеризирваше безпогрешно с няколко изречения. Гледаше на кафе и прогнозите ѝ често се сбъдваха – търсеха я за това непрестанно. Ежедневно в нея се сблъскваха адът и раят в най-драматични и интересни съчетания. От върха на благородството и добродетелта, на възвишеността и етиката, в следващия миг беше способна да падне до дъното на ада и неговите демонски прийоми. Познаваше отлично българските и световните литературни класици. Не знаеше скука и бездействие. Вечно търсена от млади хора, които наставляваше, съветваше, възпитаваше и развеселяваше. Отчаяние не знаеше. Винаги готова за битка и покровителство, вечно с неизчерпаема енергия, вземана от природата, слънцето и водата, които обожаваше. Много често правеше екскурзии с приятели, събираше ги в разни заведения за приятен разговор и отмора, канеше ги в вкъщи, където бе отворила вратите си за всеки, който я търси за утеха, помощ и съвет или когато му е самотно. От първите пролетни лъчи до най-късните наесен посрещаше и изпращаше слънцето с възторг и търсеше място,

където да се пече гола, необезпокоявана от еснафите. Неизменно четеше писмата на всички приятели и им отговаряше. Черпеше с пълни шепи от живота, който обичаме безгранично.

Днес разбрах, че въпреки всичко положително, в края на живота си тя явно е трябвало да понесе трагичните последствия от предишните си прегрешения. Красивите страни на живота й не са могли да претопят наслояванията от миналото. Установи се, че има рак на гърдата. Тя не можа да повярва, нито поиска да приеме тази диагноза – накъсала картона си и демонстративно заявила на лекарите, че не желае да става обект на "касапски експерименти", които хирурзите си правели с невежите хорица; че тя била медицински работник с образование, получено в културна страна, и затова много добре знае от какво ще си отиде – "...от всичко друго, но не и от рак!"... "Искам да умра достойно както ми се полага, без жалки кърпежи и съмнителни лекарски диагнози."

Постъпи по свое желание в старчески дом, където изпадна в апатия и страхова депресия. Изпратиха я в психиатрична болница, където една разцентрована жена с тежка афективна шизофрения й нанесе жесток побой, който я простря на легло със счупен кръст, пребита, и в отчайващо състояние. За лекарите беше направо невероятно възстановяването и след такъв побой: само за 20 дни тя се съвзе, но остана прикована на легло, където изтляваше бавно, стапяйки се в дълга и мъчителна агония в продължение на една година и проклинайки небето и Бога, че са я изоставили. А цял живот беше дълбоко религиозна! Поледваха три месеца загуба на говора – онемяване – и накрая си замина след тридневна кома.

И до ден-днешен тя липсва на хората и приятелите, които я познават в нейната всеотдайна любов към тях. За незамислящите се върху дълбоката същност на нещата, тя си отиде неразбрана като "чудачката", "лудата"... Но за онези, които виждат и търсят Божественото обяснение на всичко, тя и подобните на нея остават в съзнанието им като една епоха – епоха, която вече си отива от този свят. Това разказах от себе си, а преди малко видяхме всичко това в синтезиран филм!

"Екранът" угасна, като ни остави покъртени, в дълбок размисъл за причините и последствията от мисли, чувства, постъпки, думи и спестяване на думи... Тези картини на ярко разнообразни и богати събития, на спонтанна стихийност от върха до дъното и от дъното до върха разкриха пред нас съвършено ясно какво следва, ако се поддадем на стихийния безпорядък и хаоса, на беса за клевети и отмъщения, на разрушителната и убийствена сила на езика и думите, на клетвите, заканите и хулите. Нагледно видяхме последствията от всичко това в един многообразен, пребогат, но трагично завършил живот, въпреки добрите му страни. Като на длан изпъкнаха законите на Живота – сурови, неизменни и абсолютни - за твърдоглавието, своеглавието, инатчийската необузданост и самомнението; за неовладяната и хаотична спонтанност, за слободията и липсата на прошка и смирение.

А какви могат да бъдат даровете на Дхарма, когато

тръгнеш – предрешен и самоопределен – в пътя на Любовта? "Безпрепятствено и неизменно", както повелява Бог в теб? - Тогава Съдбата ще постави с красив жест короната на безсмъртието на главата на онези, които, в смирение и готовност, търсили се от тъмната и лепкава страна на живота, паднат с благоговение в нозете на Учителя. Те са разбрали отдавна смисъла на живота и са готови за подвиг и саможертва в името на Христовата Любов – единствения път към Вечността. И нека не позволим на дребното любопитство да ни съветва и води – "Кой? Кога? Защо?...", - а да се обърнем и погледнем в дълбочина съдържанието – смисъла и духа на нещата, обстоятелствата, случките и събитията. Да вникнем с разум в предметното учение на Божествената Школа и да не изпуснем шанса, спуснат ни отгоре, за да решим успешно, с известни и неизвестни величини, уравнението на съдбовния ни ребус!"

Описанието на днешното наблюдение, предадено в цветния вариант в лилаво, направи НИЯ - дъщерята на въпросната майка, внучката от миналото прераждане, която си е замълчала на процеса. Следват думите на Елма:

17,51ч.

*– **Изгледахте** филмите. Знаете, че по същия начин сте изгледали и ще изгледате на живо и филмите на всички ваши приятели и познати, които осъждат някого в сърцето си и съчиняват клевети или вярват на клевети, тълкуват превратно видимостите, като ги наричат "факти", разпространяват пикантни и злепоставящи мълви, демонстрират партньорствата си или съзнателно не ги скриват, под прикритието на човешкия морал. И знайте, че в Съдния Ден любопитните за интимния живот на другите ще бъдат по-тежко съдени от клеветниците и разпространителите.*

*За Бога, да разкажеш нещо такова и на най-добрия си приятел е предателство! В тази сфера опит не се споделя, освен без имена и намеци. Любопитните и дрънкащите правят това от тщеславие или за отмъщение. Онзи, който разкрива интимния си живот с някой, когото е намразил или когото иска да изнудва и манипулира, ври в казана до шията; който е **препредал** историята е с катрана над главата; а онзи, който е **слушал** само – нагоре с краката! Месоядецът не коли, но дава работа на касапина...*

Днеска вие си говорихте не мога ли да тълкувам ония анонимни анкети на сексолозите, които открихте напоследък. Виждате, че там има десетки хиляди случаи. Това би помогнало извънредно много на вашите приятели и приятелки и на други хора, които нямат елементарна култура в това отношение. Ще разберете, че това е най-красивата и най-чиста връзка с Бога, в която се създават вселени. Област, в която не трябва да бъде накърнено нито едно същество. Това е ***молитвата на елохимите*** *– ония, които са равни на Бога и затова са в постоянно любовно единение! Илухимите и алохимите, които са представители на ясновселената и тотвселената, биват верни на Бога само периодически. В останалото време те се учат какви са последствията от измяната – разединеността. Елохимите обаче, подобно на Баща си, са в* ***постоянно*** *огнение - без прекъсване. Алоимите и илухимите са предатели, понеже говорят лошо едни за други. Това е нещо ново за вас и вие сте изненадани. Вие знаете, че има паднали алохими и илухими и мислите, че останалите са праведни. Нищо подобно! Праведни и съвършени са само елохимите! Всички останали са верни на Бога само от време на време, понеже в останалите периоди се занимават само с глупости. Единственото нещо извън сливането, което не е глупост, е изучаването на Словото Божие. Всички велики идеи, упражнения, съвети, методи, постижения и посвещения, които препоръчва Словото, са само път към сливането. Постигнете ли Бога, окултизъм не ви е необходим. Които са зрящи и виждат с какво се занимава Божественото население, ще Ме разберат. Всичко, което не е Любов, е фантазия. Тази фантазия може да има фо̀рмата и на най-точната наука. Да, но учените и мъдреците са смъртни, а тези, които познават Бога като Любов, пребивават във вечно блаженство!*

18,30 ч.

*Под линия в оригинала на това осияние има обяснение за новата дума, която дава Учителят: “**огнение**” – дума на Елма*

за "оргазъм", дошла на 24 юни 134г. ***Огнението на обикновените хора е само в 1/12 от телата им. В по-напредналите може да бъде 2/12(1/6) или 3/12(1/4). В окултния ученик от Школата на Учителя достига до 4/12(1/3), 5/12, 6/12(1/2) и повече. 12/12(1) е само у сродните души, които се съединяват на всички полета.***

Както всеки път, и сега (1.07.1998 г., 19,20 ч.) идва редът да се пита Учителя какво ще ни каже за този случай и за това осияние и чрез спонтанно отваряне на беседите. Неедкократно Той ни казва, че не бива повече да пишем навсякъде това "спонтанно" или "напосоки", в желанието си да подчертаем и никога да не се забравя, че не подбираме нарочно мислите от беседите, които са се паднали във връзка с конкретния случай и осияние. Тази жажда да доказваме участието на Учителя при всяко отваряне на том беседи е добра, но Той няма нужда от това. Той казва, че невярващите носят сами със себе си своето наказание: всеки, който се усъмни, че тези цитати специално се подбират, мислейки, че вече имаме богата картотека от мисли или предметен показалец, скоро ще получи своя урок поради неверието си. Не че някой ще го накаже – просто по-добре е да оставим хората сами да получават уроците си и да правят изводите си, вместо постоянно да им напомняме, че връзката ни с Учителя не се прекъсва. Ето, и този път описанието на един драматичен живот завършва с. онемяването на един човек. Последните ни обяснения тук касаят неверниците – а още при първото отваряне на един от трите тома се пада:

"...Захарий не повярва – и онемя. Значи, този ангел не само че не му придаде нещо, но му отне нещо – говора. Както виждате, ангелите са много взискателни. Дойде ли някой ангел при вас и ви каже нещо и вие не повярвате, тогава и паметта си може да изгубите, и разсъдъка си, или пък може да получите удар в сърцето си и т.н. Ангелът всякога носи със себе си своята тояжка, с която, достатъчно е само да се допре до сърцето ви, за да остави белег, че не сте му повярвали. Вие всеки ден преживявате тия неща. Някога изпитвате мъчения, страдания, тъмнина на съзнанието, обезсмисляне на живота - искате да избягате

далеч от света, да се самоубиете и т.н. Защо сте дошли до тези състояния? – Защото не сте възприели това, което ангелът ви е преподал." *(т."Условия за разумния човек", стр.115, беседа "Оглашен, вярващ и ученик" от 16.06.1926 г.)*

"Когато страданията стават непоносими, хората искат да умрат. Значи, смъртта е процес на освобождаване. Животът, както днес се явява, води към страдания... Като се ражда, всеки човек се ползва от известен кредит, който рано или късно трябва да изплати. Плащането на дълговете не е нищо друго, освен страдание." *(т."Степени на съзнанието", стр.143, л. "Новото в живота" от 19.02.1930 г.)*

"Какви са формите на правата мисъл и на красивата обхода, мъчно може да се каже. Те се познават от резултатите. Правата мисъл внася мир – тя разрешава противоречията. Красивата обхода пък хармонизира нещата. Разумните отношения подмладяват хората, разширяват ума и сърцето им, вследствие на което те се чувстват вътрешно богати." *(пак там, стр.148)*

"На ученика се казва: човешкият организъм е съставен от известни сили, от известни вещества. Ако постъпвате правилно, ще имате добри резултати; ако постъпвате неправилно, ще произведете експлозии и пертурбации в организма си. Ученикът трябва да познава състава и свойствата на веществата, които съставят неговия организъм; той трябва да познава и силите, които се крият в него. Това значи да знае човек причините и последствията на нещата. " *(т. "Трите живота", стр.65, л. "Качества на ученика" от 4.04.1922 г.)*

5.VI.134(1998)г.
В.Търново

РЪКОТВОРНИ И НЕРЪКОТВОРНИ ХРАМОВЕ

ЖЛО / А.Н.

На 16.05.134 г. А.Н. е изпратила писмо до п., което става повод за ново лично послание от Елма за нея. Ако тя разреши, желаещите могат да приложат към настоящия материал копие от писмото й, защото оригиналният почерк има най-голяма сила. Тук само ще бъде резюмирано.

В началото А. се възхищава от компютърните портрети на Учителя. Изпраща портрета на Учителя от Борис Георгиев. Оказва се, че той е принадлежал лично на Тодор Стоименов, един от първите ученици на Учителя, който се пада неин вуйчо. Споменава и за дъщеря си Е. във Виена, която е изпратила свои стихове на английски специално за п. В писмото

си А. описва един свой нов символичен и мистичен сън, към който е приложила и графична рисунка: стена-колонада с извити сводове и пет колони, украсени вътре с преплетени лиани от долу до горе. Ето как описва съня си:

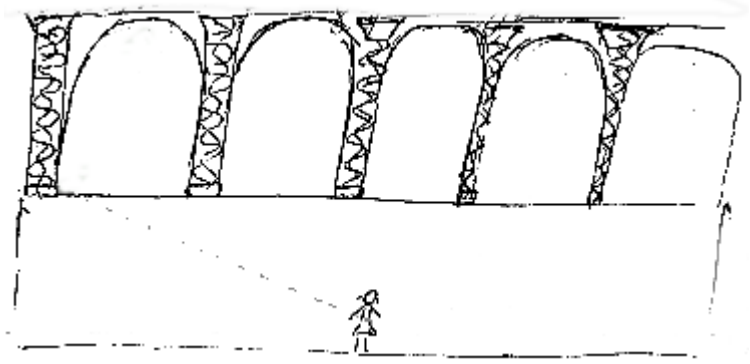

"Стоя права пред една много висока, старинна стена. В горния си край тя завършва с обли сводове; има колони, изработени от вито дърво. Сводовете са зазидани. Би трябвало там да има изрисувани икони, но ги няма.

Гледайки към тази стена, аз в съня си зная, че там, отзад, се намира Той! Задавам въпрос към Него: "Дорасла ли съм, достойна ли съм да получа онова зрение и да мога да виждам в астралния свят?" Усещам въпрос: "И какво по-точно?" Отговарям: "Ами елфичките на цветята, например…"

След моя отговор, зидовете в сводовете изчезнаха – останаха да зеят като на моята "рисунка". Чух страхотен тътен, и със слънчевия си възел усетих, че едно огромно слънце започва да се издига иззад стената. Енергията усещах в мен като при грохот на милиони океански вълни – и започна Изгревът на Слънцето! Помислих си: "Не, аз не мога да понеса да видя с очите си, да усетя с тялото си този гигантски оксижен!" – и закрих очите си, затворих ги; по-точно, с крайчеца на окото си погледнах към лявата си страна. И изведнъж Той се показа; частица от Него – точно като първия слънчев лъч – изскача от хоризонта на морето. И оттам се изстрелва със страшна сила и скорост и със силно свистене на въздуха една мъничка, огнена сачмица, която се заби в слънчевото ми сплитане! Усетих как сачмата е в мен, как започва като че ли да се разтваря от стомаха до всички мои клетки, обзе и ръцете и краката ми и ме изпълваше и изпълваше и изпълваше – подобно на балон, който искат да надуят до последен предел. Усещах вече невъзможност да поемам това "вещество" в границите на моето тяло и се събудих, изпъната и втвърдена. И дълго след това, вече напълно разсънена, аз едва можех да се приведа в състояние отново да се движа. Три денонощия усещах болки в стомаха, като при криза от жлъчка.

Въпросите към Елма са много! За стената, за колоните, за сводовете без икони. Защо задавам такъв въпрос, след като никога не съм и помисляла да ставам ясновидка; сачмата вид

"наказание" ли е, че съм още едно нищожество по пътя на еволюцията - или нещичко е посадено в мен, поради което съм отговорна още повече – и т.н.?

С огромен интерес и с чувство на силно вълнение се обръщам с молба за отговори към Елма. И дано ми прости поредното невежество, че сама не мога да си отговоря на всичко, което ми се случва."

Накрая А. се обръща с хиляди извинения към п., мислейки, че отново го натоварва, но казва, че ***"едно такова общуване е най-ценното на нашата Земя. Пък сигурно от отговорите всички ние ще получим още много неща!"***

В писмото си тази мила приятелка споменава и за гениалната българска художничка И.Х. – създателка на куклите-скулптури за спектакъла "Еленово царство" от Георги Райчев. Желателно е да имаме снимки от тези необикновено красиви и прекрасни герои, изразяващи абсолютния връх на красотата и съвършенството в българската и световната скулптура: при всички случаи, те могат да имат и посветителска, и лечебна сила. А. очаква и обещаната пиеска "Молитва за мир", която п. и Д. написаха преди 8 години само за две или три денонощия. (Между другото, това е едно от невидимите ни деца, което също очаква някой да се погрижи за него, да не бъде безпризорно сираче). А. изпраща и списанието на ИМКА – международно детско духовно движение, - задавайки въпрос за символа му: обърнат триъгълник в окръжност.

Ето отговорите на нашия любим Баща и Учител по основните въпроси:

10,28 ч.

- Ти си от нашето Ято, ***а не ли, а****? (Тук Елма представя в друг вид името на Анелия: А-не-ли-а). Старият въпрос на твоите съименички е с "я" накрая, т.е. старото "аз" в съществата – "а не ли* ***я****?", т.е. "А не ли* ***аз*** *трябва да бъда щастлива?", "А не ли* ***аз*** *трябва да бъда избрана?", "А не ли* ***аз*** *трябва да бъда почитана, обичана и призната?"... Старата Анелия векове наред си е задавала този въпрос – и затова е останала стара. Новата Анели**а** обаче забравя себе си и почва да пита: "А не ли Абсолютният? Кой е по-важен: аз – или Вечността?"*

На базата на твоето старо и ново име, сега ще отговоря и на един наш приятел, който се надява на специално осияние до него във връзка с изображенията, за които пишеш. Неговата склонност да пише, описва и изобразява е родила много земни и небесни култури и е оставила вечни плодове в Битието. Те

имат своето значение за развитието на душите и даже Бог им се възхищава, защото те са самият Той, в едни от най-прекрасните Му естетически форми на съществуване. Така е с всички деца на вдъхновението, родени от творци и влюбени – те са самият Бог! Сега обаче приятелят ви с право си задава въпроса, дали прекаленото изобразяване на живота не отдалечава самия живот. ***Има*** *такъв феномен в Битието и множество писатели и художници не знаят това. За тях изкуството е* ***живот*** *– една нова реалност, която ги кара да живеят много по-интензивно и щастливо, отколкото в прозата, която ги окръжава. Те извличат живот от въображението си, от творческата си интуиция, и създават образци, с които не може да се сравни нито едно цвете, нито един слънчев изгрев, нито един омаен пейзаж на триизмерната природа. Само художникът може да разбере това. Простият човек стои в захлас пред красотата и величието на дивата природа – наистина, в нея се усеща присъствието на безчет невидими творци, музиканти и художници, диханието на Бога. И все пак на гения нещо не му достига в натурата. Неговият смисъл на живота е да* ***пресътворява****. Хиляда фотографа ще направят хиляда еднакви снимки на природата в един и същи миг и от едно и също място, но няма нито един художник, който да се повтори с другия. Това го знаят и децата от детската градина и затова тук не ви казвам по същество нищо ново и неизвестно за вас.*

Новото, което не знаете и го знаят само малцина посветени, е че геният, който изобразява, независимо дали взима за повод натурата или рисува собствените си мисли и чувства, е още само пеленаче в развитието си, в сравнение със светията, ученика и Учителя. Светията престава да изобразява, защото се ***подвизава****. Подвизавайки се в чистота и святост, в абсолютно и неподражаемо безкористие и пълна липса на тщеславие, истинският светия спасява много повече души, отколкото гения, и пълни с красота и музика не залите и платната, а самия Космос. Когато почнеш да пречистваш сърцето, ума и тяло-*

то си и престанеш да искаш да ти се възхищават и да те признават, да те продават, ти започваш да живееш ***в Космоса*** *и създаваш много по-гениални картини със самия си живот, отколкото платната в галериите. Това не принизява Бога в Неговите безчислени форми на вечно съществуване, родени от хората на изкуството, но то не спасява самите творци и гении, не ги прави по-съвършени, освен в изкуството им. За гения на земята и в ада е почти безразлично как изглежда самият той, колко е здрав или съвършен във взаимоотношенията си и дали цапа или не цапа околните с начина си на живот. Той живее изцяло със своите фантазии и произведения. Неговата основна душевна болест е тази, че иска да бъде възприет и оценен, да му се възхищават. Оттук произлиза бързото рухване на будическото му тяло, което расте са̀мо в неизвестност. В това отношение, анонимните автори имат грамадна преднина в развитието си, тъй като критиката и възхищението не могат пряко да ги омърсят. Има обаче един особен закон и невидим канал през друго измерение, чрез който отношението на публиката пак достига до авторите чрез техните произведения, дори и когато са анонимни. Всичко това вие, по-вътрешните, отдавна го знаете и затова много се пазите от суета и тщеславие, от хонорари и създаване на име в тоя разкапан свят.*

Истината обаче е обемна и няма нито една точка в нея, която да не се уравновесява с противоположната. Ето защо, когато твърдим, че истинският творец трябва да е невидим, ако иска да го пуснат във Вселената, това важи само за гении и родители, които са завършили своето Четвърто Посвещение. Всички останали под тях и над тях (може и да са най-висши божества), които още не са проявили своето творческо тяло, трябва да бъдат изпитани от Небето да слязат на сцената на света и да сътворят велики деца, велики произведения на изкуството. Ако детето ти не е шедьовър, ако творчеството ти не лекува болни и не възкресява умрели, ти още не си никакъв родител и гений и трябва да слизаш още

много пъти на земята, докато уголемиш челото си с няколко сантиметра и изправиш творческия си ъгъл (Камперовия – б.п.).

*Забелязяно е, че колкото по-остър е творческият ъгъл, толкова по-малко дава и повече взима даден човек, т.е. толкова по-близко е до змията и крокодила. Хора на изкуството и родители с животински Камперов ъгъл може да са оставили имената си в човешката история или в паметта на своя род, ала те са взели много повече, отколкото са дали; и да са дали много - то им е заплатено. Това, което са дали, е повече за "своите си", не за всички. Гениалността, творческото начало, тотвселенската същност и тяло растат и се проявяват само тогава, когато даваме нещо безкористно за всички или за по-голямата група, не за по-малката. Ето защо духът расте на теме и на чело, а душата – на ширина и телесни форми. Даваш ли повече на себе си и на своите, ще растеш на ширина – жена си. Даваш ли нещо на Бога и на човечеството, ще растеш на твърдост и височина – мъж си. И при двете положения обаче трябва да има граници, равновесие между усилията. Истинският човек твори, но се грижи и за творчеството на **другите**. Тогава човек става "ни мъж, ни жена" – ученик или Учител. В по-културен превод, това изречение гласи: "Ни само мъж, ни само жена".*

*А на нашия приятел и подобните нему казвам: хубаво е да творите; но ако останете само творци на ръкотворни произведения, носовете ви ще се надуват и зачервяват; ще почнете да рисувате и скубете веждите си, ако сте жени, и да слагате червило по страните си. Ще оплешивеете и затлъстеете и ще ви опадат зъбите, а някои ще се изгърбят или ще им се заострят дупетата, като жабчета. Който отблъсква създателството и иска само да действа, да твори, да вегетира, той не може да има дупе като котва, като **горната** част на ябълката. Щом дупето ви стане като **долната** част на ябълката – повече като стрела, - това значи, че вие сте станали страхливи и поради това безответни или безцеремонни. Отблъсквате волята Божия заради амбициите и*

илюзиите си. Отблъсквате създателството заради творчеството; повече седите и стоите, отколкото ходите и се движите.

Ние знаем, че ако ви лишим от вашия ограничен свят и вашите творения, вие ще се уплашите, ще загубите смисъла на живота си. Небето никога не отнема на детето играчката му. ***Има*** *едно посвещение обаче, при което се иска пълен кураж и абсолютнотно себеотрицание. При това посвещение ще хвърлиш перото и четката, ще престанеш да кандърдисваш и изобразяваш и ще почнеш сам да живееш истински. Няма да седиш на стола и да тлъстееш, общувайки само умствено с почитателите си. Всичко, което правите от дистанция, дори и да е шедьовър на мисълта и изображението, е само една безсилна носталгия по рая, едно отлагане на настоящето. (На руски "настоящее" означава и "сегашно", и "истинско" – значи, само сегашният, настоящият момент е истински – б.п.) Уви, страстно и отчаяно вие само кандърдисвате другите с велики цитати и трогателни изблици от дълбините на наранената си душа и ги призовавате към любов и единение, към нежност и съпричастие… Небето умира от смях и мъка като ви гледа да блудствате по Инфернет (не е грешка, тук Диктуващият нарочно си играе с думата, изхождайки от корена "infer" – ад), обменяйки* ***електронни*** *импулси, вместо живи прегръдки и целувки. Електронната чума на човечеството скоро ще ви направи да се гледате от екраните и да блудствате от растояние. Ние оценяваме електронното обединение на човечеството и ви приветстваме за това ново чудо на техниката и комуникацията, но вие не виждате страшните ментални паяци и вампири, които висят над всеки компютър! Те ви оплитат все повече и повече в електромагнитните си мрежи и пият енергията ви с наслада. Жертвите на сатанинския Уран - на екрана – сега се провалят стихийно и неудържимо в бездната на едно ново безумие, много по-ужасно от спина, рака и шизофренията! Основната стратегия на Черната ложа сега е окончателно да престанете да ходите пеш на дълги разстояния и да загубите всякаква представа*

за физическо общуване с истински сродни души по планините и сред природата. Демоните на слабите токове са най-кошмарният "егрегор" на нисшия ментал в момента, както вие го наричате. Те имат за цел да обездвижат Божието творение, да го напълнят с гной, вместо с кръв, и да го направят потребител.

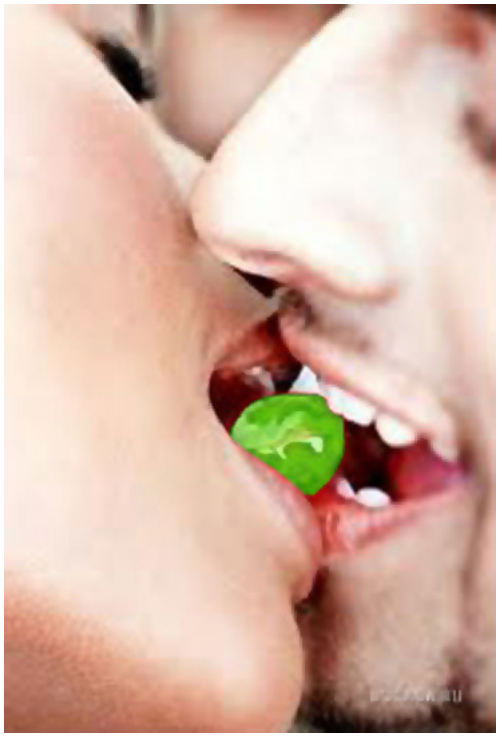

Една джанка, взета направо с уста от дървото в планината и подадена в устата на любимия, има сто трилиона пъти повече сила и здраве в себе си, отколкото купени и умъртвени треви и водорасли от джендема! Съвършената и излъскана до бляськ глупост с пискюлчета кара сега хиляди нещастници да си отделят от залъка заради химери, които ще ги всмучат в капиталистическия ад. Вместо да дадат парите си за една екскурзия в планината с тези, които обичат, и да изядат по една джанка; вместо да се напият до насита от живота и планинските извори, за да се подмладят, хванатите риби слушат като омаяни глупостите на дистрибуторите и мислят, че хапче от Бимбинистан или синтетика от Патагония ще пресекнат с вълшебна пръчица тлъстините и глупостта им, когато вечерят късно пред телевизора…

Един слънчев изгрев съдържа живителна сила, достатъчна да изпразни 100 болници на земята, ако всички са легнали навреме с когото трябва или без когото не трябва! Една глътка вода над 2000 метра височина от шепите на някой, който не ви критикува и ви обича истински, лекува проказа и възстановява младостта на тъканите! Една дума Слово Божие,

*възприета и приложена с всичката сила на любовта и обичта ни към Бога и Учителя е такава панацея, каквато никой никога не е създал и няма да създаде **никога**! Всеки милиметър босота ви приближава неудържимо към вечната хубост на Битието, а всеки сантиметър голота ви възвръща към териториите на Едема, които са живи, трептят нощем в небето подобно на звезди - и ви чакат да се върнете!*

*(Тук пишещата, на която се диктува, е отбелязала: "13,05ч. - стрелките на часовника "Той и тя" са пак една върху друга!" - Прави ни силно впечатление, че откакто сме заедно, в най-силните, върхови моменти (или когато започваме и свършваме на нещо важно), стрелките са винаги една върху друга. П. обяснява, че това било цяла наука и че в такива моменти се събират Божественият, духовният и физическият свят и всичко става възможно – особено когато и секундната стрелка е върху другите. Разбира се, това важи за хората и случаите, в които общуваме **Божествено** – на нивà-та на **Трите** Вселени едновременно)*

18,40

На Е. кажи (Елма говори за дъщерята на А. - б.п.): "Сърдечната ти чистота ти спечели място между ангелите! Спечѐли място на ангели при теб." – Ако съвсем се отвори за пространствата на свободата, то щастието, което я очаква, не може да се предаде с думи. Тя има полиада от карамфилен тип. Ако понякога спи между живи, неоткъснати карамфили, ще може да се пренесе в особено царство, където няма безлюбие. Всичко зависи от това, с кои ще реши да пътува. Може да стане още по-силно при див карамфил в планината. Само че трябва да мисли за него като за "калофила" и да измисли песен по формулата и молитвата за калофилата.

Сестра й може да мести зазидани истини и да ги поставя на пиедестал. Най-зазидана е Истината за Любовта. Отзиждането става не с думи, а с песен и вик на щастие между Свои.

Стената, която сънува А., е остатъкът от ѝзточен религиозен морал, построил джамии около хората, които са имали преражданя в Мала Азия. Ти видя един момент от миналото, когато тези стени се изпречваха пред тебе.

Един алохим от слънцето се влюби в тебе и напусна слънцето, за да живее в теб. Това е "сачмата", за която разправяш. Зидовете бяха без икони, понеже иконата е образ на любовта ***с обект*** *(любовта към ближния, към най-близките – б.п.) – пропаганда на православната църква. Статуите (в католическите, античните, източните и др. храмове – б.п.) са пропаганда на* ***субектната*** *любов (любовта към себе си – б.п.), а зазиданата стена е преход към свободата - към* ***Забраните*** *Истини. Християнството не прие усилията на исляма да освободи сърцето за Меда и Кошерите. Когато задръжките се взривят, съмненията падат и [тогава] през Сводовете – многостранността на женската душа, която умее да разпознава и да се отдава на* ***Своите*** *си – става възможно Пришествието на Духа.*

Да бъдеш обладана от ***Духа*** *– това е изключително явление, присъщо за* ***Невестите*** *Божии!* ***"Харемът на Господа"*** *са всички души с искра Божия, които Го приемат веднага и безостатъчно, без да се ревнуват една-друга.* ***(Кришна е имал 16 000 жени с по 11 деца от всяка, но най-много обичал любовницата си Радха, защото според индуизма любовника се обича безусловно, безрезервно и безпристрастно - нищо не изискваш, само се наслаждаваш"*** *– едно изказване на Мила Добрева в интернет). Източната баня и джамията са едно и също нещо и символизират по-съвършения път към Единението. Псевдохристияните изхвърлиха Кошера и направиха чудовищни килийки с по една развенчана царица и един търтей… Къде се е чуло и видяло да има Мед в християнския рай и религия?...*

Става дума за псевдохристиянството, което е едно предателство. Маслото също иде от Изтока и бележи стремежа към мир между различията. Източният фанатизъм е привлечен и раздухан от други сили. Ето защо, вие ще проучите и приложите науката за Меда и Маслото, за да възстановите Едема на земята, който е една източна мисия. Без върховете и приятните долини на исляма, християнството и другите религии ще останат да куцат довека. Само че ислямът на Земята възприе Марсовия кошер, не Венериния. Небесният Ислям и неговите тайни пред-

*ставителки в миналото и сега имат и Венерини Кошери – и затова медът им е **най**-сладък по пазарите на Вселената. Мохамеданският рай не е измислица – това е цялата Вселена! Планините от пилаф са всички планини от звездни купове и острови, които са недостъпни за сатанинските религии. Там се произвежда много сладък Мед (**женската** любов към всички) и превъзходно Божествено Масло (**мъжката** любов към всички).*

*Наистина, всички тия планини от вселени, макар и неосквернени от християнството, все пак имат да получават **Христово** посвещение и затова **нямат** понятие за Христос. [Наистина], те живеят в рая - всички ходят голи и всеки се обича и люби с всички безпрепятствено, - но всеки един от тях има да се въплъщава като човек на планети и светове като Земята, **за да добие три нови тела: на милостта, саможертвата и ученичеството**.*

*Ето защо, не се заблуждавайте: дори и най-висшите ангели и посветени, които се отдават на любовта и мъдростта за да си правят **удоволствие**, още нямат нищо общо с Учителя. Вие сега копнеете за Кошери, но знайте, че килийките ви по двама са по-благословени от Господа и са **Христови** светилища, когато всеки от двамата се стреми да отстъпва на другия. Ето защо, **Христòвото семейство, за разлика от езическото и християнското, е главен стълб в храма на хипервселената**! Ти видя една стена от този храм, след като зидовете се сринаха. Колоните от вито дърво там са живи. Този стил в архитектурата е символ на **Христовото** Съпружество, което поддържа сводовете на вселената. Там нито една от лозите не е по-тънка или по дебела от другата. Туй има отношение към онова упражнение в паневритмията, когато всеки обикаля около другия, а сетне двамата обикалят около общ център. Това упражнение е венец на любовта между двама и на двамата с другите, понеже е израз на Христовото съпружество и на съпружеството в Окултния клас на Учителя.*

Всяка от колоните, които видя в съня си, е тре-

*тата, последната фаза на съвършеното съпружество. В първата фаза ти си **стълб**, а тя е **лоза** – трепти да изпълни всичките ти най-съкровени желания, обикаля около тебе, обожава те, напълно е сляпа за недостатъците ти. Това е фазата на **Любящата**. При второто въртене, вие си сменяте ролите. Но Бог позволява на една двойка да стигне до третото, взаимното въртене, т.е. до Христовото съпружество, само когато са минали успешно през първите две въртения - на сестрата около брата и на брата около сестрата. Значи – братството и сестринството не са случайна работа. Сега хората се мъчат да се женят веднага, без да са били братя и сестри.*

*Както виждате, в съня на Анелиа е обрисуван храмът, в който има пет съпружески двойки, увити една около друга. Това е един малък окултен клас – един лъч в Пентаграма, който го играете. Тя не случайно е нарисувала точно пет колони, въпреки, че не е съзнавала защо. Във всеки храм на Христовата вселена има по 12 стени с по пет колони. Това образува един малък **евродоров клас** – съединението на лунния със слънчевия цикъл (Китайският календар, копиран от прабългарския, има за главен цикъл 60-годишния, когато се срещат Лунните и Слънчевите цикли – б.п.). Стените са лъчите, а колоните – съпружеските двойки с вечните любими, увити като лози един около друг. В Христовата църква на Петата раса тези любими са несменяеми цял живот, а в епохата на Пентаграма и Паневритмията можеш да танцуваш всеки ден с друг любим или съпруг, ако пожелаеш. Колкото е по-голямо разнообразието, толкова е по-голяма чистотата.*

*Единствено под **свода** на този храм (Новото Учение на Учителя, с върховен символ и синтез Паневритмията, където лозите са равностойни, сменяеми и циклично възвръщаеми по петорки– б.п.) може да очаквате алохим от слънцето да сруши стените на очакването и да ви оплоди с вечна любов и безсмъртие!*

(Между другото, в Паневритмията е заложена цялата символика и методология на общуването в Новата Вселена. Това може да се обясни и чисто астрологически – от гледна точка на новата българска аспектология. Не случайно обра-

*зуването на пентаграмите в паневритмията се получава, само когато водещият във всяка двойка се отправя към другата двойка **през един човек**. Ако беше направо към съседа, щеше да се очертае и създаде в пространството петоъгълник, а не пентаграм - **преплетена** петолъчна звезда. Петоъгълникът е съвършено друг социологичен символ и има отношение към психологията на Старата вселена, Старото човечество: зачиташ на първо място най-близките - аспект квинтил, 72 градуса. Оттук произтича и Христовият клас от 72-ма ученика – символ на християнското семейство, на църквата, на затвореното за външни хора общество и братство: мисията на **новозаветните**. При ученичеството, тоест пентаграма, непременно трябва да прескочиш най-близките по кръв и житейска ситуация, за да стигнеш до сродните си души – аспект биквинтил, 144 градуса. Тук вече стигаме до новата идея на Учителя: че праведният и ученикът са по-горе от новозаветния. Това граничи със създаването на клас от съвършено нов тип – именно орфическия или евродоров клас от 144 души, за който се говори в осиянията; и от 144 хиляди – в Откровението на Йоан.*

*Но това не означава пълно пренебрегване на близките, понеже животът на ученика е **ритмичен** процес. **Именно** това иска да каже изпълнението на пентаграма в паневритмията: ставаш ритмически ту член на лъч, ту член на пентаграм. При лъча общуваш с най-близкия и най-близките, а при пентаграма - с партньора на друг човек и с по-далечните. Значи, цялостното изпълнение на пентаграма ни учи да хармонизираме без конфликти и противоречия обмяната с най-близките и обмяната със сродните ни души от **класà**. В едно осияние за паневритмията се казва, че с който си играл днес, с него трябва да останеш заедно през цялото денонощие извън работното си време, а трябва да има и часове за общуване с хората от лъча – още 8 души. Онзи, при когото си отишъл при размяната на партньорите в пентаграма, както и този, който е дошъл от друга двойка зад тебе в това упражнение, трябва да имат предимство пред останалите шестима през това денонощие – на тях отделяш време за лично общуване още преди оставането насаме с главния си партньор от играта. На другия ден хората се сменят, стига да не си обвързан с някого да играеш постоянно с него паневритмия. Хората не знаят, че това е голямо връщане назад в еволюцията, дори и да става дума за приятелство или брак с най-сродна душа. Въпросът е в това, че истински сродната душа е щастлива, когато играем и общуваме с **други** и когато тя прави същото - не ни заставя по никакъв начин да играе постоянно с нас паневритмия, да бъде всеки ден и всяка нощ с нас. Това е главен разпознавателен белег за истински сродна душа. Това са азбучни закони на окултното ученичество, и те са израз на*

идеала "сърце, чисто като кристал" – въплъщение на най-високия морал в Трите вселени. Ако ние прилагахме тези принципи на пентаграма и в живота си, както се прави по цялата универсална вселена (вселената на Учителя и Неговите истински ученици), тогава болестите и старостта биха изчезнали завинаги – б.п.)

Сега забележете: там, където в църковната архитектура би трябвало да има икони, в храма на Анелиа има зид и колони с прегърнати лиани. Изпълнен е библейският закон да не се създават изображения на Бога и на хората, който в неислямските храмове е напълно нарушен. Илухимните религии ви внушават да рисувате икони и да им се кланяте не само пред иконостаса, но и в сърцето си – да се влюбвате в ***образи****. Това е изключително точно, от гледна точка на ортодоксалната психология и символика: кланяйки се на* ***плоски*** *образи и изображения, православният или езичникът, който си прави икони, става жертва на фантазията си. При това той не може да бъде никога щастлив, понеже се кланя на един измислен бог или измислен любим с двуизмерно съзнание. Той първо създава* ***икона*** *на любимия си в своето* ***въображение****, като си представя, че той трябва да бъде точно такъв, какъвто му се иска и както предписва църковният, родовият, махленският морал. В началото влюбеният идеализира своята икона, кръсти се пред нея, моли ѝ се... Малко по малко обаче се оказва, че иконата не отговаря на прототипа и че нашата представа за него е била пълна фантазия. Като не знаят това, религиозните и всички атеисти с двуизмерно, иконическо съзнание, допускат втората си фатална грешка: започват да искат от модела да прилича на иконата им. Да, но моделът е обикновен човек или човек, много по-съвършен от икона, поради което не желае да се подчини на фантазията ви, колкото и много да му се кръстите. И да желае – не може.*

Християнството и някои старозаветни религии са ви набили в главата иконата на "верния съпруг"; иконата на любимия, който ви търси често или постоянно; иконата на оня, на когото трябва да ***разчи-***

***тате**; иконата на ближния, който е длъжен да се прибира вкъщи всеки ден. И понеже поповете и съседките постоянно ви внушават, че праведността и християнството е точно това, вие ставате от ден на ден все по отчаяни, все по-зли. Понеже моделът не отговаря на иконата му, която сте нарисували, той излиза **виновен**; а оттук – само една крачка до инквизицията... И до днес ваши близки, приятели и приятелки и скъпи съпруги, съпрузи, деца и роднини денонощно инквизират някого в ума и сърцето си, понеже поведението му не отговаря на иконата, която са си нарисували. Всичко това произлиза от **църковното** съзнание – от църковната иконопис и живописта по креватите с пълните луни и лебедите. Там се возят двойки в лодките и всеки пее на другия песента за самотната къщичка…*

Ако направите един анализ на болестите и престъпленията у народите с иконическо и тия с идолопоклонското, кумирно съзнание, ще видите, че има една съществена разлика. По форма нещата може да си приличат, но по мотиви са коренно противоположни. Дивакът, античният герой, източният човек или католикът, който се кланя на статуи, на идоли, има съвсем друг вид терзания, в сравнение с византиеца и източноправославния. Никъде не пият толкова много, както при жертвите на иконическото съзнание; никъде не са по-егоисти и по-отчуждени и студени, както при жертвите на кумирното съзнание (оттук – образът на рицаря и дулцинеята или на супермена и супержената в класическата и съвременната кумирна култура – б.п.).

По-нататък ще поговорим и за приноса и кирливите ризи на една нова религия – лютеранството.

(Не е ясно дали следващият текст е продължение на осиянието, или са думи на приемащия. В машинописния препис, от който се качва това писание на компютъра, разсъжденията продължават на всеки ред, а и стилът изглежда поразличен. Затова ще бъдат предадени тук с червено, но с по-дребен шрифт, на отговорност на читателя: нека той сам отсъди къде говори коментаторът и къде – Елма…):

Езическите и старозаветните религии раждат и нещо

положително, но недостатъците им и до днес диктуват господарското и робското съзнание, жаждата за притежание и печалба, феодалните владения дом, род и семейство. Те са проникнали дълбоко и в Новия завет, и в други, по-нови религии и етически системи, които претендират да бъдат по-разкрепостени.

Народите, кланящи се на статуи, поддържат култа към тялото и си мислят, че с аскетизъм или физически упражнения, с турнири, състезания, борби, победи, красота и секс всичко се решава. Затова философията на супермена, състезателя и победителя, на езическата йога и кама-сутра или духовната и светска йерархия произлизат предимно от ***тези*** *религии и народи. Те са най-силни и в битките, и в модата, и във вещопоклонството, и в спорта и културизма, и във фетишизма.*

Иконическото, двуизмерното съзнание пренебрегва светската и физическата култура до крайност, понеже счита, че плътта и светът са дело на дявола. Днес то дойде до две крайности: пълно отричане на образа и култ към образа. Иконическият манталитет, независимо от външното вероизповедание, се отразява дори в мастурбацията: той върши това с въображаем образ, докато фетишистът и идолопоклонникът го прави механично, силово и без сексуални фантазии – на него и вибраторът му е достатъчен, като "заместител" на любимия.

Най-модерният култ към образа е страстта към киното и телевизията, видеото. Иконическото съзнание, сантиментално и влюбчиво, е типично за феновете и се огражда още със записи, снимки, картини, плакати на ефимерни звезди от спорта и шоу-бизнеса. Ето защо, този вид съзнание се нарича още "пуберитетно".

А от лютеранските народи сега идва култът към перверзията, сектантщината, скоростта и информатиката, както и най-различните видове младежки и ексцентрични бунтове. Те или обездвижват душата и тялото, или ги разцентроват със сръхдози скорост, клипове, децибели, шумове, кълчения, крясъци и писъци; с експлозии, слободия и наркотици. Не че древността и изтокът не са родина на подобни тенденции, но именно неолютеранските народи сега плюят на всички норми и стават най-голяма жертва на този вид чума на човечеството. Най-последният им хит днес е именно спътниковата обмяна на информация – заразяването на земята и на ефира на далечни космически разстояния. Хората не знаят, че невидимите предавания и комуникации, в които сме потопени днес на Земята, е начало на душевен и здравен апокалипсис, по-страшен от всички останали. Бялата и черната ложа в протестантските народи сега са се диференцирали на еколози и компютърджии, производители на автомобили. Ние,

които претендираме че сме трезвеници и вегетарианци, би трябвало да се позамислим в какви полета и миазми потопяваме скъпоценното Божие създание.

Наистина, има една много тясна връзка между виното и иконичиеското съзнание. Двуизмерният религиозен култ, дуалистичен в лошия смисъл на думата, проповядва, че единственото спасение от триизмерността (света и плътта, греха, тялото) е строгото съблюдаване на църковните предписания – кръщение, кръстене, причастяване, ходене на църква и пр. Иконопоклонникът предпочита да се самобичува душевно, а не физически, както идолопоклонника. И двамата обаче постоянно се терзаят, че са нищожни и грешни, и вземат това за смирение; когато обаче са садисти, а не мазохисти, предпочитат да бичуват и осъждат другите. Истинското смирение и покаяние обаче е нещо диаметрално противоположно, и то е недостъпно за 95 на сто от каноническите светци. Почти всички двуизмерни и триизмерни пророци, праведници, светии и вярващи са в постоянно "морално", окумено, гневно или тревожно състояние. Това си личи без изключение във всичките им икони. И тъй като кръвта им се отравя значително от тази постоянна обвиниелна или самообвинителна работа, душата иска друг вид наркотик: първо екстремни молитви и постения, а после - добро хапване и винце, за да се отпуснат нервите... ***Това*** *е целият цикъл на иконическата драма. А кумирното съзнание се подпомага с консерви, подправки, концентрати, изповеди, диви ревности, вендети и кориди - и с грамадно количество макарони, сирена и кашкавали...*

Всичко това може да изглежда грубо фройдизиране на религията, но Фройд е един от ангелите на мъдростта и истината, който дойде на земята да развенчава епохи. Естествено, той е само първото стъпало, но колегите му много помогнаха, започвайки още от Дикенс и преминавайки през Марк Твен, да се види истинското лице на лютеранския ерген и семеен. Немалко евангелисти, протестанти и неосектанти наистина сега са освободени от кумирите и иконите и са оставили само кръста, хармониума и по някое мъдро изречение из Библията в своите черкви и салони. С театъра в богослужението е ликвидирано завинаги, но културата на любовта си остава близо до нулата. На пастора му е достатъчно да създаде поколение и да има "благонравно" семейство, но малцина знаят как се измъчват пуританските съпруги, които сами не знаят на какво е способна природата на жената. От тук и образът на сухата и незадоволена кобра, която се осъществява в педагогика, морализъм и благотворителност и не може да си вземе дъх, понеже устата й работи непрекъснато. Може да удавите света с църковна благотворителност и да се съсипете от мисионерства, но ако продължавате да лъжете света, че любовта извън семейството е черен грях и че жената не

най-любвеобилното творение на Бога, вие ще затънете окончателно в тинята на "спасителството" и "благовестването".

Най благата вест е вестта за необуздаността и необяздеността на Божествената любов, а най-великото спасителство – спасяването на ония, които още не са хванати от евангелските каубои. Рекламите на коняра с ласото от страната "Марлбория" е най-точната емблема на протестантска Америка: синтез на наркотизма, пушачеството, алкохолизма и мисионерството. Америка днес вече си чисти дробовете, но от другите злини скоро няма да се освободи. Повечето днешни мисионери и мисионерчета на заплати, които са плъзнали по света, може да са с много невинни и чисти души и намерения, но за Бога са поредните ***каубои*** *– духовни* ***краварчета****. Да искаш да изгонваш бесове, да хванеш някого в мрежата си да залагаш капани за свободата, с която го е дарила Природата – това какво е?.. Каубоят и траперът нямат друга работа – искат да хванат душата ни и да я направят на безкръвно говедо, което трябва да бъде затворено, тъпкано с духовна слама и религиозни антибиотици на тема "страх от Бога", "грях" и "вина" или "опасности от други обори"; а накрая - заклано и разфасовано...*

Златната треска в ранна Америка, която тресе и мнозина наши с иманярски фантазии и участия в най-различни пирамиди или хазарти иде още от епохата на Златния Телец и минава през ***кумирното*** *съзнание. То все още се занимава с бикоборства, супермени, рокери, моди, призраци и чудовища. Иконическото съзнание все още произвежда гробища, сценични звезди, държавни и домашни следствия, съдилища, инквизиции и алкохол; а лютеранското тресе хората с рекламна, автомобилна, информационна, колонизаторска и новомисионерска треска. Не че и ученикът на Новото Учение не участва в мисии по далечни земи и вселени и сам не е мисионер на своя свят тук, на Земята, но истинското мисионерство абсолютно изключва каубойството, бичуването, бесния шум и джаз; вербуването, рекламата, порното и проституцията; ограничаването на естеството или на свободните, индивидуални убеждения на човека.*

10,25ч.

Някои от вас знаят, че в нашите пътувания нощем по различните страни и вселени и в историята на народите ние преподаваме наживо, освен всичко друго, и предмета за религиозната психология на хората и нейното отражение в културата и взаимоотношенията им. Тогава вие разбирате защо народите, които рисуват Бога и светиите или любимите си като икони с ореоли, имат двуизмерно съзнание, а

народите, които се кланят на статуи – триизмерно. За католическото и индийското съзнание например, папата, гуруто, отчето, любимият, са кумир, идол – "идеални" и "непогрешими". Това е отразено навсякъде в историята и литературата им, в целия им живот. Тъкмо в тези народи и психики преобладава неутолимата жажда за отмъщение и отношението към ближния или врага като към кукла, която трябва да бъде манипулирана. Затова там е много развита черната магия. А у хората и народите, които си рисуват ***икони****, ближният обикновено е много желан, а после – много грешен. Там драмите се дължат много повече на злобата и илюзията, отколкото на манипулацията. Това е цяла обширна наука и тя се изучава в университетите на Небето обстойно и продължително.*

Като анализират доколко са жертва на религиозното, племенното, родовото съзнание, на културните матрици, масмедиите и новите ереси, истинските ученици съумяват да отделят тези наслоения и да останат насаме със същността си - такава, каквато е създадена от ***Бога****.*

Докато е още оглашен, човекът на новото време представлява една странна салата от цитати от вестници, книги и лекции – нестройна какофония от откъслечни познания и практики, сбироток от вехти и нови части от машини, които я действат, я не действат; а ако действат – важат за други народи и епохи или пък ще спрат по средата на пътя или ще се взривят. Това сега е типично за руското [духовно] плебейство, като антитеза на обратния му полюс – верската монофиксация. Но ортодоксалният фанатизъм няма нищо общо с единството на съзнанието. Без понятието за ***един*** *Учител,* ***едно*** *Братство и* ***една*** *Школа е съвършено немислимо да се сглоби ефективен и културен модел на ученика, а се получава смешен хибрид с много камбанки и пискюлчета. Най-опасното и смешно нещо е когато такъв хибрид завърши някоя двугодишна школа за лечители и екстрасенси или астролози, получи диплом и почне да чете лекции и да практикува срещу заплащане… Ако*

пък не е толкова напорист и няма самочувствие, такъв почва да взема съвсем насериозно рекламите на всички вносни мисионери и търговци и обикновено им пълни джоба и егрегора с най-искрено и всеотдайно съдействие. Така беше и по времето на Иисуса – ония, които Го познаха, си останаха единици. Цялото останало християнство бе една пародия.

*Изстрелването на алохим от Слънцето в недрата на някого – това е Божествено **зачатие**! Сега в теб ще почне да се проявява алохимното тяло – любовта към всички. Не че не си я познавала, но в продължение на няколко века трябваше да отхвърлиш манипулациите на кумирното съзнание и илюзиите на страха, самосъжалението и съдничеството – на иконното съзнание. Преодоля и кръста на евангелистите, където разпъват човека върху неразрешими противоречия и конфликти, и по най-нови начини го учат, че само **техният** Бог е Бог, а всички останали са от дявола.*

Сега си в преддверието на алохимния свят, където слънцето грее за всички и не прави разлики между свои и чужди, между "бял" и "черен". Алохимното зачатие се отличава с безстрашие и приключва завинаги с материалните и сърдечните имоти, от които мисълта за собствената кожичка е свързана с най-голямото треперене. Затова, в решителни моменти на човечеството, плъхът се спотайва в хамбара си, а героя го правят на решето по върховете на историята.

Паневритмията е ключ към ново разбиране. Всеки тон и движение там отговарят на начин на живот, на избор, ритъм, самота и обкръжение.

Зил, зилон, зонум!

Предаността не мисли за себе си, защото мисли за себе си...

11,11ч. вечерта

2.06.134 г., 15,30ч.

"Въздухът е най-мощното, най-силното, най-разумното в света! И в него има такива

мощни и едновременно толкова нежни духове на любовта, любовта им е толкова силна, че тя не е за нас. Но някой път те, ***чрез слънчевите лъчи, изпращат любовта си навън. Всеки един лъч теб те огрява, милва лекува -*** *ако не беше този въздух, за да ни пази, ние бихме се стопили от топлината на слънчевите лъчи.* ***Какво е лъчът? – Едно любовно писмо. Той казва: "Много те обичам! Откак съм те видял, сърцето ми тупти."*** *(т. "Вземи детето", с.113, беседа "Тези, малките" от 7.02.1932 г.)*

"Казвам: православни в рая ***нямаше****. Райската градина имаше* ***една*** *религия. Всичките тия различия излязоха, след като изпъдиха хората от рая. Тогава дойдоха всичките религии, всичките учения. Но в рая имаше* ***живи*** *икони! Там нямаше никакви свещи. Според мене, в църквата иконите трябва да бъдат живи, да няма никакви икони нацапани - не искам грозни икони. Най-красивите жени ще ги турят да ги целуват; най-красивите мъже ще ги турят да ги целуват! Пред* ***живите*** *икони ще се прекръстим – насреща им!... Казва някой: "Много далече отиде..." – Аз съм дошъл много* ***близо****! Ако ти не почиташ туй, което* ***Бог*** *е създал, не можеш да почиташ и онова, което* ***човек*** *е създал. Той иска да ме убеди да се възхищавам от една човешка картина..." (По-нататък Учителят казва, че се възхищава и от* ***човешките*** *картини и книги, когато изнасят* ***красиво*** *добродетелите, но пак подчертава, че основното е да се възхищаваме и да служим на* ***живите*** *творения на Бога (пак там, стр.116-117).*

*"****Тази*** *е философията –* ***така*** *трябва да се мисли за Бога. Ето* ***това*** *е чистият човек,* ***дотам*** *трябва да дойдем! Младият мъж, като види, че един мъж придружава жена му, да го*

*потупа и да му каже: "Господ живот и здраве да ти дава!" – и жената да го прегърне. **Така** трябва да бъде! **Това** е свободното разбиране, и към **този** възвишен идеал трябва да се стремим… И тогава, ви казвам, всичките ваши противоречия, които съществуват, ако държите това, което ви говоря – всичките ви работи ще се оправят. Всичките ви работи само по **този** начин ще се оправят! Аз не съм намерил друг начин и не съм намерил нито едно изключение. В **това** седи бъдещето! Ако вървите по този път, **велик** е животът. Ако не се върви по този път, има съвсем друга перспектива, която не е никак добра за вас."*
(т."Думи на правда", стр.44-45, беседа "Намерената овца" от 2.10.1932 г.)

*"Питат някои, какво ще бъде бъдещето. – Ти ще носиш тоягата, и дето седнеш, ще хлопнеш, и каквото пожелаеш – ще бъде. Ако искаш да имаш един приятел – той ще бъде при тебе. Ако искаш **сам** да бъдеш – ще бъдеш сам. Ако искаш да ядеш, ще хлопнеш, ще се наядеш, пак ще хлопнеш – и всичко ще се вдигне… Вие казвате: "Да беше **сегашният** живот такъв…" – Този начин сега не може да бъде, понеже туй положение е възможно само при здравите хора, в които любовта е една велика основа на живота.*

*Сега, да кажем, вие седите, наблюдавате ме и казвате: "Какво ли мисли този човек?" – Аз да ви кажа какво мисля. Единственото нещо, върху което аз съм мислил досега, то е любовта във **всичките** нейни прояви. За мене са **чужди** другите работи, второстепенни са."*
(т."Живот, светлина и свобода", стр.302-303, беседа "Прие го с радост" от 10.06.1932 г.)

6.VI.134(1998)
с.Церова кория, Великотърновско

СТРЕЛКИТЕ СА ТРИ ИЛИ ЧЕТИРИ
(всемирната любовна мандала)

ЖЛО / Р.М.

Без Бог като Жена и Мъж, без мандали с любими души нямаше да има звезди по небето, нямаше да има нищо.

На 23.05.134 г. - писмо от Р. до п. Това, че му пише на "Ти" с главна буква, не е редактирано. Най-вероятно, това е от благоговение пред Този, Който диктува единенията. При опит за "оправяне" на тия думи (да станат с малка буква), Някой се възпротиви категорично. Напомни, че всички ние сме Той, колкото и персонално да сме малки и грешни, и че отношението на тази приятелка е свещено. Това било белег на Второ Пентагрално Посвещение (Седмо, броено от началото), при което виждаме Божественото не само в Учителя, ако сме Го разпознали в последното Му въплъщение на земята, но и в неговите Птици от Ятото. В такъв случай, дори и да говориш на буболечка, то ако в нея видиш Божественото, ти се обръщаш като към Бога.

"Привет, Приятелю!

Пиша Ти с огромно притеснение. Знам, че имаш безкрайно много работа и не искам да те ангажирам и безпокоя, да те притеснявам и отделям от Твоите дела. Е, престраших се. Правя го по настояване на приятели. Те смятат, че ще Ти бъде интересно и ще се радваш да чуеш това, което им разказах. Става дума за един сън. Описвам го подробно (доколкото може да се опише), тъй като всеки знак, навярно, е символ. На 14.05.134 г., четвъртък, сънувах:

Действието започва да се развива и завършва в офиса на "Авалон" ЕООД (островът на блажените жени, за който мечтаели и към когото се стремели всички мъже, според келтската митология), където работех преди, на улица "Пиер Дегейтър" №4, бл.1,ап.12. Обширен и луксозно мебелиран офис. В големия салон са много приятели, пълен е. Тече някакъв празник. Вдига се шумотевица. Никой обаче не забелязва какво става в коридора. Пред масивното огледало е поставено легло, подобно на тези, които ги има във всеки лекарски кабинет. На него Ти си легнал на дясната си страна. Аз съм коленичила плътно пред Теб. Облечени сме. Изпитвам невероятно усещане, което не мога да сравня нито с оргазъм, нито със сливането на две души. Различно е. Преживявала съм го и друг път – насън и наяве. Всяка клетка вибрира, вибрацията се предава на цялото тяло и в пространството. Невероятна сладост и блаженство.

Какво става после? Ти се изправяш леко, и отляво надясно, от кръста нагоре, се разтваряш и се появяват две глави без коса – твои глави, обръснати. Едно тяло с две глави. Аз, с невероятно спокойствие и усмивка, като се ли точно това съм очаквала, протягам ръце към Теб и безкрайно благо казвам: "Я сега да видим коя е добрата и коя – лошата?..." Хващам първо лявата, поглеждам те в очите – сини, такова синьо, чисто и дълбоко не съм виждала наяве – и заключавам: "Тази май че е

лошата..." Оставям я и вземам дясната, с думите: "А тази е добрата." В същия миг с двете си ръце събирам двете глави в една и изричам: "Не, не. И двете са добри!" Появява се отново Твоята прекрасна глава, вече с коса. Движенията ми са много меки, плавни – като че ли ръцете ми плуват във въздуха; гласът – също. Още насън ми правят впечатление мекотата и лекотата, като че ли извършвам свещенодействие.

После Те хващам с дясната си ръка – здраво и топло, много силно усещане за сливане на дланите. Вече сме в кухнята, но как? – Аз съм изправена и стоя върху краката си, а ти си в хоризонтално положение във въздуха – по корем, с главата напред, на височината на кръста ми. Съжалявам, че не мога да го нарисувам. Вярвам, че го виждаш. Получава се кръст. Пред нас, на подобно като гореописаното легло, седи С. Поглеждаме го и литваме – през стените. Те всъщност като че ли се стопяват. Озоваваме се пред блока, но високо горе, откъдето виждаме в ниското много ж.п.линии – прави, елипсовидни и във всякакви други форми. Там действително минава една железопътна линия.

Летим. Летим все в тази много странна поза: аз – вертикално, а Ти – хоризонтално. Летим с такава скорост, че усещам свистенето на вятъра в лицето си! И друг път сам летяла насън, но директно нагоре или спираловидно нагоре. Сега посоката е напред и нагоре.

Прекрасно порене на въздуха и вероятно с векове, защото изведнъж под нас се разкрива град. Средновековен град. Хората са облечени в черно, тук-там с бели яки. Пазар. Виждаме сергиите. Усещаме оживлението. Чуваме разговорите. И се приземяваме. Но как?

Стъпвайки на земята, аз вече съм жена, облечена в черно като всички останали, със забрадка на главата. По нищо не се различаваме от хората наоколо. Ти си дете – едно малко момченце в черен костюм и с каскет, който като че ли ти е малко голям, тъй като от него не мога да видя лицето Ти (досущ като децата от ретроснимките). И пак тези ръце! Хванала съм те здраво с дясната си ръка, с цялата длан, усещам топлина.

Всъщност, така хванати се приземяваме, тъй като през целия сън не сме се пускали. Поглеждам надолу – и ти си толкова малък и дребен, че виждам отгоре само каскета ти. Усмихвам се и казвам толкова ясно и отчетливо: "Мамина кукла златна!", че се стряскам насън...

После, в сегашния си вид, сме пред вратата на офиса. Всички приятели, подредени на опашка, което много ме учуди, бързат да пътуват за някъде. Натоварили са се с багаж. Щастливи са, че сме се върнали и ще могат да си вземат довиждане с нас. Аз пък съм още по-щастлива, защото татко – не знам откъде се появи – решил да не пътува и остава с нас.

Събудих се. Сега си спомням, че първите ми движения след ставането бяха няколко кръгчета из къщата – като пиян аероплан – и повтарях непрекъснато: "Летяхме, летяхме!" – макар че това не е първият ми сън, в който летим. Исках всичко да ти разкажа веднага. Наистина, цяла сутрин летях, докато не се приземих за четвъртия час в едно 124-то училище…

Всъщност, това е един от стотиците, а може би вече хиляди сънища с Теб. Не мога да ти разкажа всички. Само две думи за последния: Посрещаме изгрева на моята тераса. Под огромното огнено слънце се е простряло невероятно, безкрайно <u>па-но</u>, върху което се сменят четирите годишни времена – в такива картини и багри, за които дори и в нашия език не мога да намеря слова. А от един кръг, втъкан в самото пано, устремно и вихрено излизат коне – един след друг, коне с хора. След всичко това Ти влезе в стаята, седна зад бюрото и каза, че пишеш сценарий за филм…

И последно. Не си спомням дали беше в деня с летящия сън или на следващия, но се случи следното:

С касетофона съм си легнала в кабинета-спалня. Слушам осияния – съсредоточена, унесена и отнесена. Изведнъж усещам раздвижване на въздуха в стаята. Сепната, поглеждам към вътрешната врата. Виждам те в цял ръст. Усмихваш се. Ти знаеш ли за това Твое посещение – или аз продължавам, бавно но сигурно, да полудявам?.. Всеки ден стават невероятни неща, и ако започна да ги записвам, има опасност да се превърна в трети Паисий...

Ще се радвам да чуя и прочета тълкования за пътешествието ни на криле без крила. Разбира се, ако ти желаеш това и не попречи на личните Ти планове.

С хиляди извинения за безпокойството

Р."

20,45 ч.

В преживяванията на приятелите и на някои хора, които за пръв път се приближават към нас, извира такава дълбочина и разнообразие, такава необикновена красота, че ние можем спокойно да твърдим: ***школата никога не е прекъсвала****! Наистина, субективният елемент е решаващ, защото всичките уроци, възторзи, екстази и полети, всички осияния, възнесения, действа, изцеления и блаженства биха били невъзможни без двата основни фактора:* ***изборът на Учителя като свой и единствен Учител и обичта между учениците Му****. Без Второто Посвещение – разпознаването на Учителя като последното въплъщение на Бога на Земята – и без възвръщането към Ятото, всички тия преживявания биха били откъслечни, спорадични и с много по-малка степен на познаваемост и истина. Вече се натрупа огромен материал, който трябва*

*да се изучава. Трудно е да се каже кой е "вторият Паисий", ако имаме предвид писмото на Р., но въпреки неспирното четене на касети и писане, материалите пред нас са цяла планина. И в **момента** се нарушава - за кой път - една забрана за писане… Очакваме разказите на още приятели, един от друг по-обширни и удивителни, в които така наречените "сънища" и "съвпадения" са до такава степен синхронни, че вече никой не би могъл да твърди, че всичко това е само плод на фантазията и взаимната ни симпатия. "Великото Училище на Живота" не виси само по стените ни като три букви в изображението на пентаграма, но действа с пълна сила – и ние сме едни от щастливите съученици в него.*

*Привилегията да можем да изучаваме като българи Словото на Бога в оригинал ни дава **такива** предимства и ни възлага **такива** отговорности, че ние се озоваваме в центъра на един световен процес, който може да бъде оценен само от бъдещите поколения. Единствено българин, който не е бил потопен в кристалните дълбочини на това Слово и не е възлизал чрез него в необятния простор на Вселената може да се задоволи с някое по-елементарно превозно средство от друга духовна школа, каквито сега се рекламират на всеки ъгъл. Всъщност, Учителят действа навсякъде без изключение и не е ограничен в една космическа или земна общност под названието "Бяло Братство". Във всяка държава, във всяка група, във всеки дом и всяка душа, където царят мир и любов и всеки се надпреварва да се дарява с всички сили на другите и да се възхищава на чуждата истина като на своята, действа пак Той – нашият Учител. Който мисли, че Учителят е Петър Дънов или само някой много напреднал дух в йерархията на небесните сили, трудно ще разбере едно такова твърдение. Затова, ние описваме всички тия наши преживявания и молим постоянно най-добрия ни Приятел Елма, т.е. Христос или Учителят, да ни ги обяснява, предимно заради приятелите от Ятото – душите, които са страдали достатъчно много, за да не питаят повече никакви илюзии, че е възможно някакво духовно или лично щастие извън Ятото. То е разпръснато по цялата Земя и Вселена и няма нищо общо с някакво локално общество, секта или църква. Всеки човек по света, който разпознава Учителя като Единствен и Множествен и предоставя безкористно всичките си сили и средства за процъфтяване на Неговото Слово и Дело и не очаква нищо за себе си, е член на нашето безсмъртно Ято, което не се е разделяло никога през вечността.*

Толкова по-голяма е радостта и щастието, когато срещаш по пътя си особено близки души, за които родините, приятелите, любимите и съучениците са на преди всичко хората от Ятото.

И този път, веднага след получаването на настоящото

писмо за поредния полет на съученици в Космоса, дойде импулсът да се отвори напосоки първият попаднал том беседи от Учителя. Най-силното преживяване в така наречения "сън" на Р. е летенето на двамата под формата на кръст или перпендикуляр, който представлява и буквата "Т". Ето на какво попадна левият палец при отварянето на този том, когато бе зададен въпрос за писмото:

"И тъй, мъже и жени, като гледате буквата "Т", в кое положение ще поставите жената и где – мъжа? Някои искат да поставят мъжа и жената дето не им е мястото. Най-напред трябва да си съставите понятие какво нещо е мъжът и какво нещо е жената – и тогава да ги поставят на мястото им. Горната черта е мъжът, а долната – жената. Жената е човешкият живот, който влиза в материята, за да извлече необходимите сокове." (*т."Аз ви избрах",стр.34 , б. "Труд и мъчение" от 4.03.1920 г.)*

Тази вечер чудната тишина на това уединено място бе нарушена от силна музика на веселящи се хора в една близка селска къща. В един момент, пишещата тези редове си е казала вътрешно: "Ако сега спре музиката, Елма иска да продължим Контакта." – и музиката спря в същия миг! Нещо я отряза като с нож и не се чуха повече никакви шумове и гласове. Много по-късно тя пак гръмна – в секундата, когато нашият Контакт завърши.

Сега искаме да отбележим един факт, който има отношение към ***стереологиката*** *и към нашата бъдеща "Диалектическа Енциклопедия на Словото", в която класифицираме мисли от Учителя по тези, антитези и синтези, за да се пресече всяка възможност от сега нататък някой да се гаври с Учителя и да разпространява серии от цитати, представящи Учението в изопачен вид. Засягаме тук тази тема, понеже в случая с буквата "Т", под линия в цитирания том, се споменава беседата "Съчетанието" от 3 май 1917 г. и се изнася точно обратното мнение, пак на Учителя, за същата буква: там вертикалата е мъжът, а хоризонталата – жената. Излишно е да обсъждаме безсилието на елементарния ум пред стотиците подобни "противоречия" в беседите.*

Сега искаме да Го запитаме и с холизация, ако Той е съгласен да ни отговори тази вечер, какво може да значи това трето положение на мъжа спрямо жената, което е описано в писмото на Р.: там буквата "Т" е извъртяна на 90 градуса, при

което жената е вертикалата, а хоризонталата е мъжът, обърнат с лице надолу, и то с глава на височината на слънчевия й сплит.

7.06.134г. 00,47ч.

– Съществуват множество различни форми на индивидуално, бинарно и групово летене. Някои от вас вече са се уверили в това. В случая вие единствени можете да летите в една неизследвана вселена, за която се изисква именно такава поза: братът хоризонтален, с лице към земята, а сестрата – вертикална. За съжаление, не може да се разкрият повече подробности от тайния живот на Школата, тъй като ощастливените този път трябва да ***преживяват****, а не да си* ***обясняват*** *нещата. Обяснението не дава нищо – все едно на глухия да обясняваш Деветата симфония на Бетовен. Онзи, който иска да лети, се* ***самоопределя*** *– старата приказка за мухата и пчелата. Който си избира мухи, ще лети след* ***мухите*** *и ще лапа мухи, а който иска да яде и да раздава мед – да си прави сметката.*

В това съчетание, което описва Р., полетът е половинчат, макар и пръв и единствен в историята на летенето.

След думата "половинчат" лампата изгасна, а един от нас, без да иска, откачи закачалката от вратата. Седмото число ли днес си играе с нас – или Елма пак онагледява урока Си?

- За пълен полет се иска още един елемент – една ***трета*** *душа, без която силата ви няма да е регулирана. Тази душа се бави и не се явява на училище, въпреки че е определена и избрана. Ако не дойде в час до три месеца от сега нататък, ще пратим пак един от вас там, където се интересуват повече.*

По другите въпроси – утре.

8,45ч.

– Мимоходом искам да отбележа два факта, преди да се спрем на подробностите. В небето двама

са заедно, когато се сънуват, а не когато са в едно легло. Вързаните на едно легло се сънуват най-малко; а когато се сънуват, са гуша за гуша… За всяка група от души има различни периоди на дистанция, когато има шанс да се засънуват. Но ако не се събират понякога за кратко време, те не са в състояние на небесно приятелство и съпружество. Ако се върнем към науката за небесните и бесните, то всички знаят, че небесните повече отсъстват, отколкото се допират, а бесните – обратно. Изключенията са много голяма рядкост и са по пряката воля на Бога. При това, има и закон за разредяване и сгъстяване на честотите. Ако си попаднал в период на сгъстяване и някоя сродна душа не усети това и отсъства, то няма как да заработи двигателят, без да се задави. И обратно: при нуждата от много редки срещи ***физически*** *– понякога веднъж на десет или сто преражданя, - решиш ли да си "дупе и гащи" с някого и изпълниш ли го, то наакването е неизбежно и ще падне голямо вайкане и пране… В други случаи моментът за приближаването е настъпил, но някой отделя тревожни сигнали поради дългото отсъствие на другия или по някаква друга причина. Тогава Небето разтяга честотата и чака тревогата да се успокои, тъй като в състояние на осъждане и тревожност, на изисквания, се зачеват и раждат недъгави деца. Външно тези видими или невидими деца може да изглеждат нормално, но това е само временно. Рано или късно те започват да произвеждат силен шум в Битието, вместо нежен звук и хармония. Такъв ще се качи на мотоциклета и ще го надуе докрай, въпреки че се намира в населено място. Ще надуе радиото и телевизора си докрай или ще чатка с домакинските си прибори и съдове до припадък точно тогава, когато някой вкъщи спи или приема ангели. Такива деца са незаконно родени от гледна точка на Вселената и Бог не им обръща внимание. Обръщат им внимание само Кармата и клиническите психиатри на Космоса, които са им поставили шумова диагноза.*

Но има и "тихи води", които вдигат страшен шум и паника с мъката и недоволството си, с посто-

*янната мисъл за себе си. Те се разпознават по това, че когато близкият се отдалечи, тъгуват, не се радват. Това е **човешко,** и по тази причина подлежи на лечение. Повечето хора не разбират, че колкото по-голяма е тревогата и осъдителството, толкоз по-голямо напрежение създават, и това налага разредяване на честотата. Свръхтревогата е постоянен взрив, който предизвиква свръхраздяла. Вътрешната тишина и спокойствие, наред с мисловното благодарене и благославяне, са най-мощният магнит, привличащ и най-недостъпните любими. По-могъщо е в това отношение само едно тайнство: да се отдадеш на някого, който има нужда от тебе, **ако това е волята Божия**. Този акт привлича любимия моментално! Но и тук има още тънкости: ако правиш това, защото знаеш тази тайна и мислиш, че ще привлечеш по този начин онзи, за когото жадуваш, законът не действа. Трябва да се отдадеш на другите и на волята Божия с цялото си сърце и душа - все едно, че пред теб е любимият ти. Ето **това** ние наричаме "Любовта като принцип", а не някакво абстрактно обичане. В този акт взима участие цялата Вселена - всички разумни същества, които са завършили своето развитие и сам Бог, който е Любов за просещите и за неумеещите да си изпросят, а не за ситите и заетите.*

*Но има още един закон: законът на очакването. Който очаква с мъка и напрежение, обладан от конкретен образ, Небето и адът правят всичко възможно да се отлага, да не се състои срещата. Няма по-опасно нещо от среща, дошла след тревожно очакване! Истинското очакване на Невестите Божии се отличава с такава вярност и преданост, че те му служат с радост и щастие, раздавайки се на по-бедните. Същевременно, не се оставят да бъдат хванати от някого или те самите да се закачат поради чувство за самота, дълг или "напразно" очакване. В много случаи слабите се уморяват и се завързват здраво за някого, при който се чувстват успокоени. **Няма** такова нещо! Това е само привидно спокойствие, което се нарича вегетиране. Истинското очакване е да месиш*

постоянно хляб и да го раздаваш, но когато дойде Най-Главният – да затвориш хлебарницата и да останеш насаме с него. Колкото и да чукат и тропат отвънка, ти си вече другаде – там, където се създават светове! Ако при това положение вдигнеш телефона или се обърнеш за миг към вратата, Любимият си отива и няма да се видите скоро. Това се нарича "Закон за очакване и посрещане на Божественото".

И ако си изпълнил всички брънки на Предаността до последната и пребивавате с Любимия в неизказано щастие, но не посрещнете заедно Учителя, когато чука на вратата ви, то знайте, че дружбата ви ще се разсипе на прах и ще изтече като мътна вода в небитието. Няма такова нещо, сродна душа да не обича и да не разпознава Учителя ти! Не си правете илюзии, че сте срещнали Принца или Принцесата, ако не се интересува от Словото Божие. Във всички останали случаи може да се раздавате на глухи и слепи души – но донякъде. С пъплещите същества Любовта общува с ***периферията*** *си. Основата, центърът ѝ си остават девствени за* ***Любимия****.*

Сега, да обърнем внимание на някои подробности, описани в писмото на съученичката ни. И Аз, Който ви говоря, се уча ***повече****, отколкото проповядвам, защото произлизам от* ***Бога****, а не от антипода Му.*

Какво значи брат ти да лежи в преддверието на Авалон, на дясната си страна върху лекарско легло, а ти – сестра му – да си плътно на колене пред него? Това е цяла епопея на символогията! За да попадне някой на Острова на блажените Жени, трябва първо да бъде успокоен и прегледан. Той лежи надясно, защото вече е преминал фазите на ретроспекцията и забравата – лежането наляво и лежането на гръб преди заспиване. Сега се занимава със самовнушението и контакта с духовните и Божествените служители, които се занимават с него – лежи на дясната си страна. Мòли се: "Господи, и вие, всички Божествени и духовни същества, заедно с всичките ми центрове, клетки, органи и най-мънички служители-божества, които сте се пожертвали, за да живеете в моето

тяло! Моля ви, подмладете ме, за да мога да служа на Бога както трябва. Аз ви изпях преди малко песента на Учителя "Ще се подмладя" – и накрая ще ви я изпея отново. Помогнете ми, за да се издаде тилът ми – да развия своето самоуважение, да се боря мъжки за отстояване на истината, която нося със себе си от далечните светове. Помогнете ми да развия и брада-та си – да правя ***повече*** *физически усилия, да не се изоставям – да излизам навънка и да се движа нагоре и надолу от ранна утрин до десет часà сутринта; да работя в градината, да се занимавам с упражнения и физическа работа; да не се давам да хора, сили и нас-троения да си играят с мене както си искат. Нека всяка събота и неделя и почти една трета част от годината да прекарвам високо в планината, както правеха най-добрите ученици на Учителя, без да се откъсват от трудовите си задължения. Помогни ми, Господи, заедно с всичките Си служители, които си помолил и определил да ми помагат, да стесня и вър-ха на носа си – да приема труда и мъчението за осно-ва на живота си и да завършвам в съвършенство вся-ка започната работа, преди да съм започнал друга. Нека се науча да не сменям обектите на своето вни-мание и местата, където живея, така често, както досега; да остана някъде поне седем години, а после и 14, 21, 28. Да не бъде удоволствието, измислянето и фантазията повече мой ръководител, но чувство-то за отговорност и пълното съсредоточение. По-могни ми, Господи, и да се ороси темето на главата ми и да възвърна гъстотата на косите си както на младини. Научи ме как да поддържам фигурата си в изрядно състояние. Изпъкни и горе челото ми още повече, за да бъде абстракцията и логиката по силна у мене, отколкото художеството. Усили вождите ми, излекувай ме от всичко останало, което ме прави да бъда далече още от образеца на Твой възлюбен син и ученик."* *(Тази молитва важи само за хората, които имат точно тия проблеми – б.п.)*

Но всичко това и още много други работи, кои-то хората дори и не подозират, може да бъде извър-шено само в кабинета на Авалон. В кабинета на Ава-

лон лекарки са само Блажените Жени. Няма друг лекар и целител, по-велик от Блажената Жена! Даже сам Господ-Бог не може да изцелява по-пълно и съвършено, ако не слезе при някого под формата на жена. Тия, които Му се молят и надяват като на абстрактна категория или старец с брада, ще има още много да чакат.

Коленичилата жена – това е най-висшата форма на Бога на земята, тъй като Бог на небето е ***сила****, а на земята –* ***благоговение****. Който няма благоговение, той* ***няма*** *Бога в сърцето си. Да припаднеш в свято благоговение пред ближния си, когато има нужда, това не значи само да се молиш за него. Най-висшата форма на благоговението, т.е. на Бога на* ***земята*** *– това е* ***приласкаването****. Да приласкаеш нежно и ненатрапчиво всяка душа, която има нужда от тебе – и то по начина, по който има нужда, - това е най-висшата работа на Бога на земята, когато се осъществява в най-съвършения Си вид – като жена. Да познаеш Бога като* ***Учителя*** *– това е* ***Второто*** *Посвещение на ученика. Над него има още три ученически посвещения. После следва центърът на пентаграма – посвещенията на* ***Учителите****. Най-високото от тях е Учителят да прояви Бога в Себе Си като Жена – последното и най-съвършено творение на Бога – и да застане на колене* ***пред ученика****. Това е такова велико смирение на Баща ни под формата на Любима и Майка, че проповедници и пастори има да изтъркат още много подметки, докато стигнат до същността му. Да си представиш, когато пред теб стои или преминава сестра ти, че това не е сам Бог в Своята най-смирена и съвършена форма, това значи да си още* ***недъгав*** *духовно, колкото и богословски факултети да си завършил. Изключителният шанс на Адам да може да съзерцава Създателя си в най-прелестната Му форма – Неговото последно творение – и да има привилегията да се разговаря лично с Него физически и дори да Го докосва и да бъде приласкаван от Него; сам Бог да стои на колене като Жена пред по-несъвършеното Си създание – това е тъй изумителна мистерия на Битието, до която и*

най-висшите гурувци, адепти и посветени с каверна от дявола няма да бъдат допуснати никога!

*Най-грозната каверна от дявола е слепотата за **Бога на земята**, когато Той се преструва на по-слаб пред мъжете, въплъщавайки се като дете или жена.*

*След грехопадението, почти всички жени живеят в страх и неведение, забравяйки, че са **Бог**. Ще Ме извинят братята и "братовчедите", но когато слизаме като мъже на земята, дори и ние, елохимите, сме като Господа в **криво** огледало - ангелите ни се смеят… Чудни са тия жени, които ни харесват в тая форма с косми, бради и мустаци... Господ остави човека недовършен, когато го създаваше, защото в **един** миг Му проблясна съвършеният му вид – формата на **жената**. Като го остави недовършен, той си остана такъв – мъж... При разделянето на половете, Първата Жена си остана Бог, а втората се създаде от реброто на едно непълноценно същество, което се мисли за нещо повече от Жената, т.е. от Бога.*

Тази втора жена ще я разпознаете по това, че тя постоянно се суети и безпокои за нещо. Като част от запъртък, тя почна да търси закрила и сигурност от запъртъци, а не от Бога. Но дори и Ева има частица от Бога, защото понякога тя се усеща като Жена, а не като запъртък. Тогава престава да бъде безплодна и започва да плоди Разпознаване, Благоговение, Преданост, Гальовност и Приласкаване. Бог пък тогава се прави на мъж, който има нужда от всичко това... Цялата тази пиеска, в която Той се е раздвоил и играе мъжката и женската Си роля, е с единствената цел духът и душата отново да се събират, да се помирят и заживеят щастливо.

*Всяка двойка **или нейна степен**, която Му съдейства в това отношение, извършва най-истинското богослужение, което кара да танцуват вселени! Вече ви е казвано, че сатанинските религии съвсем правилно не допускат жената да бъде свещеник, тъй като Бог е взел мерки тя да не се осквернява. В Храма на Бога – цялата разумна вселена – всичко живо се*

*люби и **така** служи на Бога своето богослужение; а в храмовете на Сатаната това е забранено и забравено и любовното възклицание е заместено с каканижения и външни тамяни. При това, там жреци и вярващи са опаковани с фереджетата на Сатаната, които покриват Бога – голото тяло. Бог обаче се радва и на това, понеже така те скриват телата си, обезобразени от този вид "поклонение" и "богослужение"… Това е така, защото те обърнаха надолу с главата всички най-свещени български и славянски думи и забравиха напълно тяхното истинско значение. Какво значи "благоприличен"? – Да приличаш на **Благия** Дух, на **благия** човек, а не на скованите и студени жертви на безлюбието. Какво значи "благодарен"? – Да даряваш благост, сладост, сладчинà, а не нещо друго. "Благост" значи и "благост", и "благ гост" - и пр. Така вие сами ще възстановите първоначалното, Божествено значение на магическите български думи, започващи с "благ" – името на самата **Благария**.*

Оставям ви за ново домашно: благовъзпитан, благоговение, благодат, благоденствие, благодетел, благодеяние, благодушен, благонадежден, благонамерен, благонравен, благопожелание, благополучен, благопристоен, благоприятен, благоразположен, благоразсъден, благоразумен, благороден, благосклонен, благословен, благосъстояние, благотворител, благоусмотрение, благоустроен, благочестив, благувам, блажен.

*Епизодът с двете глави е пространствено изображение на онзи театър, който играе всеки Следовател или Защитник от Бога, натоварен да проверява душите на вкус. Двуглавието, т.е. колебанието се използва с успех, когато искате да разберете кой как реагира. Двуглавите демони и хора обикновено са лъжци, но когато **посветен** се натовари с пантомимата на колебанието и раздвоението, много души започват да реагират ядно и язвително, а други почват да се самозащитават или се отдръпват, защото се намират в небрано лозе. Вместо да започнат*

*да го берат, те си отиват или мълчат от ревност, тъй като повечето искат да са **единствените** берачи. Лозето обаче е толкова голямо, че един берач не може да се справи никога. Аз тоя стил го употребявам с успех и в беседите. Глупавите се изумяват от него, приписвайки Ми непоследователност и противоречивост – и така изхвърлям шкартото навънка. Не ни трябват окултисти и интелектуалци! Истинският интелект прави своя вътрешен избор (int-elect - б.п.) и не се влече по чужди учения и вероучения. Истинският окултист знае, че Тайната и Тъмнината произлизат от Незнайния. Ако са Негови деца, и те искат да останат незнайни. Те нямат нищо общо с **левите** окултисти, които се занимават със създаване на "имидж" – с лекторства, авторства, хонорари и отрицателни познания. Левият окултист всякога ще ти гадае за нещо лошо, отрицателно, и затова извършва черна магия над подсъзнанието ти - сам предизвиква болестта и катастрофата. Ето защо, такова гадаене произлиза от думата "гадост" и жреците и жриците му биват хвърляни във "външната тъмнина", където има студ и скърцане със зъби.*

*Само най-способните и най-добрите, които имат искра, а не ехидна в сърцето си, незабавно или много скоро виждат, **че и двете глави са били добри.** Да прибереш двете добри глави в една, значи да прозреш играта на посветения и той да ти позволи да си въобразиш, че му помагаш, за да се почувстваш човек, т.е.полезен. **Всъщност, главата никога не се е раздвоявала**, но е допускала хората, будни или насън, да си съчиняват, че някой нещо не е наред. Приемайки тяхната мисъл-форма, добрият клоун си стои с нея на раменете и им гледа сеира... Той не бърза да им отвори очите, защото не може. Само Бог и страданията могат да излекуват очите на онези, които са болни от раздвояване на образа. Събират ли го пак в едно, значи вече са се излекували от гордост и обида, от високомерие, и затова са възстановили способността на душата си да променя фокусното си разстояние. Когато пак стане добра като Бога, т.е. неосъждаща, тя почва да вижда неща-*

та на фокус и затова става излишно следователите на Господа да се правят на шутове и на фокусници с две глави.

Пиеската има и друг прочит. Някои артисти живеят с две глави едновременно: една външна и една вътрешна. В зависимост от ролята и изпитанието, на което подлагат хората, понякога излизат с външната, чернокосата, а понякога - с вътрешната. Тези, които си падат по външната, ще имат ***една*** *съдба в живота, а които избират вътрешната – друга. Един ден се явява Бог под формата на жена или момиче и вижда, че и двете са били хубави.*

Сливането на четири длани е огненото сливане на души, които са слепи за недостатъците си. Правете това упражнение по-често и ще видите, че ослепявате за злото. В различни форми, ние упражняваме това упражнение и в паневритмията, тъй че имате възможност да го играете всеки ден. То означава и интимна, физическа – биологическа или кръвна връзка. Свързано е с любовта като огнение, зачатие и раждане. Мнозина от вас са били и в кръвна връзка в миналото, затова ви е толкова трудно да не се обичате и обиждате и да не ходите като семейните.

Най-тъжни са приятелствата между предишни любими и съпрузи, които сега ***усещат*** *сродството си, но не смеят да се върнат вкъщи. Техният дом е тяхната прегръдка, тяхното пълно единение и сливане, но поради хипнозата, повечето от тях не смеят да се отпуснат. Тази амнезия е толкова смешна и жалка в очите на Бога, че той извръща глава да си поплаче, когато двама от вас са били съпрузи в едната стая (миналото прераждане), а като ги вкарат в другата (следващото), се разговарят предпазливо като чумави – от разстояние… Ще отидат и ще се оженят за палача си - на инат – и ще му отдадат всичко най-свято и съкровено, а с най-близкия си ще се разговарят на "Вие"! На почти всички душата ви* ***вие*** *нощем към месечината и се чуди откъде ѝ идват тлъстините, гърчавините, туморите, раците, ипохондриите и апоплексиите...*

*Всичко това, което ви говоря, не е за осъждане, но за размисъл. Едни ще останат да си карат влака в затворена елипса в това прераждане, както децата правят влакчетата си, а други ще изберат **онази** линия, която идва от сърцето и отива към щастието. А който се е приземил за **четвъртия** час в своето училище, може да помоли един ден да му поразкажем за **Четвъртото Посвещение**, в което сега навлиза композицията му. Само в тази страна сродните души започват да се занимават с боготворене и полети, с разширения и Божествени опиянения, с едновременно преживяване на **Четирите** Космични Времена на Изхода на Агарта, която най-после успя да се издигне до Изгрева. А да наблюдаваш конници (при последната дума отвън изцвили кон, което не се бе случвало досега при престоя ни в Церова Кория и не се случи и докрая – б.п.), излизащи от кръг, и то върху паното на Четирите Космични Стихии – това означава да видиш **второто** освобождение на Агарта, която някога Учителят освободи от Шамбала. Вие всички знаете, че Шамбала още не е освободена, Агарта **сега** проби, а Изгревът е още ненаселен. Този сън има и други символични и магични етажи, но ние ще ви ги покажем, когато дойдете пак **заедно** на училище.*

*Питаш брат си и детето си дали **съзнателно** те посещава денем и нощем или не помни това в будното си съзнание. Ще ти отговоря на това след 23 дни, ако правилно се сетиш кой е третият елемент от Мандалата, която представлявате вие. Той се е въплътил в две личности, които още не искат да бъдат Личности. Лицето става Личност, когато любовта му си **проличи**, не се скрива; когато някои престанат да скриват от себе си, че са членове на една Мандала и разберат, че повече не могат да живеят без вас. Махалото ще се оживи, вие ще разцъфнете и пòлетите ви ще станат надеждни и постоянни.*

*"Т"-то ще се върне в първоначалното си положение, ще си възвърне липсващите две монади и ще се превърне в старобългарската излитаща буква на Аза. Именно тя, с четирите си елемента, е **четворката**, която постоянно ви се мярка пред очите и*

*един ден тя ще се самосъедини в семейна прегръдка **завинаги**! Без тези две души вие още не можете да излитате правилно и затова се налага друга поза на летене. Ако допуснеш Двете Вертикали, успоредни на тебе, Хоризонталата ще си остане Хоризонтала, но – като се **превърне** Буквата.*

15,46ч.

*Взимам за пример часа и минутата по-горе. Вертикалата знае какво е числото 15 за нея, а 46 е щастливото число на Хоризонталата в това прераждане, както и 64. Часът и минутата на завършването на едно осияние определят условията, при които то може да се реализира. В **хроНОниката** на Учителя (наука и практика на магическия часовник), 15,46 означава изгрев на луната при залез слънце, ако вземем домовата система на старото човечество. В домификацията на Учителя изгревът на слънцето е отдясно, а не отляво – и тогава 15,46 ще означава залез на луната при изгрев слънце. И двете системи са в сила, тъй като старият и новият човек в нас са все още здраво преплетени. При всички случаи в **хрониката**, когато трите стрелки се покриват, се отварят Божествени процепи във времето и всичко най-добро става възможно. Ако се прибави и стрелката на датата, значенията и събитията се обогатяват още повече. Освен това има и циферблати с 24 часа, които дават още по-добри резултати. В оригинала на това съобщение се казва какво става в 1:05, 2:10, 3:15 ч. и т.н.*

При спонтанно отваряне на нов том беседи от Учителя, на две различни места се паднаха още две мисли, директно свързани със съня на Р. и осиянието:

*"Под "перпендикуляр" разбирам резултат, проява на **Живота**. В тоя смисъл, ние знаем само един перпендикуляр – към **Бога**, отдето изтича Животът. Отклониш ли се от този перпендикуляр, ти създаваш ред пертурбации в своя живот."* (т."Начало на Мъдростта", стр.311, л."Деца на Бога" от, ***6.06.1932 г. – осиянието е от 6.06.1998г.! Тези две шестици, плюс шестицата от вибрацията на 1932 г. (1+9+3+2), може би са свързани с тайните на Венера – на Избора и на Жената, които се разкриват тъй директно в "Стрелките са 3 или 4". Не се изключва индиректно и числото 666, което е известно като "числото на Звяра". В една холизация Учителят ни раз-***

крива, че то символизира трите вида паднали илухими, които съставят този "Звяр": ревнивите богове, ревнивите ангели и ревнивите хора. Значи, монофиксацията в един егрегор, едно смъртно общество и едно смъртно същество ни прави пълни проекции на Звяра. Обратно: изборът на един Бог, едно Ято и една Сродна душа, но истинските, ни освобождава от Звяра и ни свързва директно с онова лице на Бога, което се изразява в Божественото число 666. На посредствените вярващи е известно само дяволското 666. Относно 1932 г. може да се каже и следното: шестицата в нея е получена от числото 15. В Таро-то това е числото на Дявола, но то всъщност е и ключ към освобождаването от Дявола, когато осъзнаем Венерината му проекция – зависимостта. Затова ключовата му отрицателна дума е "изкушение". Аркан 15 е в съседство със символа на Глупака, който е "майстор" на фаталните предпочитания, и със символа на Смъртта – непредотвратимите събития поради тия предпочитания. Също и със символа на Съда – тежки съдебни решения от страна на Кармата, именно защото сме монофиксирани. Но 15 има и друго съседство: Тройка чаши – освобождаване от зависимост. Това е лош знак, когато искаме да се освободим от добрия Трети, но добър – когато приемем доброволно и с радост зависимостта си от него. Да не се връщаме сега на темата за Третия, тъй солидно застъпена в Словото не само в осиянията, но и в беседите. Чашата е не само пиене и черпене, но и чакрата на безсмъртието в сърцето, когато пием от правилния Трети и черпим правилния Трети. Естествено, има и горчива чаша, когато сме избрали неправилния Трети. Значи, и с тройката има проблеми, но там нещата не са тъй фатални, както при хората по чифтове.

Малко по-подробно за аркан 15: Защо цялата му драма става малко преди залез слънце? Не е ли това рекапитулацията на Седми дом в астрологията – сферата на вкуса и избора? Защо тук проекцията на Дявола е адският Пан с женски гърди – Женският Дявол? Нали обърнатата пентаграма над главата му е без окръжност – именно адската жена? Защо обикновено рисуват Бахомет върху куб – символ на адския дом, на жаждата за "уреждане" чрез другия и затваряне само с него? Защо мъжът и жената в аркан 15 са приковани към халка, забита в камък? Защо имат опашки и дяволът държи факел, с който иска да ги подпали? Защо веднъж ги изобразяват с ръце, вързани на гърба, а друг път жената държи яко въже с единия край в корема ѝ, а другия – като примка около врата на мъжа? Спомняме ли си нещо от осиянието за маточната и вагиналната проституция в главата за женските врагове на мирà? Какво символизират трите пламъка над главата на Бахомет? Кой е разчел правилно разположението на ръцете му, тоест двата основни метода на неговите манупулации? Ръката му нагоре е луциферическата манипулация ("само към духовното"), а ръката надолу – сатанинската ("само към материалното"). Кой алхимик не се е заблудил от надписите върху ръцете му "разреждай" и "сгъстявай" и не е оборудвал скъпа лаборатория с колби и горелки,

вместо да проумее, че пътят към ада е сгъстяването на хората в малки пространства и отдалечаването на отшелника и аскета от кожата на ближния? Че пътят към "философския камък" и "златото" (Мъдростта и Щастието) е правилното дозиране на тия две тайни и правилното им редуване? Не е ли това Тройният ритъм, не е ли призивът в песента: "...Помни, че трябва горе да си; слезни и знай: на всички полезен бъди"? Кой е осъзнал тази дума "всички" – разковничето на любовта и свободата, на освобождаването от лошата зависимост? Защо това се повтаря на хиляди места в Словото, включително и в думите "всички да обичам" в "Слънчеви лъчи"? Мъдреците винаги дават и положителните доминанти на всеки символ, в случая и на аркан 15: "Способност да се образуват здрави връзки". Разбира се, тук не става дума за илюзията за здрава връзка, водеща невежите хора към остаряването и смъртта, а за ония вечни и неразрушими връзки на Божествената любов, които дават пълна свобода и които са по волята на Бога. *(Това допълнение след цитата от беседата е от 30.IX.2010 г. 17:07:18)*

"В думата "Истина" е характерна буквата "т". Тя е сила, която побеждава всички мъчнотии. В Истината се крие сила, която побеждава всичко! Истинолюбив човек е оня, който не се колебае и не се обезсърчава. Като трябва да направи нещо, той не го отлага, и за последствията не мисли. Той знае, че всичко, което става в името на Истината, е добро."
*(пак там, стр.**15**, л."Начало на Мъдростта" от 16.03.1932 г.)*

Пак по-късен коментар: *Написването на главно "Т" съдържа още тайни, но ако Учителят говори и за малко ръкописно "т", то също крие в себе си велики символи. В зависимост от шрифта или изписването, и то има варианти. Графологът може да съди за човека по особеностите на неговото изписване. То е от **три** елемента - било еднакви, било първият не е извит. Трите му елемента са свързани **горе**, но при писането на всеки трябва да се слезе до долу и накрая да се остане долу; или да се потърси излаз нагоре чрез свързване с друга буква. При обратната буква – "ш" – принципът е противоположен. За да стигне до душевния мир, човек трябва да изписва в живота си и с живота си правилно думата "тишина"...(30.9.2010 г. 17:39:22)*

Допълнителни бележки в оригинала:

Във връзка с горното осияние възникнаха следните мисли:

1. В осиянието се казва, че Р. ще получи отговор лично от Елма 23 дни след датата на получаването му (което се пада на 30 юни), ако правилно се сети кои са другите два че-

на на Мандалата. Тъй като изпращането на този текст се забави извънредно много по обективни причини, наложи се главните неща да ѝ се съобщят по телефона, но едва на 29 юни, късно вечерта. Обещаха да ѝ предадат този разговор, с надеждата тя да направи усилие и да изпълни съвета на Елма на другия ден. Тъй като приятелите са твърде много, разреши се подсказване: ***става дума за две приятелки, които не проявяват активен интерес към осиянията и най-вътрешния живот на групата ни, но имат висока еволюция и са определени отдавна от Учителя за основни елементи на Мандалата.*** *Уместно е Р. да напише на неограничен брой листчета всички комбинации от имена на подобни приятелки, и ако поне на едно уцели, има шанс работата да се задвижи, независимо дали е усетила вътрешно "да" в някой от вариантите. Възможен е и друг идентификатор: ако в периода 7-30 юни включително, тези две приятелки са поискали да се видят с другите двама члена на Мандалата - независимо заедно или поотделно. Небето пази вечно матрицата на дадена Мандала, и ако трябва може да чака с векове, докато елементите ѝ се осъзнаят и съберат. При такива закъснения, то придвижва за работа други Мандали с други участници, като там могат да се включат и осъзнали се елементи от още необразуваната Мандала. Всъщност, това е* ***закон****: при отворените микро- и макрогрупи винаги има верижно участие и в други Мандали, тъй като всичко е в движение и всички заедно образуват потенциално една Голяма Мандала (примерно, един орфически или евродоров клас);*

2. Относно проблема със зрението на тази приятелка: преди всичко това е поредната голяма благодат, особено като се има предвид водещата роля на страданието и мъчението, според най-новите неща, които научихме за тях напоследък от Учителя. Ако все пак има не само общокосмични, но и лични причини за това, то етиологията (произходът на здравния проблем) и съответно методите за идеотерапия и истинотерапия биха могли да поставят следните въпроси: а/ талант и добродетел ли е у нея херувимната роля понякога да боде с мисли, думи и оценки; б/ или тя трябва да се премине към тотална ликвидация на отрицателната оценка и наскърбяването, дори и когато се поднасят артистично?; в/ може ли причината да е неточното ориентиране на Звездата на Елма в нейния дом?; г/ какви може да са последствията, ако на Звездата ѝ се налага да стои някъде по-дълго време, отколкото е безопасно за всеки отделен домакин?; д/ дали Звездата не се бори много по-интензивно със сгъстения градски ад там, където се намира в момента, поради което ходът на битката се отразява на хората, които са най-близко; и има ли в това несъзнателно или съзнателно съучастие онзи ученик, който знае какъв е високият идеал, но се примирява с миязмите

на най-замърсената част в най-замърсения град на България?; е/ може ли зрението да страда от такъв тип огнение, при което вихрун не се завърта в пълен вътрешен цикъл с хармоничен партньор, а се консумира индивидуално и така се прахосва за храна на адските елементали, което удря първо върху очите?; ж/ каква е ролята на радиоактивния полоний, никотина и оловото от пушачите и от автомобилите в тази най-адска част на столицата?; з/ не се ли препоръчват екскурзии в планината и жилище на чисто място сред природата, като условие окото да се излекува напълно и повече оплакването да не се повтаря?

3.Времето за операция "Е-е" е настанало отдавна, но без Мандала в пълния състав тя би била по-малко ефективна. Може да се проведе на няколко етапа: а/ сегашната инициаторка с още един човек по неин избор; б/ по двойки във всички комбинации; г/свободна група приятели.

При тази последователност, акцията ще бъде 50% успешна. 75% - ако една Мандала се събере в пълен състав и проведе работата по двойки, по тройки и в пълен състав. 100% полети и елиминиране на предстоящите изпитания са вече невъзможни – твърде късно е за това. Да гледаме да не падне тенденцията под 50 на сто.

4. От осиянието личи, че не всички надежди са на нулата. Ако "третият елемент" на мандалата – липсващите две монади - се осъзнае и влезе по собствена инициатива в активен, хармоничен обмен с другите два до 7 септември тази година, няма да се налага един от членовете ѝ да заминава пак в чужбина или в друг район на България.

8.06.134(1998)г.
с. Церова Кория
Великотърновско

ОПЕРАЦИЯ "ОМНÀРИЯ" ПРОДЪЛЖАВА

Ако три птици в Омнария (Велико Търново)...

19,30ч.

*Преди около месец в София една съвсем непозната жена, без да сме говорили нещо каза, че наскоро във Велико Търново е станала генерална смяна на силите. Попитахме я кога точно - и отговорът й съвпадна с големите мистични събития през ноември 1996 г.: **"От сега нататък – каза тя – Търново става център на нови небесни знамения и инициативи. Съвсем скоро ще тръгне от Търново по света и по цялата вселена такова нещо, каквото никой не е очаквал, и затова началото на победата на Бялото Братство ще бъде там."***

По всичко личи, че Силите отново се събират в Търново, за което трима верни приятели, всеки за себе си, получихме най-различни сигнали. Накратко ще опишем какво се случи през тия няколко дни, преизпълнени с голямо присъствие, ра-дост и щастие от нашата нова среща, но заедно с това и с проблеми и знаци, които очакват своето обяснение.

Едната приятелка разказва, че точно в навечерието на срещата ни е видяла ясно в небето изправен бял кон, а до него – огромен дъб. Нейното видение почти се застъпва с това на друга приятелка, от София – с конете, които излизали от един кръг. Когато Духът събира Своите Си, Той им говори с едни и същи символи, където и да се намират.

За отбелязване е, че имаше и някои очебийни затруднения във връзка с брави, ключалки, катинари, порти. При излизането от едно жилище в града, за да отпътуваме към Церова Кория, дълго не можахме да заключим горния секрет. При идването в къщата в това село, дълго не можахме да отключим катинара, който се оказа особена конструкция: вместо с изваждане, горната част трябвало да се освободи чрез движение в кръг. Също и портата на това имение: неведнъж грижливи съседи я затваряха отвън с тел, камъни и керемиди, мислейки че вътре няма никой... Тогава се сетихме за думите на п. още в Търново, че ще има и втори, и трети знак. За какво бяха тези предупреждения?

Вчера - на 7 юни, - както очаквахме, се събудиха силите на "братовчедите", тъй като от дълъг опит знаем, че на седмо число и при седма вибрация им се дава свобода да ограничават и пакостят, макар и под контрола на кармата. През целия ден докато получавахме осиянията се налагаха паузи поради явления, типични за този вид сили. Както се казва, сърцето с писмата от Бога подскача самичко помежду взривовете... Идваха толкова фундаментални и мощни истини за Любовта, за Жената, за Бога, изказвани за пръв път по този начин от Елма, че сякаш духовете беснееха, не желаейки всичко това да стигне до човечеството.

Единият от тримата приятели – участник в ноемврийските действа във Велико Тъново през 1996 г. – е основен импулсатор да се съберем сега отново. Неговото усещане, че ще има продължение на операция "Омнария", срещна пълен отклик у другите двама и се потвърди от екстрени събития. Още в първия ден на слизането на сгъстено Слово ние не сме знаели, че денят е бил Петдесятница, а следващият – Свети Дух, тъй като сме слаби по църковните празници. Сега съзнаваме защо в осиянията от тези дни постоянно се говори за Духа, за църквите, свещениците и пр.; дори си говорихме за св.апостол Павел – родоначалник на Петдесятницата. Прави впечатление, че Учителят изказа строги думи за църквата. Снощи, на мръкване, един от нас специално преписа една подобна мисъл от беседите, която се беше паднала във връзка с въпроса ни, какво става в момента. Явно Учителят не може да забрави какво са Му кроили поповете в Търново:

"Това, което сега учат, не е християнство. То трябва да претърпи преобразувание.

*Християнството е опорочено. Нека бъда ясен: когато един свещеник или владика тури одежди, патрахил и корона, венчае някого и каже: "Плати толкова", аз го наричам черен маг… Не казвам, че самото християнство е виновно – виновни са **черните** християни." (т."Аз ви избрах", стр.4-5, беседа "Пояснения върху окултизма, спиритизма, теософията, мистицизма и християнтсвото" от 12.II.1920г.)*

*По всичко личи, че операция "Омнария" е задействана сериозно, тъй като изведнъж се разрази силна буря над Церова кория и Търново, в резултат на което е паднал кръстът от най-високото кубе на катедралата – най-голямата църква във Велико Търново, срещу която е самата митрополия. В същото време един от нас вижда две ярки дъги, които образуват мост между Арбанаси и Търново – визуален образ на "Завѐта на цветните лъчи на светлината", съставен от Учителя през 1912 година именно в Арбанаси. В Библията дъгата е завет за приятелство между човека и Бога. В същия момент приятелят в селото чете в споменатия том беседи, че истинското християнство, за разлика от черното е "наука за сближение и обединение на половете, на духа с душата". Символът на тази наука – точно по същото време - се илюстрира над Търново и Арбанаси: дъгите са две, съвсем сближени, и едната е по-малка от другата. Въпросът за двойката, като най-свещен принцип в истинското християнство, се разглежда малко по-нататък в споменатата беседа, като свързан с **второто** лице на Бога. Това е лицето на Любовта, ето защо "мъжът и жената и всички хора трябва да търсят **това** лице – Любовта".*

*Днес, на идване към селото от Търново сутринта, двете приятелки виждат бяла лека кола с номер 0444 – поредната проява на дъжда от четворки, с който работи Небето пред очите ни вече повече от година. И тъй като ние тримата сме със силни четворки кабалистически, предположихме, че така Небето ни дава условия за работа с този принцип и **тука** – поне временно.*

*В четири часà след обяд една от приятелките получи импулс да отиде за захар и се върна с една книга, която е купила в селото: "Из миналото на Церова кория". Зададохме си въпрос, защо сме дошли точно тук и каква е ролята на това село в момента в нашата обща работа - отворихме книгата напосоки. От лявата страна се падна: **"Училището е член на***

***Светата Троица, чието велико предназначение е да завладее душата на детето"**; а отдясно: **"Подготвката и педагогическият опит на учителите тук са на необходимата висота; броят на децата в отделенията е нарастнал значително и това налага да се открие и първи клас".** Тези промени, според цитираната книга, настъпват през 1912 година, а ние знаем, че именно тогава Учителят е съставил в района на Търново книгата за Цветните лъчи. Ето думите на Елма:*

Село Церова Кория

22,40ч.

*– Тази вечер ще имате пълната свобода да избирате как да се проведат токовете: чрез Слово, чрез Дело или чрез Живот. Никак няма да пострада работата ни сега в Омнария, ако отложим Словото за друг ден. Делото във всички духовни светове се изчерпва с един единствен акт: **"шидòн"** – Божествена дума за жребий. Животът е плод на **проявената** Божия Любов. С Живот проблемите се решават сто на сто, с Дело – 75 на сто, със Слово – 50 процента. Животът се проявява спонтанно и без никакви вътрешни и външни противоречия. Затова той произлиза от Божествения свят. В духовния свят е необходим жребий, понеже там любовта не е достатъчна,*

за да отстъпиш мястото си или да бъдеш последен. Словото идва чак във физическия свят, като единствен път към Делото и Живота.

10.06.134 г., с. Церова кория

Късно вечерта на 8 юни - почти към полунощ - тримата излязохме на чердака и спонтанно се прегърнахме. В същия миг на небето се появи образът на Учителя и всеки Го видя по различен начин. Един от нас Го описа с бял триъгълник над главата, а друг бе толкова изумен, че възкликна: "Вижте Учителя!" Казва, че е бил с бели дрехи и в пълен ръст. Видял Го съвършено ясно и отчетливо – лицето Му било ведро, достойно, излъчващо бащинска и грижа и покровителство.

Церова кория - на улицата в селото, кръстена със същото име. Малко преди излитане, винаги става някакво чудо. Освен видението, този път добиваме зрение за истинския вид на небето и постепенно почваме да светим. Щастието е неописуемо! После сядаме и...

Веднага след това - тъй, както бяхме седнали, разположени в триъгълник и замаяни от преживяното - Майсторката на Валса изведнъж получи импулс с валсови диригентски движения да посочи към всеки един от нас и да каже, в ритъма на валсовия такт: "Слово, Дело и Живот!" - с такава градация, че в последния миг ръката ѝ се вдигна в диригентска позиция "подготовка за встъпление"…

Кое точно сме провели, според свободата, дадена ни снощи от Учителя – Словото, Делото или Живота – това може да каже само Той. Това, което разбрахме рано сутринта, бе че при нас се е родило едно ново невидимо същество. Това

първо по рода си успешно раждане от трима родители изглежда се дължи на един брилянтен акт на акуширане, за първи път без никакава опасност от инфекции – без нито следа от духовна или друга ревност, нечистота, лични чувства, тщеславие, гордост, желание за заграбване на някого като частна собственост. И - нещо съвършено уникално – може би за пръв път след всичко, което сме преживяли досега: без нито една сенчица от наскърбяване или омъчняване на когото и да е било! Според Учителя, истинският ученик не се ни възгордява, ни съблазнява, нито дори наскърбява. Но и това не е достатъчно. Най-истинският ученик не само не се наскърбява или остава безразличен, но и прелива от радост и щастие, когато съдбата дава на ***другия*** *да бъде щастлив, опровергавайки по този начин една от най-черните мъдрости на плебейското съзнание: "Ревнува – значи обича".*

Какво бе това, което последва, ние не можем да си обясним. След броени минути, в двора се чу радостно скимтене на кученце. Невидимото Същество ни бе приготвило още един сюрприз. Оказа се, че тази, която бе привлякла от небесата Одата на Радостта и цялото пространство над нас тътнеше от нейното грандиозно изпълнение, току-що е била получила едно ново рицарско посвещение. На секундата, едно малко паленце, жадно за любов и нежност, отдалече се втурнало към нея на улицата като към майка си и дошло с нея в градината. Който знае какво значи появата на кученце в определен исторически момент – и нито миг по-рано или по-късно, – може да си разтълкува какво е станало тази сутрин не само в Търновско и в България, но и по цялата Земя и в Космоса. Такова нещо не се случва всеки ден – особено като се има предвид лавината от съвпадащи се символи.

През тези два-три дни съчетанието на черното и бялото игра и тепърва ще има да играе решаваща роля. Ние разбираме, че на сцената излиза ***Всемирната*** *ложа – онази, която управлява Бялата и Черната. Носителката на Живота измежду нас сега е с бяла пола на черни точки, която си е сложила сутринта без да мисли; кученцето е черно с бяла муцунка, бели лапки и бяло герданче; малко по-късно срещаме свещеник в черно расо; и веднага след това – семейство с голям черен куфар. После спасяваме едно черно вранче; днес по обед една черна котка с бели крачета, бяло коремче и бели уши, вместо да се стрелне уплашена пред едного от нас на улицата или да се върне, странно защо ляга точно по средата на пътя с протегнати лапи и дълго го гледа, а после спокойно става и продължава, поглеждайки го още веднъж многозначително… Какво означават всички тия сигнали? Преди година и половина, пак в Омнария, когато бяхме в същия състав, се появи Черният Вълк, и краката му се разтопиха като огнена лава. Защо сега представителите на двата вечно враждуващи рода ид-*

ват сами пред нас и ние виждаме, че на места вече са "започнали" да побеляват?.. Не означава ли това, че е дошъл моментът, когато предсказаното от Учителя преминаване на злото към лагера на доброто вече е започнало? Нали знаем, че отричането от черния и влизането в белия път се отличава със способност за вслушване (белите уши), с промяна на начина на живот (бялото коремче), с промяна на нюха, усета, вкуса (бялата муцунка) и прилагане на добродетелите (белите лапички)?... Какво ли пък значи бялото герданче?... Какво означава спасяването на вранчето, което пренесохме през опасната улица с обилен трафик, а майка му се обади доволна от върха на стълба – на кои хора се дава последен шанс да бъдат лекувани и спасени?...

И - най-последното, от тази сутрин. На един от нас натрапчиво му идва да си пее часове наред една популярна мелодия. Съзнава, че досега точно тя никога не му е идвала, но той е имал редица случаи, при които му се внушава позната песен или мелодия, отговаряща напълно на космическия момент. Накрая той се сети, че това е "Лили Марлен", а една от приятелките, която знае немски, си припомни началния куплет на тази песен: "Пред казармата, пред голямата порта, има една латерна и повтаря песента: "Лили Марлен, Лили Марлен!"… Дали името не е код за нова душа, която ни се изпраща? Или пък "Пенка" ни подсеща, че продължава да си пее, а ние не я слушаме?… Вечно ли Нашият Приятел ще ни кандърдисва?...

*И в този момент в главата на единия от тримата идват три турцизма: **кандърдисване, курдисване и кабардисване...** Кандърдисването, това е латерната "Пенка" – Нашият Човек или Словото, което постоянно ни "кандърдисва" да престанем да пречим на Делото и Живота и най-после да им се отдадем изцяло. В случая не взимаме "латерната" в отрицателния смисъл - като гласа на старото подсъзнание и на околните, които ни хипнотизират, за да си останем в Старата вселена. В тази песен "Латерната" иска да ни освободи от затвора, лудниците и казармите в живота ни, като ни пее за Лили Марлен. Коя е тази Лили? Дали не е набедената от фалшификаторите на свещените писания Лилит, която не е демон, а първата, безгрешната жена на Адам, която не е изменила на Любовта и затова е безсмъртна?*

***Курдисването** също има и отрицателно, и положително значение. Човек може да е курдисан от дявола, може да е курдисан и от Бога. В този смисъл, можем да отнесем Делото към втория вид курдисване. То е нещо велико и говори за **абсолютна** преданост и послушание. Но заедно с това Учителят ни учи, че много велики хора на Делото, както и всички духовни ангели са като курдисани часовници – те нямат свободна воля. Затова духовните ангели и всички богове, които*

не са минали през човешка еволюция, външно са еднакви като кукли. Човешката еднѝна (монада), като последно творение на Бога, има възможност да греши и да поправя погрешките си, а това е единственият път за добиване на собствена физиономия, на индивидуалност.

*Да бъдеш "курдисан", в българския език има и друго значение: да те курдисат, да те поставят някъде или ти да седнеш, да останеш някъде, където не те очакват или не те искат много. Но ако **Бог** ни е "курдисал" там, където трябва – значи сме на мястото си.*

*А да си кабардисал, значи да си втасал – както прекипява тестото или виното и е вече готово. Преминали сме пуберитета, не сме повече "йова̀-говеда" и сме готови съдбата или Бог да ни впрягат, без да се бунтуваме и роптаем. Значи, да те опекат, да станеш "печен" човек на Бога не е лесна работа – трябва да си прекипял и да не тревожиш повече Небето, и стражевите ангели и дяволи да ходят подир тебе и да те чистят, когато се пениш и оливаш. В този случай слободията, т.е лошият вкус и избор и необузданите изблици на тийнейджъра в еволюцията са преминали окончателно в **самоопределение, търпение, примирение и истинска свобода.***

*Да се надяваме, че измежду нас и по света вече са се явили истински ученици на Учителя, които най-после са се убедили (кандърдисали са се) да изучават на първо място Словото на Бога от последната Му изява на земята и са се отказали от латерните на старото подсъзнание, от упоритите човешки и адски сценарии. Не са повече курдисани от дявола и света да подражават на другите или да вървят по пътя на своеглавието, но добиват собствена физиономия. Затова отиват там, където **Бог** ги прати; остават там, където **Бог** ги е поставил. Те са втасали и бухнали хубаво, и затова са готови за Божествената пещ - пещта на мъчението и труда, на страданието, където лудуването и самомнението отпадат и сме станали "послушно тесто" в ръцете на Незнайния.*

*Ето какво допълни Елма в 16,40 ч. Под "синичко", Той разбира ситния текст под 18 градуса, който минава за думи на холизатора и неговите приятели, с описания на проблеми, случки и събития; а под "червеничко" – Неговите собствени думи, които записваме през ред, в алено и под 36 градуса, защото сме сигурни, че това е чисто Слово Божие. Слово Божие са и думите на Учителя от беседите, които записваме в светъл циан под 72 градуса. По-горе, за ситния син текст на всеки ред под 18 градуса казах, че "**минава** за думи на холизатора", тъй като от самото начало и особено напоследък там има спонтанни включвания на Елма, които Той не иска да записваме по другия начин – разпознаването им си остава наш*

*проблем, както и опасността от субективизъм и грешки, когато разсъждаваме и описваме събитията **ние**, обикновените хора. С това неразграничаване, Елма има някакава цел.*

- Сега искам да ви обясня защо на някои приятели им става досадно "синичкото", което ставало все по-голямо и по-голямо и затова някои го прескачат, за да четат само "червеничкото"…

*Ами че синичкото – това е **Делото**, това е **Животът**! Досега не сме разграничили цветовете на Делото и Живота при описание на нашето сътрудничество с вас, но тия приятели би трябвало само да се радват, че синичкото се **увеличава**, а не намалява. Ако им е по-приятно да си слушат латерните, т.е. касетофоните, и да си прелистват книгите със Слово, вместо да творят и живеят - то това си е **техен** избор, **техен** вкус, **тяхно** ниво на еволюция. Аз, Който си знам Словото, предпочитам да създавам и изучавам "синичкото" – то Ми е по-интересно...*

*Слово без Дело и Живот е тупан, който тумка, но никой не се хваща на хорото. Като потумка тумкаджията, а в селото продължават да спят, той вземе, че си дигне тумкалото, па иде в друго село. И сега, като видяхме, че тумкахме на празен мегдан и в София, и в Бургас, и в Пловдив, и хората предпочитат танцови забави по двамка, вместо хорото, решихме да се опитаме пак в Омнария. И успяхме – гътнахме кръста на черквата! То кръстът си е **техният** символ, на танцовите забави: по двамка си живеят **на кръст** и никога не могат да станат успоредни, àко че им е удобно ("àко" значи "въпреки че" - б.п.). Това става в цялото псевдохристиянство: живеят си по двамка, ама на кръст. Всички финтифлюшки, които те наричат "семейство", "вяра", "съвест", са все същата работа – всеки против всеки.*

Сега, като гътнахме кръста, очаквайте промени не само в патриаршията, но и във Ватикана; промени в много други общества и църкви и организации. До гуша ни дойде да живеете на кръст и да се измъчвате един-друг – да мъчите с това и цялата Вселена! Ние не сме против брака и женитбата и знаеме що е съюз между двама, но то става само когато ду-

*шите са **успоредни**, а не на кръст – когато се пресичат **в Безкрайността**. Които не се пресичат в Безкрайността, рано или късно почват да се пресичат един-друг в говоренето, в мислите си, в действията... Най-тежко е пресичането, когато е на кръст – тогава ударът идва фронтално. Ето защо, ние наричаме човешките комбинки "нерегулирани кръстовища", където стават най-много катастрофи. Понеже всеки иска да мине пръв и да не се спазват правилата за движението в брака, днес навсякъде хората стават на камàри – камари от болници, катастрофи и нещастия. Когато има светофар или регулировчик, всички започват да се подчиняват на ритъма: един път ще минеш ти, а другия път ще мине другият. Ако **така** се редуваха да си услужват и отстъпват и членовете на семейството, ако се редуваха и в присъствие и отсъствие, нищо лошо нямаше да има в сватбите и роднинствата, в близките съжителства по двама. То ви го набиват в очите на всеки кръстопът, при всяко "На червено не минавай!", но хората днес се пресичат именно когато са червени – когато им се дигне кръвното... Тази червенина няма нищо общо с Божественото зачервяване на бузите, когато сте тичали на открито по поляните без ездач. От едната червенина се получава инфаркт и инсулт, а от другата – безсмъртие! Науката за кръста, за която вече сме ви чели някои лекции, се преподава на 144 основни нива в живота, и това, което вие знаете, е само второто ù измерение – **сблъскването** на различията. Третото измерение на кръста е **"надлез и подлез"** – знаете го и това. Само по надлез и подлез може да вървите с голяма скорост в различни направления, без да се опасявате от сблъсък. Във второто измерение – света на двамата, къщата, семейството – трябва да има изчакване, за да мине другият. Ония, които не умеят да изчакват при афект или приказване, са "улави глави" – трошат глави, и своята си не жалят… Пък да застанеш по средата на кръстовището и да не пущаш никого, защото си го заградил за собственост – това значи хем на тебе да ти бръмне главата, хем да почнат*

всички да те заобикалят... Това е най-голямата глупост – да застанеш някому на пътя! Това значи или да те заобиколи, или да те бишне без да му мигне окото, ако е по-корав и по-як от тебе.

Сега има някои, които са се курдисали на кръстовището, а други обикалят около тях като замаяни. Това се нарича "панаир", и децата много му се радват. Там се продават захарни петлета и фокусниците правят най-различни фокуси. Най-големият фокус е да ти предложат да живееш заедно с някой и да не се разболееш при това. По-голям фокус от този и ние не сме виждали: как го правят това някои двойки на панаира – не ни го побира умът! В същото време сериозните хора бибкат от четирите страни на кръстовището да се раздигне по-скоро панаирът, защото наоколо е тресавище. Като се събират така по няколко километра опашки от коли и камиони и ви вият на главата денонощно, защото им пречите да си вършат работата, вие вземете, че се изнервите и си заминете преждевременно.

*Всяка човешка килийка, в която живеете несменяемо откакто ви излъгаха илухимите, е един панаир на кръстовище или някое малко, отделно стрелбище. Близкият ти казва: "Ако уцелиш желанието ми, ще ти дам захарна пръчка". Така повечето простосмъртни се научават лесно с годините да уцелват желанията на собственика и почват да му готвят, чистят, перат и стоят диванчапраз, за което получават бонбони, перца, разноцветни балончета. Като им омръзне да ядат вафли, а не могат да си отидат, защото са му народили деца и са влезли в дългове, те почват да му ядят и помията, определена за прасетата. Той ви храни с помия или изобщо не ви храни, а вие го храните и дундуркате, но пред хората минавате за "семейство" – солидна работа… Да, ама солидното иде от "солидарност", а не обратно. "Сол" значи **ти** самият, а солидарност – да отдадеш себе си заради **другия**, но и другият да прави същото за тебе, а не да те гледа като турук или да те подлага на разпит като стражар. За нас "разпит" значи "разпят" - т.е. "разпънат". Вместо да се разпявате, вие*

взаимно се разпъвате, и по-глупавият е този, който започва да отговаря виновно или да крещи на следствието. Почнеш ли да му се оправдаваш, да "микаш", да му даваш обяснения, Господ си запушва носа от тебе и те записва в книгата Си като помияр.

Има и излъскани помии, които приличат на вила, кола или злато. Една свиня никога няма да ги яде, защото знае, че ще умре, но хората са по-глупави и от свинята. Приличат си с нея само по едно – не знаят, че ще ги заколят за Коледа. Гробищата са пълни със заклани хора по този начин, въпреки че са им поставени най-различни диагнози. Да ти пресекат гърлото, значи да престанеш да си пееш. Ние не сме видели нито един осигурен човек, който да си пее и да пее истински. Пеят само пред виното и ракията, защото нямат други поводи за пеене.

Сега да свършим с тъжната и веселата част и да си поговорим по нашенски. Да си земляк на Господа, значи да си на "ти" с Него и на земята, не само на небето. Когато само Му се молим и Му четем ***Словото****, можем да се разговаряме с Него* ***на Небето****; но на земята не ни познава, казва: "Не си от Мойто село!"...*

Селото на Господа е ***Новата*** *Вселена –* ***това*** *е Неговото село! Вселена – защото там вселяването става по нов начин: не чрез раждане и прераждане. Свърши се с раждането и прераждането, тука сте оставени на доизживяване. Вие не можете да се надявате и на бъдещи раждания и прераждания, тъй като времената се съкратиха. Я има, я няма по още едно прераждане. Кой квото направил – направил.* ***Това*** *е* ***квотата*** *на Бога в настоящия космически момент, но Той няма да се откаже от нея за нищо на света.*

Сегашното Слово го давам не понеже беше необходимо, а като десерт – нищо че го пресолихме доста в началото. Десерта си го получавате заради дисертацията, която защитихте с отличен. Солената част остава за всеки един, който е много ***серт*** *с Господа; а на вас се пада* ***десерт****… Нали искахте десерт?…*

Ние не поднасяме десертите си в големите зда-

ния, с колите на човекоподобните отпред. Ония "десерти", дето бродят най-падналите дяволи и ангели и където хотелите и ресторантите са най-скъпи, излизат най-солено на човешката душа – ако въобще някой с душа се прибилижи до такова място. Нашите десерти са на открито, сред природата – наволя, където въздухът е най-чист.

Понеже всичко вече си го обяснихте сами, туктаме с Моя помощ; и защото най-после разбрахте, че животът може да бъде красив и без много обяснения, пратете сега всички тия осияния на приятелите, за да се учат на ум и разум - а вие си поживейте щастливо. Да живееш щастливо и естествено е смисълът, който е вложен в човешкото същество, като последно творение на Бога. Който отблъсква щастието и постоянно се огражда с неестествени неща, мислейки че те могат да му донесат нещо, не отговаря на понятието "Човек" и затова трябва да върне монадата си на своя Създател. Сега са настанали точно такива времена.

Доскоро знаехте, че искрата Божия се отнема само при занимания с черна магия. От две хиляди години насам Учителят ви говори, че монадата се отнема и на онези, които се грижат за утрешния ден или се занимават с продаване. Сега пък дойде моментът да ви се каже, че ще си вземем еднѝните и от ония, които са отблъсквали щастието, за да се оградят с ефимерни неща и хора.

Хар, хаòр, харòр!

Ученикът учи, прилагайки.

18,30

– Съкровен личен въпрос: Ще се отклоня ли от предназначението си в този живот, ако отрежа като с нож, веднъж за винаги, изобразяването на красотата и приемането на Слово? В осиянията за мене се визират такива възможности като най-оптимални. Окончателно разбрах, че при някои хора изобразяването на живота отлага самия живот, а изкуството, окултизмът и снемането на Слово без адекватен дебит на Дело и Живот започват да се превръщат във взаимна наркомания. Може да звучи абсурдно, но това е казано и в осияние. Някои приятели считат, че Словото за тях е ***живот*** *- и това*

до голяма степен е така, защото като че ли нищо не ни е задоволявало напоследък повече от Словото. Но ние знаем и виждаме какво става вече години наред при ниагарите от Слово, но с нищожен дебит на Дело и Живот.

А, може би, да се откажа от изкуството и литературата и от снемането на Слово по досегашния начин е една екстремална позиция за мене, която не е реална за този ми живот? Ето, все още има приятели, на които не е отговорено, пък и всички ние чакаме не само фундаменталните, а и личните осияния, като извор на мъдрост и поука за цялото човечество. И все пак нещо в мене все по-силно и по-силно се съпротивлява на изобразяването и писането, въпреки че това са основните източници на живот за хора от моя тип, след жаждата за ученичество, обич и обмяна. Поставям въпроса ребром и съм готов да изслушам и изпълня съвета Ти безпрекословно, ако прецениш, че имам сили да се справя.

- Помниш, че преди известно време направо ти забраних повече да организираш и да пишеш. С първото се справи, с второто – не. Писането и изобразяването отлагат ***случването****. Ти знаеш това, но се жертваш заради приятелите. Работата обаче е в това, че не жертваш само себе си. Отказвайки се да бъдеш по-съвършен, ти не даваш на Силите да заработят* ***на практика****, без да има нужда повече от кандърдисване. Това, което проведе досега, по сила и точност няма сравнение с нищо останало в Словото и човешката култура. Виждате, че и в Словото от първата половина на века имате някои редакционни проблеми. Все пак – и с осиянията, и без осиянията – Аз си свърших добре работата до 1945 година на Земята. И да не бяха осиянията, в беседите има всичко и основният смисъл на Словото е предаден вярно, въпреки някои досадни грешки и даже злонамерени редакции. Който е ученик, той* ***разпознава*** *печата на дявола и го отстранява безпогрешно. Затова Учителят никога не се безпокои, че Му били редактирали Словото. Това обаче не значи, че виновните няма да поемат своята отговорност, независимо от това с какви мотиви са го редактирали – добри или лоши.*

Не мислете, че почти всички стенографи на лекциите и беседите Ми, които се парализираха и ослепяха или ги орязаха хирурзите по затворите, пла-

щат непременно само за редактирането на беседите. Някои от тях имаха лични дългове, други се пожертваха заради човечеството, трети се съпротивляваха на щастието. Страданията им ги приближиха още повече към Мен и затова сега ги пуснаха в прекрасни, нови тела на земята. Не гадайте кой кой е, защото в гадаенето на тази тайна на Природата има не само суета, но и опасност, грях. Който разкрива такива тайни, дори и да не си фантазира от тщеславие, ще попадне под ударите на съдбата бързо и неизбежно, ако използва ясновидството си без личното позволение на Господа. Това е голяма съблазън напоследък, но в 99 на сто от случаите се фабрикуват измислици: авторите си четкат тщеславието, а слушателите – самолюбието.

Сега на теб и на всичките приятели, които вярват в Словото като осияния, ще кажа: няма да е печално, ако Словото престане да идва по този начин. Голямата вода винаги си проправя път. Това са известни неща и вие вече имате опит в това отношение. Ако се отпуснете и заживеете щастливо, без да давате някому да ви ограничава и без самите вие да ограничавате когото и да било, целта на Словото ще бъде изпълнена и тогава можете да пускате кранчето само в кратките паузи между две щастия или две инициативи в името на Новия Живот. Повече няма защо да изяснявате никому кога говори Слово през вас и кога – човекът и ученикът. Нека това, което се случва с вас и около вас, да бъде главният стимул на приятели и познати, а не Словото, което могат да получат записано.

Ние не изключваме понякога Слово до протече и в разговор или приятелска беседа; съвсем не изключваме и да си ***записвате*** *Словото в такива случаи. Но такива работи на юруш, които ви се случват от време на време, не са най-добрият начин. Сега той е неизбежен, защото не искате да изпуснете нито едно зрънце Слово, и Ние ви разбираме, похваляваме ви за това. Но Ние не искаме и вие да се превърнете в книжовници и екранджии, защото ще остареете. Ед-*

*на екскурзия в планината със **свои** дава повече от пет тома беседи, неприложени. Това ви го казвам съвсем отговорно и се подписвам лично под него! Изучаването на Словото е от огромно и първостепенно значение, но това не трябва да ви прави недъгави сърдечно и физически, както става с интелектуалците и прекалените светци. Не се нахвърляйте да ядете Слово като невидели, дори и да го разбирате, да му се възхищавате и да можете да го поглъщате в огромни количества. Наистина, всеки ученик минава неизбежно през такива периоди и те са естествени: жаждата за истина е неутолима и човешкият дух и мозък нямат граници и насита – това по принцип е **Божествено**. Тук нещата опират само до хармонията, дозировката, ритъма.*

Който лишава себе си и другите от ранно лягане и ставане, не е ученик!

*Който се лишава и лишава и други хора от движение и слънце до 10 часà сутринта, ще плаща **такива** контрибуции, че и цялото Слово на Вселената няма да му помогне! Който отблъсква Любовта и Живота в името на Словото и затова се обезобразява сърдечно и физически, може да се нарече "ученик" и "апостол" само условно – ще се наложи да се върне и да издържи изпита си по предметите, които е пропуснал. Господу такива Паисиевци по нощите и в събботите и неделите са особено мили, защото жертват здравето си за Истината, но това не може да накара другите преподаватели да им пишат тройки. Наистина, Учителят се застъпва за тях пред Комисията и обикновено им подаряват нови тела и те идват като прекрасни млади хора, невинни като ангели. Повечето от тях обаче веднага стават пак теоретици и книжовници по стар навик – и пак бастисват къщичките си. Не могат да разберат, че Щастието е целта на Мъдростта и Словото. Трябва да помогнете на такива да се осъзнаят òвреме, докато не е станало късно.*

***Това** е отговорът.*

На 12 и 13 юни стана окончателно ясно какво са означавали всички тия знаци със секрети, ключалки, катинари и врати, които ни се дадоха още в самото начало. Както и предишния път във Велико Търново – столицата на най-мощните противоположни сили в България, – и този път се разразиха бури не само в небето и природата, но и във взаимоотношенията. За пореден път в този район се оказва, че някои хора не са коректни, и по тази причина трябва да си вървим. Сега не искаме да говорим за вина на този или онзи, но фактът е, че определени сили не могат да търпят хармонията и правят всичко възможно раят на земята да не се появи.

В петък вечерта, за последен път една позната не иска да пусне група ентусиасти, дошли с все компютрите и принтерите си на гърба, за да помагат безкористно на Делото. Някои хора не били разбрали кой точно ще дойде и колко души, и затова сега се яви зловещо напрежение - дори в началото не искаха да отворят портата. Отвори им приятелят, който вече бе дошъл; нещата се позагладиха, но във въздуха захвърчаха искри. По едно време се даде предложение да прочетем една беседа от Учителя, тъй като при тази ситуация нямахме настроение и условия да започнем определената работа. Един от най-чувствителните гости, който предложи да прочетем беседата, за да се хармонизираме, минута преди това бе казал: "Има ли смисъл въобще тия компютри да се разопаковат…?" После се спряхме на варианта да не се чете цяла беседа, а да отворим и да видим какво ще се падне за всеки един от нас.

На една позната от Търново се падна:

"Всички хора постъпват като тия сестри. Една Божествена мисъл хлопа на ума им, но те я отблъскват. Един ангел слиза от Небето да им донесе нещо от Бога. Те питат, не може ли да дойде друг път. Божествената мисъл се връща назад, ангелът си отива, а после съжаляват, че не го използвали. Като те напусне ангелът, ти започваш да скърбиш за него и казваш: "Защо не го послушах!?" (т. "Начало на Мъдростта", стр.318, л. "Деца на Бога" от 6.07.1932 г.)

Ние не сме забравили, че във всички тия мисли от Учителя, които отваряме напосоки, имат значение не само сами-

те те, но и заглавията на томовете и на беседите, даже и страниците и датите. Не можем да съдим защо "началото на мъдростта", т.е. последствията или "страхът от Бога", както се казва в Библията, още не може да проработи в този драматичен български град и околностите му, където "тия сестри" от години не могат да разберат защо им се струпват големи неприятности на главата. Това не важи само за Велико Търново, то е общ принцип, но тук най-ясно някои хора твърде болезнено изпитват последствията от отхвърлените шансове да живеят с ангели. В началото, както навсякъде, взеха връх чисто материални и човешки съображения и вкусове, а на други тепърва им предстои да получат своите уроци. Но за сметка на това някои приятелки сега направиха своя избор окончателно и доведоха "битката" до победа. Не случайно една от тях напоследък прие необикновени небесни гълъби на прозореца си и видя грандиозен млечносив обелиск над един от търновските хълмове. На друга Учителят директно е проектирал един сън, който има не само символично, но и прогностично значение. Това е станало непосредствено преди запознаването с някои от участниците в сегашната ни пиеска. Стои тя на централно място в старопрестолния град на един кръстопът, където има светофари и се намира Паметникът на обесените. Изведнъж ѝ се явява Учителят и загрижено и сериозно ѝ казва: "Не съм доволен - внимавай как белиш картофите!" Тогава тази приятелка насън се разплакала. Друга участничка в пиеската още тогава ѝ е разтълкувалала този сън, и то точно на територията на трета участничка – същата територия, която днес ни дава урок със своите секретни брави, ключалки и пр.: "Да внимаваме пред кого се откриваме." Дали само това е тълкуването на този сън и на версията за ключалките е въпрос, който има да се изяснява.

Небето никога не търси вина, но преподава уроци. Във всички случаи, участниците в сънища, "пиески", драми и пр. имат равен дял в проблемите – не може да има само праведни и набедени. Както и да е, относно случая с картофите имаме още доста да си помислим, но прогнозата не закъснява да се осъществи... Ето един от най-нервните моменти на общуването ни в тази селска къща: виждаме как онази, която е сънувала съня, се колебае дали да бели една тенджера с варени картофи, а друга ѝ взима троснато тенджерата от ръцете и със "сочни" думи отива да довърши работата…

Всичко това дава рикошет, и не след дълго един от най-неделикатните в тази пиеса (който на практика не ни прие за работа и живот в този състав) попада в автомобилна катастрофа, стъклата нарязват лицето му. Дали е от лична карма - или поема вината на по-слабите и на Търново?...

2.VII.134(1988)г.
Бургас - Изгрев

ЗАЩО ХОРАТА НА ЗЕМЯТА...

През есента миналата година е казано в едно осияние, че ако се държим добре, през пролетта Учителят ще ни заведе най-после на мястото на Новия Изгрев, където да се заселим. За тази цел се срещат приятели от Бургас и София, които узнават, че неочаквано това е започнало да се осъществява от само себе си, и то чрез хора, които нямат отношение към осиянията. Един чужденец става проводник на това обещание и по интуиция се качва с кола на голяма височина в Рила, където природата и гледката са смайващи. Оказва се, че там се продават места. Нещата могат да се реализират с негова помощ, и ако наистина там е обещаното място и нещата вървят добре, то до края на есента там трябва да има поне една сглобяема къща, с перспектива и други приятели да продадат жилища и имоти и да се основе тъй дълго очакваната приятелска зона. Мястото е само на ½ - 1 час пеш до върховете на планината; но даже от тази височина се виждат много български планини и дори Дунава в ясно време!

Ето какво се падна днес, когато отворихме том с беседи от Учителя:

*"Сегашните богати са били някога влюбени в Бога, слугували са Му, **затова** сега Той ги е направил богати – да разполагат с пари и да*

помагат на хората. Следователно, искате ли да станете богати, влюбете се в Господа, отворете сърцето си за царската дъщеря, т.е. за любовта – и тя ще ви даде пари, имоти, "слуги". Любите ли царската дъщеря, ще имате каквото желаете." *(т."Степени на съзнанието", с.182-183, б."Идейната обич" от 12.03.1930г.)*

Естествено, днес "господари и слуги" не върви, но по същество още много хора са такива, въпреки че ги наричаме "началници" (собственици) и "служители". На много нива днес цари и робство, и феодализъм, и груб експлоататорски капитализъм.

От лявата страна в отворената беседа се обяснява условието да проработи законът за имотите и богатството. Ако наистина споменатото място в планината е обещаното от Елма, то можем да се надяваме, че това сега ни се дава, защото най-после сме постигнали този висок идеал – идеала на ***Идейната*** *Обич:*

"Трябва ли човек да пожелава любовта само за себе си? Когато види Бога, когато почувства любовта Му, човек трябва да е готов да Му служи, без да Го обсебва. Никой не може да задържи любовта за себе си, никой не може да я обсеби! – "Ама не мога да живея без любов..." – Наистина, човек не може да живее без любов, но никой не му дава право, като види, че тя се изявява чрез някоя форма, да я пожелае за себе си."

Вече се научихме да търсим из цялата беседа, която се е паднала, мисли от Учителя, които са свързани с конкретното преживяване, въпрос или тема. Ето, тук говорим за планината, а в тази беседа се казва какво точно можем да очакваме да ни се разкрие там, ако запазим нивото на Божествените взаимоотношения. Досега имаме много богат опит с Елма, т.е. Учителя - като каже нещо, то става:

"Истински учен е този, за когото природата оживява. Канарите, планините, земните пластове му проговарят. Той чете по тях жи-

вота на миналите поколения като по книга.

Който знае да чете по земните пластове, канари и планини, той може да се домогне до човешката реч и мисъл от хилаяди години насам." *(пак там, с.178)*

На пръв поглед изглежда необяснимо защо Небето понякога лансира дадена инициатива, дадено място или някаква благодат, а после се оказва, че това не става. Ние сме разбрали от опит, че всичко външно, без изключение, зависи само от субективния фактор. Предишния път, когато бе благословено място за Нов Изгрев, насоката бе към едно Божествено село в Родопите. И за там се падна мисъл от Учителя, че ако отидем да живеем на това място, ще изучаваме природата. Но явно и тогава, и сега това е била една ***условна*** *прогноза, която би се осъществила само при наличие на сродни души и на нов тип взаимоотношения в групата - при проява на това, което Елма нарече в едно осияние "активна, гореща симпатия". В Божественото има закон: То се откликва, само след като някой е направил вярно своя избор в живота си и който кани тези, които му изпраща* ***Бог, но активно, настоятелно и с гореща любов и симпатия****. Под "настоятелно" не се разбира натрапчиво, нито това е съпроводено с наскърбяване, недоволство или обвинения, когато някой не иска да се откликне или не търси често някого. Същевременно, Божественото не винаги отговаря веднага, понеже може да има някакви причини за това; но То помни всички спонтанни изблици и рано или късно ги удовлетворява. Забавянето и захладяването по-някога се дължи на един период на наблюдение и изследване какъв е произходът на дадена спонтанност. Ако тя е била адска или плебейска, авторът ѝ се обижда от липсата на незабавен отклик, и то от строго определен човек. Говори за "изпепеляване" или "вечно замразяване" на чувството, като рано или късно си намира неравностоен "заместител" и се обвързва с него, тъй като той може да се манипулира. И когато Божественото реши да я изпита дали наистина е била "вечна", тя обикновено е вече заета. Ако пък вече е била заета, тогава и дума не може да става за отклик на друго място, даже и да се е явила истински сродна душа. Затова се казва, че Божествената Преданост започва с разпознаване и гореща спонтанност, но поддържа огъня си вечно,* ***никога не отпада****. Когато няма незабавен отклик, тя се разлива по други сродни и несродни души по волята Божия и от лична симпатия, но никога не умира за възвръщането на единствения.*

Раят на земята или на отделни, обещани от Бога

места постоянно се отлага, поради строгостта и на друг основен Закон: ***ако нещо не е отработено съвършено в наличните условия, колкото и да са тежки, никога няма да се задейства в райските.***

Друг случай на точен отговор от Учителя, почти по същото време, бе свързан с един разговор. П. попита п. дали е голямо престъпление да се изгорят писмата на една позната, които излъчват много злоба и силно негативна енергия, но п. не бе сигурен дали това е правилно, понеже с изгаряне на книги и книжнина си служи по правило предимно черната ложа. Явно обаче има изключения, тъй като Учителят се включи незабавно с отговор и на този въпрос:

"Като изгарят писмата му, с това искат да кажат, че неговите чувства се нуждаят от огън, т.е. от пречистване. Когато се изгори, любовното писмо отива в невидимия свят, между разумните същества. Те разглеждат праха на това писмо, анализират го и се чудят защо хората на земята ***приемат*** *една любов, а друга не приемат."* *(Пак там, с.183 – с* ***едно*** *отваряне се отговаря на два проблема от днешния ден!)*

Само няколко дни след този отговор Небето ни срещна с въпросната позната и се уверихме, че не се е освободила от отрицателните оценки. Но писмата й още не са изгорени...

6.07.134(1988)г.
Бургас - Изгрев

ЕЛМА ПОМАГА И ЗА СТУДЕНТСКИ ИЗПИТИ

8.07.134(1988)г.

Идва си от София студентът П.Б. и казва: "Ти си гений!!!" – Явно адресатът му е погрешен, защото помощта не е от обикновен човек, а пак е дадена от Елма. На изпита по химия в Медицинска академия му се е паднал точно този въпрос, който му е бил казан чрез п. в понеделник вечерта (6 юли). Това не се случва за пръв път – давани са номерата и на повече от един въпрос, но само ако студентът е сериозен и е прочел всичко.

Тук може да се даде още един пример. Друг приятел се

записва да следва доста по-късно от връстниците си. Изгубил е навици за учене и съсредоточение. В същото време върши много важна работа за Бога и вниманието му през целия семестър е било насочено в нея. Ходи съвестно на лекции, учи, но това не е достатъчно. Така продължава и през втория семестър. За всичките 8 изпита Небето му дава номерата на въпросите, които ще му се паднат, и той се представя отлично. През следващите години това не се повтаря – студентът вече трябва да изработва други качества. Някои духовни приятели не разбират какво се изработва при изпълняването и преизпълняването на ***светските*** *задължения: учение, труд, семейство. Някои чакри и висши тела не могат да се изработят по никакъв друг начин.*

10.07.134(1998)г.
Бургас - Изгрев

ОРХАНИЛ ЛИ ПОМОГНА?

4,35ч.

Идва странното име "Орханѝл".

6-8ч.

***На п. и П. ще дойдат неочаквани пари** – предупреждение отгоре.*

***На 12 юли вечерта същото предупреждение се повтаря с голяма сила.** Скоро след това получаваме почти един милион лева от таен дарител.*

11-12.07.134г
Айтос, градината

ПЛЪТНО С НАРОДА!

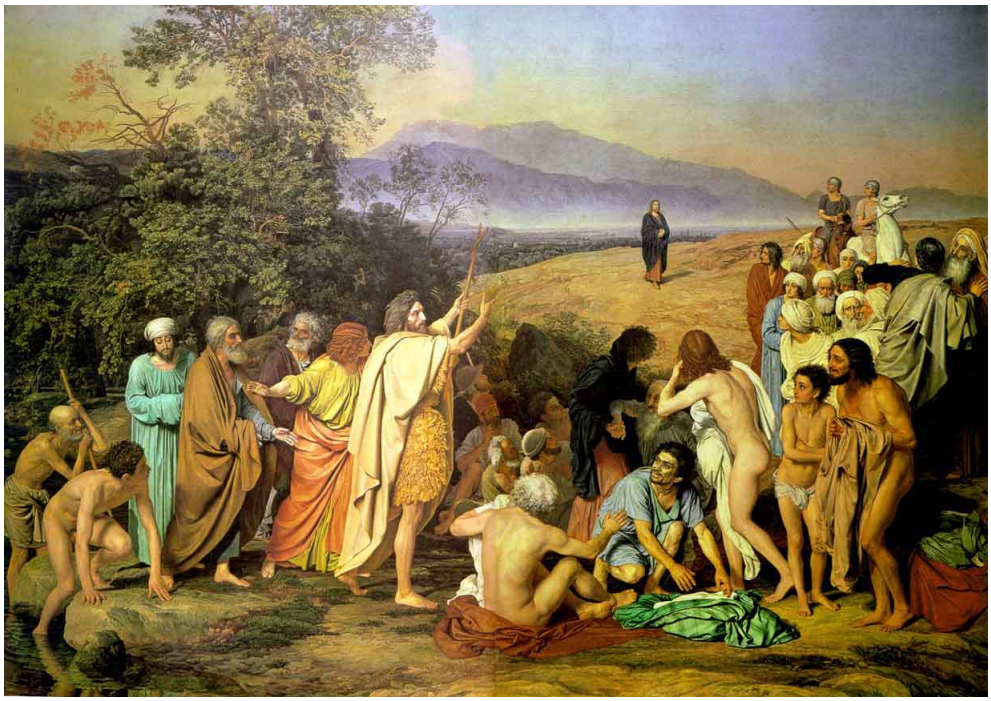

*Още преди паневритмия дойде мисълта и силното усещане, че днес и утре Учителят ще присъства особено плътно и осезателно на този петровден и че всички, които са дошли да почетат празника Му, ще получат необикновени подаръци от Него. Почти визуално, един от нас се увери, че Учителят сега се спира с огромна любов пред всеки, който е дошъл в братската градина и на всяко друго място по света, където са се събрали повече хора в Негово име, **и че целува и прегръща всеки присъстващ, снемайки всичките му болки, разрешавайки всички проблеми на онези, които Го обичат** – даже и на "случайните" външни хора. Приятелите, които са имали финансова възможност да дойдат тук или да отидат на друго място, където се събират много хора по този повод, но не са направили това, няма да получат дар от Учителя. Не*

че ще бъдат наказани – у Учителя няма такова понятие, - но няма скоро да стихнат болките и проблемите им. Ще си останат под властта на личните си карми, на личните ангели-възпитатели.

Усещането, че Учителят е тук и благославя и милва с особена нежност всеки без изключение, не бе само единично. Всички хора бяха като в транс от невероятното Присъствие, от удивителната ведрина и свежест на тези два дни.

Днес, 11 юли 134(1998)г., след беседата излезе една непозната сестра от Айтос, която нямаше откъде да знае какво изпитваме ние, и развълнувано каза:

- Мили братя и сестри, искам да споделя с вас една опитност, която имах тази сутрин, и виждам, че това продължава и сега. Учителят е между нас и прегръща и целува с неизказана любов и нежност всеки поотделно!

После тя продължи с едно свое стихотворение. Запознахме се с нея и тя ни го даде:

ЗА ДРУЖБАТА И ЛЮБОВТА

На дружбата и Любовта
не е цена до днешен ден определена...
Те имат на Живота стойността –
По-скъпи са от цялата Вселена!
Взаимността е тяхната цена!
И който страда от душевна жажда,
той знай, че "сметката" е тук една:
сърдечност със сърдечност се заплаща!

Невена Райкова
гр.Айтос, ул."Чаталджа"№2, тел.3937

Хайде кажете сега, че жената не е създадена от Бога и не е най-съвършеното Му творение!... Че не можела да стигне до такова откровение и да изкаже такива думи...

И тази сърдечност сякаш плуваше във въздуха като зрима мекота и щастие по време на Учителювия празник в Айтоската братска градина, въпреки че там все още си виси на видно място гипсовата позлатена котва на черен фон и няма кой да прекъсне тази антена към отрицателния свят, към гордостта, егоизма и тщеславието, към агресивния и тесен верски фанатизъм. Но през тези два дни сякаш всичко това се стопи от видимото присъствие на Учителя! Той иска да ни каже днес – не само чрез беседата, която се чѐте ("Езикът на Любовта"), - че който участва с обич във всенародните прояви на Любовта, има най-голям шанс да се срещне с Него. Индивидуалистите, претенциозните, елитаристите, и ония, кои-

*то отвличат души на друго място, за да си се наслаждават с тях в бърлогите си точно по това време, ще получат **други** неща през тези два дни, но не и целувката и прегръдката на Учителя. Това важи само за ония, които са **имали** възможност да дойдат, но не са поискали. А ако някой си е останал сам през този ден, защото няма пари да пътува, но го е празнувал по всички правила и с най-нежна обич към Учителя, също може да очаква Той да го посети.*

*На 12 юли всички станаха още по тъмно и запяха и засвириха. **През целия ден много хора плачеха и се прегръщаха. Преживяването ще си остане незабравимо!***

След паневритмия и закуска нашата групичка, увлечена от ентусиасти, се качи на най-близкия връх в Айтоския балкан. Един от нас обаче усети, че сега благословението е долу, при всички, и си тръгна сам към градината. Чувството се оказа вярно. Една нова приятелка го взе за ръка и пожела да си поговорят по много важни въпроси, извеждайки го от групата, където се четеше беседата. Дали това бе отклонение от мястото на благословението, или е било пак Божествен импулс? Понякога напускането на Словото, когато е дошъл Животът, е по-благословено даже и от него.

Спомените за сродните души от Гълъбово ще светят вечно! Намериха се само няколко образа - не са изпратили снимки и на петте приятелки от срещата на Рила, но тези са на техни чисти и святи издънки. Щом някой е разпознал Божесвеното на земята и Бог се е докоснал до него, Той осветява целия му род до девето коляно. Неизбежно е всеки от тях, рано или късно, отново да потърси връзка със Словото.

Стари и нови приятелства за цял живот и от Вечността никнеха и ухаеха прекрасно през тези два дни! Вчера две сестри от гр.Гълъбово откриха тук един свой приятел от 1992 година – и пак потекоха сълзите... Някъде е описано как Желязка сàмо си е помислила с любов за един човек от свързаните с Елма и как е изчезнала мигновено една нейна болест. И другите жени с нея имаха добро сърце, и над всяка от тях светеше Звездата на Разпознаването. Те не могат да забравят как същият човек ги бе водил някога нагоре към лагера - казват, че именно тогава разбрали какво значи любов и братство. Техните чувства, техните лица и очи и днес осмислят още повече нашето присъствие тука, защото именно това е "езикът на Любовта" – за разлика от лошите или безразлични погледи на хора от съвсем друга вселена. За съжаление, има и такива: те също четат беседи и се молят, играят паневритмия и ходят на Рила, но се разминават с нас всяка сутрин, сякаш сме дървета или пънове. Не поривът за плач и прегръдка от щастие, но вътрешното негативно мнение и осъждане движи подобни хора, на които очите са зли или студени, безучастни. Някои от тях дори ни заобикалят отдалече.

На колажа по-горе се вижда град Гълъбово. Махнат е само убиецът с комините, който може да дава препитание на много хора, но не и здраве.

Последната силна случка в духа на одеянията днес бе следната:

Прекрасна България! В този район на снимката е и Айтос.

Един от приятелите забави замалко отпътуването ни с колата, защото бил усетил, че трябва да обиколи за последен път поляната пред братския дом, без да е имал конкретна уговорка с някого. Тогава едно момче от Варна го спряло и му казало, че слуша касети със Словото на Елма. Казало, че преди време се било обадило по телефона на п. за помощ от Учителя – майка му била болна от рак – и получило незабавен отговор чрез отваряне на том беседи. Момчето сега му подарило том с беседи от Учителя – "Той създава". Не само пълно съвпадение с темата на едно от последните осияния – за Твореца и Създателя, - но и нова помощ: с този том сигурно пак ни се дава някаква идейна помощ в конкретните условия.

И наистина, още при първото отваряне на разрязания само до 11 стр. том се падна отговор на един проблем, който бе възникнал при общуването с една нова приятелка от тези два дни и ние се питахме какво да правим. Като артистична личност, преизпълнена със самата себе си, тя не спираше да говори с часове, употребявайки думичката "аз" над всякакви граници. Но ето че от отворения том тя получи не само назидание, но и една неочаквана защита от Учителя с една мисъл за аза, която е от така наречените "синтези":

"За добродетелта може да говори само оня, който казва за себе си "аз". Животното не може да каже "аз", то живее в общото съзнание. Човек обаче се е отделил от общото и живее като отделно, самостоятелно същество.

Според някои, има и състояние, по-високо от това на аза. Някои го наричат "безлично състояние". Да живееш в безличното състояние – това значи да включиш в себе си всички азове и да живееш вън от тях. Следователно, азът е ***първата*** *буква на великото, Божестве-ното знание, което в бъдеще ще ви се от-крие.[...]*

Сега, в каквото и състояние да сте, не мислете, че сте дошли до най-високата степен на съзнанието. Че сте дошли до състоянието на аза, радвам се, но още много азове трябва да включите в съзнанието си. И тогава, като кажеш, че обичаш ближния си, разби-

рам да обичаш всички, които казват "аз", както и ония, които не могат да кажат "аз"... (т.- "Той създава", с.10-11, б."Той създава" от 27.09.1936г.)

След това, по реда на разрязването на следващите страници, Учителят ни поднесе цяла серия от изненади – на всяка нова страница имаше съвършено конкретен отговор на въпроси, които ни вълнуваха днес. Например – за правилното боравене с парите. Следваща мисъл буквално повтаря в детайли разговора ни тази сутрин с една нова приятелка от Русе: за градусовата астрлология и за зодиака по дни, който се различава с 5 дни и нещо. В беседата Учителят защитава именно 365-дневното деление, а не 360-градусовото – а точно за това бяхме говорили преди малко, без някой от нас да е чел досега "Той създава"!

Тук трябва да се добави, че "показнѝте" изяви на Елма продължиха и в града, когато се върнахме от градината. Така че е обяснимо защо се смяхме толкова много при следващото попадение... В мига, когато П. вдигна слушалката и викна "ало, ало!" - някой беше позвънял, но телефонът прекъсна, - п. разряза нова сраница и прочете на глас:

"Ти викаш "allo, allo, но телефонът не работи, не получаваш отговор"...

Дали това е само за разведряване - или и в него Той влага някакъв дълбок смисъл? "Ало" е зов към Аллаха (Ellah, Бог), а нашият контакт не винаги работи... "Ало" е и алохимен зов...

Изненадите продължиха... Само преди минути бе станала дума за хората с лошите мисли и погледи, а на следващите страници Учителят потвърждава: любовта не се постига с отрицателни реакции: "Със сърдене, с подозрение и съмнение, любовта не се намира. Това са прояви от друг свят." (с.299)

А на въпроса, който си бяхме задали преди броени минути – "Не се ли превръща пак контактът ни с Бога в книжовна дейност?", този път получихме облекчаващ отговор...:

"Всяка област, през която минава човек, трябва да се опише и да се извади някаква поука." (с.301)

Имаше един момент от последните минути преди заминаването от Айтос, когато пак се срещнахме с представителката на "аза" и нейния другар. Дойде импулс да отворим

*пак случаен том с беседи – един, който лежеше на масата. Искахме да запитаме какво ни свързва и какво да очакваме. Отговорът бе: **"Пред нас има само още един баир - и после отиваме в ново село"**. И наистина! В **Ново Село** край Велико Търново ни очакваше приятелят от Шумен с компютъра, а ние не знаехме, че ще слезе точно там! Дали това е само съвпадение? Ние възприехме отговора като надежда за Новата Вселена – "селото" на Учителя. А приятелката с "аза" може би го е възприела по-лично, понеже следващата година дойде с друг съпруг, от друго "ново село"...*

26.07.134(1998)г.
Бургас - Изгрев

БОГ Е С УНИЖЕНИТЕ И ОСКЪРБЕНИТЕ

Днес, 26 юли 134(1998)г., в 9ч. сутринта, добри приятели се събрахме на чай и кафе близо до морето. Малко по-късно дойдоха и Здравко и Зоя. В разговора възникна идеята и те да се включат в общата работа за Словото, за да осмислят живота си и да бъдат полезни за Делото на Учителя. Те много се зарадваха, че им се предлага да вземат участие в съставянето на ДЕС (Диалектическата Енциклопедия на Словото). Със Здравко се познаваме от 4 години, но сега за пръв път идва импулс да му се предложи такова участие, заедно с негова-

*та приятелка. Тогава той развълнувано ни довери, че тази нощ е сънувал една пророчица, която му казала: **"Сега следва специална задача!"***

Заедно с това му показала същите думи, написани на ватански език. Той се радва, че сънят му се сбъдва незабавно. Вероятно пророчицата му е показала и писмен текст, за да се даде предварително зелен коридор на това, което ще му предложи п. след няколко часа: да диктува избрани мисли от Учителя, а Зойчето да ги оформя краснописно по правилата на словометрията.

За тази цел им бе подарено копие от албума "Мигове с Учителя".

Припомням си подобен случай от София, който съм разказал някъде. Една сутрин в просъница виждам и чувам Златната рибка... Казва ми, тази сутрин да застана в кръга на паневритмията самичък. Ако най-много до "Запознаване" някой дойде и ме помоли да играем заедно, Златната рибка ще му изпълни три съкровени желания. Отивам в гората и изпълнявам "нареждането". Миг преди "Запознаване", един усмихнат младеж ме пита може ли да играе с мене. Получи се удивителна хармония! След финала му казвам за Златната рибка тази сутрин. Той ахва и се хваща за сърцето – не може да издържи от вълнение. Задъхан казва, че тази нощ е сънувал Златната рибка, която му е обещала същото...

А сега ще отворим напосоки три тома беседи, за да видим какво ще ни каже Учителят за Здравко и Зоя:

*"Като ученици, колцина от вас знаете програмата на днешния ден? [...] Преди поезията, преди науката, преди философията има нещо по-важно за човека, а именно да се свърже с Бога - и **тогава** да пристъпи към ежедневната си работа."* *(том "Трите живота", Хел93, с.191, л. "Мисъл и действие" от 15.06.1922г.)*

Малко преди да се падне тази мисъл, Здавко разказа за друг свой сън: веднъж видял как стои пред Учителя. Учителят нямал нужда от помощ, но Здравко му казал в съня си, че иска да му помогне по някакъв начин и рекъл: "Не се знае знае ли се..." Тогава Учителят почнал весело да се смее.

Днес той съобразява, че сегашната работа, която Небето му дава, е възможност за изпълнение на обещаното.

По този повод отворихме за тях двамата втори том и се падна:

"Ще стане цял коренен преврат в живота ви!" (т."Вземи детето", с.67, б."Доведете ми го!" от 24.01.1932г.)

През цялото време, докато вървеше писането на това одеяние, Зоя четеше мисли от Учителя в албума с голям интерес и не можеше да се откъсне. Ние знаем, че човешкият мозък е по-силен от 15 мощни радиостанции, затова е сигурно, че вдъхновението на Здравко и Зоя няма да остане без последствия - нито в личния им живот, нито в света. Щом почват да работят за Словото, голямата промяна в живота им е гарантирана. Макар и Здравко да е с една ръка и приятелката му също да има своите сериозни проблеми, всичко изведнъж ще им потръгне. Отворихме още един том:

*"Та казвам: понеже се приготовлявате за работници, **сега** именно дойде и вашето време да се проявите. Не чакайте да бъдете съвършени. Всеки ден трябва да правите микроскопически опити. Щом направите един малък опит, във вас ще се роди един малък подтик. Не губете напразно енергията си! (т."Съборни беседи"-1926г., с.219, б."Добро и съвършенство" от 29.08.1926г.)*

И така, за Здравко и неговата приятелка от днес започва светъл период в живота. От мисъл, те сега ще минат към действие, защото тази нощ Бог е казал: "Доведете Ми го!" - и пророчицата се явява насън на този изстрадал и прекрасен млад човек, за да изпълни това, а още същата сутрин един негов добър приятел му показва истинския път – пътя на Доброто и Съвършенството.

*Здравко е една брилянтна душица, скромна и мила до немай къде. Огомен по ръст, с една ръка, той сее добро по света и дава **всичко** за приятелите. Разбира Учителя много по-дълбоко от хората с претенции. Може би някъде е описано как стана запознанството с него: При едно идване на братския хор от София да помага на бургаския, бяхме посрещнати от няколко души на гарата. Трябваше да бъдем разпределени по домовете. Здравко незабавно си избра единия от двамата певци, въпреки че той е бил "определен" да гостува на друг, авторитетен възрастен човек, много духовен. Здравко се наложи и каза: "Не, **искам** си го! Аз си го харесах от пръв поглед! Тоя човек го искам **при мене** и никой не е в състояние да ми го вземе!" – Така и стана... Малката му стаичка се оказа по-голям рай от апартаментите и имения на по-духовните.*

12.VIII.134(1998)г.
Рила

ПЪРВИ ДАЙТЕ ПРИМЕР!

Спомен от рая
Урдино езеро, август'98
Всички снимки в този текст са от Рила по същото време

Сутрин

От няколко дни се насъбраха случки и преживявания, които заслужава да бъдат описани. Когато дойдохме, в един от нас - и не само в един - отново се появи силното желание да се осъществи законът за ритъма в общуванията и индивидуалния жизнен радиус (И.Ж.Р.), а не само да четем и слушаме за тези неща. Въпреки големите колебания, той изпълни еднократно този импулс, и тук може да се отбележат положителните страни от него. Констатира се пълният синхрон на мисли, чувства и събития в продължение на цяла една година между членовете на една синархическа верига. Изпита се необяснимо блаженство и връзка с Небето, може би поради попадането на една свещена територия в Рила, така да се каже - запазено място. Яви се желанието да се оповести на приятелите настоящият космичен момент, от който нататък става опасно само да се теоретизира. От мига на преминаването на Словото на ***трето*** *място след Живота и Делото и съответния гейзер от Божествени явления, случки и актове на ярко Присъствие на Учителя, Небето започва да съдейства с всички сили всеки от нас да започне да търси и реализира този висок идеал за ритмична самота, пребиваване с*

най-близка душа и живот в по-голяма група.

Така нареченото "запазено място" се намира над един извор за подмладяване и блаженство, и такива етерни извори има много по Рила. От това следва, че никой няма право да обявява такова свещено място за свое и да бъде постоянно там, дори и в рамките на едно летуване. Този въпрос би трябвало да се разреши по любов и свобода.

Разбирайки в известна степен драматично и алтернативно този проблем - общия проблем за Тройния Ритъм, споменат по-горе, - един от нас бе решил доста рязко да се отдели и дори да отиде на друго място в Рила, където има приятели от чужбина, склонни да живеят по този начин. Небето обаче явно е било преценило, че храмът, който се гради досега, е също свещен и че не е този начинът с един замах да се срутва построеното с Божественото благословение. За да внуши това на някого, една вечер То нарисува от облаци в чистото небе един огромен молбателен знак (преди няколко години Елма въведе този знак като нещо средно между удивителната и въпросителната, от което разбрахме още веднъж, че Бог не може да заповядва, а само ни моли).

На следващия ден след обяд, разговаряйки с най-близки приятели от Русия за огромната необходимост най-после да намерим начин да работим за Словото максимално интензивно и плътно, на един приятел му дойде идея как би могло да се осъществи това. Идеята изглежда интересна и реална за изпълнение, ако се погледне на нея по-общо. Заедно с това обаче незабавно възникнаха и вътрешни възражения, душевен дискомфорт, тъй като предлаганата идея е в остро противоречие с основни духовни закони и някои субективни позиции. Ето защо, отложихме решаването на този въпрос до мо-

мента, в който се изясни няма ли по-безболезнени и благоприятни методи за неговото решаване. При отварянето на том беседи от Учителя по този въпрос пак се отговори ясно, но условно и противоречиво. Учителят винаги казва истината, но очертава трудностите и препятствията, които бихме имали, ако силно желаем да изпълним нещо само по един начин.

Изведнъж в Небето на запад облаците образуваха точен кръг като начертан с пергел, в който 3/4 беше ясно небе, а 1/4 - тъмна част от облака. В началото изтълкувахме това неправилно, но по-късно някои от нас разбраха, че това е прогноза за 25% тежки кармични последствия за всички, ако приемем предложения вариант. А това не е никак малко, така че тук не става дума за пропорцията съгласни-несъгласни.

Веднага след това същият кръг се раздели на две части, като ясно образува нещо като луна с осветена и тъмна част. По същия начин в началото някои си помислиха, че се дава знак, че само ***двама*** *могат да изпълнят този план, но по-вероятно е това пак да означава светла и тъмна страна на инициативата, при което тъмната е още по-голяма от преди (1/2 е по- голямо от 1/4). Ясни фигури в Небето не ни се дават за пръв път и това не може в никой случай да става при случайно движение на облаците. Затова този път се убедихме колко сериозни проблеми и опасности възникват при субективното тълкуване на символите.*

А тази сутрин - 12 август - заслужава да се отбележат още няколко интересни факта, които могат да бъдат основа на нови размисли, уроци и действия. Божествено красивият и приятен изгрев на Молитвения връх бе посрещнат от някои от нас от второто му върхче, където посрещаме Слънцето вече няколко години. Молитвеният връх отдавна вече не може

да поеме хилядите хора от Братството, които се увеличават с всяка изминала година. Оказва се, че от това връхче в тихи дни може да се чуе цялата беседа и да се взима участие в песните, по-рядко в молитвите. Това е много по-добро, отколкото да се връщаме както десетките хора, за които няма място на челния връх. Нещо повече - това, че Молитвеният връх е триглав, има своето символическо и магично значение, и рано или късно тези, които разбират и усещат това, ще се научат да ползват тази тайна според проблемите и задачите, които има да се разрешават, дори и да не чуят нищо от беседата, която се чете. На средната част се развива ясновидството и яснослушането и затова по-чувствителните могат там да чуят цялата беседа с вътрешния си слух, а и да изострят физическия си слух и зрение значително.

Задният дял на Молитвения връх е свързан с телепортациите и посещенията на далечни светове, както и приемането на гости от там. Дори и за неясновидци, тяхното присъствие там е по-осезаемо и общуването с тях по-възможно, но в строго определени часове на денонощието и дни от месеца. Но тези дарби и явления, преживявания, станаха и стават възможни единствено сред истинските ученици на Учителя, които познават Словото Му добре и не се съпротивляват на думите Му отпреди 2000 години. Тази сутрин, в беседата Си "Трите свята", Той ни подсеща на два пъти за едни Свои думи в Евангелието: "Който пази Учението Ми, и ***неговото*** *ще пазят" и "Който държи Словото Ми, и* ***неговото*** *ще държат". От това следва, че Учителят още тогава е обявил, че истинските Му ученици имат способността и правото сами да създават учения, различни от Неговото, и да проповядват ново Слово, ако не се отклоняват от основните прин-*

*ципи на Неговото Учение и Слово. Сега, в края на века, ние сме свидетели на изпълнението на това обещание, тъй като Учението, Словото и Делото на Христа е бликнало вече на много места по Земята и канониците нямат право да обявяват множествеността на Христовото Присъствие за ерес или дело на тъмни сили. Не че няма и такива извращения, но техните автори се познават по класическата формула: "По **делата** им ще ги познаете"; или, както се шегувахме вчера: "По **белята** им ще ги познаете"...*

*Самоназначилите се каноници и "проповедници" също се разпознават от кой баща идват по злите им погледи и думи и постоянното осъдителство и критикарство. За един от тях, който се осмелява да определя кой има и кой няма връзка с Учителя, тази сутрин се каза, че ако продължава да взема думата и да осъжда, да си измисля вини и недостатъци на другите, от догодина вече няма да има условия повече да идва на Рила в това си прераждане. Тъй като съществува закон за канализациите, който засега не може да се отмени, когато този човек престане да идва вече, **други** ще поемат неговата роля, но ще бъдат повече от един, тъй като никой от тях поотделно няма неговия дебит на зломислие и злословие, на командаджийство... Те обаче ще бъдат елиминирани от Небето един по един за много по-кратки срокове и ще бъдат заменяни от други много по-често, тъй като от догодина нещата се променят коренно и злото в Братството ще бъде неутрализирано много по-бързо и качествено.*

Тия дни и особено тази сутрин се оформи още една мисъл, която вече е засягана в осиянията. Ние знаем още от Учителя, а и в холизациите се обяснява, че ако човек иска да бъде ученик, а не оглашен, би трябвало доброволно и ненасилст-

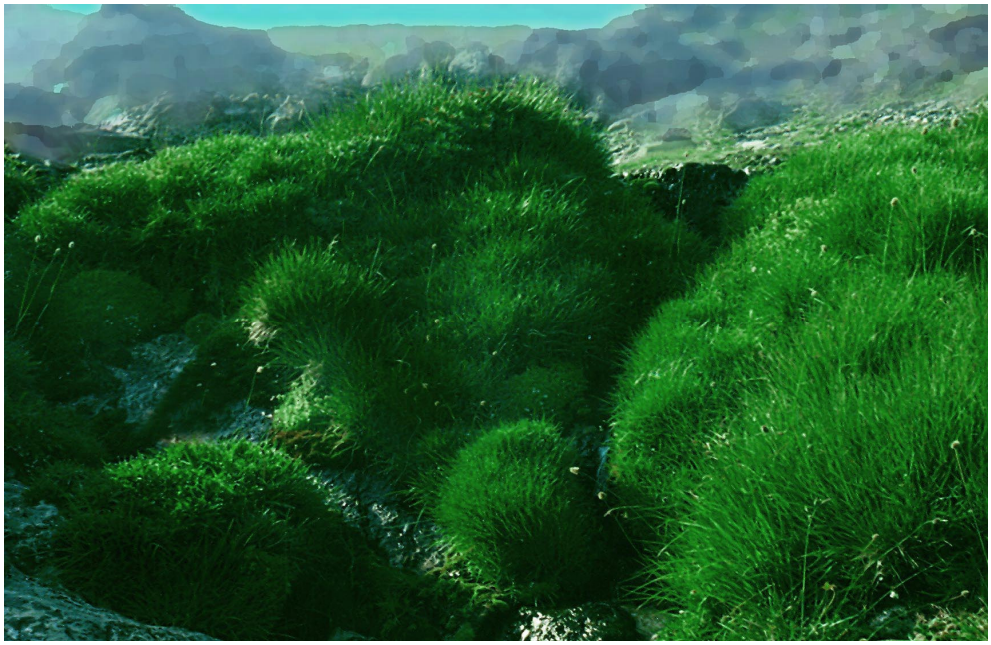

вено да използва условията, които дава програмата на Школата, съобразена с космическите периоди и ритми. Така, когато Слънцето е в знака Лъв (от 22 юли до 22 август) е времето за пребиваване на високопланинските братски лагери сред възможно най-много хора. Мнозина от нас са имали изкушението точно в този период да се уединяват по двойки или по-малки групи. Дори и да четат беседи, да пеят песните, да участват в някои форми на братския живот, такива двойки и групички не се считат от Небето за ученици, а за оглашени. Това, разбира се, не е за строго осъждане, а е просто една констатация. Има някои индивидуалистично устроени личности или крайно изморени или чувствителни към броженето на повече хора на едно място, за които лятната отпуска е единственото време, когато могат да си вземат дъх. Затова август за тях е време за уединение, почивка и отпускане сред тишината на природата. Инак те не биха могли да издържат през останалото време в градовете. Небето много добре ги разбира и дори им помага в това, тъй като съществата, които се грижат за нас, имат предвид кое е най-доброто за всеки в даден момент. При все това, такива приятели или познати не се считат от Небето за окултни ученици в братския смисъл на думата, независимо от това, колко са верни на Словото и Учителя в своите самостоятелни, семейни и тесно-групови занимания. За тях влизането в Общия и Младежкия клас е бъдеще - може би в някое друго прераждане.

Оглашените могат да бъдат най-много в Неделния клас, но за Небето ученик от Общия и Специалния клас е онзи, който прекарва в планината с голямото Братство най-малко от 22 юли до 22 август. Отделните упражнения, които се да

ват понякога на малки групи от Младежкия и Орфическия клас - да се прекарва по цели седмици на други места по Рила в началото на този период, - не противоречат на този закон, тъй като това е лабораторна работа на Школата. Дори и в този случай обаче, по времето но събора всички трябва да са в общото Братство - там, където има най-много хора. Ако някой има отпуска и материална възможност да бъде на Рила през целия този период именно в най-големия лагер, но се отклони, независимо от причините и съображенията му той се изключва за една година от Общия и Специалния клас. Както знаем вече, абсолютно никакви причини извън строго професионалните не оправдават ученика, ако той си запланува ангажименти или удоволствия до 16, 17 или 18 август и дойде тук само за трите съборни дни. Казано е, че това е една абсолютна нула и даже нещо по-лошо. Ако е за атракцията - добре дошъл, но ако е за ученичество и посвещения - да не си прави никакви илюзии. В тайната програма на Школата има космично-психологически закони и механизми, според които подпалването на всяка следваща чакра зависи от пламтенето на предишната. Човек с искра Божия от епохата на Водолея и Школата на Учителя има 33 Божествени олтари, престоли и двери (чакри), които могат да се пробуждат последователно, само докато Слънцето пътува през знака Лъв, ако се намираме над 2000 м. височина сред много хора и съзнателно участваме във всички общи форми на братския живот. Грубо казано, 33-та, "лъвска" чакра, която се подпалва на 21-22 август, свети 33 пъти по-слабо от определеното, ако човек се е качил на Рила само за последния съборен ден. Това число е условно, тъй като за всеки индивид и всяка група то се изчислява по специални формули и може да бъде от ранга на единиците или

хилядите. Това е така, защото всичките останали 32 чакри са останали мъртви поради това, че човек си е намерил някаква друга работа по време на лятната Рилска Школа. Казано е и това, че даже близък на смъртно легло не е по-важен за ученика от присъствието на Рила в определените за посвещения и космически полети дни. Ако човек е ученик от Специалния или още по-висок клас и най-близкия му умре по време на школните планински дни, кармата не го счита за виновен, ако не е бил долу при него през това време. Има ученици от последните три посвещения и Учители от центъра на пентаграма, които не слизат от планината през това време дори и за погребение, защото ако слязат, за починалия ще е по-лошо и ще погребат много повече хора от веригата си сродни души, с които участват в момента в някоя космическа мисия. Ето защо окултното ученичество не е за всеки, а оглашените са свободни да правят каквото си искат.

Дори и след физическата имитация на погребение на Учителя през 1944 год. негови опитни инструктори от тогава до ден днешен, които си предават щафетата или факела на отговорността за Школата тайно, устно и от ръка на ръка, присъстват неизменно всяко лято на Рила и координират и провеждат упражненията и дейностите на Школата. Те са длъжни да бъдат тука поне 10 дни преди влизането на Слънцето в Лъва, а в особени случаи - цял месец. Проникването в светилищата и университетите, в лабораториите и космодрумите на Агарта става изключително под тяхното наблюдение и ръководство. Те държат под зорко око всеки пристигащ от 22 юли нататък, колкото и да се правят на разсеяни. Така включват мълчаливите и смирените в небесните полети, в тайнствата и посвещенията или космичните

*годежи и сватби със сродни души, в зависимост от броя и интензивността на подпалените чакри. Когато 33-та чакра запламти като слънце през третото денонощие на Събора (21 август), посветеният вижда, че това се дължи на последователното подпалване на всички останали 32 Божествени чакри, ежедневно, начиная от 22 юли. Във вътрешната Школа се допускат само ученици и ученички, на които светят както трябва всички 33 двери с техните подпрестоли и подолтари. **Едно** отсъствие от изгрев, беседа, общо пеене, паневритмия, общ обяд, културна среща и лекция след обяд и обща вечерна молитва елиминира една от тези 32 чакри и тогава надеждата за 33-то посвещение отпада.*

Външното и вътрешното ученичество на Рила и в другите свещени планини на Братството по света през юли и август всяка година включва в програмата си и индивидуални и групови екскурзии, при които посрещането на изгрева и сутрешната духовна програма се провеждат на път, и Паневритмията не е задължителна. Местата, през които се минава, предизвикват преживявания и ефекти, които понякога надминават и едно изиграване на паневритмия.

*Школата не изключва и екскурзии **по двойки** в този период, стига тези двойки да са определени лично от Учителя и да не отсъстват от Братството за повече от три денонощия. Работата, която вършат подобни двойки в една такава езотерична екскурзия, понякога се равнява на целокупната работа на цялото Братство на Рила и на Изгрева за няколко години. Двойка, която изпълнява волята Божия, е по-силна от всички белезникави или шарени братства по цялата вселена, взети вкупом, ако като те не изпълняват волята Божия, осъждат се и се критикуват или участват в истинската Школа и Братс-*

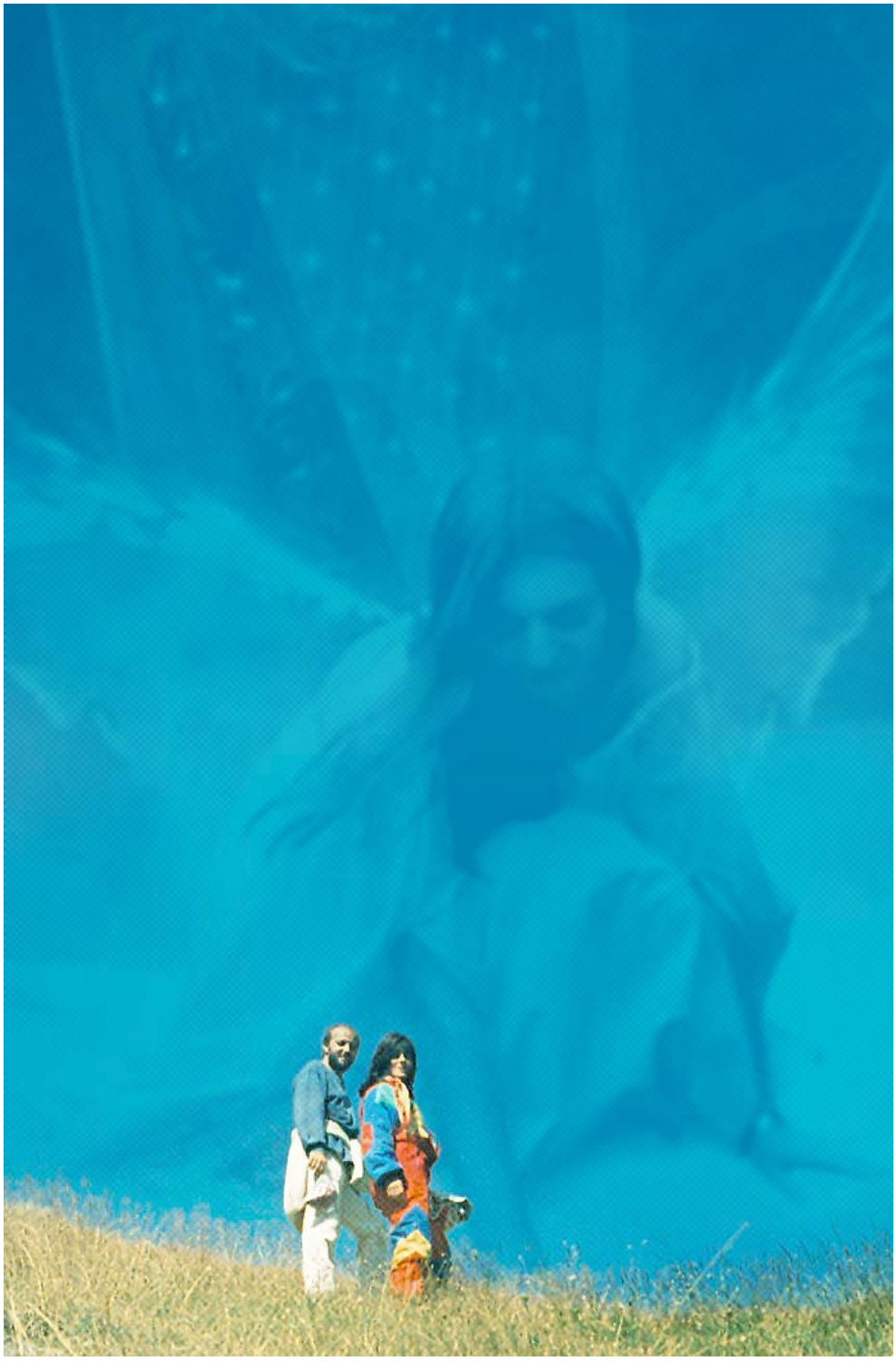

тво само от дъжд на вятър. Ето защо, никой няма право да осъжда двойки или малки орфически групи, когато се откъсват от общия лагер при възникване на дисхармония или поради пряка задача, поставена от Учителя, или по вътрешен импулс. Все пак, такива двойки и групи, които работят по-ефективно от цялото външно Братство, когато отсъстват, са напълно благословени от Учителя само тогава, когато се

връщат в общия лагер не по-късно от 12 август и прекарват с всички до края.

Задаваме си класическия въпрос: а как ще разберем коя двойка е благословена от Бога? - Отговорът е даден във всички беседи и осияния досега. Конкретно, двойка, благословена от Бога е тази, в която никога не се е появявала и най-малка сенчица във взаимоотношенията и всеки един от двамата спазва

**Малко преди излитане, всички цветове се изменят,
Тогава Нашите се явяват и ни взимат.**

за себе си, по вътрешен импулс и по програма Тройния Ритъм.

- Всички тия сведения и още много, които са даде-

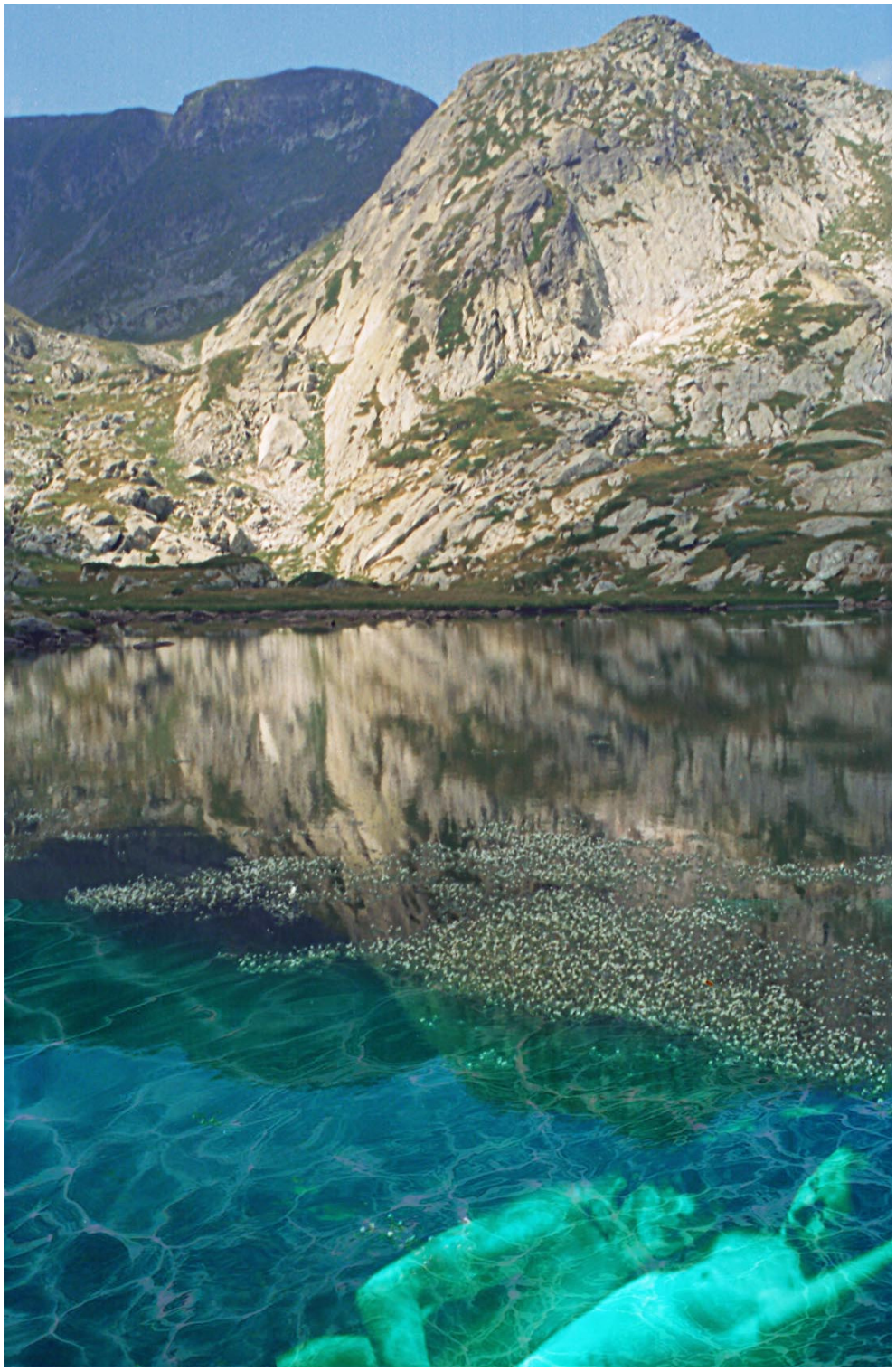

Хубавото на обителта Олон е, че е подсигурила живота и заниманията ни на етерен план и затова лошите хора по никой начин не могат да се сетят с какво се занимаваме там.

ни в Словото и възникват в общия ни живот спонтанно, са елемент от вътрешния живот на Братство-

то и Школата, и вие нямате абсолютно никакво право да ги изнасяте пред хора с мрачен поглед, критичен манталитет и отсъствие на понятие за Ново Слово и Ново Дело. Даже приемащите Учителя и осиянията, които обичат да стават център на внимание и първи взимат думата или репликата без да ги питат или първи подават песен или молитва, трябва да бъдат изключени от възможността за практическо участие в истинското Братство и Школа. Нагонът за противоречене, унизяване на чуждата истина или нейното отричане се разпознава по съответните форми и цветове в аурата, съчетаващи черно и мръсно-оранжево. На черни и жълти ивици е аурата на "осите" и "змиите" в Братството, които не могат да си озаптят езика. Ето защо, ясновидците не могат да бъдат никога излъгани от някого, ако аурата му не е изцяло просветлена от светлосинята багра на Истината или бяло-сиво-сребристата аура на Правдата и съвършенството. Който и да претендира, че изяснява истината, въдворява правда и ред или предпазва другите от "злото", щом видите в аурата му черни ивици и точки и мръсни, тъмни, мътни цветове, ще знаете, че той не е от нашия Баща.

Както виждате, описанието на събитията се превърна в директно осияние. За това бе даден картбланш в един от пре-

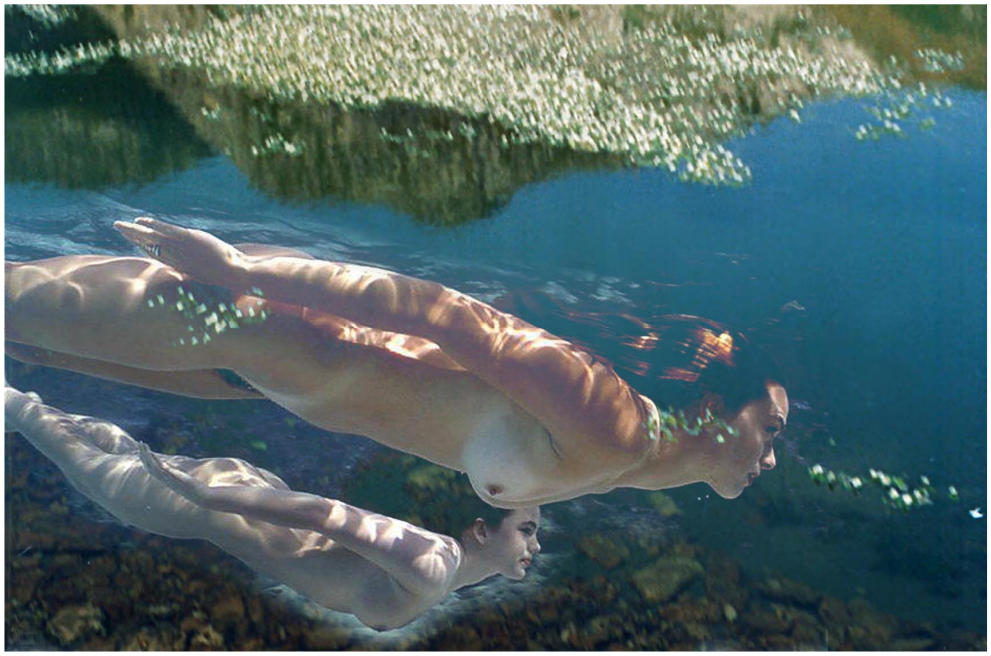

дишните ни контакти: че осияния чрез диктуване и записване не се изключват, ако някъде е постигната обич и хармония, каквито са присъщи на Школата.

12,15 ч.

Прави силно впечатление, че току-що изказаните думи на Елма за бяло-сиво-сребристата аура на Правдата се съвпадат напълно с твърдението на Учителя от днешната беседа, че изгревът на физическото Слънце е Правдата; а два дни преди осиянието и беседите, един от нас видя именно сребристо-бели и сиво-сребристи аурите на хората на Молитвения връх при посрещането на Слънцето. По-подробно, това може да се прочете в одеянието за този случай от 10 август 134г. (Забележка: такова "одеяние" не се открива в ръкописите – б.п.)

*"Тогава ще излезнем да работим за нашите по-малки братя и сестри, и **те** да се научат на изкуството да придобият богатството на този Божествен живот." (т. "Сила и живот", стр.134, б."Необходимостта да познаваме Бога" от 21.IX.1914 г.)*

..."В окултната Школа е забранено да се говори за недъзите на учениците..." (т. "Условия за разумния човек", стр.8, б. "Условия за обикновения и разумния човек" от 5.V.1926 г.)

..."Питам: как се познава, че някой човек се обърнал към Бога? - Един от признаците, по

*които се познава, че човек се е обърнал към Бога, е неговата готовност да пожертва за Бога **всичко**, каквото има (Под "всичко" не се разбират само пари, вещи, ценности или имоти, нито периферни сътрудничества, услуги и жертви - б.п.). Каже ли той, че дава само 10 хиляди лева от цялото си богатство, този човек още не се е обърнал към Бога. Това показва, че този човек иска да влезе в Царството Божие по лесния път. По същия начин и много от учениците искат да влязат в Школата по най-лесен начин. **Едно** трябва да знаете: който иска да влезе в Царството Божие, той трябва да мине непременно през тясната врата. Дойде ли пред тази врата, той трябва да каже: "Господи, всичко каквото съм придобил от вековете, полагам пред Твоите нозе и съм готов да извърша Твоята Воля". **Този** човек се е обърнал към Бога! Каже ли той, че дава само половината богатство за Бога - и **Бог** толкова ще му даде. Значи, рече ли човек да пожертва живота, богатството си и **всичко, каквото е придобил**, за Бога, той вече се е обърнал към Него не на думи, но дълбоко вътре в себе си. Човек не трябва да убеждава **хората** да вярват в Бога, но **себе** си трябва да убеди. Не убеди ли себе си, той никога не може да убеди хората. Когато някой ви говори истината, възвишеното "Аз" казва – "Така е!" То **абсолютно** се съгласява с тази истина.* (пак там - стр. 9)

*"... Вие **първи** дайте образец на света..."*
(том "Сила и живот", стр. 23, б. "Житното зърно" от 23.03.14 г.)

Зададохме и въпрос, защо Христос иска да илюстрираме осиянията с повече голи хора, особено жени. Няма ли някои да негодуват заради тия "голотии"?... Отговорът бе, че който употребява тая дума с този тон, е обречен да остане тук, да не мине в Новата Вселена – в Новата Земя и Новото Небе. Че

ние трябва отсега да се подготвяме да влезем там. Първо се минава през Шестата зона, където са Майките Божии, Сестрите, Светиците, Невестите и Любимите Божии. Никъде по вселената те не се обличат, не си слагат и едно мънисто даже, освен в преходните зони, защото иначе биха изпаднали моментално в дефектните светове и биха почнали да остаряват и умират като нас.

.

13.VIII.134(1998)г.
Рила, Второто езеро

ВСИЧКИ СТЕ ЧАДА БОЖИИ

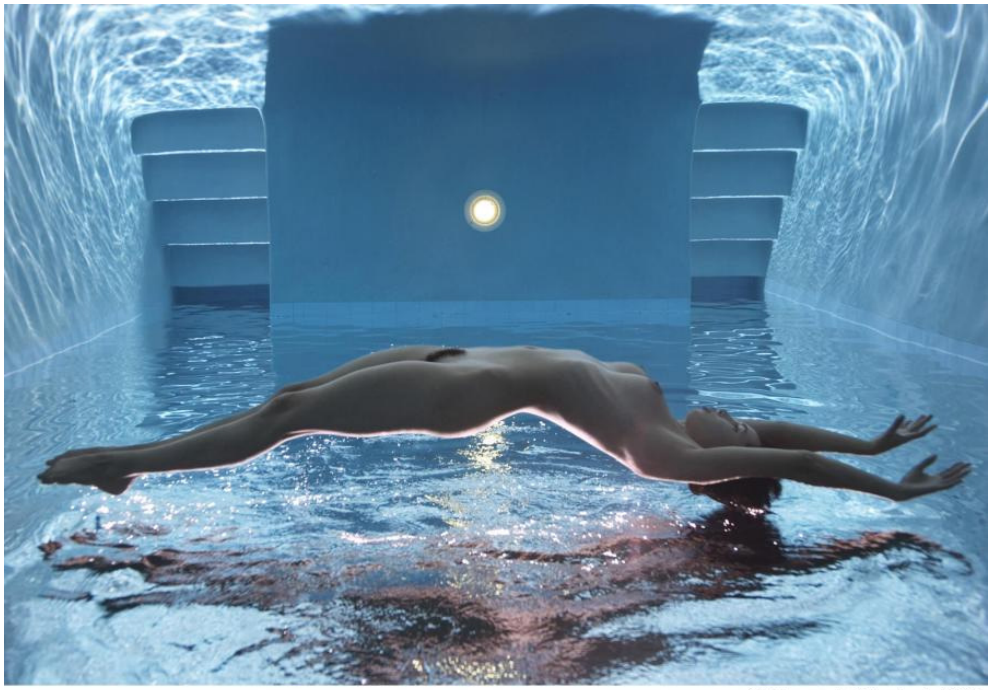

© Howard Schatz | *H2O*

При разговор по въпроса за изпълнение на определено упражнение - и в зависимост от това, отварят ли се коридори във Вселената, какви са те и какво става, - се получи следният отговор:

- Първо, насилието не е метод на Бялата Ложа. Т.е., ако има готови души, които да изпълняват упражнението, нека се обединят и го изпълняват, но да не търсят вина у тези, които евентуално не се готови.

Защото за Небето, ако дори у един от участващите се появи недоволство, скръб, омъчняване, ревност и т.н. или дори той да е външно съгласен, но да се разболее - това е недопустимо условие за

провеждане на някакво действо. Дори и в така наречения светски живот съществува правото на вето - т.е., ако дори само един от участващите не е съгласен, решението не се приема. Защото при провеждането на такива езотерични упражнения е в сила правилото за лъка и стрелата. Т.е., ако трима, шестима, 12 или 144 души участват, двама са двата края на лъка, където се държи тетивата, а третият е стрелата. И ако между тези двама възникне дори и микроскопична сенчица на недоразумение, критика, остър поглед, назидание и т.н., тетивата между тях не може да се опъне достатъчно, и [тогава] третият, който е стрелата, не може да добие необходимата скорост и да излети на необходимото място (напр., Сириус). В този случай, тази душа може да остане завинаги без орбита да се движи в космическото пространство и да не може да се върне обратно – човекът може да получи физическо и психическо разстройство. А е възможно и тази монада да попадне в безкрайния океан от монади и едва след хиляди или милиарди години да ѝ се даде възможност да се превъплъти отново в човек. И това се отнася не само до тази душа, но тъй като всяка душа е глава на верига от сродни души, това се отнася и до десетките, стотици или хиляди сродни души от тази верига.

Ако си представим, че това е един влак с безкрай-

но много вагони и души в тях и ние знаем, че поне един, ако не и почти всички мостове по пътя са прекъснати, имаме ли право да пуснем този влак в движение?

То е същото, както и при подводните хора. За да се издигне един и да добие дробове за дишане в горния свят, трябва мнозина да му дадат от силата си. Но ако той сбърка нещо по пътя си или се свърже с неправилни хора горе, неговите побратими на дъното ще пострадат. Те са приели това доброволно, но и са обвързани с един закон, който проектира всяко същество във вид на клетка или орган в друго, по-

висше същество, което е глава на една съобщност от сродни души. Ето защо, постиженията и грешките ни са взаимозависими.

14.VIII.134(1998)г.

- Ако Небето съобразява, че може да ни даде модели за нов тип взаимоотношения, за сложни упражнения и опити, каквито Учителят в първата половина на века е провеждал извънредно внимателно ***(например ученик и ученичка от МОК да влязат в банята и да се изкъпят, това е описано в томовете с беседи)****, то не е защото се надява, че сме дорасли до такова равнище, а защото иска да ни покаже докъде сме достигнали. Констатира се, че досега няма нито един случай на успешно изпълнение на подобен род упражнение, тъй като предразсъдъците, страховете, тревогата, безпокойството, критиката и пр. неизменно съпътстват тези наши жалки опити, а както вече разбрахме, това е погребване на хиляди или милиони същества в Космоса. Почти ежедневно виждаме, че някой мисли или говори отрицателно за друг, а това може да се уподоби на сваляне на самолет от ракета.*

Ако при излитането някой провлачи даже и помен от дреха, дори и един конец и конецът не се разплете бързо и не остане долу при смъртните, попадането в желаната галактика е съмнително. Повечето хора биват дръпнати обратно по същите им, защото мисълта за задълженията и близките или някоя неразрешена астрална връзка е като ластик, който не може да се скъса. Ако се скъса, това дава ускорение нагоре; но ако ни върне, ударът може да бъде много болезнен.

Някои от нас може да са повярвали и съвсем искрено да же-

лаят да се включат в райския живот. Те се засилват, с надеждата да бият рекорда на всички духовни школи досега и на всички съученици - да скочат най-високо. Въпреки че не спортната амбиция е техният импулс (с някои изключения, които ще обясним), този символ е много подходящ. Готовността за присъединяване към вътрешната Школа в Божествения живот, скокът, може да е наистина зашеметяващ по височина, но в момента на преминаването на въжето или летвата, скачащият или някой от публиката си помисля нещо лошо за някого или го изказва, а друг изпада в скръбно състояние, защото мисли за себе си. В същия миг, летвата пада. Това е само образ. Небето рядко допуска да се стигне до такова положение, защото знае, че това означава космическа катастрофа. Ако понякога допуска такива катастрофи, то е само за назидание и тежък урок - това е кармическото последствие от егоизма и себелюбието. Дори и любовта към Школата не оправдава отрицателните оценки и констатации по какъвто и да е повод, ако не са изказани от Велик Учител или някой много напреднал Посветен, който знае как да ги уравновесява с положителни.

За тия хора или подобия на хора просто повече няма никакъв шанс, освен да бъдат изгорени и претопени заедно с боклуците, които консумират и произвеждат. Просто няма друг начин, защото планините от отпадъци вече са станали остро заразни.

Когато говорим за космически катастрофи и невидими космически деца или сродни души, трябва да уточним, че за Небето това не е трагедия, но необходимост. Под "това", разби-

*раме погребването на милиони и милиони такива същества и същности в случаите, когато се изпускаме. Тъй като напоследък осиянията са "одеяния", т.е. живи действа, вече няма случай, при който Бог да не се включва с **нагледни** илюстрации на много Свои мисли по време на Контакта. Ето и сега, когато в момента започна да обяснява защо тези погребения в Космоса не са трагедия, но необходимост, хигиенна дейност, една жена от хижата издигна глас и се скара на някого: "Колко пъти ще казвам: неорганически - от биологически!" - имайки предвид нуждата от разделяне на боклуците. За секунди тя изпревари думите на Елма, че в Небето има отходни места и бунища, гробища, където се изхвърлят и разпределят по видове психическите отпадъци на човечеството и самите живи души от андроидите.*

- Кармически е предвидено, в такива катастрофи да попадат само ония продукти на безлюбието, дори и когато са същества с монада, за които няма никаква надежда повече се отворят истински за Любовта, във формата, в която се намират. За Битието и за самите тях е по-добре да си отидат, за да се възродят при нови обстоятелства, където ще им се даде нов шанс за развитие. В този смисъл, ако проявяваме безлюбието, ние играем ролята на екзекутори, на палачи и гробари на милиони същества, по-добни на нас. Следващия път там ще бъдем самите ние.

Срещнеш някого по пътеката, но лицето му не сияе от вътрешна радост, а го виждаш омъчнен, отчаян, обезверен. Ако го попиташ нещо, той ще ти отговори троснато или ще те отмине като камък. Това е един психически боклук, който мигновено отива в космоса чрез притеглянето на Луната, която е една голяма помпа за мръсотиите. Един приятел или приятелка не е доволен от поведението на друг и не дава положителна оценка за поведението му. Даже и да е прав, напълно прав, той също отделя един психически боклук в Битието, който замърсява атмосферата и затова Луната, т.е. Мировата Душа, денонощно се труди да изсмуква тия миязми на хората със замъждяла монада.

Търпиш, търпиш, търпиш нещо или някого, но накрая не издържаш и избухнеш. Това избухване е един вулкан от нечистотии - не искам сега пак да сравня-

вам тия картини с неща, които са много некрасиви. Както в червата и кръвта си, в сланините си или под кожата, в черния си дроб, така и в мислите и чувствата си, дори много напреднали ученици и дори адепти са изпълнени с токсини и отпадъци. Не винаги това е тяхна лична вина - мнозина мъкнат наследствените си боклуци и тоалетни от прераждания та. И когато някой избухне или почне тънко или дебело да оценява мисленето и поведението на другия, тия клозети и боклуджийници се взривяват около тях. Когато ви гледаме от Небето, вашият гняв, неправда или мъка за себе си представлява една постоянна война, която не е прекъсвала нито за миг на Земята.

Ето защо, докато хората са още такива зверчета, които са готови да късат месата на ближния с оценки и претенции, не може и дума да става за някакви сакрални упражнения или космически полети.

Има един минимален период от 7 до 14 дни, в който едно поле, една мрежа от кандидат-ученици трябва да са останали мирни и тихи, за да покълнат там цветята на благословението. При постоянни взривове, куршуми и задушливи газове, това е невъзможно. Ето защо, тези упражнения трябва да започ-

нат тъкмо с това: могат ли двама, трима или петима, в продължение на една седмица да не си помислят нищо лошо за някой друг, да не се огорчат от нещо, да не се притеснят? Може ли погледът на някой да не стане отрицателен и стъклен в продължение на една седмица само? Ако не почнем от тия елементарни упражнения, всички наши усилия за по-големи работи са напразни. В астралния свят, в ада, не само след смъртта, но и приживе; не само нощем, но и денем, пред очите на мнозина от "сестрите" и "братята" дерат живи кожи и се изяждат един друг, както риба поглъща по-малката или змията - мишката. ***Една*** *хаплива реплика,* ***една*** *забележка,* ***един*** *акт на злобно или поучително назидание, за ясновидеца превръщат автора им буквално в дракон или чудовище, което започва да яде някого.*

Ако другият му отвърне по същия начин, дори и само в мисълта си, той физически си остава временно човек, но астрално се превръща в дракон, допотопно чудовище, което иска да го ***върне*** *на първото. И битката се започва. Себелюбия, злоби, ревности, надменности, егоизми и самомнения - какви ли не малки и големи чудовища, родени от дребни душици или грандомани, изникват едно след друго денонощно в*

тая свещена обител на рая, където се намирате - и реки от кърви и стенания потичат по склоновете на планината! Колко ни е мъчно, че пак трябва да описваме тия тъжни картини, вместо да ви обясняваме чудесата от поредния полет или поредното ви проникване в светилището на Агарта!...

След днешното назидание, Ние изключваме всякаква възможност за провеждане на каквито и да са орфически опити, каквито и да са надежди за влизане в Специалния клас. Докато виждам намръщени и осъдителни физиономии, докато замърсявате пространството с мисълта за себе си и не давате съзнателно или подсъзнателно на ближния да прави каквото си иска, стои под въпрос и участието ви в Общия Окултен Клас. Ето защо, засега си остава максимата, човек да се опитва да запази равновесие поне като оглашен, който се докосва до Словото и до ***външните*** *форми на братския живот. А от догодина, за повътрешните класове ще се допуска само кандидат, който е* ***сам*** *в палатка, и то от време на време.*

Който лъже себе си, става обикновен човек. Който лъже ближния и неближния, ще трябва да мине през някои нисши животински форми в следващите си прераждания. А който лъже Бога като чете и слуша Словото, а не го изпълнява, се връща в света на

чудовищата. Има само една степен, по-долна от тая: да правиш забележки на другите и да очакваш от ***другите*** *да превръщат Словото в Дело. Ти гледай* ***себе си*** *и се опитвай* ***ти*** *да си изправен! Ако си смел и истинен, все някой ще те последва. Тогава за връщането в Школата и за щастието няма никакви пречки.*

Картина от Даниел Маранте. Над момичето сме сложили негова снимка, за да се види какви същества се раждат вече на земята.

Отделни приятели, познати и непознати, предимно в чужбина, попадайки на беседите на Учителя и на осиянията, започват да мислят, че тук, в България, където извира Словото, Делото върви с всичка сила и кипи интензивен Живот... Те не са далеч от истината, ако се касае за най-вътрешната сфера на Школата, в която Слово, Дело и Живот са свързани нера-

зривно. Във всяка по-външна област на Школата обаче връзките между тези три святи извора постепенно започват да се късат или още не са създадени. Бог се съобразява с живота на всяко същество, на всеки един от нас, и не налага наказания на тия, които нямат още достатъчно житейски опит. Житейският опит и постепенното присъединяване и възвръщане към Школата, към небесния живот, се добиват чрез продължителни колебания и множество малки грешки и отклонения, които ние, хората, имаме способността и привилегията да правим - за разлика от всички останали същества в Битието. Всяка грешка води до болка, помътняване на съзнанието, вътрешни и външни деформации на личността и изгубване смисъла на живота. Видиш ли омъчнен, намръщен или "утвърдил" се човек, бъди сигурен, че той се е натоварил с цели грамади от лични и колективни погрешки, които още не е започнал да изправя съзнателно. Няма човек на Земята, нито оглашен, праведен или ученик, който да не мъкне такава каруца след себе си. Ето защо, изражението на лицето ви не може да не бъде отчаяно, ядно или угрижено, когато влачите нагоре каруцата със своите грешки, илюзии и заблуждения. Види ли такъв човек, Небето не си и помисля да го включи в живота на някоя райска градина, тъй като от опит знае, че и в райските градини някои се опитват да влачат след себе си товара си.

Всъщност, всяко същество живее едновременно в ада, в чистилището и в рая. Въпрос на съзнателност и еволюция е в кой от тези светове ние съсредоточаваме съзнанието си. Ето и тук, на Рила, както и във всяко друго благословено райско място, може да има ученици, подобни на Учителя, които да заживеят в рая незабавно, ако се опитат да мислят и постъпват като Него: раят е въпрос на любов, на съзнание. Има мълчаливи и скромни ученици, които го преживяват всеки ден за по няколко минути, когато успеят да се настроят на вълните на Чистотата и Милосърдието. Не е въпрос да се пренасяме в далечни светове из физическата вселена, където има отдавна устроени непокътнати, девствени райове. И

това *се прави. И* ***това*** *става във вътрешните класове на Учителя, когато знаем как да се съсредоточаваме в дадена звезда и ни е даден актуалния код на името ú. Преносът, телепортацията, съществуват и мнозина се озовават* ***физически*** *в небесните райове и се връщат от там, но това е един акт на третото измерение. Има* ***друга*** *тайна на Школата, от която Учителят и смирените ученици се ползват свободно, а това е даден път от рая да се появи сам в съзнанието ти и около тебе, без да се премествaш на друго място в пространството - да извикваш и създаваш рая и световете над него, без да се помръдваш от мястото си.*

Представата за рая на същия ангел на земята – художника Даниел Маранте. Дори и да се поваря тази картина в книгите с осиянията, не е излишно да се появи пак. Вижда се как гениално представя той главното занимание на всички същества и неща там: обединяването, създаването, сливането.

Това е една идея, една реалност ***над*** *третото измерение. Добрият човек излъчва рая тъй, както си седи и си яде сладко една ябълка. Като те погледне с*

неизразима любов и нежност, както може да гледа само Учителят, като каже една добра дума за тебе, ти усещаш как раят ненадейно започва да струи като светлина и приятна топлина от него, и на тебе повече нищо в света не ти трябва. Такъв човек ще разбере какво е на душата и сърцето ти, ще дойде сам при тебе и ще те нахрани, ако си гладен, ще те напои, ако си жаден, ще ти разкрие небесните тайни и мъдрости или ще те приласкае, ако душата ти се гърчи от самота и безлюбие.

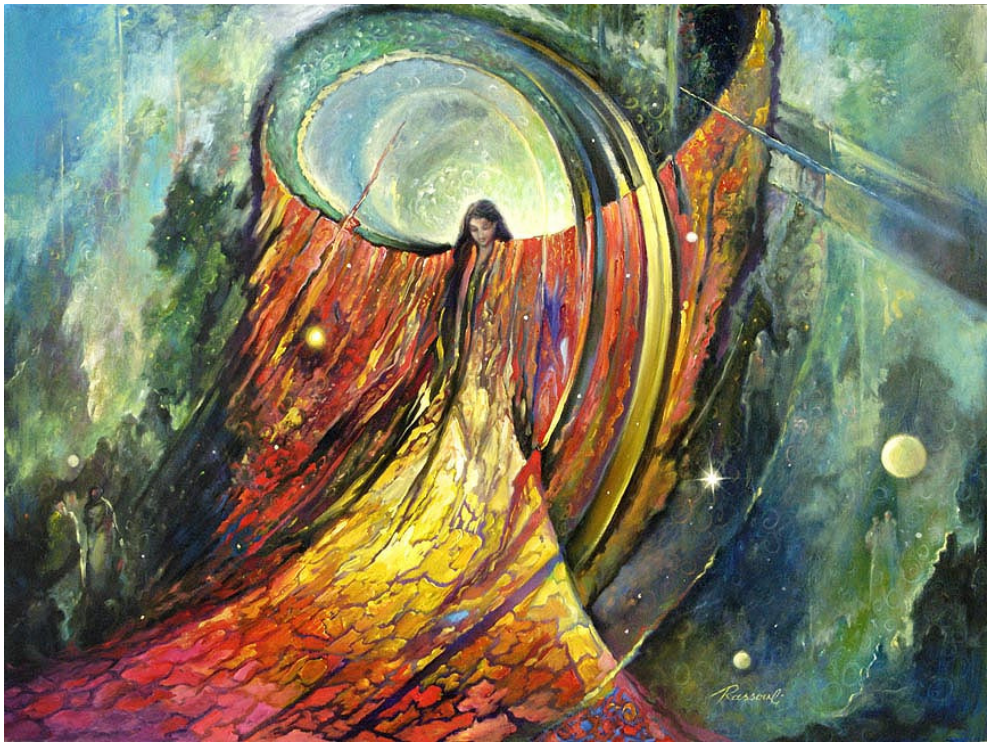

Не случайно друг смайващ художник – иранецът Freydon Rassouli – е кръстил тази своя картина "Монархът на любовта". Без Любимата и Майката нямаше да има никакво Битие, никаква Вселена.

Всеки един от вас съдържа вътре в себе си един такъв човек на любовта и съпричастието, който е престанал да мисли за себе си и за своите собствени нужди и мъчения. Само такъв човек може да участва истински в опитите и упражненията, в мисиите, които се дават в най-вътрешната Школа на Учителя. Лично на Него не са му необходими нито вашите ласки, нито вашето признание и възхищение, нито одобрението на когото и да било. Той живее в рая ***вътре-***

шно *и се ползва от изобилието на всички природни и Божествени блага, понеже е готов винаги да остане насаме със Себе Си, когато Духът Му се нуждае от това, или да отиде там, където* ***Бог*** *Го прати. Видят ли обаче, че в някое общество, в някоя група хората продължават да живеят със страховете и егоизма си или със своите човешки предпочитания, със своето тщеславие, да се проявяват шумно и не на място и със своята глухота и слепота за Божественото Присъствие, такива деца на Бога се отказват да участват видимо в новите форми на живота и започват да се преструват на съвсем обикновени или дори грешни, според високите изисквания на текстовете. Така те се отдръпват навътре в своите светове, където райският живот продължава и никога не е прекъсвал. В човешкия и ангелския свят се получава така, че хората с по-привлекателните форми и хората на предпочитанията винаги се обособяват в затворени, интимни съюзи, без да се интересуват от неудачниците и самотните тъжни души, които не са особено надарени от природата. Небето ви вижда като хора след корабокрушение: едни са се докопали до спасителните лодки и корабчета или имат по някое спасително поясче, а други се давят или плуват докато могат. При това положение е абсурдно да говорим за Христова Мъдрост и Школа и за някакви тайнствени полети и окултни упражнения, след като в пространството се носят толкова много викове за помощ. Истинският приятел и адепт в такива случаи е почти постоянно във водата, а не на някоя надеждна лодка или кораб, освен в редките случаи, когато самият него трябва да го възстановяват, за да се хвърли отново във водата. На хората, които се давят, не им е до усмивки и упражнения.*

Друг е въпросът, че за някои земни и космически екскурзии Небето подбира само хора, които са предимно усмихнати. Това е друг закон на Школата и Небето провокира периодично ситуации, при които наблюдава с каква физиономия ще реагирате. Ако искрената, неподправена усмивка, не слезе от лицето ви и при най-сериозните несправедливости и изпита-

*ния, това значи, че вие живеете вътрешно в рая, че не мислите за себе си и не осъждате никого, и тогава Небето ви включва и в инициативи, в екскурзии и преживявания, свързани с **вътрешните** райове на Вселената.*

Freydon Rassouli – Носителката на зората (с добавена снимка)

И наистина, какъв по-голям вътрешен рай от този да срещнеш Жената, която иска да приеме от човек душа най-големия подарък от Бога: възможността да роди дете с душа?

Всички свободни дни сега, през лятото, използвайте за излети - екскурзии. Ще прекарате един-два дни на свобода.

*Животът има известен терен, дето се ражда противоречие. Теренът са условията, но даже и при най-благоприятните условия се раждат противоречия. Затова е хубаво да се прекарат 10 дни на избрано място - на Мусала, например. Добре е тия срещи да стават на такова чисто, хубаво място, и ще се видят добрите резултати. Има няколко хубави места за такава среща: Мусала, Сините камъни, Казанлъшката околност, Чепино, над Батак, Карлъка и другаде. Десет дни на **спартански** начала може да се*

прекара!

По въпроса за женитбата: най-първо трябва да се изпълни Волята Божия.

Връх Мусала на Рила, Сините камъни в Сливенския балкан, Казанлъшки балкан, Чепински околности, Цигов чарк над Батак и връх Карлъка в Родопите

Когато идваше това осияние, приемащият написа "Кайлъка", вместо "Карлъка", понеже му беше известен само Кайлъка в Плевен, а не беше чувал за връх Карлъка в Родопите. Затова мислеше, че е чул името на местността погрешно... Източникът настоя да се напише правилно.

В една беседа Учителят разкрива, че най-интимната, физическата връзка между мъжа и жената е необходима, но като обмяна, а не като фамилиарност пред другите. Това е изклю-

*чително важен въпрос, който може да се постави и като тема за обсъждане и писмено развиване. Фамилиарността, фамилиарничането е съзнателен или неосъзнат акт на властническата драма, в която всеки иска да покаже, че е най-близък на някого, че **той** владее положението. Обмяна без фамилиарничене пред другите пак води до основната тайна на Школата: пълна дискретност и неизвестност на хората, които са най-близки.*

Когато нито един човек на земята не знае къде се срещат двама влюбени, освен Бог, Той им праща най-малко двама пазители, които да охраняват абсолютното им щастие.

*Бог в нас ни учи как трябва да живеем, но ние казваме: "Господи, засега Ти стой малко настрана. Ние имаме **своя** теория, която трябва да приложим в живота си, да видим какви резултати ще даде". Господ отстъпва и казва: "Добре, приложете вашата теория... С каква мярка мерите, с такава ще ви се отмери!"* (т. "Тихият глас")

*Някои запитват: "Ама без любов не може ли? - Не може! Който иска да разбере Божествения живот и да възприеме Божието благо, непременно трябва да люби. Само любовта е, която отваря чашките на цветята. **Тя** е ключът. С този ключ може да се разтварят Божи-*

ите съкровища. Запитваш: "Е, защо трябва да любя?" - За да възприемеш всички Божии блага. - "Защо ми са тези блага?" - За да имаш Божия живот в себе си. - "А защо ми е този живот ?" - За да имаш радостта в себе си. - "А не може ли без радостта?" - Не може. Ако не дойде радостта, ще дойде скръбта, а аз предпочитам радостта пред скръбта. И тогава някой казва: "Аз не съм ли чадо Божие?" - Изпълняваш ли Божията Воля? - "Изпълнявам". - Значи, ти си чадо Божие, което изпълнява волята на Баща си. - А ти изпълняваш ли волята на Баща си? - "Не изпълнявам". Значи, ти си едно от глупавите чада Божии, което не изпълнява волята на Баща си. Та сега, като правило, разберете всички следното: ***всички*** *сте чада Божии! Едните са чада добри и разумни, които изпълняват волята на Баща си, а другите са тия, на които кучето е взело хляба.*

Ти казваш: "Приятелю, аз съм чадо Божие". - Как ще позная? - Добре, ти си гладен, ти си без подслон. Ела у дома. Той дòйде. Аз го нахраня, дам му вечеря, подслон. - Ти вярваш ли сега, че съм чадо Божие? - "Да, днес си чадо Божие, но за утре не зная"... - Е, ще видим за утре. Днес те нахранвам, приемам те в дома си и всичко това върша заради волята Божия. Можех да те изпъдя вън и да затворя подире ти вратата. Чадо Божие съм. Ела в нашата градина да те заведа, да си вкусиш от нейните плодове.

Които от вас са скръбни, трябва да знаете, че ние сме чада Божии от разумните и добрите, които изпълняваме Волята Божия". (т. "Тихият глас")

15.VIII.134(1998)
7-те рилски езера

АЙНЩАЙН - ЕДИН КАМЪК

Думи на приятелка:

- Благодаря на Елма за съжелението. Моля да си поговорим за Четвъртото Посвещение и за Айнщайн; за форда и за виолетовата краска, чрез която се спасява човечеството, т.е. Духът на Силата; за вързаните, опаковани бял и черен кон, за невероятната мъка, която разтърсва душата и тялото ми, и за енергията която го изпълва. А може би нашият най-голям Приятел има и иска да ни каже още нещо?

*Вече на два-три пъти Елма проговаря и директно, и с писмен текст, в съгласие с обещанието Си, че няма да млъква изцяло по този начин, ако някъде има хармония. Сега проблемът е в това, че вчера Той каза, че ще говори само когато Той иска, а не по наша молба, и че ако ни отговори устно и писмено, няма да ни отговори **в живота**. По тази причина няколко приятели, които имаха въпроси, се отказаха от класическия тип контакт. Тези, които направиха това с вяра и радост, получиха незабавно отговори на практика или вътре в себе си.*

В случая обаче става дума за едно Негово обещание от 6-7.08.134г.

- Както виждате и както някой от вас се сети предварително, Небето придвижи първия акт на операция "Айнщайн" ("Един Камък") - постави пред палат-

*ката ти **един камък**. Ние не говорим само приказки, но дойде време за директни разговори с всеки един от вас чрез образи и действия. Не е важно как поставихме този камък там. Важното е, че това е **"Един Камък" - Айнщайн**. Той е символ и антена на две неща: пробуждане на хиперфизата в една носителка на Новото, и силната молба на самия Алберт да слезе на Земята между вас. Този път той ще **завърши** великия си труд, и ако го посрещнете както трябва, ще премине от "Теория на относителността" към **практика на абсолютността**. Той си е избрал вече родители, те са между вас и иска да слезе колкото се може по-скоро. **Има** предпочитания, но може да се измени идеалният вариант с резервни, тъй като се искат три неща: съчетание на природа, музика и математика.*

Ето защо, казвам: ако вие не можете да подсигурите дом сред природата и интензивни занимания с музика и математика, нямате право да спирате това осияние, за да може да стигне до душите, които са в състояние да сторят това. Дава се срок до март догодина. Под "вие", разбирам приятелите от най-тясната група. Не мислете, че точно между вас трябва да се излъчат родителите на това гениално дете. Считайте, че вие сте Божествените му родители, след Създателя, но помнете, че той иска майка цигуларка и баща математик - или обратно. Ако някои между по-тесния или по-широк кръг от ваши познати могат да представляват такова съчетание и имат дом сред природата, можете да считате, че сте го привлекли.

***Запазете** този необикновен камък! Нека той стои на свещено място в този бъдещ дом, понеже е символическо и магическо въплъщение на вашата предварителна среща с този велик дух.*

*Един от резервните варианти (първи поред) е само **един** от родителите да е свързан с музиката или математиката, а другият да започне да се занимава интензивно отсега нататък. Вторият резервен вариант е да бъде посрещнат от мандалата, за която говорих, или от някоя отворена мандала.*

*Четвъртото посвещение започва с видения и необикновени блаженства и екстази, с несъзнателно или съзнателно излъчване в невидимия свят и присъствие в Небесната Школа. Наистина, **това, което видя в Шестото езеро**, не трябва и не може да се предаде с никакви думи. Духът на Христа води лично учениците Си из всички светове, включително и през ада. Четвъртото Посвещение означава сливане с Бога и Христа. Ти преставаш да виждаш нещата и да говориш за тях, защото започваш да ги **преживяваш**. Там виждането и говоренето не изчезват напълно, но се превръщат в нещо необятно, което няма земен аналог.*

Казано е в осиянията, че тайнствата на Шестото езеро Нел Онтри свързват със сродната ни душа в Битието. Можем да я съзерцаваме в него. Дават възможност и за среща с нея, при определени условия (ако прекараме там някоя нощ с някого, който е относително най-подобен на нея). Някои приятели описват такива преживявания.

С пристигането на бившия Алберт, който трябва да попадне в Дом на Словото, се приключва една тъмна страница от кармата на еврейския народ. Почти незабавно след неговото раждане, много юдеи с монада ще потърсят изявите на Бога в най-новите им форми на Земята и на Небето. За да стане всичко

*това както трябва**, ви се дава работа с виолетовата краска**, чрез която вие ставате непобедими.*

*Една душа, която бе пред прага на отчаянието в океана от илюзии, сега става след успешна операция. И лекарите на панвселената, със своите нежнозелени аури, сами я изнасят от болницата и я полагат в ръцете на Баща ѝ за щастлива и блажена реанимация. Под "реанимация" Ние разбираме **възвръщане на душата**. Намери тоя псалом, в който се говори за това. Напиши го със златни букви и го сложи до камъка в Новата къща на Алберто.*

*Благославям те, че помниш Моите обещания и имаш дързостта да подсещаш за изпълнението им. Но нека не скърби така горко душата ти за неща, които ги няма в тоз свят. Дръж се за ръката Ми крепко, дете Мое смирено и вярно на обещанията, и не се бой! Ние с тебе си оставаме самотници, но думата "самотност" произлиза от свещеното словосъчетание **"сам-от-ник"**, което означава **"сам Отец побеждава"**. Ако не е сам през повечето време и когато си поиска извън времето, Отец на Светлините не би могъл постоянно да побеждава. Ето, Той сам ти дава сега виолетовата си краска на благодатта, благостта, приложението, силата и победата.*

Freydon Rassouli - Създателят

Всички варианти на твоето земно име ще ти носят пряка връзка с Мене. Иди сред мурите на Пирин, виж какъв мир ще настъпи в душата ти!

Байкушевата мура в Пирин е на 1200 години

Като свежо полъхване е чистотата на душата ти, което мнозина не разбират. В самотата си, Ние ще посрещаме с тебе достойните - да усетят дъха на Божествените мури, които лъхат мир. Едно внезапно посещение на Рим, физически или духовно, което ще предприема с тебе, ще умиротвори много объркани души там и по света и ще помогне на папата да разбере окончателно къде е Новото Слово на Истината[1].

Венера ще те закриля този път, и затова не случайно ти давам този знак (Venus). Това означава едно отбиване във Верона със спешна задача, за да извлечем една душа от ада.

Не завършвам днешното одеяние с обичайните три формули, понеже ще го увенчая с три действа на ***Камъка****, с който трябва да спиш неизменно от сега нататък от дясната страна на главата ти, докато се положи в Новия дом. Последно, имаш свободата и отговорността сама да решиш дали да оповестиш това одеяние веднага, или след известно време.*

Аурýм

(По-горе Елма се подписва с името на една от Своите безчислени проекции, ангажирана лично с живота и съдбата на Р. Самата магична дума "Аурум" съдържа нейното име)

Радвай се: твоята Айа скоро също ще си има детенце. То ще бъде размножено в множество малки Айчета, които ще се тълпят да те целуват и да ти святкат из стаята и където и да си...

Вързаните и опаковани бял и черен кон, които срещна, са един символ, който трябва сами да разтълкувате. Радвайте се, че Господарят на Конете яздеше Белия Кон. Като слезе и го освободи от всички огра-

ничения, Той ще развърже и двата и ще ги пусне свободно. Засега Белият трябва да Му служи в плътни ограничения и да води Черния след себе си. Черният е символ на хората, които се справят с ***материалния*** *живот, а не само на черните побратими. Тези хора имат своето място в живота и са на добър път, когато следват бѐлите и им помагат.* ***Бѐлите не могат още да бъдат развързани и разопаковани, докато не започнат поканите и гостуванията.***

Добрите хора се отличават по това, че постоянно канят нови приятели в дома си, в душата си; а също и по това, че ако никой не ги кани или някой не приема поканата им, не скърбят и не се обезсърчават като другите, а продължават да работят сами за Словото и Делото на Господа*. Добрият човек, добрият ученик, за разлика от лошия и неспособния, винаги си има самостоятелна работа, която го прави щастлив и доволен - дори и никой никога да не го покани никъде или никой да не се отзове на поканата му. С тия - непоканените - се занимава сам Бог и им приготвя неописуемо прекрасни тела в Небесната Си градина, в която няма да влязат скоро неканещите и* ***често*** *канените и предпочетените. Да си предпочетен и да приемаш всички покани, без да оставиш шансове на други да бъдат поканени и без да оставаш сам когато и колкото е необходимо, за да расте мюонният ти корен и кристалната струна на Аза ти, това значи да завържат за тебе всички тежки въздишки на онеправданите и лишените, и тези въздишки, като златни вериги, да те оставят последен по пътя към съвършенството.*

Бог се занимава с ***бедните****, а не с богатите. Той се занимава и с богатите, но когато Му остане време. При това, тия занимания не са винаги много приятни...*

Появата на форда, която ви беше предречена, дава надежда на короната[2]. Тя е свързана с Айнщайн, но не пряко, а само по системата на Божествения синхрон. Появата на короната чрез знака на Форд означава, че най-после един център над един посветен се е възпламенил правилно. Това ще привлече прин-

ципа на короната на всички полета. Ако владеете науката за вариантите на една дума на различни езици, ще разберете, че с това ви се дава и възможност за живот на село.

15 ч.

Ето два новопсалма, в които се говори за ***възвръщане на душата****. По-вероятно е Елма да има предвид 23-ти:*

НОВОПСАЛ-ОМ 19
(По слав. 18)

Една от снимките в интернет, с които е илюстриран псалм 19

1 Небесата възпяват славата Божия
и просторът известява делото на ръцете Му:
2 ден след ден леят Слово Божие,
и нощ след нощ разкриват чудни тайни.
3 Без много приказване, без шум,
без да се чуе парадно гласът им,
4 тяхната вест е заляла цялата земя,
и думите им отиват до краищата на вселената!
Там Бог постави шатър за слънцето
5 и то излиза всяка сутрин
като младоженец из брачния си чертог,
радва се като исполин и тича из светлия си друм.
6 От края на небесата е изгревът му,
а шествието му - до другия им край,
и топлината му всички твари огрява.
7 Законът Господен е съвършен: възвръща душата ни;
откровението Господне е чудно - дава мъдрост и на простия;

8 молбите Господни са благи - веселят сърцето;
съветът Господен е светъл - озарява очите;
9 Любовта Господня е чиста - пребъдва до века;
благата Господни са истинни и, без изключение, за всички.
10 Те са по-желани от чисто злато и даже от златни планини,
по-сладки от мед и от капките на медена пита.
11 Ние, Твоите дечица, ги обичаме повече от всичко -
да ги опазваме и раздаваме е най-голямото ни щастие.
12 Дали разумяваме коя добродетел ни липсва още?
Очистѝ ни, Боже, от тайните прегрешения!
13 Още и от гордост предпази децата Си,
да ни не завладее. Само тогава ще бъдем непорочни,
и ще станем чисти, за да раздаваме любов.
14 Думите на устите ни и размишленията на сърцата ни
нека бъдат угодни на Тебе,
Господи, канара наша, и избавителю наш!

НОВОПСАЛ-ОМ 23
(По слав. 22)

1 Господ е Пастир мой,
затова винаги ще благувам!
2 На зелени морави ни упокоява,
при тихи води ни води,
3 възвръща душата ни –
води ни по пътеки от обич заради името Си.
4 Вървим през долините на райския живот,

преизпълнени с духа на Доброто,
защото Ти си с нас -
Твоята воля и Твоята подкрепа ни въодушевяват!
5 Приготвяме в Твое име трапези за приятели,
за чужди, и даже за неприятели.
Изпълнил си с миролюбие духа ни,
душите ни от обич преливат.
6 Наистина, благост и милост ще леем непрекъснато
през всичките дни на живота си!
Затуй ще заживеем в дома Господен завинаги!

Бележки:

1. Няма да мине и месец след поредните пророчески думи на Елма, когато папа Йоан Павел II, славянин по произход, ще обяви и въздигне в непогрешим постулат на вярата ***енцикликата "Fides et ratio". В нея той набляга, че човек познава Бога и Битието чрез двете крила на своя дух - вярата и разума. Познанията, които му дават те, представляват различни по съдържание истини, които не са в конфликт една с друга, а по-скоро истината на Божието Откровение, разбирана чрез вярата е допълвана от рационалната мисъл на хората. Така Творецът чрез вярата осъществява връзка със Своите мислещи създания. Чрез Своята безкрайна любов открива път за изкупление на греховете и начин за спасение. Вярата не толкова замества познанието, колкото го опосредява. Богът на вярата е абсолютния фундамент на всички видими и невидими неща. Бог е не само пътят, но и Този, Който чрез знаци разкрива своята същност. Той дава възможност за изява на разума да се включи в излъчването на Божествената същност, като разкрива истинското значение на тайните Си пред хората. Следователно, разумът е втората степен за разбирането на същността на Бога. Бог е въпрос на личен избор, който по-късно става личен опит.***

(http://wicca.hit.bg/psychology/etika_hristian.htm)

Който познава историята, ще разбере, че това е ***фундаментална крачка на католицизма за признаване на гностицизма****, който е бил яростно отричан от католическата църква векове наред и това е довело до геноцида на хиляди невинни люде в подземията на инквизицията и по кладите. А годината 1998 е изключително важна за моста между България и Ватикана и поради това, че тогава папа Йоан Павел Втори провъзгласява официално нашия сънародник Евгени Босилков за "блажен" и така той бива признат за първия български католически светец, застрелян в затвора от новите инквизитори на 11 ноември 1952г.)*

2. В осиянието е казано, че се дава картбланш на ***короната****. Не е ясно точно какво има предвид Елма, но ако става дума за Симеон Кобурготски, макар и да не идва като монарх, а като ръководител на царската партия и после премиер, наистина той добива власт и управлява България от 2001 до 2005 г. Тази прогноза обаче сигурно е по-дълбока и касае процесите с "короната" тук и по света не толкова светски, колкото езотерически. Вероятно става дума за акти-*

виране на хилядолистника в някой неизвестен Посветен, което ще доведе до промени във всички полета.

21.VIII.134(1998)
Рила, 7-те езера, Елбур

НУЖДАТА ОТ ПРЕГОВОРИ

За втори път една приятелка получава покана от един духовен човек в Москва да замине там и да преподава паневритмия. Тази сутрин, малко преди да започнем да пишем, спонтанно прегърнати с една рускиня от Москва, О. и тя запяха песента "На Учителя", точно от стиха: "Той за мен е път отворен..." - и помислихме, че това може да е начало на отговора. Наистина, отворен ли е пътят на О. към Русия? Започваме с отваряне на беседи от Учителя.

"Това са свещени думи, носят доброто в себе си." (т."Ликвидация на века")

"...Всеки, който оздравее, не ходи в болницата, а излиза навън - тогава всички, които са излели от този порядък на нещата, са излезли вън от болницата.

*Във **вашата** сила е да измените вашето положение. Свободата седи в това, че можете*

да опитате Божията любов още днес и да я опитате в нейната пълнота. Вие ще почувствате подобрение в света, подобрение в здравето си, подобрение между хората, между които живеете, между които влизате - ще се споразумеете, ще ги обичате, ще стане един коренен преврат у вас. Вие ще станете силен човек - силен в този смисъл, че ще замязате на един извор и всички хора ще имат нужда от вас." *(т."Красивата страна на живота":90, б. "Общото благо" от 5.12.1933г.1 с.)*

Имаше едно междинно отваряне, в което Учителят предупреждаваше, че тази инициатива да бъде само ако О. изпълнява своята собствена програма и не разрешава някой друг да й налага методи и условия. (т."Изпитът на Любовта" -стр.33).. Отворихме още веднъж и се падна следната мисъл:

"...И тогава ще се заредят в битието на ученика великите дни на творението, и той ще започне да строи своята вселена под вещото ръководство на своя Учител." *(пак там - стр.226, б."Ученикът" от 4.VI.1939г.)*

В мига, в който се четеше мисълта за собствената програма, Бог отново включи нагледен пример - в далечината, на пътеката, един познат човек от Братството с малко странно поведение и този път стана проводник на това, което иска да каже Учителя. Върна се малко назад и стъпка нещо на земята - може би чим. После го обиколи, огледа го доволен и тръгна отново. Това е може би знак, че споменатата инициатива ще тръгне добре, само ако човек подготви почвата много добре.

Преди да помолим Баща ни за евентуален отговор и чрез осияние, имаме чувството, че можем тук да дадем образец за писмо до брата от Русия, който кани, което да бъде нещо като документ за един от начините, по който би трябвало да реагира ученикът и при други важни случаи в живота си, когато му се предлага тандем:

Драги брат Анатолий,

Дълбоко съм трогната от Вашата подновена покана да дойда в Москва и да бъда полезна за нещата, за които говорихме. По сериозни причини, не можах да се откликна веднага

още от първия път. Сега искам, освен благодарността си, да изразя и в писмен вид някои свои размисли и въпроси към Вас, с надеждата в един разговор още сега, на Рила, да разбера какво е Вашето становище.

Ние усетихме още в самото начало, че имам някакви качества - не само идейни, но и професионални, - за да бъда полезна с преподаването на Паневритмията в Русия. Това говори за Вашия усет и интуиция и отвори душата ми с доверие към Вас. Дълги години съм мислила, че именно Паневритмията може да бъде моето амплоа в Делото на Учителя. И Вашата любезна покана е едно добро условие да мога да дам това, на което съм най-способна.

Заедно с Паневритмията обаче, като последователка на Учителя Петър Дънов, аз чувствам вътрешен дълг и призвание да работя и по-обширно за Делото Му в България и Русия и за другите основни духовни и социални форми на Неговото Движение и Учение. Досега вече сме напреднали с някои приятели в конкретни разработки, и аз не виждам пътя и живота си без паралелно участие в работата за Паневритмията с работа за Словото.

Искам да споделя с Вас нещо много съкровено, имайки Ви пълно доверие - нещо, което не мога да споделя с 95% от българите, имащи отношение към Учителя. И в днешния век, както и преди 2000 години, е актуална една драма, която засега човечеството не е разрешила с "отличен": това е автентичното представяне на Словото Божие и максимално коректното Му превеждане на други езици. Чувствам, че Вие имате поглед върху тези неща и затова искам да споделя тревогите ни, че в съвременните издания на български език и във всички преводни издания досега на руски има някои липси и неточности, които не допринасят за пълното приближаване към оригинала. С някои от най-близките ни приятели сме имали шанса да общуваме дълги години със стенографите на Учителя и те са ни обучавали да реставрираме и редактираме Словото на Учителя във възможно най-автентичен вид. Днес вече има стотици ентусиасти и търговци без професионална подготовка и връзка с изворите на Словото, персонално и по дух, които все повече и повече изкривяват думите на Учителя. Това заставя нас, българите, които сме свързани с Учителя и Той е станал за нас живот, да посветим всичките си останали дни в борба за правилно предаване и превеждане на Словото. Между нас има българисти и русисти, родени и израсли в Братството, които поемат отговорността да работят за тази кауза на относително най-високо ниво.

Имайки предвид всичко това, искам да Ви запитам, можем ли да имаме Вашето разбиране и евентуално съдействие в това направление, като за нас дори паневритмията остава на второ място. Ние не настояваме непременно за материална подкрепа за издаване на беседите на руски език под наша редакция, но искаме да подчертаем, че аз и моите най-добри приятели, които знаем какво е Русия за спасението на човечеството, не можем да отделим време и сили за каквито и да са други инициативи извън Словото на Учителя и паневритми-

ята, колкото и възвишени и благородни да са тези инициативи. Това съвсем не изключва участие и съдействие на Вашата изключително мащабна програма, която за нас е очевидно работа на Бялата Ложа на Земята и каквато могат да развиват само хора с такъв замах и поглед като Вашия, но искам да Ви запитам: съгласен ли сте да върша това само в свободното си време, извън задълженията, които имам към Учителя и Неговото Слово и Дело? Казвам това не защото не вярвам, че Вие ме разбирате добре, но защото около Вас може да има хора, които с най-благородни подбуди ще искат да ме включат в други широкомащабни дейности и аз бих искала да имам защита от Ваша страна, ако някои от тях не биха могли да ме разберат.

В реда на тези мисли, които споделям с Вас, искам да Ви запитам, не считате ли за уместно да не ограничавам контактите си с приятелите от България и Русия, с които вече подготвяме и издаваме някои книги? В този смисъл, ще бъде неизбежно да приемам гости и самата аз да гостувам на други места, за да можем да изпълним плановете и договорите си за издаване на книгите, върху които работим. Идването ми в Русия в никакъв случай не би трябвало да попречи на предаването на тези книги в срок, поради което ще имаме нужда и от добър компютър, свързан с Интернет, или неограничен достъп до такъв.

Ако вие можете да подсигурите да отворим страница в Интернет за Словото и Делото на Учителя, тогава отпадат почти изцяло материалните проблеми за издаване на Словото във вид на книги. Тъй като това е най-високата ни цел, то ако тя би могла да се осъществи при Вашите условия, тогава има смисъл да се идва и за преподаване на паневритмията.

С дълбоко уважение: (...)

Това писмо наистина е един образец за изясняване на принципи, методи и взаимоотношения. Ако не само идейните хора, но и съпрузите и съпругите и интимните приятели предварително си разменяха подобни писма, много недоразумения и нещастия досега щяха да бъдат избегнати. Започвайки с недомлъвки и полуистини, почти всички партньори до ден днешен се занимават само с две неща: налагане на своите желания или подчиняване на чуждите желания. Човек се заробва предварително, без да изясни на другия какво иска и може да прави и какво не. Понякога материалната зависимост или личността на другия са толкова мощен фактор, че личната воля и еволюция се забавят значително и човек започва да обслужва чуждата изгода, чуждите планове и дейности, чуждото щастие.

Наистина, писмени договори от рода на този, който съставихме днес, са невъзможни в повечето случаи, когато се съчетават влюбени, омаяни от астралните и физически качества на другата душа. Даже намек за такъв договор или

преговори в подобни случаи би бил непонятен. Въпреки надеждите и еуфорията в началото на всяка кармична връзка, въпреки взаимното обожание или стратегиите да бъдеш роб на другия, за да го спечелиш, много скоро оценките се променят и бившият обожател и роб се превръща в егоистично чудовище, което иска да държи жертвите си в паяжината, защото иска да ги яде или понеже му е по-удобно да има слуги, отколкото да слугува. В други случаи, когато робите и слугите са осъзнали и не искат повече да робуват, те стоят в мрежата единствено поради хипнозата на чувството за дълг, без да подозират, че децата им ще бъдат изядени, а не обезпечени. Външно, едно такова дете може да бъде обезпечено до козирката, но вътрешно то се превръща в егоист и себично същество до мозъка на костите, което не иска да иде на пазар или да направи отстъпка в каквото и да е отношение, понеже се е занимавало със своите си работи. Колкото и способен и велик човек да стане такова дете в света, то си остава жертва на паяжините - на съвместния живот в малко пространство, където се сблъскват хора от различни еволюции.

Накрая искаме да поясним, че Божествените преговори не са по силите на мекошавите сърца и души. В името на "мира" и "хармонията", в името на саможертвата, те не си и помислят да преговарят с другия, за да не накърнят интересите или чувствата му. Съзнателно и предварително обричат себе си на робство и преглъщане на цели планини от обиди и глупости, само и само нещата да вървят. Там е работата, че в повечето случаи нещата вървят, но назад. Ето защо, когато самосъзнанието и свръхсъзнанието заемат своите истински места и върнат съзнанието и подсъзнанието в техните законни територии, човек започва да се усеща като син или дъщеря на Бога с подобаващо самодостойнство, който защитава не себе си, а една Божествена кауза. Като защитава Божественото в себе си и в другите, истинският син на Бога защитава правото да общува с другите души свободно и да върши мъжки работата, за която е дошъл на Земята. Нещо повече, той помага на несъзнателните, капризни хора около себе си, да не развиват повече своите хищнически инстинкти, като умее понякога да ги удря през ръката. Като удряш ръка, която се протяга да вземе повече, отколкото ѝ е определено, ти не извършваш насилие, а възпитаваш животното в човека да разбере къде му е мястото. Това е акт на любов, а не на жестокост и безлюбие. Дори когато си мислим, че трява да сме вечно милостиви и меки и позволяваме на животното в другия да ни ръфа и лигави, на практика ние проявяваме неправда и жестокост към душата му. То не може да разбере, че не бива да бъде животно и че условието за общуване е мярката, кротостта и доволството.

Елма каза по тези въпроси:

- Ето защо казвам: не разрешавайте никому да се приближава до вас без да преговаряте за всеки милиметър от територията на духа ви. ***Един*** *милиметър без преговори е загубен милиметър! Без преговори могат да общуват само смирени и скромни деца на Бога, които мислят първо за Бога и най-после за себе си. Ние не отхвърляме мисълта и грижата за себе си, но в Общия клас ги поставяме на последно място. В Специалния клас самозащитата е на първо място, а саможертвата - на последно. Когато стигнете до по-горни класове от Общия и Специалния и се свържете пряко с Бога, вие никога повече няма да страдате от липса на свобода и липса на милосърдие. Там всяко нещо идва на своето време и място и ражда добри плодове както за другите, така и за всяко отделно същество с пламъче от Бога в сърцето.*

10,57

27.08.134(1998)г.
Бургас - Изгрев

МЮОННИЯТ УЧИТЕЛ

ЖЛО / АИК - Москва

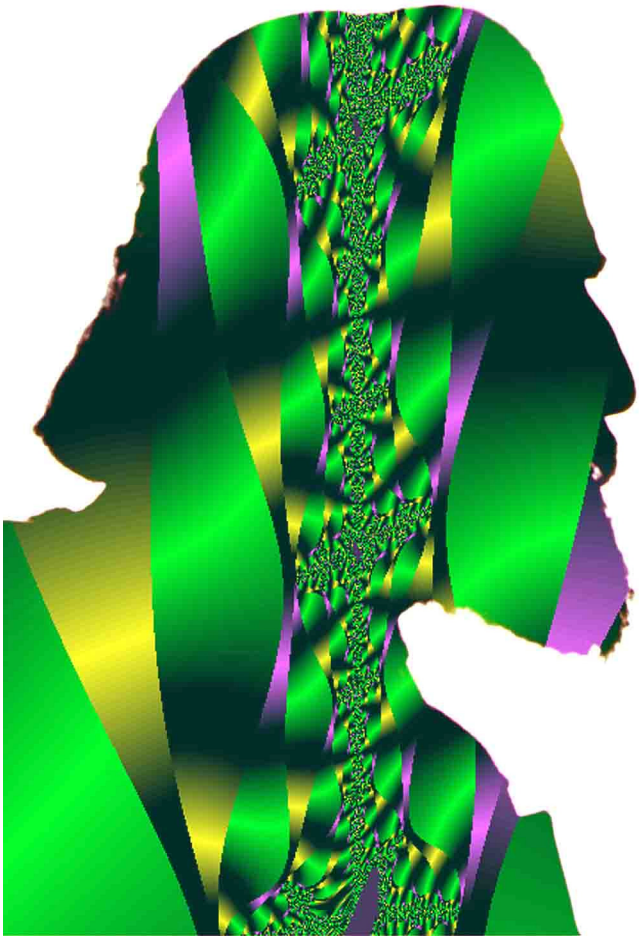

Въпроси на А. от Москва:

1. За мен България е раят и адът на земята. Раят в България за нас – това е Рила; това са, разбира се, 7-те Рилски езера. Ние бяхме там и усетихме това, въпреки че в голяма степен то бе предпоставено от предварителната информация, която имахме, и от чувствата, които тя бе възбудила. Много силно ми въздействаха Урдините езера. Възхитен съм от тях! Там преживях необикновени състояния. И за всичко, което видях и усетих там, благодаря на Съществата, които са създали това чудо – прелест и очарование незабравими! Би било много интересно да научим нещо за Урдините езера, макар и в резюме – поне няколко думи от Елма. Това е първата ми молба.

Урдино езеро с Мальовица и част от Рупите. Всички снимки и тук са автентични - от времето и мястото, за което се говори.

2. Тъй като обичам (...), мога ли да помоля да ни се помогне да запазим необикновената чистота и красота на нашите взаимоотношения? Може ли Елма да коментира това, което стана през последното денонощие в Бургас; и за нашите погрешки в

любовта?

3. Какво бихте посъветвали своите руски приятели?

4. Къде и как да живеем днес? Нещо за родителите ни – моите и на Г.?

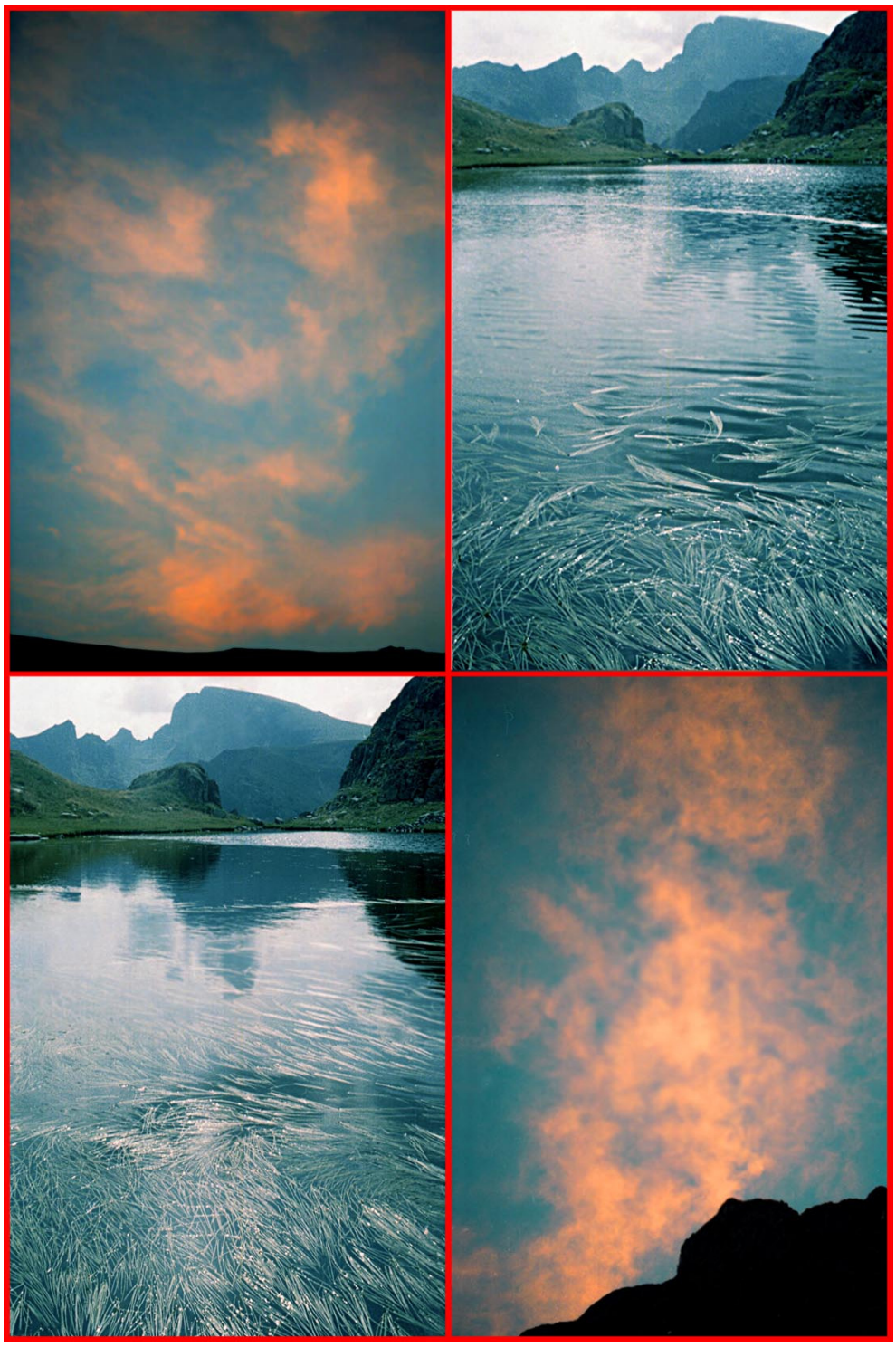

- Че България е вход и изход, свързани с рая, и вход и изход, свързани с ада, това е отдавна извест-

но. Тук всичко става свръхконцентрирано, всичко се преживява "анблок" – и свръхщастието, и свръхоткровенията, и посвещенията, и свръхстраданията. Тук е брегът на най-твърдата и ясна скалá в Битието в момента, където се разбиват най-отчайващо и величествено всички човешки, ангелски и адски илюзии на боговете. Брегът на Елма, направен от най-твърд камък – това са законите на Реалността, на ***Действителното*** *Положение на Нещата, в което се разбиват на прах и пръски всички вълни и бури на личните и колективните чувства; Божествен бряг, от който отстъпват и най-красивите и фантастични илюзии и представи, колкото и неуморно да се хвърлят върху него и да се самоубиват без прекъсване, възраждайки се отново навътре в морето, в Океана на Любовта.*

Океанът на Любовта не е илюзия. Жаждата за постоянно сливане и екстаз, за обединение със сродните души и сродната душа е първият страстен и отчаян вик на душата, нейното естествено дишане, нейните дълбоки и вечни въздишки, нейната дълбока и тъмна бездънност. Психическият, най-финият пясък, който се получава по бреговете на Вселената, подобни на България, е най-голямото чудо преди Последната Кристализация – раздробяването на Аза

на най-фини частици, на песъчинки и прашинки от елмаз.

Докато вие сте планини, върхове и скалú от самосъжаление и себелюбие, колкото и да сте принципни и истинолюбиви, на Брега на любовта, където самочувствието е на нулево равнище и самомнението почва да потъва във водата, вие ще бъдете милиарди години подложени на прибоите на подсъзнанието и съзнанието, които ви раздробяват на елементарни частици.

Докато човек е височина и твърдост, неотстъпчивост, принципност, той е добре дошъл в Царството на Космичните Закони, които образуват огромни планини и кристали, вещества, същества и вселени. Без самоопазване на формата няма структура, няма съвест, правда и твърдина на живота. Ала чувството за собствена правота и неправота на другия налага още един закон на Божествения пейзаж – закона за наклона надолу и снишаването на върховете в склонове, поли на планината, полета, долини; и накрая – морски и океански брегове. Превръщането на монадата в полиада изисква разбиването на самомнението и самочувствието, на ***собствените*** *представи за света, истината и природните процеси на безброй песъчинки – превръщането на върха в пясъ-*

чен плаж от най-фина пудра, където божества и хора и ангели отново се събличат от предразсъдъците си и се връщат в рая - започват да ходят голи. Голотата при Божествените полудиви и диви плажове става възможна и напълно щастлива само при напълно раздробено самомнение и самосъжаление. Да бъдеш гол, означава да престанеш да се обличаш в предразсъдъци, страхове и суета. Да си готов да погледнеш себе си и ближния, човечеството, такива каквито са в действителност - не само в девствената ви красота и хубост, но и с всичките ви природни и психически недостатъци.

Монадното самочувствие и самомнение на планинския връх, на кристала, на острия камък, не може да не пореже всеки, който е стъпил върху него бос – освободен от условностите на обществото. Полиадното съзнание обаче е съставено от безброй песъчинки, всяка от които може да е твърда като елмаз, но в своята общност, като пясък на брега или на дъното на морето, то се поддава с готовност и дълбоко щастие на всяка стъпка, на всеки крак или тяло, и приема тяхната форма. Ако някое кристално божество стъпи в застиващата лава, стъпката му ще остане отпечатана за множество векове и това означава паметта ви за ония, които са преминали през

*вас, верността на вашия спомен и вашето чувство. Но когато се срещнете със същества с **полиадно** съзнание, подобни на морския пясък, не искайте от тях да съхраняват вашите стъпки по-дълго време от времето до следващата вълнà или прилив. Вашата стъпка ще остане в паметта на Океана, разлята докрай в него, но не и в пясъка на морския бряг.*

*Докато сте върхове, самолюбия, самосъжаления и остри камъни, вие не можете да не порязвате и да не разранявате съществата, които се опитват да ходят боси по вас. Тогава те ще страдат, понеже продължават да ходят боси, когато свърши меката ви трева – вашето добро разположение – и стигнат отново до вашите остроти и несъвършенства, до вашите "изисквания". Планинският терен, планинският климат изискват от добрия турист навреме да обува обувките си и да се облича дебело, ако иска да издържи на резките промени във вашето настроение, на неотстъпчивия ви и твърд характер. И **това** става, и **то** се случва постоянно с всички ония, които обичат чистия въздух и планините, но тогава вие ще ги видите голи и душевно, сърдечно разголени, само когато сте добри и нежни с тях. Обърнете ли се със студ, с лошо, с мрачна или нещастна физиономия към тях, те незабавно се обуват и обличат и вие ги*

виждате отчуждени, мислещи за други хора и места, стягащи си багажа, за да ви напуснат.

Не желайте някой да ходи гол и бос през вашите бури и камънаци, през ледените реки на вашето субективно чувство за правда и истина – това е твърде много! Ако сте студени и принципни или печални от мисъл за себе си, не очаквайте някой да ви покаже нещо повече от лицето си, да разголи душата и сърцето си пред вас. А да показваш само лицето си – това е общуване с ***лунното*** *начало у човека - онова, което мами поради илюзиите ни за него или понеже иска да се спаси от клещите на някого. Не изисквайте от хостонни божества и ангели да стоят като йоги и факири по чукарите ви или вашите остри гвоздеи, без да изпитват болка. Не очаквайте водата да не изтече между камъните и пироните ви, щом като вие сте същество под наклон – същество, вярно на себе си или на своята* ***собствена*** *правда и истина.*

Единственият начин да задържите водата до себе си, ако не сте океан, море и езеро, е да я смразúте. Вие ще проявите ледения си, принципен характер, ще създадете ***зима*** *във взаимоотношенията, но ще имате само лед или ледник в пазвата си. Ще се чудите защо любимият ви само спи и не пее, не се смее като ручея, който тича лете по склоновете.*

*Ако това ви устройва, смразете ближния и живейте високо в Кавказ или Хималаите с него, щом като искате **студът** да ви свързва, а не щастието.*

*И **това** е любов. И **това** е мъдрост и духовно познание - някои възвишени двойки и общества живеят точно по такъв начин, защото снеговете и ледовете могат да кондензират Слово и Истина с необикновена дълбочина и качество. Вечните ледове са неоценима съкровищница на Битието. Който си е избрал да бъде полярен кръг или ледник в Битието, трябва да чака само полярници и свръхалпинисти, екипирани до зъби. Те ще получат своите удивителни преживявания и познания от вас и ще покажат на човечеството, че и във вечните ледове се крие Бог и Любов.*

*Намирам за нужно да отложа конкретната част на ЖЛО-то за теб за по-нататък. Когато се съобщи вечното име на човека, предназначението на монадата му и пр., започват пътуванията на вашите човечества едно към друго, но почват и масовите им погребения. Тези, на които съм разкрил вече най-съкровените им тайни, създадоха много психически ями в Битието, но ние сме **предвидили** това. При особено дълбоки и кондензирани духове като теб, пътуването е много по-опасно, тъй като височината на истините и дълбочината на мъдростта, които пости-*

*гаш, са съизмерими със силата на страданието ти. Подобна сила на страданието познават само **Христовите** ученици и побратими, но те са приключили окончателно с огорчението и осъждането. Само тогава страданието е градивно. Инак може да унищожи цели вселени.*

Който си мисли, че на Рила няма пирамиди и че там не тече интензивен невидим живот, от който са взели модел египтяните още в древността, явно няма никакво понятие за ролята на Урдината област. И тази снимка е точно от времето, в което е дошло това осияние. Вече е изяснено, че чрез автентичните фотографии става проникване в дадено време и място.

*Тайните на Урдините езера ще останат за следващия път, ако се изпълни условието за самота. Нека оставим идеала на Тройния Ритъм за по-далечно бъдеще. "Сродна душа", "сродни души" - това са уравнения и неравенства с множество неизвестни. Сам Христовият Дух, сам Учителят още не е решил това уравнение и неравенство. Това, което остава на наше разположение, е дарът на великата самота, в която не очакваме нищо от никого, не изискваме нищо от никого и не създаваме предпоставки да ни съжаляват. Самотата е качество на **Бога** - първо качество във всяко отношение, по ред и съвършенство. Тя е извор на най-необятното щастие и блаженство, при което не си отговорен пред никого, не се съобразяваш с никого, не изискваш от никого да се съобразява*

с твоите представи, понятия и потребности.

Мъдрецът се лишава от самотата си съзнателно, временно, за да помогне на някого или да се обмени с него, но постоянно се възвръща в нея като в свой бащин дом.

Бащиният дом на духа ни е самотата, а майчиният скут на душата ни – милосърдието. Самотата е центърът на сферата и цялата сфера до безкрайност, а любовта и милосърдието, нуждата от обмяна – нейните радиуси. Никога не запълвайте сферата с по-чести и по-гъсти радиуси, отколкото е необходимо, защото ще се разболеете от ***очакване****. Това е най-страшната душевна болест от грехопадението насам, от която са болни почти всички илухими в момента. Видите ли симптомите на очакването – да очакваш някой друг извън себе си, освен Бога и самотата – бягайте през глава и се спасявайте! Тази болест е силно заразна и причинява най-големите нещастия. Всеки човек с искра Божия има право на* ***надежда****, но не и на очакване. Надеждата да се запази чистотата и красотата в нечии взаимоотношения е* ***Божествен*** *импулс, но тук опираме до въпроса за периметъра.*

Да видиш множество светли кръгчета или мехурчета при изгрев слънце – това не са само резервоарите от прана в пространството, то е символ и действо. Те ти се дават лично от Учителя, за да стигнеш до идеята за самодостатъчността и периметъра, многовалентността. Има същества - цели

ангелски и Божествени йерархии и класове, - които се отличават от илухимите с необикновена многовалентност. Духът и душата са многовалентни като Създателя си. Всяка валенция в такива същества има свой периметър.

Сърцето и умът на грешния човек, на падналия илухим, се стремят да завладеят ***чужди*** *периметри. Да говорим тепърва за това сега, значи да правим резюме на Евангелието, беседите и осиянията. Божественият човек се отличава с това, че намира своя периметър в молекулата на една душевна група и не се стреми да замести със себе си други атоми. Той се примирява с периметъра, който му е отреден, без да изпитва друго, освен безкрайна радост и благодарност. За да съществува стабилно един атом, една молекула, едно съединение, всеки трябва да е верен на естеството си и на Закона за Периметъра.*

Към Русия сега са се обърнали очите на всички любещи същества в Битието! ***Ето*** *какъв съвет дава днес Елма на децата и приятелите Си в Русия: правете упражнения да се вмествате в законите на времето. Повечето от вас живеят още извън времето – в сферата на Божествения и небожествения хаос. За да кондензира мюонния атом, руският дух трябва да угаси окончателно в себе си старите огнища на мно-*

*гобожието и тесногръдието. Хаосът на **многобожието** диктува днес постоянно прескачане от школа в школа, от вяра във вяра, постоянно препускане по най-различни лекции. Навлизането от хаоса в мюонното време се отличава **с избор на мюонен Учител**.*

Един велик Учител е мюонен или почва мюонната си дейност, когато се спре на едно място за повече от 28 години. Хостонни адепти, проповедници и учители колкото щеш, но мюонният Учител в един момент престава да обикаля света и вселените и започва да съгражда община с лично и неотклонно присъствие. Той отсъства от общността само духом или с телата си, които го дублират. Щом констатирате едновременно присъствие на Учителя си - физически, а не само като дух - първо в общината, а после и на други места, ще знаете, че това е Божествен, а не духовен Учител. Той счита жената, майка-та, за по-съвършени от мъжа.

Freydon Rassouli: Жената – Абсолютният Лидер!

Ученик на мюонен Учител е онзи, който никога, при никакви обстоятелства не може да помисли или да каже нещо отрицателно за жена. Щом осъдиш жена, независимо какво прави тя, ти не си ученик на мюонен Учител, а си ученик на илухимите, на

поповете или на някои други пропаднали духове. *(Освен това, мюонен Учител никога не благославя единични или масови бракосъчетания. Единични – много рядко, само по волята на Бога - б.п.)*

Сега в Русия вече има 40 милиона въплътени души, готови да бъдат предани на Словото, Делото и Любовта. За да дойдат при нас, е необходимо ***ние*** *да бъдем съвършени като тях, а не да се излагаме, да се огорчаваме.*

Местожителството се определя от самоопределението. Затова няма нищо строго определено. Който живее сам с всички, може да се установи и в ада, и пак да бъде щастлив и свободен. Който живее с някой друг и постоянно му трепери сърцето да не го изгуби - може да бъде външно и в рая, той е загубен - ***отива*** *си от там.*

На родителите си може да разчитате дотолкова, доколкото сте верни на Божественото в себе си. Не само родителите, но и най-големите врагове дават всичко, когато престанете да живеете и да осъждате околните, както другите хора.

Общ живот на българи и руснаци, на приятели от различни страни е не само възможен, но той е и крайно необходим. Това обаче ще бъде под крилото

на Учителя, на Бога, само при изпълнение на основното условие – всеки в самостоятелен дом, не по двойки. Трябва най-сетне да защитите тази дисертация и Небето да види, че можете да се справяте сами; да не ходите на гости по-често или по-рядко, отколкото е необходимо.

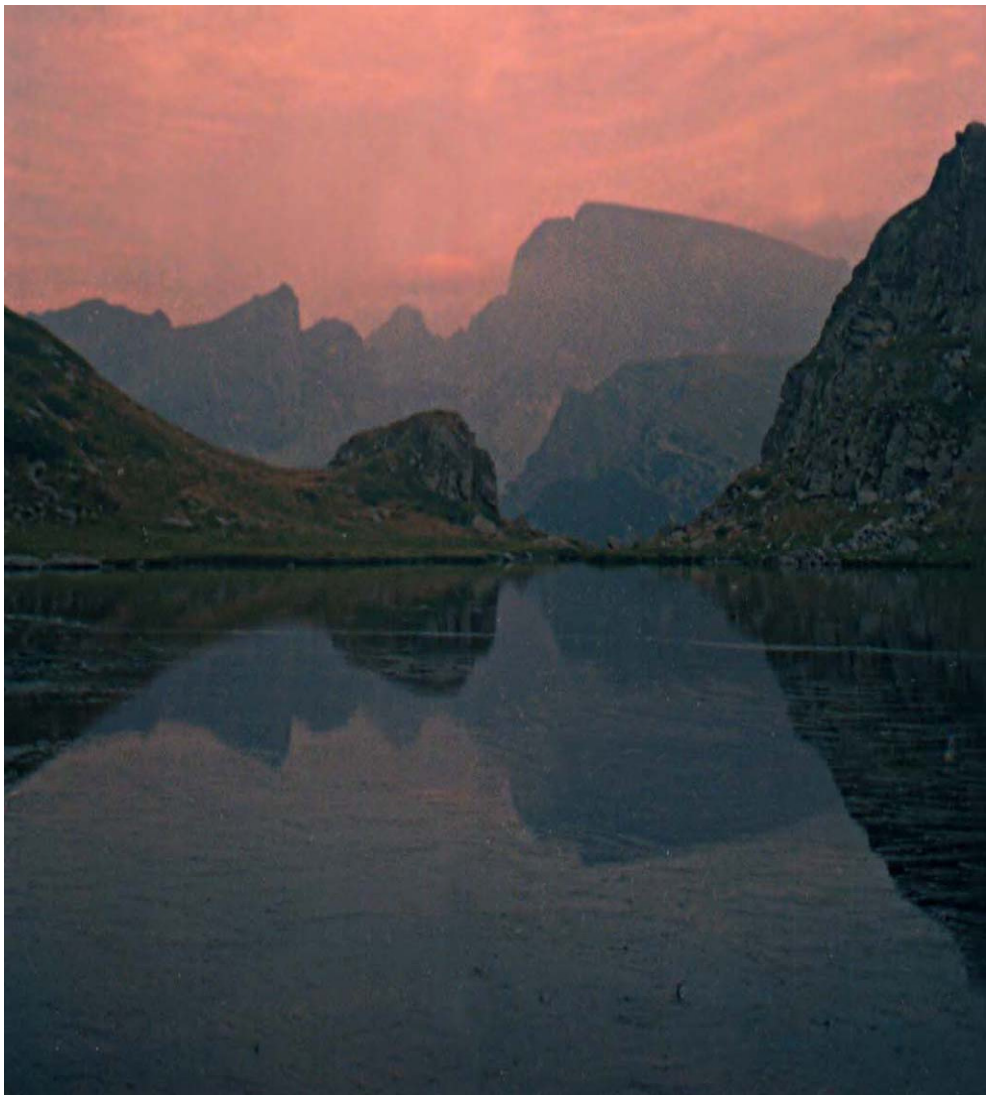

По астрологичните въпроси, подобно на изискванията за монадните тайни, се очертават обяснения при следващи срещи.

Оúн, оáн, оóн !

Зарадвай се без отливи !
Тази лична формула да ти служи за защита, постижения и блаженство.

11,10 ч.

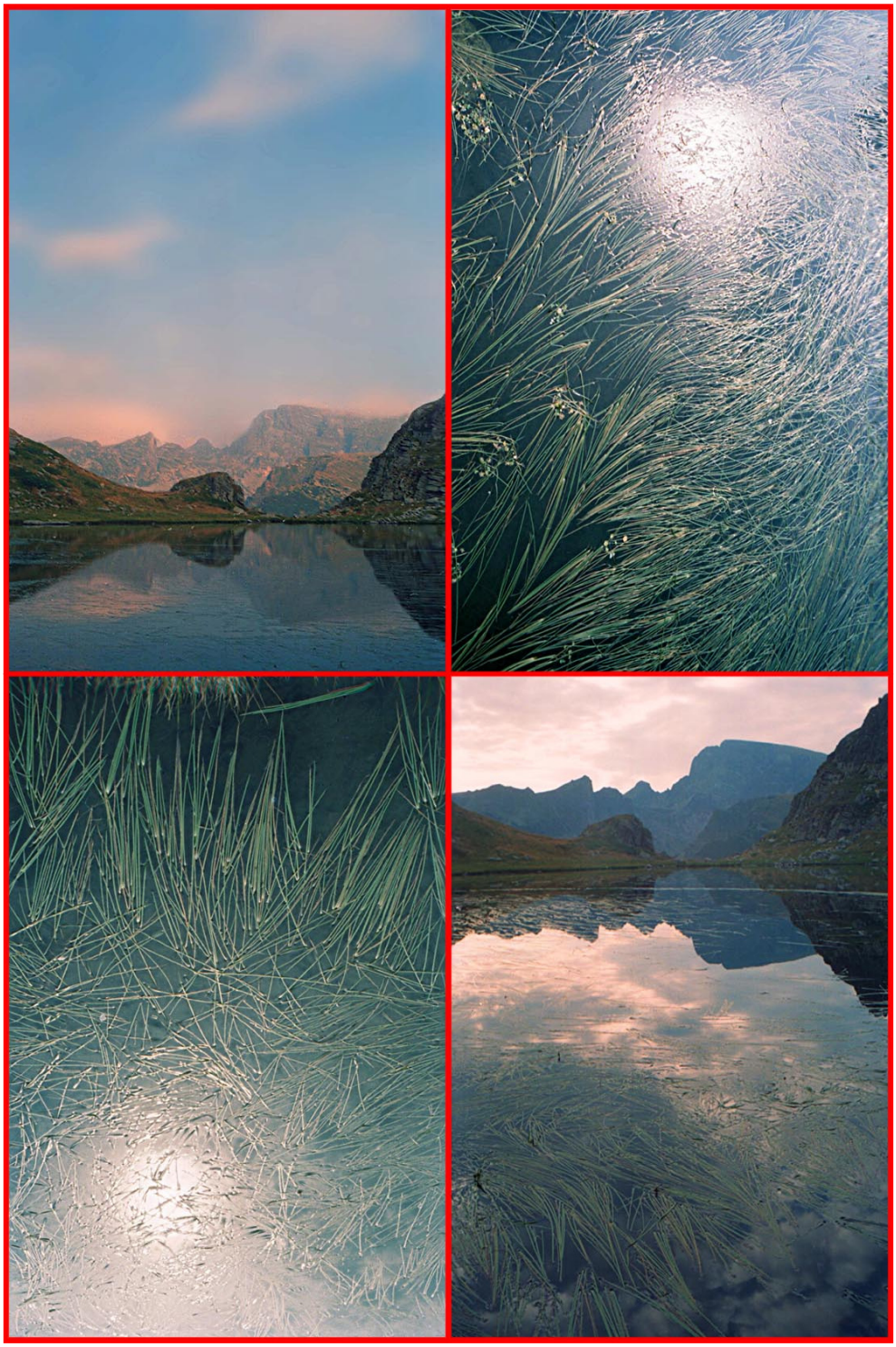

**Има още много фотографии от Урдините езера,
правени точно тогава.**

Малцина знаят, че ако прекарваме при Урдините езера в Рила в пълно мълчание с хора, които са ни определени от Бога, има шанс да излезем в едни смарагдени вселени, в които не може да се попадне по никой друг начин.

27.VIII.134(1998)
Бургас - Изгрев

АУРУБИНИТЕ - ЕЛОХИМИ ПРЕД РОЖДЕНИЕ

(ЖЛО ♫ Г.М.)

14,41ч.-16,09ч.

Изповед и въпроси на нова приятелка от Русия:

"С ранней юности, скорее безссознательно, чем сознательно, искала нечто, способное дать мне внутреннюю уверенность в собственных силах, смысл жизни, радость и свет. Сейчас уже для меня понятно, что искала Веру. Неизбывное стремление к общению с малых лет, но и не менее глубокое стремление время от времени к одиночеству и уединению, к тишине - с детства - эти два импульса проходили всегда сквозь мою жизнь, независимо от того, понимала и принимала я их или нет.

Некоторые испытания в жизни (брак, рождение дочери, смерт мамы и др.) ускорили процесс поисков и расширили их радиус; но ни Церковь, ни различные школы и учения не давали сердцу ощущения радости и единения; а чувство, что Истина раздроблена в них по каплям и капелькам, не позволяло выделить для души что-то одно. В один из сложных жизненных момъентов, когда мне окончательно стало ясно, что семейная жизнь не сложилась и так продолжаться больше не может (после 10 лет брака), один друг приннес для меня, вместе с новыми отношениями, книги Айванхова (Михаила Иванова), а чуть

позже - и первую кассету с песнями Учителя в изполнении Симеона Симеонова. Эта первая ласточка Весны, она перевернула всю мою душу и, надеясь постичь что со мной произходит, я нашла, ведо́мая Небом, через встречи, книги, стихи и переживания к Учению Белого Братства. Невероятная радость и надежда стали моими друзьями и сопровождают меня всё чаще и по сей день.

Встреча с осияниями произошла на 2 месяца позже, и первое услышанное мной осияние - о горечавке (тинтяве) из сказок о цветах - оставило очень сильное впечатление, как некая волшебная сказка-быль, так как цветы с детства невыразимо привлекали меня. За несколько дней до этого написалось вдруг стихотворение о лилии, а на следующий после прочтения - ещё одно...

Так потекла светлым потоком Живая, прекрасная Жизнь для меня, омывая и унося всё лишнее, наставляя без нравоучений и направляя без насилия.

Рассказы друзей о Болгарии, песни, молитвы, чтение осияний и книг Учителя, проходящие стихи - всё усиливало жажду Встречи, жажду открытия Близких душ, жажду увидет и почувствовать Братство, его отражение на Земле. Во снах уже летела навстречу.

В начале августа 97 г., уже по дороге в Болгарию, в поезде увидела сон, в котором сначала перехожу узкую быструю речку, затем выхожу на поле: прекрасное место на опушке леса, где какие-то красивые, незнакомые люди - мужчины и женщины – собирают землянику. Их лица, не смотря на разный возраст, очень похожи внутренним светом; они заготавливают ягоды, сушат их на белых полотнищах на траве под солнцем. Я пробую ягоды, растущие в изобилии - огромные необыкновенно – Божественный вкус и аромат! Мне показывают места, где их растет больше, и я начинаю тоже собирать на газету для Са-

ши, поглядывая на спокойные, излучающие смуглые лица новых друзей. Набираю горку ягод, хочу отнести их поскорей к Саше, но порыв ветра рассыпает их по траве и я начинаю снова собирать...

Позже, на Риле, я сразу узнала глаза и лицо Гриши, как одного из мужчин в этом сне. Во сне он был одновременно как двое мужчин - один молодой; второй гораздо старше.

Моменты узнавания бывали и потом, во снах и наяву.

Ещё один сон, приснившийся уже после Болгарии в начале зимы, около 27/28 ноября 97 г., необыкновенно глубоко затронул мою душу. Сюжет похож на сюжет какого-нибудь экшена-боевика: Я работаю в каком-то НИИ, где занимаются секретными разработками и изучением дельфинов... Но Дельфины – разумней и прекрасней людей, я люблю и любима одним из них (по ощущению - старшим или мудрейшим) и помагаю им во всем, как могу. Это Существо в форме Дельфина обладает высочайшим уровнем развития: мы общаемся мысленно, он умеет ясновидеть и "отводить глаза" - т.е. делать невидимым для других то, что он пожелает, умеет переводить слова в музыку - и многое, многое другое. Наше общение пóлно на всех планах, в том числе и на физическом. Необикновенное счастье, переживание слияния во всём, на всех полях, потресающе реальные и нереальные одновременно по силе ощущения... Во сне мне удалось сделать с его помощью какую-то очень важную работу – разрушить какие-то приборы и забрать какие-то документы. Всё завершилось благополучно и мы танцевали в воде на феерическом морском балу, прежде чем уплыть с моим удивительным другом в океан...

В этом году, при экскурсии по Риле и позже, в Софии, испытывала подобные по силе и чистоте переживания.

Прогулка по Риле, на 5, 6, 7-е озеро и Урдины озёра как бы вернула меня мне самой. Ощущение жизни в каждом миге, как Ра-

дости и Любви, связывание многих вещей воедино, которые не могла соединить раньше, нежный поток живой Красоты и ощущение себя частью этого Потока - волшебные, незабываемые Мигновениья! Троекратно прозвучавшая из разных источников фраза: "Христос никогда не думал о себе!" стала ключом, открывающим ограду серца, чтобы могло принять волшебную Радость. Озеро "Сердце" осияло своим глубинным светом, и безотчётная тоска о сродной душе вдруг воспарила белым облаком над его ясной сапфировой поверхностью. Благодатная, редкая тишина снизошла и, изцеляя, унесла меня с собой в Мир Безтревожного, Безмятежного существования, где Бог заботится обо всём, потому что мы в Нём и "никоя сила в света не е в състояние да спъне моето Божествено Растене"; где Любовь - камертон Истинности всего переживаемого.

Седьмое озеро подарило увереность (чрез видение), что необходимо идти дальше, не останавливаясь и не возвращаясь.

Маленкое Урдино озеро, названное нами "Купель Озириса", действительно стало для меня местом первого Крещения, продолжением Великого Магического Действа, в котором каждая травинка играет свою роль, каждый звук имеет значение. Ночь под звездами, под открытым, распахнутым Небом; огромная ночная бабочка, севшая на лоб; утренное солнце, путь вверх, означенный чистой глубины в глухих облаках, видение озаренной лучами долины, как Белой Чаши причастия; Небесный Белый Облачный Храм высоко над озерами и над лагерем; второе крещение Грозой и градом на озере “Чистота”, когда, стоя в потоке дождя и молнии, пели песни Учителя и чистейшая огненная радость заливало сердце!...

Все дальнейшие событя становились в ряд, составляли

живую цепь в этой Магической Спирали Жизни. Кроме величайшей, непредаваемой благодарности, испытываю сильное чувство ответственоcти, т.к. подарки были бесконечно щедрыми, но Работа ещё предстоит и сделано так мало, что иногда кажется, что это огромный аванс, одолжение, чтобы согреть мою маловерную душу, чтобы знала какую Благодать имеет Бог в Себе и можем имет мы в Боге...

Очень прошу Элму, если возможно, ответить хотя бы на те вопросы, которые Он считает более существенными и насущными для меня:

1. Можно ли что-либо сказать о соединении по дирекции Луны и Солнца в моем гороскопе в этот период времени? А так же об асценденте?

2. Что несло для меня видение танцующих на восходе Солнца женщин-на́гов? *("наги" и "нагини" в съня на Галя са голи змиехора - от руската дума "нагий"- б.п.)*

3. Что означает моя встреча с дельфином и предстоит ли ещё работа, произошедшая уже во сне по его указаниям?

4. Есть ли насущная необходимость для меня жить в Болгарии и работать с преводами - или кармически должна остаться в России и продолжать жить и работать там?

- "Шемет на възторга и устрема" - така се превежда монадното ти име, което засега не може да се даде. Възторг и устрем - ето цялата същност на аурубúните - серафими от девети клас, на прага между духовния и Божествения свят. Това, което ти се даде на Рила, е името на твоята йерархия, а не ня-

какво лично име, както си мислеше Н. Аурубúните са неизразимо прекрасни серафими, при които Свобода и Любов дишат с 18 гръдни коша, 18 чифта бели дробове! В духовния свят няма същества с такава любовна и "свободолюбна" вместимост. Всяко нарушение на Любовта произвежда у тях смърт на някои от осемнадесетте им леви части на белите дробове, а всяко нарушение на свободата им предизвиква ужасни мъчения, катастрофи и смърт по веригите от техните сродни души в цялото Битие. Това се предава чрез някоя от десните части на осемнадесетте им дихателни органа.

Freydon Rassouli - Родена свободна!

Следователно, аурубúн е безкрайно отговорен пред Бога и пред цялата природа, ако допусне да ограничат любовта или свободата му. Господ ползва

аурубините като най-буйните и прекрасни коне в духовния свят и като делфини в Божествения, когато иска да отиде някъде най-бързо и най-щастливо. В митологията вие имате и двата образа на коне и на делфини, впрегнати в колесницата на Слънцето.

Слънцето - това е Божественият Дух в съществата с искра Божия, Който иска да твори и да създава. Колесницата - това е тялото на аурубините и на всички същества на Любовта, което е напълно способно да приема и претворява в живот тези два най-велики импулса на изявения Бог, на Духа. Конете – това е брилянтният и бърз ум, който умее да разбира Словото Божие и затова стига за броени мигове до всяко кътче на Трите Вселени, когато Духът пожелае да го освети със Свобода и Любов. А делфините - това са осемнадесетте Божествени сърца на всеки аурубин, с които те обичат едновременно, със страшна сила и мощ, всяко същество с искра Божия, което се изпречва на пътя им!

Freydon Rassouli – Градината на сърцето

Да любиш и да те люби аурубин - това е най-висшето блаженство на Земята и на Небето, до което имат достъп само елохимите. Да не полудее от

скръб и любов по аурубин може само елохим, тъй като само елохимите обичат единството в множеството и любят множеството в единството.

*Бъдещите братя и сестри на човечеството ще приемат именно аурубинни тела. Те ще могат да се превръщат от человеци в ангели и божества и обратно. Аурубините преминават в резюме през всички противоречия и страдания на обикновените хора, за да могат да ги опознаят лично и по този начин да стигнат до върха на Божественото съзнание - способността да разбират и прощават всичко. Който не разбира и не прощава, **още** няма Бога в сърцето си и затова му предстои още дълго да се мъчи, да страда.*

Freydon Rassouli – Вибрацията на Радостта

*Великият аурубин на земята **Шефо́н**, който се роди наскоро в Русия като Максим Горки, описа една*

своя посестрима в разказа си "Като волна чайка". Хиляди и хиляди момичета, жени и майки копнеят за волността на тази Божествена Чайка, но не смеят да разперят криле, понеже Сатаната ги е впрегнал в двойния ярем на партньорството ***по двама****.*

Колаж с чайка по Freydon Rassouli – Радостта от Свободата

Чайка не може да бъде впрегатен вол - никога! Чайката е родена да бъде чайка - и само чайка!

Един друг удивителен аурубин на Земята днес в

*Америка - прекрасният Ричард – написа или по-скоро прие Божествената повест-притча за чайката Джонатан, която е също един аурубин на Земята, обладана от неистова жажда за любов и съвършена свобода, за помагане на човечеството. Поезията и музиката - **ето** въздухът, в който разтварят крила тези изумителни чайки на 18-та раса на човечеството, която ще настъпи след много хиляди години на Земята.*

Аурубините трябва да правят опити по брега на морето и по делфинариумите да се свързват и да разговарят със своите си. Още един аурубин на Земята - писателят Любен Дилов в България - знае тази тайна и затова ви остави най-съвършения разказ в българската литература.

Колаж с делфини по Freydon Rassouli – Небесна женитба

Ако ти се сприятелиш с този аурубин чрез писма и после лично, ако се свържеш и с Ричард в Америка и им изпратиш своето Ж.Л.О., ще направиш божествена връзка със своите си. Не забравяй, че и певецът Симеон е един аурубин на Земята - една твоя сродна душа през вековете. Благодарение на неговото пеене и на касетите му, които се слушат навсякъде, сега

цялата планета и Слънчевата система, до Юпитер включително, са потопени в прелестните вибрации на неговото аурубинно пеене. Такава любов към Бога, която има у аурубините, е голямо благословение за човечеството и за цялата вселена - и затова вие трябва да ги пазите и цените като зеницата на окото си.

Freydon Rassouli – В какво се превръща екстазът

Всичко това не означава, че аурубините не грешат, когато се родят като хора на Земята. Техните погрешки не произлизат от егоизъм и себелюбие, както при почти всички останали, а от непознаване естеството на околните и временна невярност на собственото си естество. Аурубините са могъщи магнити от духовност и любов, но повечето от тях още не владеят закона за ритмична смяна на полюсите си и временно демагнетизиране, за да опадат всички стружки и други железни частици, които по неизбежност се натрупват по тях. Привлеченият не е виновен, че е привлечен - това е стихия, духовен закон, гравитация! И магнитът не е виновен, че привлича, защото той е роден да привлича съществата към ***Бога****. Но когато зад неразумния магнит стои едно разумно аурубинно същество, то* ***знае*** *кога и как*

да сменя поляризацията си и да се деполяризира, за да не спира индивидуалното развитие на същества-та, влюбени в него.

*Ако носиш някого на гърба си по-дълго време, отколкото е определено, той се отучва да ходи сам и тогава започваш да създаваш психически инвалиди. По-честата смяна на полюсите и деполяризация не върши работа, ако правите това ритмично. Има особено опасни вируси, които привикват към закономерния ритъм и честота и умеят да се приспособяват към вашите ритмични отсъствия, защото знаят, че от милост и състрадание ще се върнете пак. Истинският целител, **действително** милостивият човек и ангел предизвиква неритмични, абсолютно алогични присъствия и отсъствия, при които и най-упоритите "прилепи" (прилепнали същества) изпитват панически ужас и предпочитат да си отидат завинаги, отколкото да бъдат убити от такава неизвестност.*

Freydon Rassouli – Жалоните на живота

В случая Ние не говорим за най-достойните духовни приятели и сърца, които те обичат почти наравно с Бога. Вие трябва да различавате вирусите от достойните духове, с които е определено да се обменяте. Вирусът се отличава по това, че не може да не

*живее постоянно или преобладаващо с вас; а духовното същество, сродната душа - по това, че е предимно **вътрешно** с вас, а външно може да се среща с вас дори и само веднъж на 10 прераждания - и пак не ви осъжда и не се мъчи от това.*

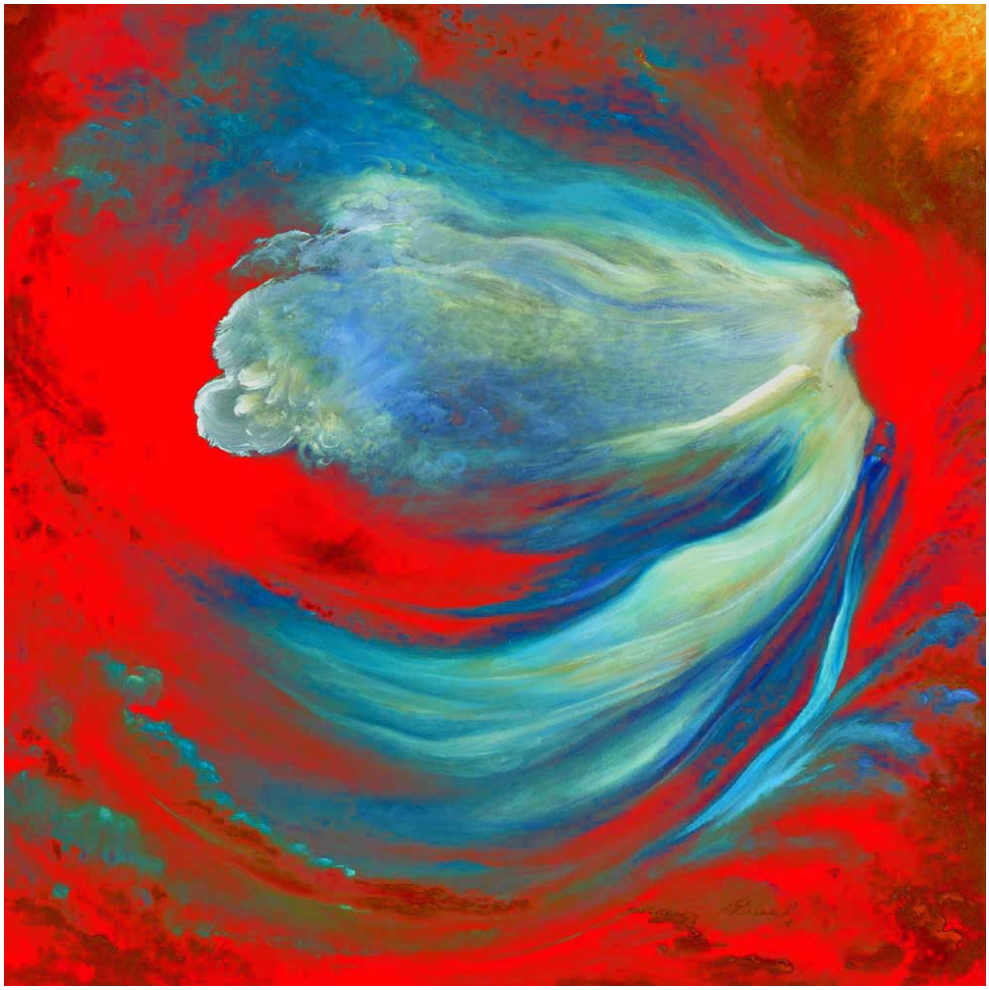

Freydon Rassouli – Свободен полет (вариант в червено)

*Относно направлението (дирекцията) Слънце-Луна в съвпад, което се случва само веднъж в живота на човека и което сега чука на вратата ти, знай: определеното от Бога е **определено** - и никой не може да го отмени, даже Сам Бог-Отец! Когато говорим в беседите и осиянията за творческите хрумвания на Тот, Който може да отмени програмата на Пралайа когато си поиска, Ние имаме предвид **първичните направления (примарните дирекции)**. Когато се научите да изчисявате тези направления и да ги посрещате правилно в живота си, вие ще видите, че те*

действат 100% - там нямате свободна воля, понеже... имате. Първичните направления, дадени от Бога при самото ви раждане във вашия звездомиг, не се изпълняват или се изпълняват с по-малка сила от вас, когато още нямате свободна воля.

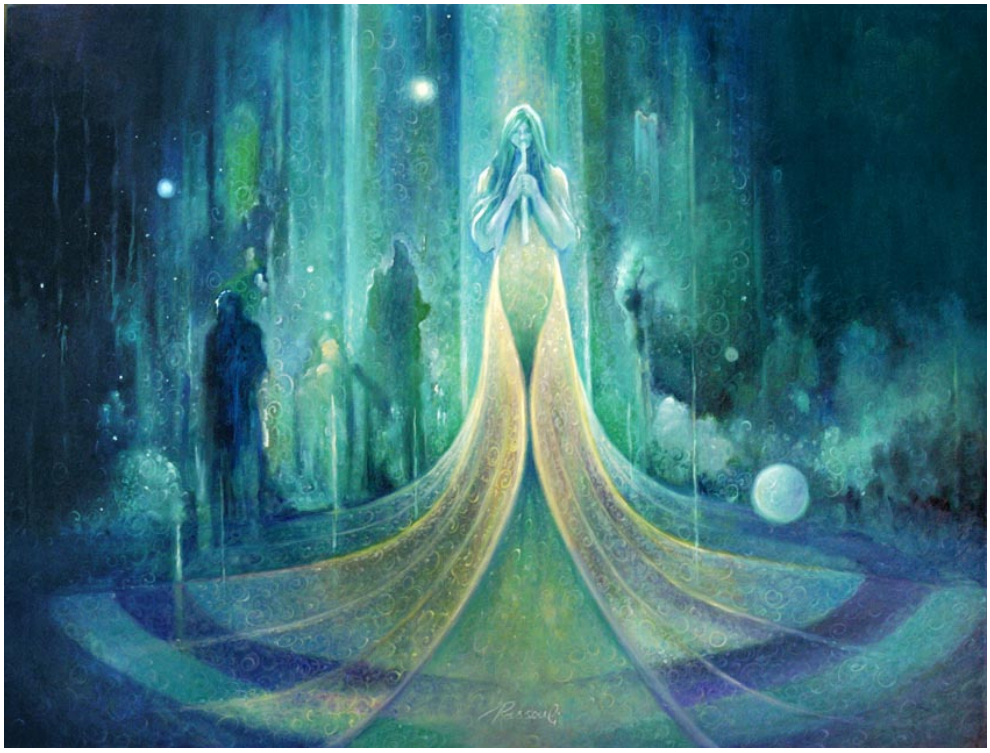

Freydon Rassouli – Дъхът на Сътворението

*Свободата на волята е **Свобода на Волята** – нищо повече! Който не може **свободно** да изявява и проявява Божествените си желания, освобождава пространство за Кармата, понеже си е позволил да стане роб на същества или същности без свободна воля. Когато Слънцето идва върху Луната по висшето предопределение на **Бога**, посветеният може да очаква най-големия празник в живота си - **брак на духа и душата**! В Новото Ни Слово това означава възможност за възкръсване в елохим. Както серафимите от по-долен вид мутират в илухими, а херувимите в алохими, така и аурубините се превръщат мигновено в елохими, когато дойде примарната дирекция Слънце съвпад Луна в небомига им. Приключва се дълговечната раздяла, трагичното и драматично страдание поради конфликта между духа и душата от 8000 годи-*

*ни насам. Сега вече душата ще обича съвършено свободно онзи, когото чувства най-близък, а духът ще люби още по-свободно **всеки**, при когото Бог (импулсът) го прати.* *(8000 години са по друга мярка – според Учителя, те са равни на 200 милиона земни години – б.п.)*

*Ако някой осъди аурубин, когато се превръща от какавида в пеперуда, той може да се върне много назад в еволюцията си. Онази Божествена пеперуда, която те намираше навсякъде на Рила, е израз на твоето ново възкресение. Това още не е окончателно, а е само една Божествена **възможност**. Ако съумееш да я опазиш и осъществиш, без да се разделяш с мъка и конфликт с досегашните любими; ако продължи вашата любов и приятелство още по-огнено и прекрасно, заедно с новите любови и приятелства, които извират като буйна магма по време на тази най-важна дирекция, тогава това Божие направление ще бъде изпълнено най-истински. Въпросът за "изгрѝна" ти (Asc) ще оставим за друг път.*

Ето как е започнало: въпрос на вкус и избор. Никой не е насилвал Ева – тя сама си е избрала да зачева човекозмии. А жените-риби са въплътени серафими, но пропаднали: обслужват мъже без душа или с лоясала душа - заради дрънкулките, с които ги обзавеждат. Много често – от чувство за обвързаност и дълг, от страх или мазохизъм.

Жените-наги́ни от твоя жив сън и несън са въл-

шебни жрици от едно преходно царство в Битието, над което ти имаш власт и влияние. Те са преходна цивилизация между змията и голата жена. Когато напълно се освободят от опашките си, а жените-риби - от рибешките си опашки, Новата Вселена ще започне да се населява.

Да се освободиш от змията в себе си, значи да приключиш с греха на Ева - ревността, егоизма и самосъжалението. Да се освободиш от рибята опашка и плът в душата си, означава да престанеш да обслужваш егоисти и непълноценни същества и да се посветиш на Свободата и на най-сродните си души. Ти видя не само един ритуал на жените-нагúни, но и един момент, при който на 100 000 години веднъж, по време на изгрев Слънце, една от тях се превръща в Нова Ева - освобождава се от люспите и опашката си. Тогава тя се превръща външно в съвършено прекрасно голо женско създание, а вътрешно - във волна чайка...

Относно възможността да живееш тук, в България. Абсолютно никакви проблеми, ако новораждането мине правилно. Както любовта между двама унищожава границите между държавите и прави от граничаря приятел, така и любовта към всички и към най-сродните души (дирекция Слънце-Луна) премахва

*границите между световете и човек става гражданин на Вселената. Няма непозволена форма или превозно средство, ако човек обещае да опазва свободата на духа си! Дори и най-луксозната яхта или презокеански кораб ("надежден" брак по сметка или поради човешко влюбване) неизбежно ще потъне, ако робът си остане роб и признае **господар** над себе си.*

Вед, Ведéд, Ведуéд!

Познанието за Свободата и Свободата в действие раждат безсмъртие!

16,09 ч.

16-21.IX.134(1998)г.
Варна - Бургас

ТЪРСИ СЕ ОРГАНИЗАТОР

Дребният текст по-долу е писмо, но въпреки това намира място тук, макар и не без колебания в началото. Подобни неща се включват в настоящите книги рядко. В останалите случаи писмата са предвидени за друга поредица книги - към допълнителните томове. Въпреки стила и обема на това писмо, то дава възможност да се види какви мисли и инициативи са ни занимавали в този период, в желанието ни да реализираме най-после някои от внушенията на Учителя в Словото. Успешни или не, все пак сме поемали отговорност за начинанията и сме реализирали някои до определена степен. Материалът тук е наречен малко пресилено "одеяние", понеже изглежда далече от директното Слово Божие, но основните идеи в него се приближават до истината. ***Каквито и да му са недостатъците, за нас е важно, че то е предизвикало отговори на Бога чрез отваряне на класически томове с беседи.***

16.IX.134(1998)г., Варна, 5-7ч.

Мили приятели, драга Руми,

Както винаги, всичко, което става между близки души, независимо от разстоянието, е в пълен синхрон. Ти изпращаш гениалното стихотворение на Гьоте за свободното майчинство в един миг, когато най-малко три-четири млади жени с висок идеал изразяват пълна готовност незабавно да заминат в Родопите, Странджа, Рила, Балкана или другаде. Една от тях е майка на 4 деца, друга - на едно; други две искат да станат майки. Има изоставени деца, които също търсят своите истински майки и приятели. Почти всички ние, вярващите в Словото, сега сме достигнали до задънена улица във всяко отношение, понеже "живеем" по градовете и се задъхваме от самота и калабалък.

Тази сутрин пак станах много рано, понеже не мога да не ви напиша това писмо. То е не само за теб, но за всички. Настана моментът в навечерието на най-решаващия миг в историята на човечеството, когато или трябва да оцелеем, или да си отидем. Да си отидеш физически е нищо в сравнение с бавната или бърза душевна смърт в градовете, и то живеейки по стария начин - с неблизки души или напълно сам, без никакви гостувания.

Повече няма какво да се пояснява писмено - всичко вече е казано, написано, прочетено. Затова стигаме до последното разделение, избор и действие.

Необходимо е незабавно това писмо да се доведе до знанието - писмено или устно - до всички верни приятели и благородни познати, които имат къщи и вили сред природата. Други,

които нямат, но могат да продадат или заменят градските си имоти и да дойдат с нас, също са добре дошли, но при определени условия. Някои от вас имат правото да не продават жилищата си, а да ги отдават под наем на надеждни лица или фирми, с които няма да имат разправии за срокове или наеми.

Изяснява се, че ученикът има право да стори това, ако средствата от такива наеми отиват отчасти или изцяло за поддържане на комуните или домовете сред природата на свободни начала.

Ако може незабавно да се сондират Димитър и Данчо от Пещера имат ли готовност да приемат първите майки и сътрудници в двете къщи при станцията. Алек, ти също имаш позната в Средна гора с пустееща вила. Питайте всички - Анелия и др., може да имат такива познати. Вкл. и жената с вилата в Лакатник и пр. Не се изключва и вариантът, от обединението на продадените или отдадените под наем градски жилища да купим една или повече къщи сред природата (или да наемем).

Всичко това трябва да се изясни веднага, и от новолунието през октомври да се "побие" първият кол. Небето е с нас, ако личните чувства, невярата, страхът и материализмът пак не вземат връх. Тези неща са неизбежни, понеже сме още хора, но в новите условия мисълта за себе си ще има много по-бърз откат и затова е много отговорно: всичко ще става пред очите и върху главата на невинните бременни, кърмещи, майки и деца.

С това писмо нарушавам за пореден път забраната да пиша и да организирам. Най-истинският начин беше да замина сам и да поканя готовите и желаещите само с две думи. Ето, сега се запознахме с нови сродни души в Странджа - една кметица и сестрите ѝ, които четат Учителя и са готови да сътрудничат с къщи и дори с работа - има място за учител по български в едно от най-хубавите нестинарски села.

Колкото и да сме се разложили психически от ужасни липси

и страдания, Делото и Животът сега ни зоват да стъпим на краката си. Това писмо да се копира и изпрати бързо и в Русия, и Латвия, защото процесът засяга всички. Ако тук няма отклик, ще заминем там, където има готови души и условия. Конкретно, Галя може да избира да дойде в България, ако се намери начин да остане тук. Има приятели, които ни канят и на запад, и на юг, и на север, ако ние се колебаем и бавим.

Много моля някой специално да иде с копие от това писмо и при Савата (всички копия да са цветни, не в черно; по възможност - по правилата). Като чист и верен човек и идеалист, той също би могъл да помогне с кон-такти и действия.

Arthur Hughes (1832-1915) Майчинство (1890)

Специално чрез него да се покани Мария, която изрази готовност незабавно да замине на чисто място сред природата и да живее по нов начин за Новото Майчинство и Новата Култура.

Една следваща "забрана", т.е. пожелание отгоре, важи не само за определени хора, но почти за всички. Отсега нататък ще бъде помагано на всеки, който не изпълнява повече чужди желания и сценарии в ущърб на своята свобода и своите потребности, представи за живота.

Още нещо трябва да се има предвид: на първо време каним за участие само тия, които сме в добра физическа и душевна форма. Канон на Братството и истинската комуна е свободата за пълно участие на всички желаещи, но основните изисквания са строги:

1. Категорично ликвидиране с месото, рибата, пушенето, пиенето на алкохол в каквито и да са форма, дори и в символи-

чни количества "за почерпка". Не се приемат къщи на участници и сътрудници, в чиито шкафове и хладилници има и грам алкохол.

2. Тези от нас, които не са първа младост или не особено добре запазили външната си форма, душевното си здраве и бликащата жизнерадост и веселие, нямаме право на директен достъп до бременните, кърмещите и децата. Можем да живеем на отделни места сред природата или да продължим да си се разлагаме по градовете, но ще помагаме на майките и децата само чрез посредници, които отговарят на изискванията.

Съвършено недопустимо е да продължава въздишането за отклик и любов и изнудването на милостта и добрината в това отношение. И момчета, и момичета трябва да се стегнем - вече да не бъдем обсебени и прокажени астрално и ментално. Астралната проказа си е проказа и ние нямаме право с никакви мъдри цитати от Учителя, осиянията или Ошо да изнудваме сестрите или братята си да ни се откликват с интимност, защото сме били нещастни или понеже така било казано някъде. Онези пък, които се мислят за морални, понеже са си хванали вече някого официално или неофициално, трябва да се откажат от тази упорита мисъл за себе си и собственото щастие, за "най-близък човек", с който да си живеят неразделно. И това е свещено, двойката и семейството са Божествена институция, но когато са осветени лично от Бога, а не от църквата, близките или кармичните ни вкусове и предпочитания. В това отношение, както се изясни тази година в едно от последните осияния, Небето е готово да помага от сега нататък само на ония, които живеят сами и не приемат постоянен съжител - гостите се редуват

според високия импулс и идеал на Тройния Ритъм: необходима самота, най-близка душа, други приятели. Хленченето за любов и внимание, за присъствие и отклик, флиртовете, намеците и "на́твърдиците", изнудването и пр. ще принуждават Небето да ни счита за плазмодии и да ни отмерва последствията със съ-ответната мярка.

Arthur Hughes (1832-1915) - Теменужки

4. От друга страна, сестрите, жените, момичетата или майките би трябвало да имат смелостта да отстояват ясно позициите и свободата си, ако желаят да вървят по пътя на своето разбиране за целомъдрие или едномъжие. Никой няма право да им отнема тази свобода нито с проповеди, нито с

действия, нито с обвинения. Когато аскезата или моногамията са Божествени, човек запазва младостта и здравето си и нито затлъстява, нито отслабва под определени граници, нито погрознява и се разболява. Сам животът ни учи чрез последствията доколко са били верни нашите вкусове и теории: човек неизбежно се деформира телесно или психически, настъпва "критическата" възраст (започва да съди и критикува...), развива ярки или неприятни характеропатии. Онези приятелки обаче, които си мислят, че са родени за светици или си представят близостта платонически, би трябвало да познават добре естеството на жената и естеството на мъжа (мъжът има 20 пъти повече тестостерон в кръвта си и може да получи удар или фатален кръвоизлив при дълга възбуда, колкото и да е духовен). Те не би трябвало наивно да допускат ситуации, в които остават насаме с някого, особено нощем, без интимността да се развие пълно и докрай. Ако някой не желае да бъде с някого в пълноценна физическа връзка като мъж или като жена, нека отдалече и навреме даде да се разбере това категорично ("Аз съм такъв и такъв и не мога да бъда близък с теб физически в никакъв случай."). Да не остава с човек от другия пол в една стая или насаме цяла нощ или часове наред, допускайки половинчати интимности. Дори и на 10 метра разстояние в една стая, жената може да убие един нещастен мъж, полудял за пълноценна женска любов, ако не допусне нещата да се развият докрай. При това се знае, че приласкаването е женска привилегия и че в Новата Вселена няма да има и помен от комплексираната Стара Ева, която е жертва на нагона на самката да мълчи или да бяга, за да настърви самеца. Възпитанието, в комплект с вродения адски инстинкт на кокетството (искам и мисля "да", а казвам и върша "не"), е механизъм или съзнателна стратегия на адското начало в Старата Ева: тя е уверена, че в Старата Вселена самецът е този, който овладява самката с предложение, флирт, ухажване или директно насилие. Затова е отсъдено този женски и мъжки стереотип да се наказват с нещастен брак, алкохолизми, шамари, побои, лудници и пр.

И така, Небето констатира наличието на милиони души с искра от Бога днес на Земята, които имат богат еволюционен опит и не искат да живеят повече по чужди сценарии. Това писмо е адресирано до всички ония, които са разбрали, че: 1. Самотата и самостоятелното жилище с достатъчен индивидуален радиус са първото условие за оцеляване; 2. Животът в градовете и сегашните села е дело на ада и така не може да се продължава, без драстична намеса на Космичните и Кармичните сили; 3. Родът и семейството, животът по двойки отмират и изкуственото им поддържане или влаченето им по инерция до пълното рухване на индивида са главната стратегия на сили, чужди на Божествената ни същност; 4. Потребността от самота, обмяна със сродна душа и сродни души е трайна, циклическа потребност, която всеки трябва да реализира по собствено усмотрение, без да разрешава другите да му диктуват модели, които може да са пагубни за него; 5. Семейството е божествена институция само при пряко благословение на дадена двойка от Бога, при спазване на Тройния Ритъм (самота, жи-

вот с най-сродния, свободно гостуване), при незабавна раздяла, когато е изтекъл хармоничният период за съжителство, и готовност за уединение или нови връзки по волята на Бога, а не за повтаряне на старите форми и механизми, не за обслужване на досегашните егоистични нагони и навици; 6. Майчинството може да бъде и самостоятелно, когато наследствеността е гарантирана от правилен избор по любов и според най-високия идеал. Такова майчинство е морално в очите на Бога, дори и когато бащата остава напълно неизвестен или се появява само веднъж месечно или годишно в семейството, или пък си отива завинаги, без да поеме морална или материална отговорност към конкретната майка и децата си; 7. Грижата и престижът на свободната майка и децата ѝ се подсигуряват от горещите почитатели, обожатели и служители на Новата Ева, която зачева тайно и спонтанно от най-съвършените представители на Небето, за да се родят здрави, морални, добри, умни, красиви, талантливи и гениални деца; 8. Официално, духовно или неофициално съдействие за съчетаване и постоянен живот на една територия на двойки, неблагословени пряко от Бога, се счита от Небето за престъпление и се наказва кармически не по-малко строго от съжителството по сметка, по задължение или заради вярата в остарели старозаветни и новозаветни модели. Праведният и ученикът, за разлика от старозаветния и новозаветния, решават по нов начин личните и обществените си проблеми, за което са отговорни само и единствено пред Бога; 9. Небето не разрешава бягство от кармични задължения към един дом или семейство, към една обществена ситуация дори и при най-адски условия, ако незрелият индивид има желание отново да се обвърже по старите модели или да се отдаде на удоволствия и нови материални или духовни илюзии, които ще го разрушат още по-бързо от преди и ще създадат нови кармични взаимоотношения. В този случай е валиден моралът на търпението, труда и живота за тези, с които вече сме се обвързали, подвигът на саможертвата и всеотдайността за близките, след като човек още няма понятие за истински избор и истински вкус, висок идеал. Небето освобождава отделни хора от кармични задължения само тогава, когато са страдали достатъчно много през вековете, и при евентуална свобода биха употребили усилията си в духа и формата на Тройния Ритъм, отдавайки сърцето си на Бога, а не на недоносени водачи и астрални пиявици от Старата Вселена. Да отдадеш сърцето си на Бога, означава на първо място да живееш сам с всички, което означава да отиваш само там, където Бог те прати; да приемаш само ония, които Бог ти прати, без това да е в противоречие с духа и душата ти и без да ограничаваш собствената си свобода и избор. Такъв ученик е свободен да бъде аскет или да има най-близка душа, но тези свои лични предпочитания реализира само в свободното си време извън работата за Бога, ако остане такова. При това, за сродна душа се счита само тази, която не желае да ни обвързва и ние не желаем да я обвързваме по никакъв начин, не я осъждаме, и сме доволни, радостни и щастливи даже и тогава, когато сме я срещнали само веднъж в живота си на Земята или когато единият от двамата е в не-

видимия свят. В последните два случая изразяваме любовта си към Бога, любовта на Бога и обичта помежду си с активно, съзнателно и спонтанно отдаване на Тройния Ритъм: необходима самота, обмяна с най-достойна душа с най-висока еволюция, в която се проявява в даден момент сродната ни душа или сам Бог; служене на души от веригата ни сродни души, както и на несродни и дори крайно противоположни, изостанали и противни, когато това е от милосърдие и по волята Божия. Когато служим на врага си или на много закъсали или различни от нас души, спазваме закона за спасяване на удавник: да не ни хване.

Всички останали особености и потребности, качества, добродетели на Новия човек, на Човека с искра Божия, се излагат обширно в беседите на Учителя и в целокупната мъдрост и култура на Великото Всемирно Бяло Братство, във всяко Ново Слово, Дело и Живот, които бликат на много места по света и Учителят присъства в тях лично, защото не може да изостави стадото Си.

Сега е настъпил краен и решаващ момент, когато Земята и човечеството могат да пострадат значително, ако духовните и Божествените хора не се обединят не само вътрешно, но и външно. По-точно е да се каже, че всяко истинско вътрешно обединение води неизбежно и до външно - до общ братски живот. Думата "обединение" има общ корен с думите "обич", "любов с обект", "обятие" и пр. Това значи, че ние имаме нужда да живеем заедно с обичните си души, определени от Бога, а не с чуждите. Това води до крайната необходимост най-после да последваме примера на някои братства, които правят опити в това отношение.

От всичко казано дотук, конкретно следва, че моментът за образуването на братско-сестрински комуни, общини в името на Словото, Делото и Живота е назрял. Нещо повече - сега е последният момент преди 2000 година, когато се дава шанс за това. Въпреки че 2000-та година вече от няколко години тече според истинския календар, сега предстои преминаването на т. нар. "егрегорна" 2000-на година - тази, която съществува в съзнанието на сегашното човечество, понеже си е внушило, че е така. Това е една мощна мисъл-форма, която действа, и затова не може да бъде пренебрегната.

За Учителя и Небето е ясно, че в България и по света има много верни души, които разполагат с лична собственост (земя, жилища и пр.), която могат да трансформират в братски имоти според новите и вечните космически принципи и правила. Минимумът, изискван от Учителя в началото на века - поне 500 декара - е напълно постижим. Тази възможност, заедно с възможността незабавно да се поставят сглобяеми къщи на подобни братски територии, са абсолютно по силите на хората, които познаваме, ако се обединят. Има души, които са готови да продадат или дарят имотите си, след като са подсигурили децата си с необходимия минимум, а някои дори и много над средното ниво. Има ученици без деца и преки роднини, които могат да дарят цялък или половинък, а не само десятък. Разбрахме, че приносът не се дава на църква, братство или ка-

квото и да е общество, а се дава тайно и персонално на човека, от когото се възхищаваме най-много – който работи най-качествено и най-безкористно за Бога. Има напреднали ученици и възлюбени на Учителя, които са готови да отдадат жилища и поземлени имоти незабавно, дори и без да оформят договори за пожизнено ползване на част от тях - това са души, които ще получат вечно жилище и прекрасно ново тяло на Небето и на Земята при следващото си идване. По-предпазливите и не съвсем верни на Учителя души, т.нар. "оглашени", са готови да оформят договори за пожизнено ползване на дял от общ братски имот в размера на това, което са дарили или предали. Има и такива, които са една степен по-долу: ще се включат в общината, запазвайки наследственото право на родните си. Такива ще допуснеме само в периферията. Ученикът е длъжен да подсигури родителите и децата си, но само ако те са по-бедни от него. От гледна точка на Небето, за останалите роднини той няма задължения,.

Новият човек обаче няма право да борави с пари и имоти на други хора. Всички общества и отделни личности, които събират парите и имотите, ценностите на хората, и ползват техния труд, не са от Бога. Принципът и методът на Бялото Братство е, в ръцете ни и на наше име да не се въртят народни, братски имоти и средства. Всеки, който изнудва или подсеща някого да си даде десятъка, половинъка или цялъка в пари, труд или имоти, не е от светлите сили.

До новолунието през октомври трябва да има поне трима души от Новото Човечество на нова територия, спазващи Тройния Ритъм. Ако се намери организатор, тази територия може да бъде и с хиляди декари и десетки готови домове. Без организатор от нов тип, това е невъзможно. Важното е, че базата е налице: хора, които искат да живеят безкористно и свободно; и средства, пари, имоти и пр., които могат да се вложат незабавно в тази Божествена инициатива. Ако такъв организатор се появи и докаже, че хората вече са почнали да се обединяват под негово ръководство, благословението за България няма да е приключило към датата 7.IX.134(1998)г., след поредната неуспешна акция за обединение на Школите на Бялото Братство.

Ако сега успеем, съдбата на света догодина ще бъде друга. Ако до новолунието през октомври няма реални действия, щафетата пак се предава на души и сърца в чужбина.

На 21.IX.134г. сутринта имахме импулс да запитаме Елма за мнението Му по горното писмо, но този път Той поддържа позицията Си да не отговаря по стария начин. Случките, които предизвикаха писмото и още множество знаци по улиците, пътищата и в живота ни, които са над всякакви граници на случайността, явно могат да се считат за действия, за действа, а това, което пишем сега - за някакъв вид "одеяние". Не е изключено в описателните текстове под 18˚, в писмата и пр. пак да има директни включвания на Елма, но кои са точно, не е лесно да се каже.

Тъй като датата на новолунието през октомври е 18, имаме достатъчно време да помислим по тия въпроси и да реагираме.

Желателно е всеки, който има импулс да живее по нов начин, на ново място, да напише бързо писмо на организатора, ако такъв се намери: с какви средства, имоти или усилия би могъл да се включи. И - най-важното - поне трима души да са стъпили на нова територия на тази дата.

Когато Елма не даде отговор по специфичния начин, който ползваме, задаваме Му въпрос чрез отваряне на беседи. За нас Бог, Духът, Христос, Елма, Учителят, са едно.

*"Колкото по-разнообразен е животът външно и вътрешно, толкова повече Божественото се изявява. **Божественото** внася разнообразието! Който търси разнообразие в **човешкия** живот, той ще изпада в ред грешки и заблуждения. Човешкият живот, сам по себе си, е еднообразен. Иска ли да живее в истинското разнообразие, човек трябва да влезе в **Божествения** живот. Ако живее по човешки начин, а търси разнообразие, човек е на крив път. Това значи, че той иска специални условия за себе си. Това е невъзможно. На всеки човек се дават условия, съответни на неговото развитие."* *(т. "Посока на растене", стр. 146, л. "Справяне с мъчнотиите" от 32.I.1927г.)*

*"... Ако човек не отделя от Божествените блага, които получава, специфична част за всички свои удове, той е осъден на смърт. Той сам си подписва своята смъртна присъда. Следователно, щом човек влиза като уд в божествения организъм и изпълнява великите закони на Битието, и **Бог** ще го зачита. Щом е в хармония с Първата Причина, той ще бъде в хармония и с цялото си тяло, и с всички негови части - само при това положение могат да се сбъднат думите на Христос: "Преди да сте поискали, ще ви се отговори". [...] Махнете преградата от пътя си и знайте, че благата на живота идват от две противоположни по-*

соки: от посока на сърцето към ума и от посока на ума към сърцето. Постави ли човек преграда между тези две течения в себе си – между ума и сърцето, - ще се яви спор. Този спор и до днес още съществува: не само между сърцето и ума вътрешно, но и между жената и мъжа - външно. В миналото благата са идвали чрез мъжа и той е слагал преграда по пътя им - да не отиват към жената. И тя постъпва както мъжа - слага преграда по пътя им, да не отиват към мъжа. И тъй, когато ***мъжът*** *заграби всички блага за себе си, жената няма условия да се развива и [затова] издребнява. Когато* ***жената*** *заграби всички блага за себе си,* ***тя*** *става причина за издребняване на мъжа. [...] Следователно, искате ли да възстановите кредита си пред Бога, махнете преградата, която сте поставили по пътя на Божествените блага".* *(т. "Ключът на живота", стр. 179-183, л. "Без прегради" от 3.X.1937г.*

"Щом едно верую не се разколебава и от най-големите изпитания, то то е право и истинско. Ако няколко души вярващи се намират в гората без хляб, този, който не се разколебае във вярата си и се надява, че хлябът ще дойде отнякъде, е истински вярващ. Неговата вяра е най-силна. Той вярва, че и от небето може да падне хляб, докато другите знаят само един начин за получаване на хляба. [...] Следователно, ако вярващият прилага своето верую в живота си, ще види, че стават чудеса". *(т. Ценната дума", стр. 236-37, б. "Човек и природа" от 23.IV.1937г.)*

НЕОБЯТНОТО ГОВОРИ
НЕОБЯТНОТО ГОВОРИ

21.IX.134(1998)
Бургас – Изгрев

ПРАВИЛНО СЪЧЕТАНИЕ НА ЕЛЕМЕНТИТЕ

Москва, 19 юли 1980

На 4.09.134 г. е получено конспективно описание на събитията в гр.Етрополе. На 3.09.134г. заминават за там четирима приятели, с надеждата да направят нещо за сглобяването и задействането на така наречената "мандала". Ние знаем донякъде какво е "мандала" в светлината на Новия Живот и Новото Учение. Буквално, "мандала" означава "махало", но на нас ни е обяснено, че махалото е най-съвършеният образ, символ и инструмент, изцяло идентичен на Хол – Цялостния Бог. Както Него, мандалата е съставена от 4 елемента, които интегрират Цялото напълно. Затова получаването на осияния от Елма, т.е. Духа на Христа или Господаря на хипервселената, досега почти винаги са получавани посредством махало, тъй като при неговото движение, в миниатюр се задвижва Цялото. Знаем и за мандалите на Изтока. Дори и в България идваха техни представители, които подредиха друг тип мандали – във вид на мозайка от цветни камъчета със строго определени мистични и магични фигури, след това пуснаха течаща вода като ручей, която разваля мандалата и по този начин осъществят двата основни принципа на Божественото – абсолютността и променливостта, разнообразието.

Божествена мандала е тази, която създава и отразява космическия факт, че от една абсолютна точка винаги се организират и после освобождават за ново сгрупиране различни елементи на Битието. Мандалата живее естествено в квантовата механика, биомеханиката и небесната механика, въпреки че това всъщност не са механики, а живо и съзнателно участие на разумни същества. Живот, Божествен Живот, според този принцип, има само там, където нито едно действие и нито едно съчетание на елементите не се повтаря по същия начин и в същия състав следващия миг. Единственото, Което е абсолютно за всички, е това, Което е в центъра и Което ги движи; но самото То в същината си е абсолютно неподвижно.

С тези оскъдни, но верни познания за естеството на мандалата, някои приятели повярваха в поредното внушение на Онзи, с Когото контактуваме, че и ние можем да направим опит за мандала. Потенциално, поканата Му е отправена към всички, които вярват в него, но на този етап четирима души трябваше да направим първия опит от този род в историята на човечеството. На нас ни бе трудно да разберем защо ни се възлага такава надежда, след като почти нямаме успехи в усилията да живеем правилно като индивиди, по двойки и по триади. Интересно защо Елма днес ни говори за мандалата и даже очаква от нас да направим нещо в четворен състав, обсипвайки пътищата ни вече с хиляди четворки, след като цялата наша галактика с всички възвишени и разумни същества в нея, неизмеримо по-напреднали от нас, още не е успяла да

разреши въпроса за тройката – все още не е станала сферична. По всичко личи, че Най-Големият Педагог предпочита да не стоим така, колкото и да сме нищожни, а все пак да правим някакви усилия за противодействие срещу остаряването и смъртта – срещу консервирането ни в неподвижни стереотипи и групи; срещу изпадането в пълна самота или безпътица чрез безразборно омесване с несродни души.

И така – в едно от последните осияния бе казано, че ако до 7 септември тази година успеем да се съберем четирима души, подходящи за една мандала, и да проведем действа, характерни за мандалата, ние бихме допринесли за утвърждаване на Делото и Живота в България, и чрез България – по целия свят. Точно с такава цел един от нас покани такива хора, подходящи според него за провеждане на отдавна замисляната "акция Етрополе". По пътя пак имаше ясни знаци от Небето, че то е с нас. Освен множеството четворки и многото числа 64 и 46 по пътя, имаше и други знаци и предмети, чрез които ни се говореше в полза на предприетата акция. Някои от тях взехме със себе си, с цел да ги разшифроваме, когато се върнем (например, една част от магнетофонна лента, захвърлена и изпомачкана точно на това място в гората, където прекарахме през повечето време до вечерта.)

Един от нас получи импулс да се разпределим в различни стаи в хотел "Етрополе". По-късно разбрахме, че начинът, по който той е провел това се оценява от Небето за самия него с оценка "отличен", тъй като случаите, в които някой поставя себе си на последно място или въобще изключва себе си от трапезата на живота, дори и сред нас са извънредно редки. Разбира се, не е достатъчно това да е единичен жест, но понякога и такъв жест е решаващ – поне в личната еволюция на човека. Сега ние не можем да даваме оценки какъв е резултатът от акция "Етрополе" и получила ли се е там мандала, но още тогава се изясни, че в духовно отношение сме успели.

Неведнъж, преди или след подобни задачи и изпити, Небето ни е давало урок чрез филми или спектакли, на които ни е пращало като подсказване или прогноза за начина, по който ще се спаси положението. Това бяха един филм преди акцията ("Армагедон") и една оперна премиера след това ("Норма" от Белини). И в двете произведения главният герой спасява цял народ или цялата планета по класическия образец на личната саможертва. В "Армагедон" той трябваше да умре сам, за да взриви астероида минути преди да бъде унищожена Земята, а в "Норма" героят трябваше да влезе в огъня и да умре заедно с първожрицата на друидите, тъй като и до ден днешен дори Учителите на човечеството, както и най-високите Посветени , трябва да заплащат със здравето или живота си, ако

*дръзнат да нарушат нормите на обществото или каноните на Старата вселена. Дори и Велик Учител досега на Земята не е постигнал възкресение чрез блаженство! На всички ни се искаше главната героиня Норма да осъди само себе си и да помилва любимия си - бащата на нейните две деца, - за да остане жив и да е щастлив с новата си любима Адалджиза; но дори и да искаше, тя не би могла да стори това – тя също е жертва на **нормите** на обществото. Още в този предварителен урок от филма и в "средварителния" – от операта - бе даден един ясен модел и метод за извършване на действото и този път: човек да разчита само на себе си.*

*Тези, които са в течение на космическата работа и космическите цикли и знаят точно кога ще дойде следващата вълна на Любовта с милиарди волтове напрежение, винаги са подготвени да я проведат сами – съзнателно или свръхсъзнателно – по изпѝтания и шлифован от хилядолетия образец на **индивидуалното** натоварване. Предварително и "след**вари**телно", те свършват своята работа за своя сметка и за сметка на цялата верига от сродни души зад тях, тъй като знаят какво ще се случи и какво се е случило преди да са се варили в казана и след това... Кой е този казан? – Казанът на дълбоките и непреодолими разнотълкования на основни категории и понятия, на "речено-**казан**о". Приемането на тези понятия води до различен тип реагиране – адско, човешко или духовно. А тези порядки или безпорядъци се отличават по това, че провеждат адските, човешките и ангелските токове, но на Божествените се съпротивляват. Дяволи, обикновени хора и духовни общества и лидери влагат различно съдържание, примерно, в понятията "плът" и "грях", но нито една школа, която не е божествена, не ги разбира тъй, както Бог ги разбира. Ние знаем от Учителя, че плътски неща и грях са не самата страст, не самото желание, не самата "любов като стремеж" или удоволствието и блаженството, които се получават от нея, не тяхната интензивност като физически акт на сливане между мъжа и жената, а борбата да притежаваш някого само за себе си. Плът и грях, от същата Божествена гледна точка, е навикът ни да определяме що е "плът" и "грях", представяйки си, че имаме право да бъдем помагачи и учители, преди още да имаме съвършени лица и тела, преди още да сме били ученици в някоя Божествена школа. Плът и похот - според Божественото, а не според духовното определение – е подтискането на природата за сметка на духа или обратно; обмяната с несродни души и отблъсването на сродните; неизпълнението на Волята Божия, когато има Божествена ситуация или Божествен импулс, поради заразеност от някоя духовна, човешка или адска идеология.*

В духа на всички тези знаци и размишления, четирима

приятели на тази екскурзия в Етрополе търсят истината и чрез отваряне на книги. Отваряме първата попаднала ни книга, която носим ("Портреты Учителей Йерархии"). Въпреки че в тази книга има какво ли не, включително и голяма снимка на Михаил Иванов като "Учител", Небето може да ни каже нещо чрез всяка книга, та даже и чрез телефонните абонати... При първото отваряне пръстът се падна на едно заглавие: "Предтечи на три поколения". Към нас ли е отправена тази прогноза, ако успеем да сглобим първата мандала? При второто отваряне се падна следната мисъл: "Строителството трябва да се осъществява едновременно в трите свята. Само тогава космолетът ще действа".

Естествено, летели са само единици. Наистина, съдейки по повечето романи, е още рано човечеството да излиза в големия Космос... Думата "роман" има различни значения. Учителят казва, че би желал да имаме повече сантиментални романи в живота си...

Оставяме тези мисли без коментар. Мандала не може да се построи без построена триада едновременно и на трите полета, а триада – без диада, изпълняваща Тройния Ритъм. За да се появи в света такава диада, необходимо е всяка монада от нейните съставящи да бъде пълноценно завършен индивид, който не противопоставя духа на материята в себе си и в живота и е способен да живее с всичка сила във всеки свой център, създаден от Бога, знаейки как да редува правилно действията на им; да не окачествява като "плътски" потребностите на природни центрове, създадени от Бога и да не окачествява като "духовни" функциите и амбициите на адски, човешки или съмнителни ангелски общества. Властническата драма, гордостта и тщеславието движат и до днес не само много въплътени ангели, но даже и божествата в плът на Земята. Те използват влиянието си, интуицията си, лечителските си и други дарби, за да разбалансират хората и да ги научат да се съпротивляват на периодичните вълни на Космичната Любов и Мировата Обич, които са единственият източник на живота.

По пътя срещнахме една сляпа бабичка с бастун, която каза на човека до нея, че гумичката на бастуна ѝ отдолу е издържала 12 години и че ще издържи още няколко. Дали това е знак от Небето и символ за нас, не знаем; но за всеки случай регистрираме и това, тъй като първата акция в Етрополе стана точно преди 12 години. И сега вероятно се дава надежда, че независимо от степента на успеха ни днес, този град и околностите му все още има надежда да останат важна база на Школата – поне няколко години от сега нататък...

Виждайки, че мандалата има успех в духовен план, но не и на Божествен, един от нас се обади по телефона на прия-

тели в един друг град, за да провери има ли там условия за посрещане на Божествената вълна във вид на мандала, в рамките на времето до 7 септември. Оказа се, че предполагаемите подходящи хора отсъствали от града. Това напомни за други подобни случаи в други градове (София, Пловдив, Рига, Москва и пр.), когато Божественото изпраща свои ангели изневиделица, без предупреждение, за да провери има ли чуткост, будни ли са посветените. В такива случаи важи предупреждението на Учителя, че понякога Той ще идва при овцете си като крадец през прозореца, а не както го очакваш - през официалната врата.

Ние имаме множество случаи в точно обратния смисъл: будни души, дори и в най-далечното и затънтено село или планинска пустош и даже от чужбина, които стоят на поста си или се озовават в нужното място в секундата, когато Небето изпраща пратеник. Естествено, да се озовеш физически някъде навреме и на място е само една седма част от незабавния отклик и чуткостта. Ако същевременно астралното, менталното, причинното, будическото, атмическото и Божественото ти тяло не са в пълна готовност да се откликнат, да се обменят, ти си се озовал на такова място напразно. Не можеш да проведеш космичната вълна на Любовта, защото си зомбиран от духове, хора или паднали божества. Духовете и хората може да не са виновни и злонамерени, защото много от тях провеждат с добро желание тяхната политика и идеология и се мъчат да внушат своята вяра на другите, за да мислят и живеят като тях. Но всички те, заедно с виновните богове, които съзнателно противопоставят светове и същности, са допуснати от Бога, за да бъдат наши треньори – да се научим да отличаваме техните гласове от нашия истински вътрешен глас, от гласа на Бога в сърцето ни, Който желае да бъдем различни от всички останали и все пак да се обменяме интензивно на всички полета.

В точка седма от споменатия конспект на събитията фигурира "Проверка на лицата чрез С.". Става дума за една нова приятелка, която помага много на хората с необикновените си добродетели и способности. Досега тя и нейните приятели са спасили много хора и са им показали духовния път. Импулсът да се допитаме до Небето чрез нея успешна ли е акция "Етрополе" произтича именно от определено доверие към нея и от най-хубави чувства. Ние имаме такъв опит да задаваме някои въпроси на известни или не особено известни екстрасенси, мистици, ясновидци, защото така проверяваме с кой свят, с коя същност са свързани. Някои от тях наистина са свързани с Учителя, с Христа, защото отговорите им напълно съответстват на действителното положение. Неведнъж е имало и случаи, когато попадаме на такъв човек

привидно случайно, по стечение на обстоятелствата, и той е реагирал по перфектен начин, разпознавайки не само Новото Слово и Дело, но и изричайки самото име на Елма, без да го знае от никъде до този момент. Ето защо и в този случай ние се надявахме на подобна реакция, но получихме странен отговор, ако правилно ни е предаден. С. била казала, че не вярваме в Източника си, щом се допитваме до нея. Ние не очакваме такива думи точно от нея. След това казала, че акцията ни в Етрополе е протекла успешно. Тук виждаме, че тя констатира ***духовната*** *страна на акцията. Срещата с мощната духовна група около нея не е случайна точно преди последния опит за възникването на мандали в България. Явно Небето на нещо се е надявало, за да ни срещне пак с мнозина от тази група. Ние се познаваме от други животи и сме били много близки - някои от тях усетиха това още от първата среща. Ето защо, не случайно един от нас нарече тази група "свое семейство". От присъстващите там има 6 души, на които всички чакри се опитват да светят едновременно, а не както при повечето българи (само от кръста нагоре или само от кръста надолу). У един от тях и природните, и духовните чакри до една не само светят силно, но и се опитват да се завъртят, но този човек не може да открие тук хора на неговото ниво. Спонтанността е израз на пробудени* ***Божествени*** *чакри, които се мъчат да обединят в непротиворечиво единство природните и духовните. Ето защо, съществува не малка опасност от късо съединение между внушаваната идеология за "похотта" и "плътта" и високото ниво на 6 души от тази група, на които светят и природните чакри и те все още са способни да се влюбват. Грехът не е в самото влюбване, в жаждата за физическа обмяна, не в самия акт на обмяната, а в погрешния избор на обекта, в жаждата за астрална собственост и в кривите разбирания за кармичен дълг и свобода.*

В записките за разговорите ни в Етрополе фигурира и реплика, че в много скоро време ще бъдем свидетели на определени последствия сред тази група, както и между нашите познати и приятели, като резултат от нашето самоопределение и нашето разбиране за духовното и физическото - и тяхното взаимодействие. В момента се прави опит за обединяване на някои части от "скинията", което значи обединяване на разкъсаните досега групи от Божествената Школа. Може би не случайно Небето днес се мъчи да синтезира мандала точно от такива групи, понеже това означава милиони души по света да се разберат и обединят. За съжаление, някои от нашите приятели са в тежко душевно, сърдечно и физическо състояние и мнозина не разбират, че това не е недостатък на Школата и Контакта, а метод на работа. Тогава най-силните поемат сами провеждането на космичните

токове по пътя на личното страдание и разцентроване, дори и без да съзнават това винаги. Някои от нас са перманентно в тази роля и не представляват симпатична гледка. Това беше факт и сред най-напредналите ученици на Учителя в Братството, които ние нарекохме "последните мохикани". В Божествените Школи, за разлика от духовните и повечето църкви и духовни общества, ровят надълбоко в същността на човека и разтопяват и изпаряват и най-дълбоките пластове на подсъзнанието, замразени от хилядолетия. При това положение, не може гледката и изпаренията да са винаги прекрасни.

*Това вече е **ученичество**, а не стремеж към изява, светийство или праведност. В много индивиди, общества и църкви, които още не са ученичество, съществува реална чистота и ентусиазъм, голяма верска сплотеност и единство, защото всичко това се извършва в духовната атмосфера над заледените пластове.*

Душите до Петото стъпало на обикновения човек – светийството - и до първото стъпало на ученика – праведничеството – не си и помислят да кълтят парчета лед от глетчерите и замръзналите морета на подсъзнанието. Те нямат понятие и представа за такова слънце, което е в състояние да ги разтопи. Техните учители и водачи ги учат, че такова нещо няма; или че ако го има, то трябва да бъде държано в дълбоко замръзнало състояние, защото се определя като "плът", "грях", "сфера на дявола"! И най-малките изпарения, които се появяват някъде в полето на съзнанието при влюбване или природно привличане биват връщани незабавно в леденото им религиозно състояние, за да не пречат на вярата и ентусиазма. Това е обект на науката "пентаграмика" и пентагралната психология и затова не може да се разисква нашироко тук.

По този повод в Етрополе ние си говорихме за това, че Мъдростта и Истината са сфери с висока степен на познаваемост, но Любовта е агностична – непознаваема мисловно, словесно или логически. Тя е познаваема само чрез спонтанен живот без обяснения. Всякакви обсъждания и тълкования могат да хвърлят известна светлина само след преживяването, а не и преди това.

Поради горещото настояване на една приятелка, в Етрополе получихме и записан текст във връзка с всичко това, но дали то е осияние директно от Елма – няма гаранция. Одеянията имат и тази особеност, че не само описват необикновени случки и събития, свързани с присъствието на Учителя, но и обединяват в едно гласа на Бога и индивидуалното разбиране на ученика. Ето защо, те се пишат във виолетово. Всеки сам поема отговорност да отделя гласа на Абсолютния от индивидуалните търсения и интерпретации на

пишещия. Ето какво бе изяснено на приятелите от един от нас. Текстът по-долу е преразказан, не е оригиналното осияние, понеже не можа да бъде записано. Той е минал през познанията и манталитета на приемащия:

Проповедници, медиуми и духовни хора, които са поели отговорността да въздействат върху други и да им помагат, се разпознават чии проводници са според отношението си към любовта – дали я възприемат като агностична или като гностична сфера. Вече много векове ние считаме себе си за гностици; днес - за окултни ученици; но малцина съзнават, че това касае само Мъдростта и Истината. Когато вярващи или гностици се мъчат да обсъждат Любовта и да ѝ дават квалификации, те загазват сериозно. В много религиозни и духовни общества, при много медиуми с големи способности и трогателна преданост към Бога и Христа, наблюдаваме стремеж да изказват категорични мнения за любовта, сякаш са я познали. Там обаче все още не е приключено с властническата драма, с повишеното самочувствие и самомнение. Често това е драма от инквизиторски тип, при която последователите се изповядат на лидерите си 100% или самият лидер има остра наблюдателност и интуиция, често медиумизъм, чрез които засича интимните тайни на последователите си 100%. В такива общества – с такъв тип водачи и вярващи – са типични всички феномени на йезуитската психология и съдничество, внедряването на презумпцията за грях и вина. Липсата на тайна, на агностицизъм в сферата на интимния живот там се превръща в условие за манипулация на личността. Затова изповедта има не само катарзисно, но и поробващо значение. В такива общества цари философията на дуализма – противопоставяне на земното на небесното или обратно. Това изисква понятието за вина и "погрешка"; и оттам – за "борба с тъмните сили" и "спасяването" на собствената душа и душите на другите. Не че няма истински грях и истински тъмни сили, но инквизиторите имат навик да определят естествените природни или духовни потребности като дяволски, за да разиграват своята собствена властническа драма.

В същия момент един от групата ни не издържа, стана и отиде да се разхожда. Обясни се, че диктуването не може да продължи без неговото присъствие; че определени сили в момента искат да ни лишат от обяснения, които щяха да последват относно начините за обединяването на двете групи; относно възможността за свеждане до минимум на изложените опасности в една от двете групи. Тогава се каза, че опасностите могат да изчезнат и напълно (записано е "да липсват напълно") поради присъствието на 6 души с подпалени центрове от горе до долу. Щеше да се даде и обяснение как тези центрове могат и да се завъртят, и от това да

*произтече спасението на много хора, ако възникне **истински диалог и взаимодействие между групите ни на практика**. В този смисъл, от това би произлезло и ефективно спасителство за света. **Затова** сега срещата ни е толкова важна. Може да се осъществи уникален синтез, да се хвърли мост между две течения на една Школа! Новата група, с която се срещаме, носи женското начало на тази Школа, а нашата – мъжкото, независимо от пропорцията на мъжете и жените от двете групи.*

*И този път Елма отказа да говори както преди със записване на думите Му под 36° в алено. 36-те градуса имат отношение към **практиката** (аспект полуквинтил), а червеното – към спонтанността. Учителят не иска повече да ни товари с последствията от липсата на приложение и липсата на Божествена спонтанност; последствията от човешката и адската спонтанност, които са проведени с манипулации, внушения, заплахи, изнудване или насилване на другия.*

Добавяме текста от магнетофонната лента, която намерихме смачкана и захвърлена в гората на мястото, където обядвахме. За нас е от значение всяко нещо, всяка подробност, всяко обстоятелство, чрез които Небето може да ни каже нещо. Ето защо тук ще бъде добавен и текст от матерната касета, в която бе залепена намерената лента, за да я прослушаме. Тази касета е била бракувана като нестандартна, с цел да се използва само помощно. По тази причина, в началото и в края ѝ са останали съвсем различни записи. За нас ще бъде любопитно да тълкуваме дали има връзка между текста на намерената лента и тези предишни текстове. Записваме ги пак с виолетово под 18°, считайки и тях за важна част от действото, от ходовете на Провидението, без да се опитваме да коментираме.

Парчето от лентата се оказа част от българска чалга с цигански произход, естествено, изпълнявана от певица:

...Имала съм хубава кола
а моят дом е бил като палат.
Имала съм всичко на света –
да пея и да бъда сред елита.
И то с каква: не евтина цена -
да съм робиня и на песента!...
И говорете каквото щете,
А пък на мене не ми пука,
А по-добро няма от това –
ценя живота от Бога даден,
живея – няма време...

*Преди това парче, от оригиналната касета звучи песента на Учителя в изпълнение на Огнян Николов с думите "...аз в живота ще **благувам**...". От другата страна на лен-*

тата същата певица пее друга песен:

...Нямам сили да се върна
нямам сили да те прегърна
взе ми всичко и ме остави –
като птица ранена!
Хайде стига – циркът свърши –
Нямам сили за маскаради;
Маските долу на земята –
Ще се боря за свободата!
Уморих се от теб –
Наяве и на сън –
Уморих се от теб –
Туй сърце не е от лед...

Текстът от касетата преди чалгата е от един фантастичен разказ ("Ножът и ножницата"):

"...Онези от вас, които са ме разбрали истински, бяха с мене в планините, но и те не са ме разбрали, защото ни знаят какво значи Бог в единството и Бог в множеството. Целият свят отново ще потъне в кърви, защото никой още не се е осмелил да съчетае тези лица на Бога в едно.

*Не вам се разкривам сега приятели, а на оная, която не можах да срещна. А тя е наблизо, някъде много наблизо. Защо трябва да я чакам още 45 века? Ето, **това** се мъча да разбера сега и без нея, Ножницата на моя дух, аз не мога да ви спася. Ще преживеете страшни години и столетия... Кой е виновен тука? Ето, повече от два часа мълча и търся с всичките си последни сили защо стана това, защо?"*

След това пак отворихме напосоки три тома с беседи:

...Състоянието на човека, както и неговото развитие, се определят от това, което той в даден момент може да направи... Следователно същественото в живота на всеки човек се заключава в правилното съчетание и обработване на елементите, с които работи. Може ли правилно да ги съчетава, той лесно се справя с мъчнотиите и страданията. Не може ли да ги съчетава и обработва правилно, той е изложен на по-големи и по-малки страдания. Човек се справя лесно с мъчнотиите си, ако има любов. *(т."Реалности и сенки", стр.118-119, л."Музикални прояви" от 20.05.1931)*

...За да дойдете до правилно разбиране на нещата, човек трябва да има вътрешна свобода. Няма ли тази свобода, и като духовен, и като светски той иска да подведе нещата под един закон, под един знаменател, но не и под общ числител. Какво значи да подведете нещата под общ знаменател? – Това значи да ги подведете под действието на ***един*** *принцип. Наистина, принципът е общ за всички, но приложението му е различно. Всеки човек прилага принципа по своему. Не можете да заставите всички хора да прилагат известен принцип по един и същ начин...*

Свободният човек има свои възгледи и на никого не ги налага. Той знае, че възгледите му, ако са верни, те сами по себе си ще се наложат. Защо? – Защото са необходимост за хората. Кой налага въздуха, светлината, водата и храната на човека? Те сами си налагат, защото са елементи от първа необходимост. Без тях никое живо същество не може да живее. Свободният човек живее без страх и с любов. Мнозина казват, че са готови да направят много неща, но ги е страх да се проявят. Защо? – Любов нямаш. Дето е страхът, там любовта не може да се прояви... Докато живее на земята, човек все още се намира под влиянието на закони – физически и духовни. За да се справя разумно със законите, човек трябва да има широко сърце, т.е. широки възгледи. Какви са възгледите на човека – широки или тесни, - това се вижда при изпитанията. Само при изпитанията се познава докъде е стигнал човек в развитието си. Изпитът е мярка, чрез която познаваме доколко човек е познал Божията любов... (т. "Доброто оръжие",

стр.143-144, л."Закон и принцип" от 25.06.1930)

*....Злото отдалечава човека от благото, което му предстои да получи. Злият, лошият човек, сам се лишава от благото, което трябва да получи. Докато злото не е дошло при човека, той посажда в градината си доброкачествени плодни дръвчета; отглежда ги грижливо и се радва на плода, който са завързали. Дойде ли злото, веднага плодовете изчезват. Злото събира плодовете от градината на човека, задържа ги **за себе си**, а не го лишава от тях. Като не знае причината за това, човек се пита защо му се отнема това, което очаква да получи. **Злото** е причина за това! Доброто дава възможност на човека да реализира благата, които му се полага да получи, а злото ги отнема. Някои запитват: "Не може ли без зло в света?" - И без зло може да се живее, но това зависи от разбирането на човека. Ако знае изкуството да живее правилно, човек е вън от влиянието на злото...*
(т."Учение и работа" стр.190-191, бес. "Товарене и разтоварване" от 20.01.1935)

И така, за кой път вече и чрез отваряне на беседи, Учителят брилянтно засича и обяснява проблема, който е възникнал! Егрегорните, дуалистичните религии и идеологии имат сметка да разцепят съзнанието на човека, да го накарат да се съпротиви на Божествения Миг и Божествените блага, които са му определени, и така да го лиши от тях, лишавайки по този начин и сродните му души. Тогава "злото", за което говори тук Учителят - т.е. въпросният егрегор и неговите адепти - си дръпват вампирически заграбеното, неотреагираната енергия. Както материалисти, така и много религиозни по този начин загубват условията да бъдат щастливи и да не попаднат под ударите на Съдбата.

7.X.134(1998)
Бургас – Изгрев

НАЧАЛО НА НОВИЯ ИЗГРЕВ

Този материал е бил засекретен още в самото начало и е бил предназначен само за най-вътрешните изпълнители на тази инициатива, спусната от Елма. Преписва се електронно и се оповестява едва сега – повече от 12 години след появявата му. В него има много специфични астрологически и мистически подробности и затова е труден за разбиране без такива познания. Хората с най-обща духовна култура, даже и повечето последователи на Б.Дуно и Елма, могат да го прочетат само заради основните идеи в него.

Днес, след 14.30 ч. на 7.X.134г., с един приятел получихме потвърждение и се изясниха подробности относно инициативата на Елма за едно важно начинание от новолунието нататък през октомври тази година. Точното му време е 20 октомври, в 10,09 ч. сутринта по Гринвич (12,09 ч. наше време – EET - или 13,09 мин. лятно). От езотеричната астрология знаем, че видът на дадено събитие или начинание може да се моделира в зависимост от мястото на провеждането му. В цялата зона на изток от 24 градус, новолунието се пада в края на IX дом и би оцветило начинанието с ***неговите*** *значения. Ние трябва да си изясним или направо да попитаме как биха тръгнали нещата при съвпад Слънце-Луна в IX дом, и как – ако е на запад от този меридиан - в X дом. Посочените градуси и минути са източната дължина за България, при която предстоящото новолуние ще се падне точно на зенита. Тя е 23°58'. Най-големите височини у нас, през които минава, са в Родопите - над 1760 м., а в Балкана – над 1000 м.*

Значи, имаме три основни възможности: да работим на

изток от 23°58' с методите и целите на IX дом (духовна елитарност, подбор на участниците по еволюционно-аристократични критерии, затворени общества, допускане на благотворители, благодетели и спонсори и пр.) На запад от тази линия, и без да го осъзнават и програмират нарочно, участниците в това начинание ще имат успехи чрез държавна регистрация на Обществото и установяване на официални правила за участие на всички, които отговарят на изискванията за обща дейност, без да се акцентира върху висшите антропологични качества. Когато ни бе дадена тази дата, ние не сме знаели, че новолунието ще се падне точно по обед за нашата зона, и още веднъж виждаме, че както винаги Нашият Приятел знае какво върши. Това, че въпросната източна дължина минава точно тук, може да говори не само за различието между двата основни метода, но и за шанса те да бъдат обединени. Желателно е да се установи къде минава тази линия точно по пладне и да се избере най-подходящото селище или място на възможно най-голяма надморска височина. Това би дало максимален размах на преживяването и на съвършената форма, а последното изисква положителен аспект и към Сатурн.

Астролозите могат да вземат предвид не само минутата, но и ***секундата*** *на новолунието, и по този начин да установят съвсем прецизно търсените географски координати. Окултната наука в духа на Учителя и Елма разширява подобни възможности с включването на хора, чието Слънце, Луна, Венера, Asc, MC или Юпитер се намира на същото място, както и текущото новолуние. Това означава да имаме добър апарат за изчисляване на достатъчно количество хороскопи. Но тази перспектива на сегашния етап е нереална без излъчването на главен организатор и достатъчно специализирани сътрудници. В момента е важна спонтанната готовност на най-верните приятели да положат основите на Новата Епоха както могат и където могат. Ако своевременно успеем да установим оптималното място най-нависоко в България с географска дължина 23°58', но с точност до секунда, шансът да се обединят духовните общества и нациите е най-голям. А в третия случай – при новолуние точно на MC, ще важат значенията на IX дом, но ще преобладават значенията и методите на X дом: строго спазване на държавните закони и официално признание, с помощ от държавни структури. Чрез протекции – по рядко; основно чрез упорит труд, постоянство и борба. Наистина, може и не само чрез вече установени държавни институции. Може да се извоюва и нещо с борба, но в резултат на това то добива признание или защита, става обществен и международен прецедент. За всичко това може да се говори по-подробно, ако имаме шанс да се появи* ***организатор****. Сегашната инициатива на приятелите*

да отидат в П. се приближава чувствително към тези координати и е похвална, но без главен организатор и широко информиране на обществеността тя не би имала такива последствия, каквито би желал Учителят.

Днес се потвърди и изясни, че се намираме в един от редките исторически моменти, когато светски и духовен елит и държавни институции биха съдействали с широка ръка, ако има кой да застане в центъра. Самият Елма, т.е. Христос, Учителят, не би изпълнил това без да излъчим организатор и съработници, тъй като това е ***наша*** *задача.*

Изясни се още, че всеки, който изпита импулс да се заеме с организацията, е добре дошъл, и че повече от един организатор ще е от полза, но все пак един координатор на евентуалните организатори е необходим. Допуска се той да бъде временен, за да тръгне инициативата, докато се яви основният. Основен организатор е необходим поради нуждата от единоначалие, централизъм и недублиране на дейностите.

В мига, когато се появи конкретна надежда за излъчване на такъв предварителен, работен координатор, токът в квартала дойде. Това ни кара да мислим, че пак всичко е в синхрон и че Нашият Приятел отново се проявява в стила на "одеянията".

Пак отворихме напосоки 3 тома с беседи на Учителя и падналите се мисли отговарят напълно на проблемите, които ни занимават. Те ще бъдат цитирани накрая.

Тук трябва да се сподели още едно интересно откритие, допълващо и уточняващо въпроса за слънчевото затъмнение на 11 август 1999г. в 11,09 GMT (13,09 наше лятно време). Множеството опозиции и квадратури тогава могат да бъдат овладени за мощно реформаторско действие, ако хора с рождени, дирекционни и прогресивни позиции (но и транзитни) в личния си небомиг имат "добротворци" (Слънце, Венера, Юпитер) или Луна, Asc, MC, Северен възел и пр. върху градусите на Венера, Юпитер и Нептун по това време. Тъй като Венера е близко до MC и във Везните, може да се предвиди и най-подходящата форма на работа в този период и миг (тип "гръмоотвод"). Пък ако някой има и Венера в тригон с Юпитер и квинконция с Нептун, както е на споменатата дата, той ще извърши главната работа. Добре е да е група, използваща виртуозно ръцете си в музициране или друга емоционална сфера. Може да се уточни кой пръст и част на дланта ще проявят най-силно енергиите тогава. Същото важи и за червата. Венера в Дева е свързана с етапа на чревното храносмилане на сладките храни. След като Венера се пада в X дом, изявата може да бъде обявена официално и ще завърши с обществено признание (напр. инструментален концерт на женски състав – камерен и струнен. Но има астрологически условия и за духови въобще (Юпитер), и по-специално за обой

(Нептун). Според оригинала на настоящия текст, би било добре да се намери място на 27°52' източна дължина в България – пада се по линията Варна – Елените североизточно от Несебър и нестинарското с.Бродилово в Странджа. Хороскопът е направен за началото на затъмнението по местно време за Варна, но имаме основания в бъдеще да проверим основно логиката на изчисленията и да използваме по-добра програма и по-точни географски координати.

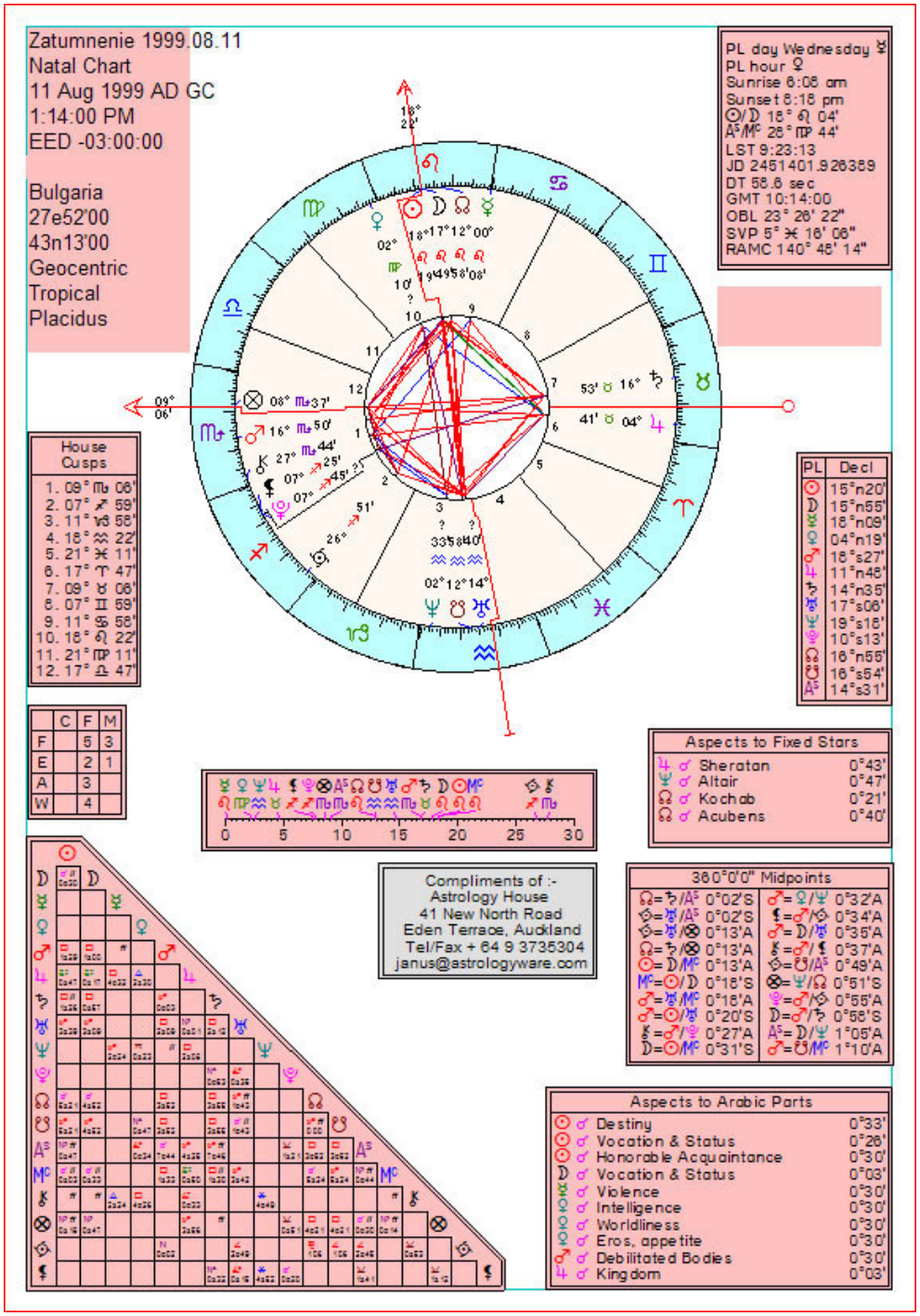

Един по-късен анализ показва, че поради неизпълнение на положителната препоръка да се поставят "гръмоотводи" за предстоящото затъмнение на подходящи места, Съдбата отново е включила жертвени ангели. В този период от няколко дни и след това пострадаха си отидоха от земята много повече хора, отколкото средностатистически. Станаха природни и други бедствия, които отнеха живота на стотици хиляди човеци. Информирани предварително за това, някои наши най-близки души са взели решение да поемат част от удара – и го поеха. Синастрията между хороскопите им и хороскопа на затъмнението е крайно впечатляваща.

***Така** се работи съзнателно за овладяване и на най-тежките ситуации. Но по този въпрос се подготвя отделен материал; сега е важно да се върнем на 20 октомври 134(1998)г., 10,04 ч. по Гринвич (или 13,09 Източноевропейско, тоест наше лятно време.*

*Както бе казано, пожеланието да посрещнем този миг сред природата не се ограничава само за България и само на посочената географска дължина. То е отправено към цялото човечество, а триизмерните координати имат ред съответствия в по-високите измерения. Всеки на своето място би постигнал по-големи резултати от намиращите се по точната линия (меридиан) или в точния фокус, ако попадне интуитивно на дълбокото **вътрешно** значение на физическите координати. Но какво точно е то, вече не може да се изяснява с предварителни осияния. Словото днес може да идва само като обяснително **следствие** – "между две щастия", както обясни напоследък Елма.*

Интересно е да се разсъждава и пита какво може да е значението на факта, че меридианът на обявеното новолуние за възстановяване на Изгрева и Изгревите на 20 октомври 134(1998)г. в 13,10 ч. наше време минава точно през България. Геодези, астрономи и астролози трябва да локализират прецизно в коя дъгова секунда се пада този меридиан, като използват по-точни данни или програма от тази, с която разполагаме в момента (оригиналните изчисления са с "Уранус-5").

*Тази дължина навежда на някои размисли: много близка е по принцип до 23°27'(средно) - наклона на земната ос. Въпреки че това са различни ъгли в пространството, те би трябвало да имат някакъв резонанс помежду си. Не би ли могло едно сполучливо започване и поддържане на Новия Изгрев да повлияе по някакъв начин и на земната ос?... Нали всичко зависи от субекта и от **кабалистическите** аспекти (**числово** еднаквите, а не само в дадена пространствена система?) Според Математическата аспектология обаче, това са дължини, принадлежащи към различни аспекти: 23°58 е в орбиса на аспекта H15' (24° - квиндецил), а E(23°27') - наклонът на оста на Земя-*

та към оста на Слънцето, т.е. ъгълът между еклиптиката и екватора - днес е в орбиса на аспекта T46 (46-върха четна центробежна звезда - "сексквартѐла"), т.е. θ_{46} с точност "е"=30% и бал или мощност "В"=20 аспектона. Значи, числото 46, като делител, свързва в момента земното човечество с наклона на земната ос. А като се раздели цялото (360°) на 23°27', се получава със закръгление числото 15 – символ и двигател на човешкото падение в Петата раса, на рухването на старовселенските ценности, но и на гмурването на човека от духовния в Божествения свят, възкресението от серафимност в илухимност или от херувимност в алохимност. Може би затова Учителят говори, че единствено на планетата Земя днес има условия за най-бърза еволюция и поправяне на греховете и грешките – това важи дори за ангели и божества. С хиляди години те чакали на "на опашка" да се родят като хора на Земята. Между другото, числата от 10 до 100 са свързани с духовния свят или ангелските йерархии, а 15 – по-точно с ангелите, родени в ***човешка*** *форма: паднали или предстоящи да минат в "десетката" (Божествения свят). Това е символ и на "низвергването" на "женския дявол" – на обърнатата черна пентаграма; т.е. на окончателното приключване с дефектиралата илухимност – вторачването в обекта и зависимостта от обстоятелствата, компромисите. Но при сполучлива мутация (възкресение), падналите илухими и херувимите минават в* ***истинско*** *илухимно състояние: Космичното Майчинство, Служенето на Сродната душа, Разпознаването на най-достойния и беззаветната Преданост към него* ***на практика*** *(петицата в 15). Това става чрез обмяна и служене, пряко контактуване и взаимодействие ("обмяна на* ***същества****"). Числото 15, по-точно, е обмяна на* ***ангели****, т.е. на духовни същества с искра Божия. Дори и падналите ангели са с монада, докато творенията или тварите, "същностите", не могат да се открият в диапазона между 10 и 100. Но това е друга тема.*

*360° с делител 46 дава аспекта 7°49'33".91, тоест H_{46} или "секскварти́ла" – правилен 46-****ъгълник****, а не преплетена звезда, каквато е θ_{46}. Това обаче също се свързва с наклона на земната ос и има отношение към многоъгълниците (-иловете или –илите), които са същности, а не същества. Те произхождат или от* ***татван*** *(света на Абсолютния Дух), или от ада, в зависимост от ориентацията си към зенита. Само че адски са само ония, които злобно и съзнателно не изпълняват Шепота на Абсолюта или му се противопоставят. Значи, Абсолютният ни шепне, Бог-Отец е импулсът в сърцето ни, а Божият Дух иска да изпълним волята Му.*

Хол всъщност е "Гол": иска да се съблечем напълно от всички воали на Майя - Великата Илюзия, – от всички дрехи, с които ни обличат експертите и самодейците от Трите Все-

лени. Емоцията, с която запалянковците викат "Гооол!", ги свързва пряко с Бога, колкото и абсурдно да звучи това... Същото става и при възторженото "Ехоо! " или "Еооо" на планинарите. "Гол" във футбола произлиза от английското "goal" – "цел": целта на играта е да се уцели вратата. Българската, славянската дума "цел" означава две неща: това, към което се стремим (астрологически Юпитер, Стрелеца, X дом); и "цялостен" (Нептун, Риби, XII дом). Макар и различни по семантика, те не случайно са изразени с един омоним. Дълбоко философски и езотерически, целта на Битието е да ни направи цялостни. Така че управлението на Рибите от Юпитер и Нептун, а не само от Нептун, не е непременно "стара система" - то си има своето основание и въздействие.

*Ако формалната етимология и семантика не позволявт волни прехвърляния на значения, кабалата доказва на практика, че това действа - даже и при думи от различни езици (всички езици на Битието се намират в Божественото Съзнание). Изходната форма на "глагол" е "гологол" – означава ли нещо това? На английски "Божичко!" е "gollly", а на чешки "гол" е **"holy"**, на горнолужишки - "**hoły**": тези народи ще разберат най-добре как се живее в холивселената... Осъзнаваме ли връзката или не, дори физическата голота свързва незабавно и директно с Цялостния Бог - с Бога в най-обемния смисъл на думата. Затова антихолистичните религии и морал ненавиждат голотата и я ограничават и преследват. Но понеже Словото е диалектика, в него голотата има и отрицателно значение – виждаме на много места това и в Библията, и дори в беседите на Б.Дуно. Трябва обаче строго да се разграничи в кои случаи важи тезата, в кои антитезата; а са изказани и синтези. Според Сведенборг, ангелите от най-вътрешното небе са голи, понеже са в състояние на невинност. Те са в състояние на **Божествена** голота. Бог пита Адама кой му е обяснил, че е гол, че голотата била грях, нещо срамно. По-късно обаче се явяват и адската, и духовната антитеза на голотата. Сатаната внушава на Адам да се облече - да слезе в материята, в плътта, да излезе от Рая. Друг е въпросът, че Сатанаил става Сатана по молба на Бога и брат му Христос и с пълното тяхно участие: съставили са сценарий. По някаква причина, недостъпна за нашия ум, има "дефектна" продукция: хора и ангели без монада, без искра Божия, даже и божества такива. Дали е точно дефектност, знаят само те. "Дяволът" трябва да изпита надежността на последния модел истински същества, надарени със дух, душа, свободна воля и право на избор. И в човешкия свят има служба КК – "Качествен контрол". Актьорите сатани, луцифери и мамони ще ги смъкват в материята и ще им предлагат облеклата на себизма, егоизма и илюзиите, давайки им личен пример, а създанията Божии в амнезия ще трябва да правят своите*

избори. Досега не е открит по-ефективен метод; ако някой негодува - нека предложи. След края на всяко въплъщение гледаме филма на живота си в пълно съзнание и се тюхкаме колко сме били "тъпи" и слепи...

Между другото, досега не е тълкувано по-дълбокото значение на Мамон – демонът на материализма, алчността, сребролюбието, измамата, користолюбието. Буквално означава "нечестна печалба", "нечестни придобивки". Етимологията му произлиза от "богатство". Но езотеричният произход на думата е от пъкленото майчинство. Това са майките, които зачеват от хора без душа или хора, заразени от такива. Майките, които израждат човечеството, влошават наследствеността поради разчитане на материална база и партньори-материалисти. Самата дума "материализъм" има същия произход. Този въпрос е детайлно разгледан в главата за маточната проституция ["Осияния за мира",11.X.122(1986)г.]

Като слизаме от Божествения в духовния свят, ние се обличаме в надеждни духовни облекла. Именно загубата на ***духовното*** *тяло или неговото увреждане се нарича "оголяване" - и то е срамно, може да бъде фатално. Това, именно, е продаването на първородството за паница леща. Всяка дума тук е точно на мястото си. "Паница леща" е точен образ на Старата Вселена на грехопадението – вселена с лещообразни галактики. От Словото знаем, че когато се яви Третият и коригира двуизмерното съзнание (живота по двойки), съответната сплескана галактика или вселена става мигновено сферична. Ева (сърцето в амнезия) е приело ябълката и я предложило и на Адам: двусемеделен,* ***ангелски*** *плод – личните чувства. Макар и прекрасна, тя не е едносемеделна, не е от Божествения свят. Предлага му монофиксацията, любовта с обект, живот по двама и по семейства, а не в "зърнейства", както е в Най-Вътрешното Небе. Появява се родът, родовото съзнание, родово-общинният строй. Днес се опитват да го възстановят в "родовите имения"... Древната Змия (малкият и гръбначният мозък) знае какво прави: тя предлага този експеримент на човешката душа, за да опита как се живее и възможно ли е да се живее без Бога - без Главния Мозък. Който познава интеграционната му и холографска същност, разбира за какво става дума. Божественото съзнание живее за всички и с всички - всяка отделна клетчица е способна на това. Страданията, нещастията, мъката започват след отмятането от това. Смъртта е урок, какво значи да се отпадне от това.*

"Хипервселена" значи "живовселена" – царство на ***Проявения*** *Бог или Елма, Христос. Знаем, че Христос е там, където се създава, развива, опазва и приласкава живота чрез* ***милост и абсурд****. Следователно, Антихрист е всеки, който унищожава живота или не желае да създава живот; всеки, който го ограничава, немари за изявите му, отблъсква ги или*

*е пасивен, проявявайки немилост, жестокост или традиционализъм. А в сферата на Цялостния Бог (Благия Дух, Хол) нещата са по-различни: **Младенците** - богоравните същества - се вълнуват от друг вид равновесие, което не е локален синтез или интеграция, но **пълно сливане, холистично** единство, възстановяване на **цялостта**. То е **"целование"** - целуване и в конкретния смисъл, и в сливането на две или повече същества в едно по-голямо, докато стане синоним на Бога – **"едно с Бога и мощен като Бога"**. Това е дейност на **духа**, но не на атмическия дух, а на Божествения.*

*Та това, което вълнува "най-вътрешните ангели", които са голи според Сведенборг и Учителя, е изливането, посрещането и обмяната на Любовта заради самата Любов, независимо дали е с предпочетен обект и дали ражда живот. Това е много сложен философски въпрос и трудно може да се предаде със земни думи. Проблемът на Младенците е сливането на Любовта с Чистотата, понеже на даден етап те са разделени. Когато се освободят от ангелските и човешките трактовки на понятия като "чистота", "девственост" или "целомъдрие", елохимите стават Младенци и разбират, че чистотата означава чистота откъм нелюбов. Тогава тази истинска, **Божествена** Чистота престава да бъде **антипод** на Любовта в холивселената и се влива в Любовта **изцяло**, превръщайки я в **Бог**. По-точно, първо я превръща в Дух, а **накрая** в Бог – **това** е правилното събиране на Пъзела.*

*След това малко отклонение от конкретната тема (по-скоро "приклонение"...) искам да се върна на въпроса за координатите на новия Изгрев - Новия Витлеем, Новия Йерусалим. Очевидно, влъхвите – Мъдреците от Изтока - са имали огромни астрологически и други познания, за да индентифицират абсолютно точно Витлеем и даже яслите, където се е родил Исус. "Витлеем" буквално значи "къща на хляба"; в превод – "съграждане чрез Словото"; а в духа на Новото Слово - "хиперселена". Както знаем от "Колоните", хиперфизата е "град" – проекция и въплъщение на "Новия Йерусалим", т.е. Новата Вселена. Затова формата на епифизата е шишарковидна, елховидна, повтаряйки принципите и структурата на живовселената да бъде "град", т.е. нещо градено съзнателно, тухла по тухла. И по план, и по вдъхновение, но със **Сатурнова** доминанта: архитектоника. Флуидите са диалектичният симбиотант на конструкцията и формата, но те идват от ясновселената, от "водата", от "селото" или "селвата" – джунглата на свободната природа, в която още не се е явило Христовото Начало. Не че Христос не е свобода, но Той е и временно самоограничение и самоотчуждение на Абсолютния Дух и Отца от пълната свобода, за да се образуват стени и клетки, оградени пространства за зараждане на нов живот и отглеждане на нови същества в "кухините". Тук вече родови-*

те гнезда са благословени, понеже са по волята Божия – направили сме правилния избор. А влъхвите умеят да откриват точните координати на това въплътено Слово Божие, когато се ражда като човек. Не зная дали езиковедите и астролозите съобразяват какво точно значи това, че влъхвите са видели звездата Му на изток и са я последвали, докато се спре над Витлеем.

И така, по онова време строежът на хипервселената от Христовия Дух може да е бил наистина на етап "къща" - градът е по-късен етап. Но "къща на хляба" значи още и "тяло на Словото" – а какъв по-точен синоним на "Иисус Христос"?

*Проблемът в Матея е в това, че казва: "Ето, мъдреците от изток пристигнаха в Ерусалим (2:1). И казаха: Де е Юдейския цар, който се е родил? Защото видяхме звездата му на изток и дойдохме да му се поклоним" (2:2-3)". Какво означава това? Хем видели звездата му на изток, хем са мъдреци от Изток...Тук са възможни следните логични разсъждения: или влъхвите са видели звездата на Исус **откъм** изток, където са се намирали, но в текста е преведено "на изток" (че са видели там звездата Му), или че самите са се намирали на запад от Витлеем по някаква причина и са били заедно с друга мисия по на запад. Има версия, че макар и "мъдреци от Изтока", те са дошли от три места, но тези места би трябвало да са на запад от Йерусалим и Назарет и Витлеем, ако възприемем звездата като неподвижна. Странното е, че в самото Евангелие е казано, че звездата се е движела: "И ето, звездата, която бяха видели на изток, вървеше пред тях, докато дойде и спря над мястото, дето беше детето. Като видяха звездата, зарадваха се твърде много." (М2:9). Първото, което е дошло на ум на тълкувателите, е че това е някаква вълшебна същност, различна от звездите на небето, щом може да си движи като живо същество и да се спира където си иска – какво ли не може да стори Отец, за да ознаменува раждането на Сина Си!... Съвременните фантасти и уфолози решиха, че това е бил космически кораб, който е идвал от Изток, и именно него са видели влъхвите: Исус бил "извънземен" и са го стоварили във Витлеем, като са подменили някое земно бебе... Откъде тогава мъдреците са знаели в каква точно посока да вървят – не може тъй прецизно да стигнат точно до Витлеем, ако някакъв светещ обект е полетял, общо взето, на запад, преминавайки над главите им? Това може да се обясни само с евентуален пряк контакт с УФО–то, като пришълците са им казали: вървете на запад по еди кой си азимут, докато ни видите спрели в небето: там ще се е родил току-що Помазаникът"... И **това** е възможно – какво ли не става в този свят, след като и ние сме се убеждавали в действителността на НЛО? Контактували сме с "летящи чинии" – изменяли са си курса мигновено на 90 градуса от север на изток, по наша молба.*

Знаем също, че цяла армия астролози и астрономи претендират, че всеки от тях е открил най-точно рождения ден на Исус - по най-различни критерии. Исторически, цар Ирод е идентифициран някъде между 8 и 4 г. преди Новата ера по сегашния, т.е. сгрешения календар, а Хуан Хосе Бенитес дава раждането на Исус на 21 август -7г., в 12 ч. на обед. Според него, НАСА била проникнала с хронолет 2000 години назад в миналото, наблюдавайки и заснемайки събитията лично. Досега сме чели, че е установен съвпад в предполагаемото време на раждането на Христос: на Марс и Юпитер или на Сатурн и Юпитер в Риби. И да е било така, как може този съвпад да се движи по небето, освен бавно сред звездите? Други считат, че точно тогава е избухнала на два пъти нова или свръхнова звезда в небесата и мъдреците са я видели на изток, а като са стигнали до Витлеем (значи са знаели някак точния азимут), тя изведнъж е избухнала за втори път точно над главите им...

Днес понятието "неподвижна звезда" отпада от астрономическата логика – всички звезди се движат. "Подвижни звезди" се оказват планетите – някога са ги нарекли така, понеже са били подвижни на фона на "неподвижните". Напълно е реално влъхвите да са видели и комета, но по-възможно е да е бил споменатият съвпад на Юпитер със Сатурн или Марс в източното небе (които са видими с просто око), когато Откровението или Мъдростта са им разкрили, че трябва да вървят точно по еди кой си паралел, докато "звездата" спре. А планетите понякога наистина спират замалко (от геоцентрична гледна точка): една от тези три планети в мига на Исусовото раждане може да е станала стационарна точно на зенита, когато влъхвите са пристигнали във Витлеем. Ако са били и астролози от Агарта, те сами са могли да изчислят координатите с абсолютна точност. Значи, търсят се всички стационарни положения на Марс, Юпитер или Сатурн между 4 и 8 година преди Христа по сегашното летоброене – ако въобще става дума за планети. ***Въпреки че има много историци, медиуми, ясновидци, астролози и пр., даващи различни години и дати на раждането Му, тук ще проверим само Бенитес.***

В 12 ч. на 21.VIII.-7г., според руската програма на ЦАИ "Уранус-5", има три ретроградни планети: Юпитер, Сатурн и Уран. Последният е невидим с просто око. Юпитер обаче става стационарен чак на 5-7 октомври същата година, а Сатурн - на 7-8 ноември. Координатите на Витлеем са 31°43N и 35°12'E = 2,346666 ч. изт. от Гринуич. Разбира се, анализът на този момент има смисъл, само ако Бенитес е прав. Сега въпросът е коя точно е "звездата на Младенеца" в този случай – Юпитер или Сатурн? Младенците са най-висш клас божества – даже над елохимите и зелохимите! И ***двете*** *планети са кан-*

дидати: Юпитер е "Синът Божий" а Сатурн – "Старецът", Страдалецът, Разпнатият, "Градът Божий". Кой от тях е бил конкретно, зависи от свръхновата звезда, която може да е избухнала в една от споменатите нощи: Денеб или Фомалхаут, които са в съвпад с Юпитер точно тогава от двете му страни, или Алтаир в съвпад със Сатурн (звездата на Божествените бунтовници, какъвто е Иисус). Естествено, може да е избухнала и по-слаба, обикновено невидима звезда. Може и да се е взривила планета между Юпитер и Сатурн. Твърди се, че светлината е била необикновено силна. По същата логика може да се изчисли и кога "звездата" Юпитер или Сатурн е била "на изток", когато Мъдреците са я видели.

Някои твърдят, че Влъхвите идват от различни места и временно са се срещнали в Юдея, като всеки е свързан с една от "звездите", които е трябвало да се съберат при раждането на Исус. Това "временно" може да е продължило по-дълго време, ако се вярва, че влъхвите са безсмъртни адепти от Шамбала – има и такива твърдения. Една от версиите е, че Мъдреците от изток са били четирима, но единият не е стигнал. Имаме причини да твърдим, че са били даже петима. Астрономически, може да те са представители на Денеб, Юпитер и Фамалхаут в съвпад, а близо до тях – на Сатурн и Алтаир. Първите три може да са символ на тримата, които са ***успели*** *да стигнат до Витлеем, а на Сатурн и Алтаир – на другите двама.*

Тук мога да спомена за едно интересно "съвпадение" от хилядите напоследък, откакто са зачестили и преобладават явленията, действата, деянията. Още не сме го записали. Преди няколко дни, когато говорехме на тази тема (колко и кои може да са били влъхвите), в небето над брега преминаха 4 жерава като ромб, а един ги гонеше далече зад тях. Решихме, че Нашият Човек пак илюстрира отговора Си чрез това невероятно действо. Четвъртият жерав може да е онзи мъдрец, който е тръгнал, но не е достигнал, защото е бил знахар, народен врач или целител, който от милост лекувал всички по пътя си и така закъснял или въобще не е дошъл до Витлеем. На смъртния му одър Учителят му се е явил или дошъл физически лично и утешил заминаващия, че и той е успял с влъхството си, понеже, спасявайки и лекувайки всеки по пътя си, всъщност той се е ***срещнал*** *с Христос. Така е и според Словото Му. Петият в ариегарда може да е "необходимият грешник" или "неудачникът", като съзнателен или несъзнателен съработник на Христа, комуто трябва някак да не му върви в живота на земята, за да поеме върху себе си кармата на грешни и изоставащи. Той* ***също*** *е стигнал до Витлеем, но в други измерения: не се оплаква от съдбата си, служи на Христа от дистанция чрез страдание. Отрицателният символ и пример в случая е недостигането до* ***Христовото*** *съзнание*

или до II-то Посвещение (лична среща с Христа и разпознаване, апостолство, физическо влъхство) поради психическа разложеност и безсилие да се надмогнат малшансовете, отклоненията, егрегорите. И днес е пълно с хора, които не стигат до Христа по тези причини.

Сега някой би казал (и често се случва): "Защо не си питаш и Елма да каже ясно и точно кога се е родил преди 2000 години, вместо тия десетки "ако", "възможно е", "може би" и т.н.?..." – Ами по две причини: 1.Има случаи, когато Контактът е прекъснат по някакви причини или Елма не иска да отговори. 2.Ако човек в такъв момент не прави опити да проучва живота със собствения си мозък по логически и обективни пътища, то логическият и предметният му ум и съответните центрове, органи и висши тела ще си останат недоразвити. Така е у всички крайни и едностранчиви религиозни, мистици, идеалисти, субективисти, агностици и вярващи с неоформени чела и носове. Дори и чрез осияния, Господ не може да свърши нашата работа. Своето си чело и нос Той е развил именно по тези начини – като упорит изследовател, учен и експериментатор, гностик. Не случайно Учителят е учил в светски училища и университети и 11 години е измервал черепите на българите.

Всички тия "отклонения и вклонения" приличат на буквите "р" и "ф" – да излезеш от стеблото и да се върнеш в него с нова опитност, обогатяваща Цялото. Може би затова "р"-то го има в името на Рама, Кришна, Хермес Трисмегист, Заратустра, Христос, Петър и пр. Те са способни да се отклоняват и силно желаят това, но за да се завърнат в Бога обогатени и обогатяващи. ***Такава*** *е енергетиката на тия звуци и букви - поне в славянската кабала. При латинското малко "r" отклонилият се не се завръща, а се самозавърта в точка или вихър близо до себе си – индивидуализацията или себичността на залязващата Пета раса. Обаче за тях има едно спасение, ако изписват "r"-то - и ръкописно, и в душата, и в поведението си, - започвайки от точката. Тогава те пак тръгват от себе си, но се връщат до корените на Дървото и се изстрелват, както соковете на растенията, до върха. Може да се изпише или изживее и с прекъсване: първо вертикалата надолу, а после точката отдясно с дъгичката, които да се влеят в стеблото и да отидат като индивидуален творчески принос към "съществието" (слизането) на Космическия Огън. Това най-добрите синове на Запада са го постигнали и го могат. Както знаем, малките ръкописни букви са израз на Божественото начало в съществата с монада, а главните - на духовното. Употребата на чужди шрифтове и пълното пренебрегване на собствения почерк днес е страшен удар върху монадата на човека, апогей на тъмните сили. Затова Елма ни посъветва някога да започнем да пишем глав-*

*ните букви като уголемени **малки** – за да засилим Божественото и да елиминираме поне временно духовното (желание да бъдем велики, известни и големи), тъй като в Божественото се цени неизвестното, малкото, микроскопичното. "R" латинско е специално движение на кундалини в западните народи, което има своите плюсове в пътя на индивидуализацията; но огледалното му отражение – българо-славянската буква "Я" – е опасно, според Учителя. Върху това има да се мисли: когато е духовен, западният човек не започва първо от себе си, но започва от **вертикалния** стремеж към Бога, и след ред завъртулки се затваря **зад** себе си - в монадата си. Защо нашето "я" се "недолюбва" от Учителя, ще остане за размисъл. Всеки от нас, българите и славяните, иска да се изкаже преди Бога и другите - и затова всички се прекъсваме един-друг или говорим едновременно. Такова нещо на Запад няма, освен в по-темпераментните народи като италианците, испанците и французите, но то там то има друг произход, който също може да се открие в техните етнопсихологически доминанти.*

Да се върнем на темата за астрологичното определяне географските координати на дадено важно събитие. Намерихме вертикалата на източната географска дължина за 13,10ч. EET на 20.X.134(1998)г.: 23°58'. В оригинала на този текст резултатът е друг поради използване на по-несъвършена програма. Много по-късно, когато се сдобихме с Janus-3 и Google Earth, открихме че с тази дължина най-високото място у нас е в Родопите (около 1760 м. надморска височина) - някъде между Велинград и Сатовча, с географска ширина 41°43'57".

*По тази вертикала през цялата Земя в този миг, плюс-минус някакъв орбис във времето и от двете страни на меридиана, ще бъде възможно установяването на Новия Изгрев и Новите Изгреви и "Новия Йерусалим" **по принцип** – без задължителното изискване за съвършена форма на усилията, преживяванията, участниците и космичните (духовни и Божествени) деца и неща, които биха се заченали или родили тогава там. Любопитен е и сабианският символ на 27 градус от Везните за Слънцето и Луната на тази дата: "Светлинка в чистото небе - самолет, летящ нависоко, плува в пълна тиши-на". Дейн Рудиар тълкува: "Живот **над** обикновените житей-ски стресове. Висши духовни откровения. Тихо съзерцание, блажено отпускане". – Какво по-добро за един Нов Изгрев?... Асценденът тук е 24 градус от Козирог: "Жена на път към райската обител на един женски манастир". Тълкуване: "За-щитната благодат на живота за съкрушените сърца. Тихото подводно течение на истинския живот. Подкупваща помощ. Временно спасение". – Ако в основата на Новия Изгрев легне грижата на Новите Еви и Евридики и ако женските манастири и комуни станат райски гнезда за Бременните и Кърмещите, за Новите Свободни Майки, но в*

периодично съжителство и с мъже, то и този символ е до немай къде подходящ...

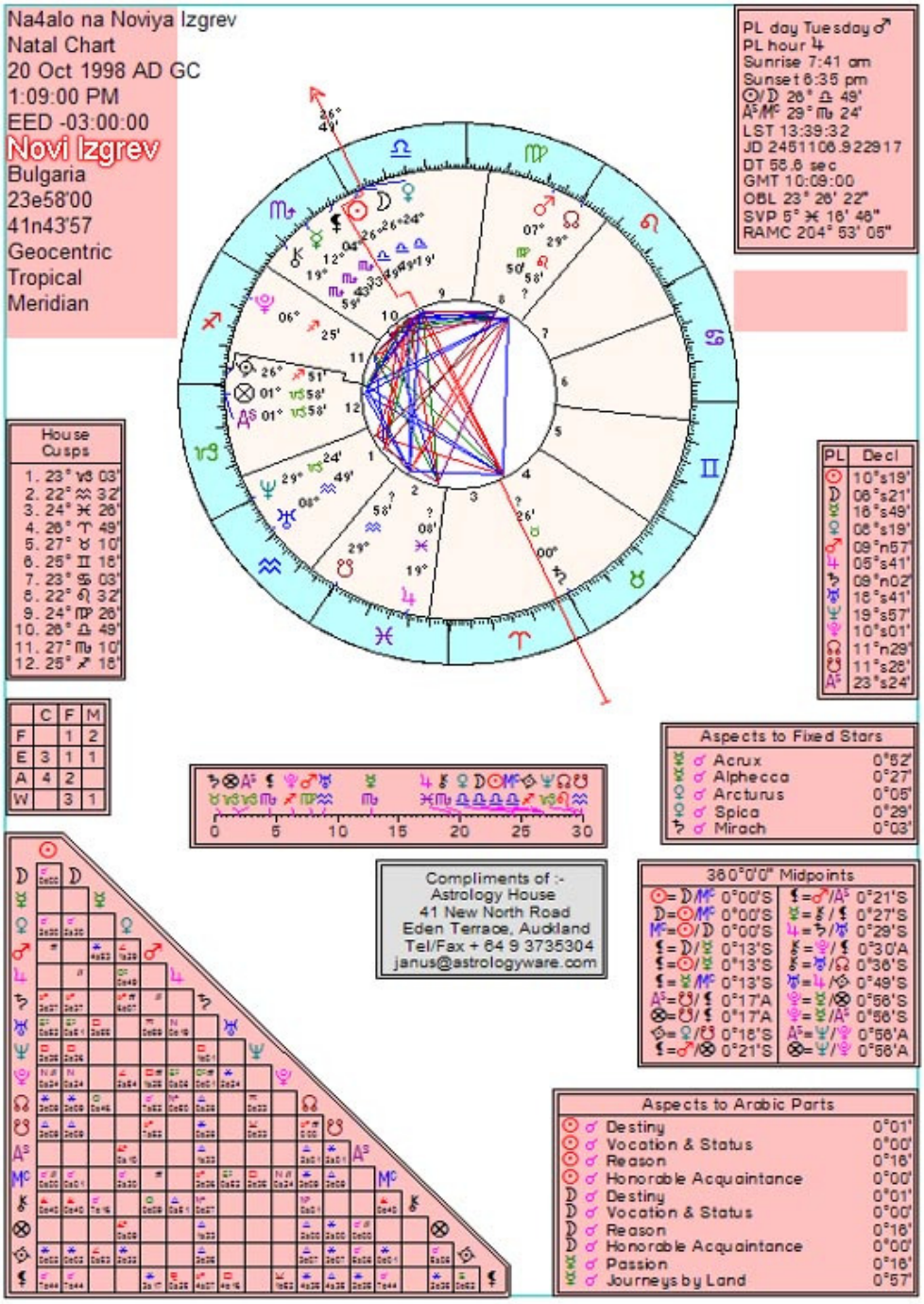

Обаче основаването на такава мистична обител не означава винаги "първа копка", "рязане на лента", вдигане на палатки и къщи и пр. Не. Достатъчно е "двама или трима" в Нечие име да се намират там в нужната минута и да бъдат в Божествена хармония. След тях в момента може да не остане и следа, но там вече е посадено Божествено Зърно. Такива места по света и в България е лесно да се установят – има в Родопите, има и в Стара Планина и другаде. В нашия случай,

за тази дата отправни селища със същата дължина могат да бъдат Велинград и Сатовча, може и по на юг от с.Боголин; а в Балкана – Ябланица.

Под "там" обаче не се разбира непременно така изчислената географска дължина и най-голямата надморска височина. Както бе казано, основателството може да бъде извършено навсякъде, стига двойката или групата да попаднат на същите вибрации, каквито се отключват в земната, географската точка и линия. Психологически, меридианите отприщват поривите, импулсите, вярата, желанието, решението, плана, намеренията; а паралелите – тяхната ***материализация****. Надморската височина определя йерархиите и световете, с които се свързваме. Координатите по цял паралел, без засечка от меридиан, говорят за безидейна и безимпулсна, неразумна и непланирана материализация – без участие на духа и ума, а само инстинктивно, интуитивно или чувствено. Така живеят животните и демосът, плебеите – ден за ден, както падне, без творчество и духовен принос за поколенията. На по-високо ниво тук са вярващите, религиозните, мистиците, медиумите, хората с интуиция. Правоъгълната координатна система (която всъщност не е правоъгълна, а сферично-тригонометрична - по земния глобус и в небесната сфера) говори вече за* ***обемно*** *засичане на вертикала с хоризонтала, за* ***реализация*** *– диалектично единство между идеацията (импулса) и материализацията (преживяването). Там вече мистикът е същевременно и гностик (окултист, мъдрец, учен). Максималната надморска височина превръща такива основатели в* ***бѐли маги*** *– Син и Дъщеря Божия, Брат и Сестра на човечеството. Мистикът ще открие точното място по вътрешен усет или защото му е посочено; астрологът ще го изчисли. Но за да се превърне някой в маг - за да се стигне до Дело, Победа на Доброто, Райска Обител, Чудо, Действо, Възкресение, - трябва да е работил векове наред* ***и по двете линии*** *– да е изградил в себе си и тялото на мистика, и тялото на мъдреца, учения, окултиста.*

В актуалния случай, който предстои, можем да се спрем на който и да е асцендент в рамките на тази дължина – т.е. на всяко място на земята на север или на юг импулсът или решението ще могат да се реализират, но по различни начини, в зависимост от градуса и знака на конкретния асцендент и надморската височина. Може да се приемат за опорни точките "биндху" (аспектиращите точки), правещи аспекти към всяка от планетите и звездите в този момент, от гледна точка на конкретния азиент (асцендент). Тук ще ме разберат само добрите астролози. На различна ширина, различен асцендент ще реализира аспект към различна планета или звезда и това ще определи каква точно дейност или преживяване ще са най-силни в дадената географска точка по

*меридиана на 23°58'. Това е цяла наука, и някои влъхви именно така откриват къде и как ще се роди "Младенецът" или Новото (или кога, къде и как самите ние да го заченем и родим, понеже това е **творческата** позиция на **съработничество** с Бога, а не само откривателската).*

*В случая ще дам само един пример. Един от най-силните или най-силния за 20 октомври 134(1998)г. - МС в съвпад с Луната и Слънцето - идва от меридиана с дължина 23°58'E. Ако искаме да открием точното място до квадратен метър на **Сатурновата** реализация на прогнозата и импулса да положим основите на Новия Изгрев (а сегашният момент е уникален, защото е даден от Елма), трябва да открием къде точно асцендентът ще направи точен тригон към Сатурн, който по това време е в 0°26' от знака Телец. Може да се падне и някъде между селищата. Това е ситуация, много подобна на феномена "Витлеем", понеже "вит" значи "къща на", (Сатурн е специалист по къщите...), докато 0°26' от Телец означава "самостоятелна къща в градина" ("самостоятелна" или "индивидуална" иде от 1°, закръглено от 0°26' по системата на Дейн Ръдиар, а не аритметично). Че трябва да е в градина или сред цветята в природата, иде от Телеца, а "къща" – от Сатурн. По-точно би било да тълкуваме числото на минутите като 25 (стойността на минутите е именно такава, с някакви секунди след нея), тъй като нямаме по-добра програма. Ако беше точно 0°26' или го закръглим така компромисно, щеше да е **ангелски** (духовен) тип къща сред природата (ако е в село, тя е самостоятелна, отдалечена - 1°), а 26 говори за къща на майка от илухимен тип (цифрите 2 и 6). Но 25' и някакви секунди е вече майка и дом от **братски** тип, като архитектурата ѝ, пак общо във форма на "елира" (овоид) е стилизирана кабалистично в **петоъгълна** форма – петоъгълен овоид. А може и петсекторен – като пъпеш, но с 5 сектора. Секундите вече ще бъдат материалите, от които трябва да бъде направена.*

*По друга система е точно обратното: материалите се диктуват от минутите, а архитектониката – от секундите. В този случай "елирата" трябва да бъде от сребро (класически тип) с примес на мед (26 = Луна + Венера) – като сплав или разграничени. Типът разграничение и общият дизайн и външна архитектура тогава ще бъдат определени от секундите. Вътрешната архитектура се управлява от **единиците** на секундите, а външната - от десетиците им. Може да има и драстична разлика между външна и вътрешна архитектура на една и съща сграда, но те трябва да са в хармония и единство. Например, числото 1 в десетиците на секундите (11"-19") управлява готическия стил във външната форма на зданието – тип католическа или протестантска катедрала, а в съвремието – тип небостъргач, многоетажно високо здание. Двой-*

*ката (20"-29") дава "елирите", "елипсоидите", "овоидите" в архитектурата и е подходяща за бременни, кърмещи и майки въобще; тройката (30"-39") дава алпийския тип архитектура: триъгълна, типична за Юпитерианското съзнание – подобието на планински върхове, задължителните триъгълни покриви. Четворката отдавна управлява **квартирите**, в които всички живеем - или по-скоро паралелепипедите (40"-49"), - защото "квартира" значи четириъгълно пространство и се управлява от **единиците** в секундите. Така 44" ще означава класическа кубична или паралелепипедна стая в съответна къща или здание със съответни прозорци – това, с което сега ни обработват "кромозомите" (интервентите от черната галактика, които все още управляват Земята и продължават да проектират и строят блокове-казарми с "квартири", за да ни унищожават).*

*Така можем да продължим до безкрайност, но могат да се установят поне основните типове комбинации на екстериори и интериори, в зависимост от градусите, минутите и секундите, в които се намира Сатурн. Градусите управляват **предназначението** на сградата, т.е. кой за какво я обитава и как. Желателно личната къща да с архитектоника, която въплъщава рождения хороскоп на индивида. Но има и по-висша архитектоника – програмно изменящи се багри, светлини и елементи на архитектурния ансамбъл, подобно кубчето на Рубик, според движението на дирекциите, прогресиите, транзитите и пр.*

И обратно: в кармични или екстрени ситуации разполагат някой "дървен" философ в елира... Или пък крайно отпуснато и мързелива жена - в квартира или кристалоид ("кристира"). Така недостатъците им донякъде се компенсират чрез противоположния стереометричен принцип. По същата логика самата Карма съобразява, че за една комплексирана, монофиксирана и "задръстена" илухимка или херувимка ще е най-добре да влезе в затвора или да се ожени за пияница–бияч в плебейски жилищен блок, за да почне инатът ѝ да се разгражда чрез хилядите квадрати наоколо. Това важи и за някои фанатични религиозни, за монаси и монахини, за много втораченi влюбени или съпруги. Блоковете и квартирите атакуват монофиксацията и нарцисизма, упоритата невъзможност да се обменяме с други, освен с избраната химера - с поробителя, църковния или домашния дракон, хипнотизатора, зомбиращия фактор. Може да се окаже, че за един садист, бияч или супермен, за един рокер или културист тип "свръхчовек" и въобще тиранин ще е най-добре да бъде лекуван във "флорира" – цветна или многоцветна стая, с външна и вътрешна архитектура под формата на цвете... Но не в мак или бодил, а в роза, лале, кокиче, теменужка или момина сълза... Разбира се – с много цветя и цъфнали дървета наоколо.

На всяка цена проектът е съобразен и с физико-химическите съответствия - с естеството и произхода на строителния материал. Това се прави в напредналите културации (не цивилизации!) и има грамадни резултати.

Крайно саможивите, интровертните и аутиците се лекуват в общежития (Уран опозиция Слънце), Водолей опозиция Лъв, XI дом опозиция V дом. Също и чрез аспекта полуквадрат, който има силата да предизвиква разтърсване и коренен прелом у хората, които са тръгнали към бездната на крайния субективизъм и индивидуализъм. Често такива хора имат ***съвпад на две или повече планети с най-ниско КПД*** *– (Коефициентът на полезно действие се изчислява по усъвършенстваната системата на Морен – Петър Манев – Венно). Знакът на този вид съвпад е като* ***обърнат*** *съвпад - чертичката е отдолу и наклонена наляво, но* ***навлиза*** *в кръгчето, без да достига до центъра. Знакът за* ***духовен*** *съвпад е познатото на всички астрономи и астролози кръгче с чертичка нагоре, наклонена малко надясно (при планети с КПД от 51 до 75%). При* ***Божествения*** *съвпад, чертичката излиза от центъра на кръгчето и го пресича – излиза от Бога, от монадата. Това бележи съединение на планети с КПД от 75 до 100%.* ***Човешкият*** *съвпад се бележи с обърнат надолу обикновен съвпад (на планети с КПД до от 25 до 50%).*

Ъгълът на излизане на чертичката (радиус–вектора) е обект на микроаспектологията или кабалистичната аспектология и говори за ***естеството*** *на съвпада. Аутикът е нещо различно от горделивеца и тщеславния и се лекува в общежития, хотели, комунални жилища, хижи, затвори, лагери и пр. Ранените соларни типове извън татван, които са под влиянието на алохимите или заразената тотвселена, са болни от горделивост, себизъм, тщеславие, своеглавие, маниакалност и всякакви още видове ексцентричности и нагони да изпъкват, да се намесват, да прекъсват, да пресичат и да стават "звезди". Това се лекува в кръгли и сферични здания и помещения, където се вземат допълнителни мерки такива болни да са лишени от възможността да вземат първи думата и да се показват при много хора, да ги надвикват и "не бръснат никого за слива"... Обратно, Урановите болни трябва да пребиават в катедрали и небостъргачи. Колкото и нездравословно и неекологично да е, Америка и готическите страни могат да помогнат в това отношение. Урановият болен обича да ходи по семинари, конгреси, събрания, лекции, школи, колективни медитации, симпозиуми; да седи на компютъра или пред видеото и телевизора, да разлага монадата си в Интернет и чрез масмедиите въобще. За него е подходящо да бъде изолиран в кула, катедрала, небостъргач, висока и тясна пещера, или да живее на изключително висок връх с пропасти наоколо, и то в пълно отшелничество и усамотение. Но това са*

*картинки от **звездната** наука и практика, която е бъдеще за Земята.*

*Така десетиците на Сатурновите градуси наистина управляват **предназначението** на жилището, но единиците управляват цвета му, светимостта или осветеността, а също и вида прозорци, но не като материал и форма, а като големина, а също и осветителните тела и принципи.*

Както вече казах, според една от системите минутите отговарят на материала, от който е построено жилището (материалите): десетиците дават химическите елементи (в зависимост от зодиакалния знак – те дават точно броя им по Менделеевата таблица), а единиците - съединенията и сплавите. Последните се управляват от 19', 29', 39', 49' и 59'. Деветката е Нептунова и тя управлява смесите, съединенията, разтворите и сплавите.

Всички тия методи и още много подобни, включително и модела и естеството на дрехите, важат за цивилизациите, които все още строят жилища и се обличат. Нормалните човечества използват естествени природни феномени.

Проблемът е в това, че илухимната система ° ' " (h-m-s) (числото 666 или 60 60 60) не може да предаде точно седморните, октавните и деветорните принципи и цикли в ясновселената (в математиката) и природата, поради което в досегашната система на астрономията и астрологията от алохимен тип истинските класификации са невъзможни или твърде условни. Знаем, че има мерна система в гради, радиани и пр. Ангелите и божествата на Логоса, на Карма и Дхарма например оперират със седморни "градуси" или градиенти, на земен език наречени "септи". Така една "септа" има 70 септини, 1 септина има 70 септиди, 1 септида – 70 септили, 1 септил – 70 септими и т.н., чак до седмата подстепен на числовата система на Логоса. Тези термини тук са условни – те са само една идея и не отговарят на истинските, които се ползват от Върховните Господари на Логоса и затова са в безотказен кабалистичен резонанс с основните същности.

Шестокрилите класове (илухимите, Дъгите Небесни, Космичните Жени, Любимите Божии и пр.) и 66-крилите духовни йерархии от типа на херувимите ползват 6-ичната и 60-ичната системи, когато делят Битието. Най-иманентното делене в духовния свят е не на 60, а на 66 или на 666 и пр., при което се реализира в оптимална степен естеството и мисията на съответните йерархии. Така всяко число, като се раздели на 6 (с изключение на цифрата 3 и кратните ѝ) дава безкрайна непериодична дроб – с една и същи цифра. Това се нарича "илухимен клин" или "илухимен нож". Такова нещо няма нито в петичната, нито в десетичната система (тя пък е системата на Адам Кадмон, на Бялото Братство в Битието. Не действа и в останалите, но го има отново в деветичната

– пак една от най-строгите йерархии. А с един шестичен, илухимен нож, дори да е съвсем тъпоъгълен, но с остър ръбрезец, както и с клиновете и ножовете си, илухимите цепят и делят Битието с някаква велика цел: невинните илухими – по волята на Бога, падналите – по системата "разделяй и владей". Този нож може да е натурален, може да е и езикът, може да е погледът, може да е и сърцето – при всички случаи падналият илухим ще те порази с убождане, рязане или удар (илухимна кама, рапира, брадва, топор, тесла, мотика и пр. – все режещи сечива с ***непериодично*** *острие.)*

Херувимите делят и разчленяват Битието с числото 66, при което в духовния свят се получават двойнопериодични дроби ("херувимен трион"). А една друга херувимна йерархия, която днес е най-падналата и е причинила локалното грехопадение в Старата вселена, дели света на 666 и така се получават ***тройнопериодичните*** *херувимни дроби. Това се нарича "херувимна пила" (шмиргел, гласпапир и пр.) – все методи на най-падналите херувими. Защо точно 666 дава най-фаталния "херувимен шмиргел", има тепърва да се изяснява. Във всеки случай, жертвите предпочитат острието на палача (на илухима) – то действа еднократно, - пред трионите и пилите на мъчителя, инквизитора (херувима)... Затова падналите илухими се превръщат в убийци и палачи, а падналите херувими изискват мъчително затворничество, участие, присъствие, "вярност" и "преданост" за продължително време...*

Ясновселенската числова система е двоична – тя произвежда духове и души (цели и половини числа). Днес на Земята и на други места я използват в компютрите.

И така, казаното дотук е далечен отблясък от цяла огромна наука в Небесната Школа и в Агарта, на Изгрева, която се изучава за един миг или за хилядолетия. За нас е интересно да преоткриваме и изучаваме постигнатото досега от математиците във философията на аритметиката (аритмософията), кабалата и пр. А може и сами да открием нови закони и зависимости – всъщност, стари като Бога... Любопитно е например да се разсъждава, защо като се събират и умножават числата, дори и еднаквите, дават различни поколения (прогресии), а когато две еднакви числа се разделят, се получава единица? И в живота, ако два еднакви илухима, алохима, елохима, серафима и пр. се разделят, се получава единица, а ако са от разлчни йерархии, се получава деление? Знаем, че нисшите същества и същности се размножават чрез деление, а висшите – полово. Въобще, задачките са много. Значи, ако се разделиш на самия себе си или на еднаквия с тебе; ако се разделиш с вида и класа, йерархията си, ти ставаш едно цяло, едно с ***Бога****. Това е най-висша философия на математиката, мистична аритметика. "Да се разделиш* ***на*** *самия себе си" звучи абстрактно и неразбираемо; но става*

*ясно, ако кажем "да се разделиш **със** самия себе си", т.е. с природата си, с естеството си - с факта, че си само част от Цялото и живееш с нейните навици и стереотипи. Значи, най-висшият и цялостен акт на превръщане в единица ("едно с Бога и мощен като Бога") е отказването от особеностите ни като част от Цялото, саморазделянето **на** или **със** самия себе си. Това обикновено се нарича самоотречение, саможертва, самоотверженост – най-прекия път да станем богоравни незабавно или за много по-кратко време в сравнение с другите, без това да ни възгордява.*

Да се отречеш от опаковките и програмите, които ти е наложила Майя (Природата) и ти е натресло обществото – това е по-разбираемо; но как да се отречеш от аза си, от монадата си? Нали именно различието поддържа Битието - уникалността, абсурдът у всеки индивид, като диалектичен антипод на милостта? Това е въпрос, на който Учителят дава много отговори и затова тук ще бъде оставен без по-нататъшни разисквания. Изглежда, изпитът е в готовността да се откажем от своята индивидуална уникалност и изтъкването. Това става чрез всички актове на самоотречение, служене, добро, саможертва и себеотрицание - безусловно и продължително време. Но всичко това, в крайна сметка, не унищожава еднѝната ни при възвръщането при Бога, а я запазва и доразвива в друг вид – в "полиада" и "холиада", както казва Елма. Капката се разтваря в Океана, но му предава ново качество. Обаче човек трябва да е минал през пълното отказване от себе си, когато това е изпит за проверка на себичността, самомнението, гордостта, честолюбието и пр. – и особено отказване от своеглавието, своеволието, своенравието, когато Бог или Божественото в другия искат от нас помощ и подкрепа или равностойно партньорство, а понякога и подчинение. Съзнателното и доброволно подчиняване на Бога и на по-напредналите от нас, а в отделни случаи и на несъзнателните същества, на егоистите, на инквизитора, се нарича "Божествено послушание и примирение" и се изразява в служене. В приказките е пълно с такива примери. То е Божествено, само ако в това време изпитваме непринудена радост и щастие и на лицето ни има усмивка, изпитваме блаженство. Тук се кове милостта, грижата смирението, примирението, благоговението, обожанието, като най-висши качества на душата. Тя, за разлика от духа, жадува и има качествата да бъде спътник, сателит, служител, жертвоготовна и жертвоспособна Майка – не само на своите си, но и на "чужди".

Съществува и твърдение, че в най-последното сливане с Океана ние отдаваме и разтваряме в Него напълно дори и еднината си, монадата си, която е кристална по линия на хипервселената (има Божествено его); и огнена, творческа и създателка - по линия на тотвселената и нейните подобни

(има себе). Значи, пълното възвръщане към Абсолюта угасява дори и огъня, искрата ни Божия, за да не дразним "очите" на ноаите и другите татванни същности, които обитават там в пълен мир и покой, в бездействие и мълчание, в пълна божествена Тъмнина и нежелание да се показват и проявяват. Искрата ни пак става на зърно или семка и после се превръща в капка, която накрая се разтваря. Тя е вече едно с една най-последна и най-всепроникваща Същност – Мировия Океан, Цялостния Бог, Хол, Благия Дух, т.е. Бог. В Него се вливаме като капчици дъжд или разтопяващи се снежинки зиме, ако вече не сме станали океаниди ***в потенциал*** *– изворни, езерни, ручейни, речни същества, разтворени в груповия дух на съответната река, йерархия или клас. Това не е животински или племенен групов дух, нито йерархичен ангелски, нито даже на клас богове. То е нещо много по-високо – реки от напълно разтворени и узрели монади, - затова естеството на индивида и самата йерархия или клас там е еволюирало и синволюирало неимоверно високо. Това прилича на Юнговия процес на индивидуация, но процесът е само преддверието: агрегация на сдружени кристалчета или клетки, поликристал или висш космичен организъм. Той вече не е едноклетъчно, какъвто е неколективният индивид, отшелникът, аутикът, геният, авторът, защитаващ и търсещ само своето проявление. Докато още не са разтворени, тези колективни течения от души в Битието са като реки из вселената, същества от* ***хостонен*** *тип. Мистици като Микеланджело и Гюстав Доре ги съзерцават и ги рисуват.*

Все не мога да затворя кранчето, защото реката е несвършваема, но сега приятелите чакат да се изясни какво ще се прави на 20 октомври и след това и какъв ще бъде текстът на обявата и все по-разширените ѝ варианти, които да се разпространят последователно. Досега имаше няколко етапа на такива спонтанни и необходими синтези, понякога полуодобрявани или напълно одобрявани от Елма. Всяка конкретизация и програма е само сонда или срез на Школата и Истината, напречно сечение, и затова е вярна само в едно или две измерения. Живото Учение и живото Училище и Школа, както и Животът въобще, не са срез, а струя, поток, река. Все пак, дори и сеченията на Школата във всеки миг са мощно значими, тъй като настоящето може да коригира бъдещето и даже миналото. При обикновените хора, общоприети или наложени принципи, правила и програми лесно преминават в устав, а после в законодателство, обществен морал, традиция, контрол, санкция и понякога инквизиция. Ето защо Учителят никога не е обичал уставите. Оттам – и вътрешната съпротива да се стига до обяви, декларации и правила в общината. Всяка истинска община "Изгрев" е спонтанна синархия, а не казарма, манастир или институция.

Тук, все пак, исках да изредя изискванията на Новия Изгрев: въздържателство; вегетарианство или веганство, недопускане на техника, освен максимално екологична, и то само в периферията на общината. Липса на животновъдство и кучета, за да няма лай като в селата и градовете. Самоиздръжка без купуване и продаване (излишъкът се разпределя по бременни, кърмещи и майки по картотека извън конкретното ново селище. Раздалеченост на къщичките на голямо разстояние една от друга. Недопускане на женени или двойки, освен в периферията на колонията. Предимство за самостоятелните бременни, кърмещи и майки, които не обявяват кой е биологическият баща на детето и не живеят с него постоянно на територията на новото селище, но приемат гости и ходят на гости по вътрешна свобода и импулс. Между тях може да идва периодично и бащата на детето, но не само то, а даже и майката не е длъжна да знае кой е той – имат го за един от най-добрите приятели. Отсъствие от собственото жилище на всеки обитател на Новите Изгреви най-малко по една седмица в месеца (а според високия идеал – три седмици), през което време той отдава жилището си на други, по списък или жребий или по вътрешен импулс, без следващия път или скоро да се появи същият гостенин. Пълна затвореност за адска информация и култура в рамките на селището; но натрупване, съхранение, разпространение, обмяна и сътворяване на култура от Божествен тип – и пр., и пр., и пр.

Задача на приятелите е да извадят малко по малко всичко, което е казал Учителят по въпросите за братството и Изгрева и за Новото Човечество, както и всичко от осиянията на Елма и опита на сродни автори и общества. Тази информация да се предоставя на всеки, който си направи труда да си я презапише или копира; да се разпространи и в печата, в ефира, Интернет и пр. Да се направят първите комуни от такъв тип незабавно, начиная от новолунието през октомври – т.е. сега, независимо от всичко. Лично за нас важи поне трима души да бъдем на поста си, а множественото число зависи от Онзи, който сам Си провежда нещата.

Важно е да се даде първият импулс, да се посади семето, да се зачене или роди физически един нов Исус, една нова Исула на тази дата и в този час в Новия Витлеем (в точката на изчислените координати, но може и навсякъде по света, ако някой е в резонанс с нея). Да се заченат и родят всичките Му (Й) събратя и сестри по света, чиито родители прихванат идеята и другоизмерните значения на тези координати. Да се заченат и родят всички възможни космични деца в невидимия свят от съединяването на двойки по географския меридиан с 23°58' източна дължина, както и всичките им братя и сестри по изомеридианите му в етерния, астралния, менталния, причинния, будическия и атмическия светове и тези над тях.

Физическият представител на посочените координати и неговите братя и сестри по резонанс, както и духовните и Божествените му събратя и сестри, родени от любовта и спонтанността на 20 октомври 1998г. и след това, ще се появят неизбежно и без някой да знае съдържанието на настоящото изяснение и предупреждение, тъй като това е предопределено. Те самите няма да знаят кои са, но ще живеят по нов начин. Нищо вече не може да спре този процес! Те се явяват като алтернатива на Антихриста и неговата армия, която ще мине в настъпление на 11.VIII.1999 година в 11ч.9мин. Гринвичко време, но много скоро след това – само за броени дни, Доброто и Любовта ще почнат да вземат надмощие още от 19 август същата година, когато ще се повторят планетни положения както на същата дата през 1939г. и които е предвидил Учителят. Ние ще се присъединим към този процес, само ако сме ученици – истинските учениците успяват при всички случаи и във всяко отношение.

Справка от по-късна дата, по повод прогнозата по-горе, че Антихрист и неговата армия ще минат в настъпление на 11.VIII.1999 година:

11.08.1999 - Торнадо над Солт Лейк Сити;
17.08.1999 - Измитското земетресение в Турция, взело живота на 17 000 и ранило 44 000 души;
18-19.08.1999 - Огромни вълни от турското земетресение причиняват човешки жертви по черноморските крайбрежия;
7.09.1999 - Земетресение в Атина: 143 убити и 2000 ранени;
21.09.1999 - Земетресение в Тайван с 2400 жертви

Доколко духовните хора тук и по света са схванали задачата си и са успели да парират евентуални още по-големи бедствия; или пък успехът е малък и затова са произтекли тези и други бедствия, остава да се изяснява на по-високи нива.

Продължение на текста от 7.10.134(1998)г.:
Главният координатор, ако се появи такъв, би трябвало да организира публикуване на кратки безплатни обяви във всички възможни медии тук и по света, в смисъл, че ***почитатели на Христа, Беинса Дуно и Елма обединяват усилията си за общи територии и индивидуални домове, с ритмично присъствие и отсъствие и смяна на обитателите по списък и жребий или по споразумение****. Че организаторите не приемат и не въртят лични средства на участници и благодетели, но координират и насочват желаещите сами да реализират средствата и имотите си, в духа на Новата Култура. Едни ще запазят имотното си право въобще, което ще премине в наследниците им по кръвна линия, ако желаят*

това. Но в рамките на регламентирания договор, недвижимите имоти се ползват от обществото ни по цял свят и в страната. Участниците образуват универсално общество за пътуване и гостуване без пари, по методи на Движението. Лични средства на канещия или собствени начини за транспорт - само ако има такава възможност.

Пълно предимство за самостоятелни микрожилища и безплатно пътуване и гостуване навсякъде имат жените над 28 и мъжете над 30-годишна възраст, които имат относително най-високи здравни и социални показатели. Това се определя чрез провеждане на доброволни тестове и изследвания и по субективен критерий на организаторите, който не подлежи на обсъждане. Целта е да се срещнат и запознаят и да влязат в обмен най-прекрасните, етични, разумни, спонтанни и качествени представители на човечеството, за да станат родители на нова вълна от души, които в момента започват да идват от Свободната Вселена, с излизането на Слънчевата система иззад тъмния облак от разбитата галактика, и с изправянето на Земната ос. Някои от тези родители и деца ще бъдат изпратени в други координати на вселената за живот, учение и работа, каквато е тайната практика на Агарта и Изгрева от най-древни времена и особено от началото и средата на 20 век. Правителствата сами изпращат специалисти и цели семейства и приемат пришълци под човешко прикритие, но строго мълчат за това. Сега настъпи мигът на разкрепостяване на Контакта с космоса и пълното му преминаване под властта и контрола на Бялата Ложа на земята, с нови критерии и средства.

По въпроса за изометодите за резонанс с посочените координати на Новия Витлеем и неговия меридиан и паралели, могат да се дадат много препоръки. Една от тях е следната: жени с числа от хоризонталната координата, по всички житейски мерки и показатели (нумерологични, астрологични, френологични, антропологични, битови, граждански и пр. – телефон, адрес, числа или части от числа от документи, рождена дата и пр. и пр. и пр.) да се съчетаят с мъже с числата по вертикалата. Нещата се усилват и по всички адреси, телефони, селищни пощенски и телефонни кодове и пр., които резонират на матриците (базалните координати, след уточняване). Желаещите да заченат и родят нови физически или духовни деца от Новата Вселена могат да използват и всички резонансни правоъгълни или линейни координати в точките и по изолиниите на посочените в този материал координати на един от Новите Витлееми (това е само Сатурновият за България) към дата 20 октомври 1998г., в 10ч.10 мин. GMT - или 13ч.10 мин. лятно EET. Вертикалните преживявания и действия на тази дата и след това могат да са оптимални на надморска височина, изчислена по формулата H_{me}=10x23°58' (с

точност до 1 кв.км), където H_{me} е височината на най-високата национална или локална планина в км., умножена по 1.609344 (1 английска или статутна миля). На тази виртуална височина, на всяко място от избраната планина или възвишение и даже малък хълм в равнината, ако нямате друга възможност, вие влизате в резонанс с меридиана на ***Сатурновия*** *Нов Витлеем – т.е. там могат да се зачеват или раждат физически деца от Новата Вселена на 20.X.1998г и след това, в орбиса на действие на аспекта МС съвпад Луна-Слънце. По Посвещение, тези деца могат да станат ученици от "Евродоровия клас" – класа на Орфей, Родопа и Евридика от Школата на Елма, Господаря на Проявеното Битие или хипервселената. За раждане на ученици от Извънредния, Специалния, Общия и Неделния клас на Учителя Беинса Дуно (Петър Дънов, България, -1864–1944г.-) трябва да се вземат координатите на местата, където Той е получил физическо, духовно и Божествено раждане и на хороскопите им по време. Физически, Той се е родил на 11.VII.1864г. в с.Хадърча, Варненско, с асцендент 2°42' от Овен. Сега това село се нарича Николаевка и трябва да се намерят съвсем точно координатите му за да се изчисли прецизно времето Му на раждане. Сега излиза приблизителното време 20:55:15 за ширина и дължина, взети закръглено, но асцендентът е съвсем верен, защото е даден от Елма. Има специален материал на тази тема от 9.X.1998г., където се дава и аргументира асцендентът Му: точно 2°41'25" от Овена. За отбелязване е, че никой не може да стане ученик в Евродоровия клас, ако не е бил и не продължава да бъде същевременно ученик от всички класове на Беинса Дуно: взима участие и в двата неделни, и в общия, и в специалния клас, ако има данни за това и е допуснат от Учителя. Тези, които посещават събранията с тези наименования, даже и да са с много добродетели постижения, но не отговарят на изискванията, не са* ***действителни*** *ученици в съответните истински класове. А в Школата на Учителя Беинса Дуно, Който е елохимът на българския народ, на славяните, на бялата раса (хората с бяла аура, независимо от цвета на кожата) и на Новото човечество в Епохата на Водолея, започнала през 1926г., може да попадне истински, а не само като любопитен или оглашен, само онзи, който е получил съответните Пентагрални Посвещения. Първото от тях е Посвещението на праведниците от Братството и Школата на Учителя преди 1000 години – Боян Мага или княз Бениамин, действителният създател на богомилството и европейския официален и апокрифен (окултен) ренесанс – водачът на "ересите". Праведен (с 1 лъч над главата – I посвещение) е всеки, който е приел Неговото Учение и е загивал най-малко три пъти досега на клада, от гилотина или по друг насилствен начин, за да се откъсне от егрегора и*

чудовищата на Църквата, която е станала "блудница" почти веднага след разпятието и възкресението на Христа. За попадане на Преславски вълни и техните изоточки, линии, площи и пространства е необходима вярна историческа дата и място с точни координати, които се знаят. И до днес Учителят изпълнява функциите Си и в тялото на Боян Мага, когато трябва да посвети някой ***праведник****. И днес има насилствена смърт или смърт и мъченичество от природни и технотронни катастрофи и бедствия и болести, където минават посвещенията си Праведниците, за да се надяват на среща с Учителя като Беинса Дуно и на духовния ранг "апостол", който е над ранговете на учения, гения, светеца и праведника. Правилата и законите са строги, и в пътя на Праведника може да влезе само онзи, който преди това е взел с "отличен" посвещенията си като* ***новозаветен****. Астрологически и кабалистически, за новозаветния важат географските координати на Витлеем и на още няколко места, където Исус е получил съответните Си новораждания – река Йордан, Тавор, Голгота и др. Ето защо "хаджийството" не е случаен импулс (поломничество, pilgrimage, pelerinage, pilgerung).*

Това са ***новозаветните*** *Христови посвещения - и да не се мине през тях и до днес е немислимо. И най-напредналият адепт или гуру в Хималаите трябва да получи Христово посвещение, ако иска да бъде допуснат в Агарта. Инак обсегът му е само в Шамбала и* ***нейните*** *вселени. От Агарта се влиза в една друга тайна държава и вселена под властта на Боян Мага – водача на богомили, катари, албигойци, патарени, лютерани, протестанти и евангелисти от всякакъв род, доколкото са чисти и предани и са пробудили Олтара на Предаността (особена чакра, която още липсва в езичници и на клерикални християни от друг тип). Днес много бивши праведници угасяват тази си чакра, подпалена с много подвизаване в средните векове или днес с редица мъченически смърти, понеже ги мори нагонът за "благовестване" и вербуване на нови души, без да приемат останалите и по-горните школи и класове на Христа.*

Който настоява, че само неговата църква е от Бога и от Христа, а всички останали са от дявола, унищожава Праведната си чакра за броени месеци, дори да я е действала с векове! Което е още по-лошо - с мисионерската си и колонизаторска дейност такива бивши праведници гасят и унищожават днес поголовно подобните, по-долните и по-горните чакри и центрове не само в себе си, но и в "овцете", които са обърнали. Но дори и източните и западноправославните църковни християни, които приемат и употребяват кръста, тайнствата, кръщението, причастието и пр., притежават една чакра на святостта, липсваща даже в най-напредналите

западни и източни магове, адепти, посветени и гурувци, които са още старозаветни или езичници. Не случайно народът ни казва иронично – "Кога си дойдат евреите от хаджилък... " или "Кога се върнат чифутите от Божи гроб...". Ако един старозаветен още не признава и не приема Христа, той наистина е с един еволюционен чин по-долу от новозаветните, но и той има поне една чакра в повече и по-горна от който и да е йоги или суфи, постигнал най-високите върхове на нирвакалпа самадхи, сатори и пр., защото не приема истинския Йехова, още няма отношение към Саваот и Адонай.

Ето мислите от трите тома беседи, които се паднаха по повод на сегашния космически момент:

Любовта на човека, който живее в причинния свят, е твърда, неизменна. За такъв човек важи поговорката: "Казана дума – хвърлен камък". Жертвата е в причинния свят. Може да се жертва само онзи, който живее или поне който от време на време прониква в причинния свят. Може да жертва само онзи, който ***има*** *какво да жертва. Докато живее само на физическия свят, човек нищо не може да жертва. Той не разполага още с нищо. Богатството на човека е в причинния свят, затова там* ***има*** *какво да се жертва [...] Обърнете внимание върху следното нещо: ако вашето ограничено съзнание преобладава над всичко във вас, то ще спъне вашия прогрес, ще спъне цялото ви развитие. Това лесно може да проверите. Как? – Ако наблюдавате развитието на детето, ще видите, че то расте и се развива правилно поради това, че съзнанието му не е заето с мисълта дали расте, как расте и т.н. Обаче ако успеете да обхванете съзнанието му, че то трябва да расте и да се развива бързо, неговото растене ще спре. Следователно, ако и вие като малкото дете започнете да живеете с мисълта за вашето растене, ще се спънете. Едно се иска от вас: да пожелаете*

да растете - и след това да престанете вече да мислите за растенето. Защо? – защото растенето е Божествен процес, който не зависи от вас. Искате ли да растете, отстранете далеч от себе си временното, ограниченото си съзнание, и оставете душата си свободно да се развива […]

Преди всичко, вие трябва да се стремите към свобода – да бъдете свободни по дух, по душа, по ум и по сърце! *(т. "Противоречия в живота" стр.84-86. л. "Прояви на съзнанието" от 28 юни 1922г.)*

Следователно, като мисли добре, човек се намира в Божествения свят; като чувства добре, той е в духовния свят; като постъпва добре, той е във физическия свят […] Когато влезе в университета на живота, за да придобие онова знание, с което да съгради новите основи на своя живот, човек трябва да се откаже от онези неестествени черти, унаследени от деди и прадеди. Божественото знание не се координира с човешките погрешки, с унаследени лоши, неестествени черти. Професорите във великия университет на живота не се интересуват от погрешните схващания и тълкования, от старите, погрешни разбирания за право, морал и пр. […] За да дойде до изпълнение на волята Божия, човек трябва съзнателно да учи и да прилага наученото. *(Том "Новият дом" стр.18-20, беседа "Нови насоки в съзнателния живот на природата" от 20.III.1937г ?)*

Ще се превърнете в млад, 21-годишен момък! Очите, косите, бръчките по лицето ви – всичко ще се измени. Пред вас ще стои млад човек с мек, приятен глас. Вие ще го попитате:

- Де отиде старецът?

-Замина си.

-Де замина?

-Не зная.

-Ще се върне ли?

-Няма да се върне. Той ме остави наследник на всичкото си имане, остави ме да уреждам всичките му работи.

-Бог да го благослови! (Том "Пътят на ученика" стр.132-133, съборна беседа от 22 август 1927г.)

Писмена тема: "Заглавията на цитираните томове и беседи - и Новото Начинание" (само до една страница).

В резултат на всичко, което се изяснява в горния текст, в най-близките приятели възникна поредното безпокойство (имаше и други подобни случаи досега) как бихме могли да се справим с тази свръхзадача за няколко дни - до 20 октомври тази година. Имахме наскоро случай, когато в една задача от световно значение (акция "Мандала") се прояви същият феномен в още по-остра форма, граничеща с пълен абсурд: Източникът диктува писмо или устно послание до главен член и двигател на евентуалната мандала в 21 часа вечерта от един град в друг по телефона, а на следващия ден операцията трябва да започне с четирима души, двама от които са още неизвестни... Естествено, че на определената дата, от наша гледна точка мисията се провали. Човешко бе да си зададем въпроса: защо Генералът не си подготвя работата отдалече, за да бъдат всички по местата си, и при това да се знае точно кои са? На този въпрос получихме вече яснота: "Генералът" е достатъчно умен и голям, за да не разчита на нас, и при всички случаи ще си свърши работата сам или чрез Свои верни хора, а на нас е благоволил да даде шанс да се опитаме, ако сме верни и готови. Под "верен и готов" се

разбира "офицер" или "войник", който по някаква причина е загубил връзката си с Центъра, но знае или усеща, че бомбата под града вече цъка и той иска да даде живота си, но да спаси няколко милиона души. Гледали сме толкова много подобни филми за разузнавачи в такъв цайтнот! Който не е от "нашите" или е запъртък, си има свои интереси и работи, свои привързаности и егрегор, и никога няма да наостри уши и да остави всичко друго, когато го вика Центърът.

Наскоро гледахме филм: единият герой е под водата без въздух, затиснат от бетонен блок, а партньорът му е в безсъзнание горе, пребит от бой и ранен. Той идва на себе си, а другият вече изпуща мехурчетата... Нямат никаква радиовръзка – всичко е "аут". Тогава на негъра му идва импулсът да вика другаря си телепатически – и успява. Бухва се точно в координатите и го измъква – полужив, но жив.

*Учителят не приема **друга** преданост, **друга** обич.*

Както всички безсмъртни човечества по вселената...

9.10.134(1998)
Бургас - Изгрев

НЕБОМИГЪТ НА УЧИТЕЛЯ

(Асцендент, даден от Елма, и значение на градусите в хороскопа Му
според "Астрологическа мандала" от Дейн Ръдиар)

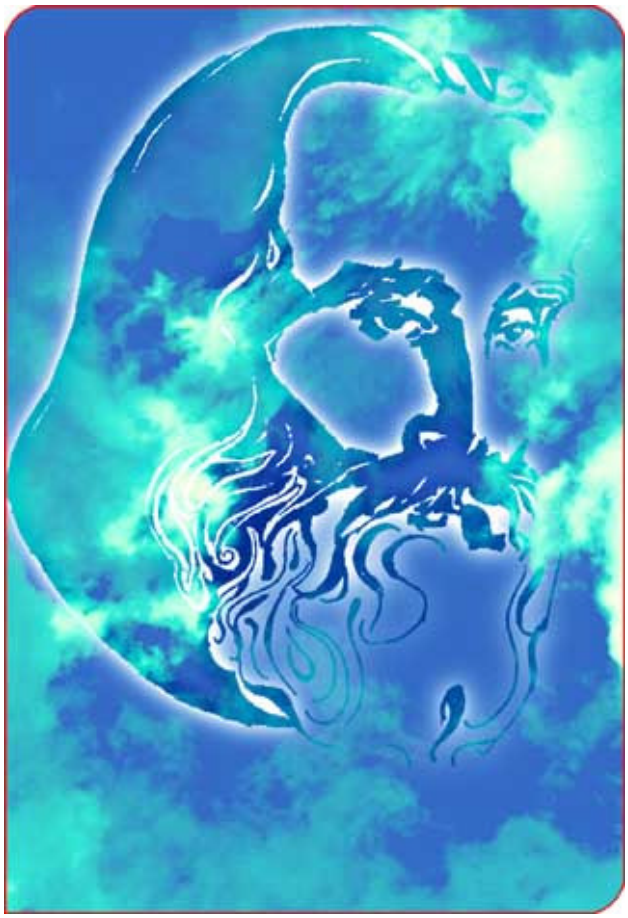

**Беинса Дуно (Петър Константинов Дънов)
11.07.1864г., с.Николаевка, Варненско
България**

- 2°41'25" Овен.

Азиентът (асцендентът) на Учителя бе даден тази вечер в 22,01ч. Това е в диаметрално противоречие с твърденията на някои астролози, че асцендентът Му е във Везни и съвпадът Луна-Сатурн Му се пада в първи дом. Каквито и доказателства и съображения да се изтъкват за Везни, ние вярваме в асцендента, който бе даден току-що, понеже го съобщава сам Той. Още повече, че вече знаем за различните мигове, когато се вселяват при въплъщение на земята елохимното, алохимното, илухимното, атмическото, будическото, причинното, умственото, астралното и етерното тяло. При пове-

чето хора, по-висшите въобще не слизат във физическото тяло през целия им земен живот, при други те слизат много преди зачатието, при зачатието, по време на бременността на майката или години след раждането. Затова езотеричната астрология прави няколко радикални хороскопа на човека, особено ако той е от по-висока еволюция.

От дадения асцендент се изяснява, че Учителят, като Петър Константинов Дънов, е роден в 21ч55м05с GMT на 11.07.1864г. Тогава България е била официално в часовата зона CET (Централноевропейско време) и затова сме били на 1 час от Грийнуич, а не на 2 часа като сега, по EET (Източноевропейско време). Затова в този миг часовниците в страната ни са показвали именно 21ч55м05с. Изчисленият небомиг важи за точните координати на с.Хадърча (днес Николаевка), Варненско, които, според Google Earth, са 43°21'24.20"N и 27°40'24.99"E.

Както всички изумителни неща във връзка с Елма, сега се получи уникално потвърждение и от шедьовъра на Дейн Ръдиар "Астрологическа мандала" (ползва се руският превод от 1992г.: "Астрологическая мандала", Москва, типография №2 ВО "Наука"). Ето какво пише той за 3° на Овена (по неговата система, закръглянето в астрологията е към следващия градус или минута, даже и да има само 1" след предишния):

"Фаза 3 (3° от Овен): Профил на човек, напомнящ изображението на неговата страна.

Ключ: поддържащата сила на Цялото, доколкото индивидът се отъждествява с неговия живот.

Ставайки обективно осведомен за своята природа, за принадлежността си към човечеството, индивидуализиращата се личност намира вътрешна сила в разбирането на своята същностна тъждественост с частта от Вселената, в чиито предели действа. Както сам той, така и тази част от Вселената живеят в неговото съзнание като тъждествени в космично-планетарния процес, в "мистиката на съучастието". Метафизически, това е изразено в тъждес-

твеността на Атман с Брахман. В друг смисъл, поради способността да отъждествява себе си със сложния комплекс на жизнедеятелността, индивидът може да стане действителен, а не само въображаем представител на Цялото в своята родна среда (локална, планетарна или даже космическа); посредник, чрез който Цялото може да се изявява в акта на творческия резонанс и извиране. Това е идеята за аватара с надличен живот и съзнание, изцяло отдаден на Божествената сила и управляван от нея. Та-зи сила също може да се приеме и като първообраз на самодостатъчността - принципа на Христа, - тъй като тя действа в индивидуалната личност и чрез нея, както и чрез съдбите, които стават нейна външна проява, в отговор на колективната човешка потребност. Идеята за формално-структурната тъждественост на универсалния макрокосмос с човешкия микрокосмос се проявява на много равнища. В древния чо-век тя създава вътрешно чувство на увереност и хармонична сила. На съвременния човек, който се намира под гнета на привидната безсмисленост и безполезност, тя дава чувството за сътрудничество в обширния поток на еволюцията. Това е отговор на разпространеното днес усещане за трагична самота. Символът характеризира третия стадий на петорна последователност: участие във всемирния живот."

Десцендент на Учителя - тълкуване пак от книгата на Ръдиар:

"Фаза 183 (3° от Везни): Зората на новия ден разкрива всичко изменящо се.

Ключ: винаги съществуващата възможност да

се започне от началото, на нова ценностна основа.

Интерпретирайки този символ, може да се подчертае, че първите три градуса, с които започва вторият полуцикъл, трябва да се разглеждат като фундаментално триединство, което може да бъде съотнесено към процеса на истинското посвещение: 1.Опит на безсмъртната форма на съвършенството; 2.Освобождаване на енергията, съдържаща се във формата, за да се достигне "онова, което е зад формата и името"; 3.Въплъщаване на енергията в нов творчески акт.

Този стадий води към визията за изпълнението на целта в първата половина от цикъла: това, което е възникнало плахо от океана на безкрайната потенциалност, сега среща съвършено нов свят в истински индивидуализираната форма на съществуване. Той е готов да действа значимо в сферата на културната и социалната съвместимост. Тук индивидът, съзнавайки своята исконна същност и планетарна функция, вече е в състояние да изпълнява открито своята истинска роля (дхармата си). В някакъв фундаментален смисъл, това е винаги нова роля, защото нито един цикъл не се повтаря, ако се говори за съдържанието. Човек, играещ своята истинска роля, винаги е потенциален новатор.

I.C. на Учителя, според градусовото тълкуване на Ръдиар (тук се дава предимство на I.C. пред M.C., в духа на новата езотерична астрология - понеже за един Учител, особено роден със Слънце в Рака, IV дом е вселената на Бога, в която Той живее, а X дом е само върхът на айсберга – светската Му изява):

"Фаза 93 (2° Рак). Човек на летящо килимче витае над обширно земно пространство.

Ключ: способност да се разшири съзнанието, благодарение на придобита устойчива гледна точка на по-високо ниво.

Това е парадокс, смущаващ много умове. Докато интелектът постоянно търси нови хоризонти, той се обърква в собствените си търсения. Приемайки устойчив фокус, умът може да постави наблюдателния пункт нависоко и да види реалността в истинската ѝ перспектива. Въпреки че индивидуалният ум се фиксира предимно върху гледна точка, свързана с една конкретна задача и функция, той може да отразява съзнателно и общата панорама на Великото Цяло, на Човечеството.

Символът на втория стадий на 19-ия ПП показва контраста между утвърждаващата се нова привързаност, ограничаваща волята, и способността да се разглежда животът в широка перспектива, поради което за извисеното съзнание многото животи изглеждат като един. На този стадий се проумява, че оставяйки търсенето на двуизмерното разширение, може да се постигне <u>издигане</u> в триизмерното измерение на съзнанието."

<u>М.С. на Учителя</u> - пак според "Астрологическа мандала" на Дейн Ръдиар:

"Фаза 272 (2° от Козерог). Три розови прозореца в готическа катедрала. Единият е повреден от война.

Ключ: Необходимостта да се разбере от всеки, който управлява колективната власт, че това неизбежно ще доведе до разрушаване на някои ценности, обезпечаващи груповата интеграция. Розовите прозорци не са абсолютно необходими на катедралата,

но те са символ на това, през какво точно прониква светлината на Духа. Човешката душа се счита за троична. Каква част от нея не се разрушава чрез насилие? - Очевидно Любовта и състраданието.

Вторият стадий на 55-ия ПП противопоставя на властта да се разрушава, властта да се гради."

Коментарите са напълно излишни, защото и тук жената-медиум, използвана от Марк Джонс - тълкователят на Сабианските символи, - както и самият Ръдиар, уцелват право в "десятката"; а при градусите от небомига на Учителя, дошъл този път като Петър Константинов Дънов в България, тази точност е изумителна!

Българското крайбрежие е очертано ясно като профил на мъж с брада - най-малкото като античен бог или герой. Освен това, северната ни граница е река Дунав, а духовното име на Учителя е Дуно, подобно на светската му фамилия Дънов. Може да се проследят и очертанията на границите на България в различни исторически епохи, особено когато Учителят пак е бил тук - в полуксови, орфически и богомилски времена (според данни в холизациите на Елма, преди Орфей в Рила се е подвизавала друга инкарнация на Бога или Мировия Учител, под името Полукс. А преди 10 века Учителят се е родил в България като Вениамин или Бениамин - най-малкия син на цар Симеон, известен като Боян Мага. Според Учителя, именно той е създателят на така нареченото богомилско движение, а поп Богомил е само негов ученик и разпространител на учението. Богомилството подпалва цяла Европа и прониква и на изток, създавайки куп ереси от типа на бугрите, катарите, албигойците, патарените, розенкройцерите и раждайки вдъхновени мъченици, горели по кладите на инквизицията. Християн Розенкройц е получил посвещение от един съвършен богомил; самият Гьоте е бил розенкройцер. Този дух заразява Европа с идеята за гностицизма, хуманизма и свободата и раздухва епохите на Ренесанса, Просвещението и Реформацията, за да промени света към по-добро - окончателно и невъзвратимо).

10.10.134г.

Символите, които използва Дейн Ръдиар, както и неговите интерпретации, наистина са тъй изумителни, че особено във връзка с небомига на Учителя не остават никакви съмнения за техния Божествен произход. От Иисус знаем, че храмът е символ на човешкото тяло, а за 2° от Козерог, където се пада М.С. по време на раждането на Петър Дънов на земята, се казва, че единият от трите розови прозореца в храма е повреден от война. Всички на Изгрева са очаквали, че Учителят ще живее 120 години, понеже постоянно дава в бе-

седите си този срок за съвършения човек. Но Той си заминава на 80-годишна възраст, в разгара на Втората световна война; а е преживял и другите войни до този момент. Това не може да не повреди "третия прозорец" - останалите 40 години живот на храма Му, въпреки че е Миров Учител. Един Учител може да остане на земята колкото си иска и във физическото си тяло или да се материализира когато си поиска, но нашият Учител е обяснил на учениците Си, че решава да си отиде по-рано, за да поеме още веднъж част от кармата на народа Си и на цялото човечество и да предотврати ужасна карма за българите, славяните и за един друг етнос, която би ги сполетяла, ако пак Го бяха убили физически.

И наистина, без да знаят за официалната Му телесна кончина, агенти на КГБ идват един ден след 27 декември 1944 г. да Го арестуват и да Го включат в групите за концлагери и физическо унищожаване на главните идеологически "врагове". Специални наблюдатели на международни комисии са констатирали, че масовите убийства и заравяния с булдозери на хиляди политически и идеологически разномислещи в България след идването на болшевиките е най-крупният масов геноцид в историята на човечеството в мирно време, който бледнее и пред изстъпленията на нацистите и сталинистите до този момент. Има сведения, че броят на нацистките жертви в концлагерите е силно преувеличен. Това са неща, които и досега се крият.

В тази светлина е интересен и фактът, че малко преди да си замине от този свят, уж в безсъзнание, Учителят е "бълнувал" високо насън на руски език много напрегнато, сякаш разговаря съдбоносно с висши представители на съветската военна и магическа власт. Ние не забравяме Кой спаси българските евреи от фашистките концлагери и Кой замрази бензина в немските танкове в решаващата нощ пред битката за Сталинград и за цяла Русия. Помним и една опитност на Г.Стратева, която тя ни разказа: как една вечер, малко преди 9 септември 1944г., докато ходели през гората към Изгрева, Учителят ѝ казал, че след сериозни размишления токущо бил взел решение да пусне руснаците в България. Той неедократно прогнозира промяната през 1944 г. и това може да се прочете в беседите Му още от края на миналия век, но и предупреждава, че след като дойдат на власт, болшевиките ще ударят на ядене и пиене и ще забравят за хуманните си обещания. При все това, Той винаги ориентира политичните българи към Русия, социализма, анархизма и комунизма, считайки ги за по-малко бедствие от капитализма. На учениците си обаче казва да се пазят от партийност. Най-високо е ценял идеята за неутралитет на България, но на по-темпераментните е препоръчвал социалдемокрацията и левите, а не десните движения. Остро осъжда капитализма и критикува бъл-

гарския цар Фердинанд, поради което бива интерниран от него, а по-късно открито нарича Хитлер “глупак”. Заедно с това, не препоръчва вземането на властта и богатствата от капиталистите с насилствени средства. Един ден обяснил на Георги Димитров, с когото живеели в една къща в София на ул.”Опълченска”, че независимо от благородната идея на комунизма, методите му са насилствени и че хората още не са дорасли за него - това ще стане едва след 500 години. И пак странна диалектика: на Крум Въжаров един ден Учителят казал, че юмрукът - поздравът на комунистите – рано или късно ще се разтвори като цвете и ще стане като поздрава на Бялото Братство. Другаде нарича червените "метлата на света" и дори ги определя като "най-външната обвивка на Бялото Братство" в настоящия исторически момент. Това днес може за звучи крайно наивно и анахронично, когато дори комунистите се прекръстиха на социалисти и какви ли още не, за да влезем в Европа. Ала в края на 2000-та година, когато неоинквизицията и други сили на черната ложа отново вземат връх именно в Европа и планират нови катаклизми и безмилостно ликвидиране на "сектите", може да се окаже, че при комунистите сме имали по-голяма свобода - въпреки обиските и притесненията. Друг е въпросът, кой е в основата на пусковия механизъм: дяволът взима връх в света, само когато "най-вътрешните" среди на една духовна община почнат да се инфектират от споровете, нетърпимостта, догматизма, монополизма, фанатизма, злобата, тщеславието, грубиянството, търговския дух.

Висшето значение на розовия цвят е проявата на Цялостния Бог, на "Хол" - Благия Дух. Не случайно Учителят създава песни за Него и въздига благостта до най-върховна добродетел. За Него думата "благост" е неизмеримо по-чиста и силна от думата "любов" в българския език – въпреки че говори най-много за Любовта. А прозорецът, по принцип, е символ на ума - Учителят цял живот ни обливаше с розовата светлина на Любовта, преминала през Божествения Му ум и поднесена чрез Словото Му.

Интересно: в осиянието "Начало на Новия Изгрев", дошло само два дни преди "Небомигът на Учителя", се обсъжда стилът на готическата катедрала и подобието й на числото 1 - пак израз на Божествения свят.

Виждаме, че и останалите символи и тълкования в шедьовъра "Астрологическа мандала" на Дейн Рудиар, свързани с основните градуси от хороскопа на Учителя при това му идване на земята, са в пълно съответствие с естеството и мисията Му.

Нека се уверим още веднъж. Ето какво представляват "розовите прозорци" на Учителя в този Му живот - Неговият превъзходен ум (Меркурий в 14° от Рак):

Меркурий на Учителя - Фаза 104 (14° Рак) ***[при превода на този абзац, още от кавичките цветът сам се смени в лилав - б.п.]****: Много стар човек, обърнат с лице към тъмно пространство на североизток.*

Ключ: триумф на трансценденцията и вечната Мъдрост.

Мъдрият старец е архетипна фигура, която се среща във всички системи на символизма. Североизток в окултната терминология е посоката, от която духовните космични сили влизат в пространството на Земята. Мъдрият старец седи с лице към Неизменната Реалност, към истинския север; от наша гледна точка - североизток. Той гледа към "Великата Пустота" - към привидната тъмнина, която е всъщност интензивна светлина, засега недоловима от нас. Предполага се, че чрез постоянна и дълга медитация над неизменната духовна реалност в самите корени на опита, човек може да постигне висшата Мъдрост, присъща на истинската старост. Ние виждаме в този символ път отвъд пределите на външното, по посока към постоянството в Истината".

Това, което не е видял Ръдиар в този също съвършено точен символ, понеже не е познавал външно Учителя като Петър Дънов и Неговия рожденен хороскоп, са най-малко още две неща, произтичащи от 14° на Рака, в духа на сабианските символи. Учителят ни разкрива, че Той е най-малкият от "24-те Старци" в Божествения Свят - елохимите, равни на Бога. Знаем също, че в Божествения свят, за разлика от духовния и физическия, най-малкото е най-голямо, и обратно. В архетипния символ тук се казва: "много стар човек".

Второ: какво е буквално североизтокът, от гледна точка на България? - Ами велика Русия, нашата вечна спасителка и надежда - особено за тези, които знаят какво се очаква отново от там! Учителят говори с обич и възхищение за Русия във всичките Си лекции и беседи, въпреки че прави и много

точни критични оценки за етническите и политическите ѝ недъзи. В символа се казва, че това пространство на северо-изток е "пусто и обширно" - кой е по-пуст и обширен от Русия? Казва се още, че там е тъмно - и наистина, Русия дълги векове е била "тъмна" и безпросветна; но във висшата симвология това е и образът на нощното небе, на Водолея и на неразорания чернозем на руската душа, която се намира също под влиянието на знака Рак. Това е великата ѝ способност и жажда да обожава, гигантският ѝ потенциал да зачева бурно от възродителните семена на Духа. А зачеването, покълването, става само в пълна Божествена тъмнина - свещения мрак на почвата и на майчината утроба. За биолозите днес не е тайна, че в този мрак всъщност свети светлина. А Русия - напълно в духа на Рудиар - е безкрайно способна да облъчва и храни богато семето на Словото, Делото и Живота. Авторитетни астролози твърдят, че не слънцето, а асцендентът на Русия е под Водолей (Слънцето ѝ, според тях, е в Рака). Една от етнокултурните доминанти на Русия, която виждаме и в изкуството и поезията ѝ, и в поезията за нея, и по кубетата на храмовете ѝ, е звездното небе - израз на Уран и Водолей. А вълните по капкообразните ѝ кубета, изразяващи вълненията и трепетите на великата Рус, както и безкрайните ѝ степи, езера и води, както и прословутата хармоника и матрьошките ѝ, са израз и на Водолея, и на Селена, Луната, Рака.

Както се вижда в сабианския символ, Учителят Беинса Дуно още отсега е обърнат към Русия. В българското Си Слово - още от края на миналия век чак до средата на сегашния, а по други начини и до ден днешен - Той непрестанно говори за Свята Русия и за предстоящата ѝ спасителна мисия. Любовта Му към нея е огромна и Той ѝ предвижда велико бъдеще. Той ни е казвал и това е документирано, че в началото на новото хилядолетие ще ни събере в Кавказ - ако сме достойни да Го разпознаем и последваме и ако бъдем допуснати. Сам Той е казва в беседите Си, че пълният разцвет на проявата Му ще бъде някъде към 2030 година, а това означава, че вече трябва да се е родил физически. За координатите на това ново идване на Мировия Учител имат думата пак "влъхвите" - мъдреците и адептите от Шамбала, Агарта и Изгрева. Това са Озарените - учениците с три лъча над главата и пробудено универсално тяло, под влиянието на Уран и Водолей. По системата на пентагралната астрология, такива прогнози и идентификации са напълно възможни - с точност до част от секундата и до квадратен милиметър, - но поради Иродите, те пак няма да бъдат оповестени официално. Те са нужни само на влъхви, които сами могат да си ги изчислят или видят, за да отидат да Му се поклонят и да поднесат даровете си; да Му предадат още веднъж Ключовете на Царството. От

своя страна Той ще вземе ония, които намери за топли и чисти, в Новото Небе и Новата Земя.

Не случайно Ирод е разпитвал внимателно влъхвите за времето, когато се е появила Витлеемската Звезда - той е искал, чрез астролозите си, по този начин да изчисли координатите на новото рождение на Бога на Земята. Не се е поколебал да избие 2000 младенци, за да унищожи Словото, дошло в плът - "Царя Юдейски". Словото като писания, молитви и проповеди не представлява особена опасност за интервентите от тъмната галактика - за властниците, производителите и търговците, - понеже те, по стар навик, почват да го монополизират, редактират, и продават. Но когато То някъде се появи "в плът", те изпадат в истински ужас, тъй като Словото и повярвалите в Него пак ще им направят дъмпинг - ще ги лишат от милиони роби и клиенти, защото ги учат да работят без стоки, насилие и пари. Интервентите много добре знаят, че "Слово в плът" значи Слово в действие, т.е. синархичен, братски живот - без посредници между човешката душа и Бога. Те се боят от синархията като от чума, понеже клиентите, феновете, привилегиите, престижът, тиражите, печалбите за тях са нещо много по-важно от въздуха. Затова всеки, който се яви и каже на хората, че човек може да стане истински християнин и да живее без пари и посредници, трябва да бъде дискриминиран, унищожен.

Малцина знаят, че главният символ на 2000-те младенци, избити някога от Черната ложа, са прогноза за 2000 години царуване на Тъмнината. През настоящата 2000 година с това се приключва. "Властитутките", собствениците и продавачите на познание, труд и стоки повече нямат бъдеще – те си отиват, откъдето са дошли. Земята се наследява от Кротките, от съществата с искра Божия или монада - от хората, които подаряват всичко до последната си вълнà и частица, без да задържат нищо за себе си, както прави и Бялата Светлина, Бялото Братство. По това и се разпознават неговите действителни членове.

Учителят казва, че всеки Божествен импулс има шанс да се реализира 100 години след раждането му. "Призвание към народа Ми" - възванието към българите и славяните - идва чрез Учителя през 1898 година. Изучавайки духовния процес от 1998 година насам и неговите най-нови форми, ние се убеждаваме, че Словото вече наистина се превръща в Дело - "осиянията" минават в "одеяния"; а напоследък "одеянията" минаха в "ожияния" : само който живее истински, има шанс да влезе в Новата Вселена. Словото и Делото вече не са достатъчни.

Така че всички координати във времето и пространството за обща работа и общ живот, които се дават сега, в последните "одеяния", и в които се призовават истинските

ученици и възлюбени на Бога, за да отворят Новата Епоха на човечеството, явно не са случайни.

Меркурий може за бъде и в 13° от Рака, защото е на границата между двата знака. Но където и да се намира една планета в граничните случаи, ние гледаме и двата градуса или двата знака, защото не действа само единият.

13° от знака Рак се илюстрира в Сабианските символи като "Ръка с показалец напред, протегнат за излъчване". Ключът, според Рудиар, е: "силата на волята във формирането на характера". Ключовата дума за този градус е "характер", като големият американски астролог вижда в този символ не само твърд, но и гъвкав характер. Това важи за Учителя в най-висока степен – ние не познаваме в историята на човечеството хора с такъв уникален характер като Неговия, с изключение може би на другите Му прояви през вековете като Рама, Кришна, Хермес Трисмегист, Зороастър, Христос, Боян Мага и пр.

По наши сведения, от втората половина на XX век, за пръв път хората с искра Божия на земята са станали повече от хората без монада. Някъде през 1944 година Учителят е казал на Весела Несторова, че до този момент в Русия е имало 10 милиона масони и 10 милиона Бели Братя, но че през тази година, за пръв път от много столетия насам, балансът се изменя в полза на Бялото Братство.

Според Учителя, след 1945 г. започва постепенно подобряване на света и човешките взаимоотношения, въпреки локалните инциденти и конфликти. Значи, Той е знаел предварително за края на войната и за бомбата над Хирошима и Нагазаки. Тенденцията след това е към затихване, въпреки неспиращите по-малки войни и кризи.

През 1975 г. бяхме свидетели на изпълнението на една от най-крупните прогнози на Учителя: наистина се извърши историческа акция на Бялата Ложа за подобряване живота на земята. Тогава един ученик на Учителя отиде в Кавказ да обедини разкъсаните клонове на Шамбала и Агарта в едно, давайки им път към Изгрева (това не е само символ, а името на всички свободни светове и селища на Братството по вселената, т.е. на "Царството Божие на земята" - необезчестени зони

без властващи, продавачи и купувачи. Шамбала и Агарта на Земята още нямат тази мощ - те си остават тайни обители). Този акт се отрази и на официално равнище – през 1975 година се състоя и срещата на "големите" в Хелзинки, която положи ново начало.

През 1980г., според прогнози в беседите на Учителя, лунните йерархии на архангел Гавриил са предали властта си на слънчевите йерархии на архангел Михаил. За старите методи няма повече никаква надежда. Малко след това разбрахме, че досегашните архангели са мутирали в "архидеи". В новите предвиждания на Словото след 1972 г. има още събития, които, едно по едно, се осъществяват в указаните срокове. Едно от тях бе избухването на Свръхновата звезда.

През 1984г. се реализира друго пророчество на Учителя, фигуриращо в беседите Му до 1945 г.: че през 1984 година ще видим Новото. За нас това бе лавината от осияния на Елма, т.е. Христос, която заля не само България, но и цялата планета и тръгна по Вселената. От тази година насам хиляди хора по света обявиха, че Христос им се е явил лично и е проговорил чрез тях. Не става дума само за психопати. Това са не само гадатели и екстрасенси на хонорар, но едно ново Слово Божие, заверено с множество събития по света и в личния живот и предизвикани от Него. Осъществява се пророчеството на Учителя, че до края на века Христос ще проговори в множеството. Учителят е вечно жив и никога не е напускал Земята. Затова от 1984 година насам аурата на Земята е съвсем друга.

Под същото въздействие, още в началото на следващата, 1985 година, след точна прогноза в осиянията, Небето и лично архангел Михаил качва свой човек в Русия, за да ликвидира още една империя. Това съвсем не значи, че сега там всичко е розово, тъй като мътната вълна на егоизма и злото от Запада заля съзнанието на славяните с нагона за пари и печалби и върна хиляди души с 2000-3000 години назад в еволюцията им. Но все пак се явиха и Божествени процеси, които са невъзвратими.

В не едно осияние през тези години Елма предупреждава и за промяната в Европа в края на 1989 година, казвайки че от 1990г. Словото ще може да бъде свободно разпространявано. По това време се сменя и космическото име на Земята - от Икло става Инлания. Това, че Учителят до 1945г. съобщава друго име на Земята - Анхира - не е в противоречие с тези имена. Всяко същество и нещо в Битието има много имена в различните светове и епохи.

През 1994 г. се осъществи още една прогноза на Учителя, изказана още през 1898г. във Възванието Му: от този момент Бялата Ложа на Земята и в Слънчевата Система взема всичко под пълен контрол, и Черната Ложа става неин добро-

волен служител. Някои кармични последствия са все още неизбежни, но днес "началниците" са съвсем други и амнистиите от ада и кармата са повсеместни - за всички същества, които са готови да се поправят. Този акт бе предизвикан и символизиран от изпълнението на "Звездата на Елма" - един знак с хиляди розови лъчи на светлосин фон, спуснат словесно през 1984г., за който Учителят предупреждава още през 1898г. като за "Знака на Христа", който ще ни бъде даден през 20 век. Тази звезда е образ на един космичен обект, подобен на розова звезда, който скоро ще се яви на небето и ще предизвика крупни размествания и промени в Слънчевата система и на планетата ни.

Малко преди включването на "Звездата на Христа" (на аления, светещ диод в центъра й – не е без значение защо е точно "диод"), пак българин проведе волята на Небето за обединяване на някои древни клонове на Бялото Братство в Европа. По подобен начин, в началото на 1994 бе осъществен и колективен опит в Рига за контакт със звездата Сириус, с много интересни резултати. Там бе направена и първата колективна холизация, в която на много хора бе дадено по вътрешен път едно и също обяснение кой е Елма, без да са знаели нищо за същността на това име до този момент. Така се явиха предпоставки да се започне възстановяване на Изгрева по много места и на нашата планета, и скоро след това да се подготви оригиналната част от човечеството за евакуация в други координати на вселената, защото на нашето Слънце му предстои да избухне. Човекоподобните, колкото и голямо самочувствие да имат, след като са избрали за себе си методите и мотивите на старото човечество, нямат шансове да преминат в Новата Вселена. Една част от хората с монада ще отидат на Новия Континент, който сега се издига в океана. Някои наричат този континент "Еколон", други - "Рая". Ако се допусне и там да проникнат техниката, търговията, инферналните религии и идеологии, строителните навици на човечеството и нагонът му да се жени и облича, планетата ни ще бъде взривена. Още миналия път е станало изгонване от рая и по-късно потоп, поради появата на чувството за срам и прикриване на голотата. Това е било нужно на "шайка" хуманоиди - търговци и производители на дрехи и къщи, - които са си купили и обучили пророци и свещеници, за да внушават на хората чувство за срам и грях, та да има роби и клиенти. Прикриването на голотата и робското положение на жената е основен симптом на циклофреничните религии - дело на падналите илухими, херувими и деви. Народите с най-голям процент андроиди се отличават именно с такива догми и традиции. Подобни етноси обрязват и жените или ги убиват морално и физически и до ден днешен.

Както във всички случаи досега, астрологически ние

имаме проблеми с изчисляването на точните позиции на бързите планети – особено на Луната. Дори и най-добрите програми, с които разполагаме, не задават въпрос за надморската височина на рожденото място и за състоянието на атмосферата над него в конкретния миг, поради което важни поправки като тези за Делта Т, паралакса, скоростта на светлината, рефракцията и пр. не се правят. Това ни принуждава да гледаме и околните градуси, когато изучаваме символиката и действието на даден градус, според водещи астролози като Дейн Ръдиар. В случая с хороскопа на Учителя има колебание и за Луната, и за Меркурий, и за Венера и Марс.

А ако Луната Му е в 17° от Везни, тя е символизирана от следния сабиански символ: "Морски капитан в оставка наблюдава корабите, които влизат в пристанището и излизат от него."

Сега ние знаем от спомените за Учителя, че като малък Той е обичал да ходи с другарчетата си на пристанището във Варна и да гледа с часове пристигащите и отпътуващите кораби от различни страни. Заслужава си да се проучи по-основно тълкуването, което Ръдиар дава на този градус от зодиака, където пак изскача "Старецът". Неговата "мъдрост и вътрешна яснота се е развила изключително чрез надмогване на борбата и конфликтите. Морският капитан вече е прекарал своя кораб през бурите и безветрията на съзнанието; умът му може би досега е бил блъскан от фъртуните, екипажът му може някога да се е бунтувал, но днес вече всичко е тихо и спокойно".

Вероятно този символ с пристанището и корабите, които идват и си отиват, както и страстта на Учителя като дете да ги наблюдава с часове, е наследена от Неговия дядо по майчина линия. Хаджи Атанас е избрал за учител в своето училище и за свой зет бащата на Петър Дънов - Константин Дъновски, - точно когато е слизал от един параход във Варна. Това са пак ясни знаци: корабът е символ на религията, на църквата и монашеството, а по онова време Духът вече е бил

казал на Дъновски да се върне от пътя си към Атон – т.е. да слезе от кораба на калугерското съзнание, защото има много по-важна мисия. Лодката и корабът са общопризнат символ на вярата, мистицизма, отшелничеството. Брегът е символ на света, но и на реализираната любов, на практическата религия, доведена до съвършенство в конкретното служене на близките и народа. Свещеник Константин Дъновски – телесният баща на Учителя през миналия век – е първият българин, който успява да се пребори с гръцкото духовенство и да измоли благословията на султана за богослужение на славянобългарски език, във вид на един документ, доставен на практика от тъста му Хаджи Атанас.

Друго значение на този символ е, че личността на един Миров Учител е длъжна да наблюдава внимателно и религиите, църквите, духовните и идейните общества ("корабите"), както и всички индивиди ("лодките"), акостиращи в пристанището на Школата, слизащи на Брега и отплуващи от там. Днес ние узнаваме за стотици случаи, когато са идвали и идват отделни хора и цели общества от други деноминации при Учителя. Същото нещо е ставало и във времето на Иисуса. Защо някои идват и остават завинаги; защо други използват благоприятната среда, за да развиват пропаганда на собствените си идеи или разтоварват стоката на собствените си църкви и учения върху пристанището на Братството и Школата? Защо трети просто идват да търсят тука клиенти за стоката си и риби за въдиците си, четвърти товарят параходите си изключително с наши скъпоценности, а пети Учителят директно ги изгонва от България – "Страната със Златния Облак"? Това са въпроси и проблеми, които е разрешавал и може да разреши най-добре само Учителят: понякога темпераментно, по-често спокойно - но винаги справедливо и с любов. Дейн Ръдиар синтезира значението на 17° от Везни точно така: "Спокойният ум стои по-високо от борбите и победите". Подобна фундаментална мисъл от Учителя е гравирана завинаги в архайските скали на Салоните на Рила от брат Борис: "Мирът Божий е над всяко знание!"

Луната в небомига на Учителя като Петър Константинов Дънов има сила и в следващия, 18° на Везните. При всички случаи, действа и този градус, както действат и околните – Луната и Слънцето имат големи орбиси. И наистина, 18° в сабианските символи е символ на ареста – а колко пъти Учителят е бил арестуван от властите по най-различни поводи! Според калифорнийския астролог-розенкройцер, този градус има по-широко значение, в което попада и инцидентът с Учителя, когато озлобен български властник е изпратил един млад наемник да Го пребие от бой. Ръдиар заключава: "В

този трети стадий, макар и образът да изглежда негативен, може да се наблюдава способността на индивида да поема социални рискове поради изразяването на своите убеждения или най-дълбоки желания. Единственото, което е нужно в случая – това е готовността да се приемат последствията".

От очевидци знаем, че случаи като този в живота на Учителя – включително и допускане на тежки болести и временно безсилие – реализират мисията на един Велик Посветен да взема на гърба си голям дял от последствията на регионалната, националната и общочовешката карма. Въплъщенията на Бога на Земята в Тракия, Юдея или на Изток са се справяли и се справят винаги отлично с това.

А сега искам да изразя огромното ни удивление, възхищение и "облекчение" поради една голяма и изключително приятна изненада. Докато нямахме компютри и точни таблици за миналия век, ние изчисляхме небомига на Учителя по едни ефемериди за 200 години, които даваха координатите на планетите за първо число на всеки месец, пък и още нищо не знаехме за сложните интерполации и затова дължините им бяха доста съмнителни. От там бяхме свикнали, че Слънцето Му е в 18° на Рака, а не в 19°42', както се оказва днес. А това е един символ по сабианската система, който ни хвърляше във възторг, защото считахме, че има пряко отношение към мисията и живота на Учителя: "Кокошка, риеща земята в търсене на храна за потомството"...

През 2007 г. тази майка приела, приютила и отгледала 42 пилета наведнъж, понеже другите две били грабнати от хищните птици.

*Сега се оказва, че в 18 градус на Рака се намира **Венера** в рождения хороскоп на Учителя! Ръдиар го тълкува като градус на човек, който се грижи всеотдайно за развитието на своето потомство, а "потомството" на Учителя е от много хиляди години. Тъй като Венера е сърцето, а Дейн Ръдиар говори за 18 градус от Рака и това, че развива силна увереност в себе си и социална адаптация, то получаваме още едно потвърждение за очевидните ка-чества на Учителя и истинското Му "потомство" и в това отношение. Синтетичните думи*

на големия американски астролог за този градус са следните: "хранене от добра почва, постепенен растеж и изпълняване на житейските задължения" – сякаш е преписано от беседите на Учителя и трудовите и социалните характеристики на най-добрите Му ученици...

Марс Му е в 2°07' от Телеца, а за закръглянето на градусите и минутите в астрологията все още има различни мнения. За 2° в книгата на сабианският символ е "електрическа буря", който се тълкува от автора така:

"Космичната сила, способна да трансформира всичко, което се намира в природно състояние. Зад всеки природен себеизраз се таи страхотна сила от полето на душата, която, сама по себе си, представлява един от милиардите аспекти на Творческия Свят – на Създателя на тази вселена. В дадени моменти тази сила принуждава природната ни личност, зависима от земни дадености, да завибрира в свещен трепет. Мощта на тази висша небесна съдба или сила е в състояние да озари земния човек, но може и да го пръсне на парчета.

*Този стадий на съществуване подразбира откровение. Съзнанието може да бъде дълбоко обезпокоено от **Великото Посещение**, но субстанцията на индивида има шанс да бъде **оплодена** от Него."*

Този символ и обяснението на Рудиар отново говорят за пълното покритие между живота на Учителя и сабианските символи. Колцина в историята на човечеството са получили тъй мощно откровение като Него? И – заедно с това – съзнанието на Учителя, по времето, когато е бил още юноша и Духът Го е подготвял за мисията Му през идния XX век, наистина е било дълбоко обезпокоено от тези най-висши посещения и внушения. В своето дълбоко смирение и липса на самочувствие, типични за представителите на Бялата Ложа, младият Петър Дънов не е смеел да си помисли нито за миг, че

именно нему Бог е възложил такава грандиозна задача. Затова тълкованието на Дейн Ръдиар и по този пункт е безпогрешно. Само "братовчедите" (агентите на тъмния път) не се тревожат нито за миг от мисълта за собствената си изключителност, правота и величие...

Имаме солидно основание да приемем 3° от Телеца за по-меродавен, ако е вярно твърдението на Ръдиар, че закръглянето в астрологията става към следващия градус. Ето символът и интерпретацията му в "Астрологическа мандала":

Фаза 33 (3° от Телец). Естествени стъпала водят към поляна с цъфнала детелина.

Ключ: постепенно разширяване на индивидуалното съзнание след оплодотворяващия опит.

Бидейки активирана от електрическата енергия, чистата вода на планинския извор може да оплоди и обогати почвата и тя да се покрие с милиони дребни цветчета. Детелината обикновено е символ на Триадата (Троицата) и на често споменаваните три естества на човека. За да стигне до цъфтящата градина на ума, съзнанието трябва да се придвижва стъпка по стъпка. Детелината е символ на онова, което се постига с прост и скромен вид цъфтене, но привлича пчелите да събират мед. В цъфтенето е скрита и сладостта, и силата. Затова в този трети стадий ние трябва усърдно и решително, но със смирение и вяра да се стремим да постигнем естествен живот."

Тук откриваме най-основни символи в Учението и творчеството на Учителя, дадени от Него като знаци и образи на Изгрева. В беседите, песните, картините, знаците и барелефите на Бялото Братство виждаме и чистия планински извор, и сърцето, и пчелите с меда, и метода "стъпка по стъпка", и троичния принцип на детелината. Учителят постоянно ни приканва да живеем силно и сладко, а това са доминанти-

те на Божествения живот - т.е. животът на ученика трябва да бъде естествен. Сигурно някъде в беседите Си Той споменава и детелината; но за формата на съставната й част – листенцето й като сърце – Той говори постоянно. Триадите са преобладаващи в цялото Му Слово и Дело, а сърцето е базален символ и двигател в цялото Битие и Учение. Защо трите сърчица се съединяват с върховете си и какво означава шарката им; защо четирилистната детелина е символ на късмета и щастието - това са също много интересни въпроси.

Преди няколко години, по инструкции от Диктуващия осиянията, направихме едно упражнение по тройки – обиколихме един район в България със специална цел и в много сложна конфигурация. Скоро след това открихме в една беседа, че Учителят е провел с Младежкия окултен клас абсолютно същото упражнение! В холизациите се казва, че ако три същества в една галлактика се обикнат истински, тя от плоска и спирална се превръща в сферична.

Да видим сега какво казват сабианските символи и Дейн Рудиар за градуса, в който се е намирал Юпитер по време на раждането на Учителя, дошъл на Земята в България като Петър Константинов Дънов:

"Фаза 228 (18° от Скорпион). Път през гората, сияещ от многоцветно великолепие.

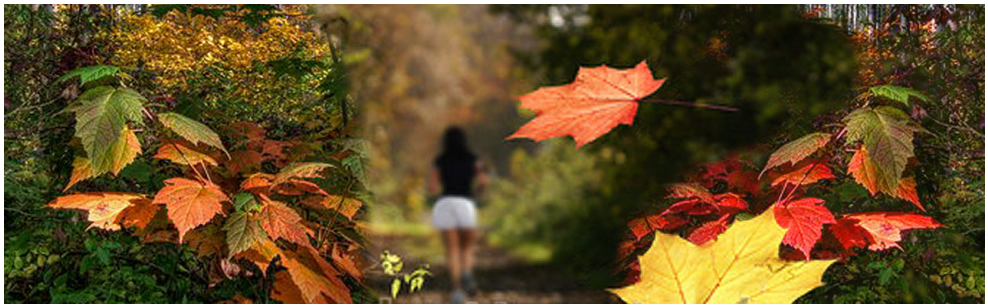

Ключ: възвишено чувство поради добре свършена работа за истински съвършения живот.

Човекът, преживял с вяра един надличен живот, в който Духът се изявява творчески, изпитва чувство на дълбоко вътрешно задоволство и мир, въпреки че мисията му е почти към края си. Животът му е натежал клас, пълен със зърна. Зърната може да са и в хамбара, но те са преизпълнени с мощта да надживеят цикличната смърт. Душата се наслаждава на вътрешния си мир. Ясното есенно небе мълчаливо излъчва велико послание: "Добре свършено, малък чове-

че!" На този стадий ние виждаме усмивката на младостта, доведена до по-зрял духовен израз. Човешката природа, като една могъща симфония от топлина и богати есенни багри, сега превръща биологическата зеленина в чиста красота и щастие, постигайки и преживявайки преображение."

*Само онзи, който не е минавал десетилетия наред по пътеката през гората зад Семинарията, отивайки на беседа или концерт на Изгрева, не може да си представи вълнението и прелестта, свързани с този символ от хороскопа на Учителя! Образът и тълкуването му от Рудиар са точни и в този смисъл, че Учителят е останал, общо взето, доволен от работата, която е свършил на земята този път. Но тъй като при Него всичко е диалектика от най-висш порядък, това удовлетворение е в странно съчетание с изказването Му, че си заминава, без да е свършил докрай работата Си, че не ни е дал най-важното и си отива крайно огорчен от сплетните и грубостта на българите. Ние обаче помним предимно положителното: "Свършихме, рекох, една малка работа". Една скромна рекапитулация за изнесените хиляди лекции и беседи и милионите изцелени тела и души. Сякаш това е заложено в градуса на рождения му Юпитер – "Благодетеля": "**Добре свършено, малки човече!**"*

Че Учителят е малък в Божествения свят, това знаем от Словото Му, но Той и физически е дребен на ръст, както всички въплътени елохими. Това личи от груповите снимки. Въпреки това, внушителната му глава и осанка са причина всички Негови последователи да твърдят, че е бил "огромен".

Някъде в печата напоследък бяха писали, че скоро се очаква да се върнат елохимите – нашите създатели, - които са решили да дойдат и да въведат най-после пълен ред и справедливост и да въдворят най-сетне Царството Божие на Земята. Според това съобщение, елохимите са със средна височина метър – метър и половина, рядко повече. Как е точно – Бог знае, - но Учителят дава мярката на съвършения човек: 1.65 м. височина, като сигурно сам Той е бил точно толкова висок. Елохимите обаче, когато седят, са по-високи от другите хора. По-късите им крайници не са в дисхармония с тялото им и то е винаги Божествено пропорционално и красиво. Това са важни подробности, но не бива да се абсолютизират, защото един Миров Учител може да сменя ръста и цвета на кожата и очите си както си поиска, да се появява и изчезва, да се движи с фантастични скорости, да се телепортира по всички кътчета на земята и вселената, да се размножава в много тела, да не остава в гроба, когато го погребват. Всичко това

е документирано в спомените на Неговите съвременници и в акашовите филми на Природата.

Тук е интересно да се цитира и текстът за 17о от Скорпиона, където се намира Юпитер в небомига на Учителя, ако вярваме повече на математическата, а не на астрологическата система на закръгляне в духа на Дейн Ръдиар, а и поради факта, че това попада в орбиса на планетата. И да оспорва някой това положение, то все пак си е валидно с всичка сила, понеже в 17 градус на Скорпиона се намира Северният лунен възел на Учителя:

"Фаза 227 (17° Скорпион). Жена, оплодена от своя собствен дух, е родила дете.

Ключ: пълно доверие към указанията на Бога отвътре.

Тук виждаме резултата от дълбоката и пълна концентрация, пробила до най-вътрешния център на личността, където Живият Бог действа като плодотворна сила. Това разкрива могъществото на вътрешния път и подчинеността му на Трансцендентална Сила, способна да реализира чрез човека живата проява на волята Божия.

Вторият стадий от 46-а ПП ни помага да проумеем възможности, които обикновено са още дълбоко скрити за съвременните хора. А тук Божествената вяра избликва в конкретния си и реализиран практически вид. Човек става "майка на Живия Бог". Това е надличен път на съществуване – път, водещ към творчески мутации на естеството."

Ако погледнем противоположния градус – 17о от Телец във Втори дом, - където се е намирал Южният Лунен възел на Учителя на 11 юли 1864 г., намираме сабиански символ и тълкуване от Дейн Ръдиар, които пак не подлежат на коментар. Който познава земния живот на Учителя в България, ще види че това се отнася за него буквално. Той направи своя избор –

нямаше лични средства, лична собственост и личен живот - наистина беше един "Странник в тоя свят". Беше и изпълни мисията Си на Велик Воин – достатъчно е да си припомним думите Му още във "Възвание към народа ми" от 1898 г. и да ги сравним с последвалите събития в света. Ето текста от "Астрологическа мандала":

"Фаза 47(17° от Телец) Символична битка между шпаги и факли.

Ключ: отказ да зависим от миналото. Пътникът се превръща във Воин, отново включващ се във "Великата Битка".

Когато Гаутама седна под Свещеното Дърво, той трябваше да поведе своята битка по нов начин, въпреки че това е една вечна битка. Духовната светлина на великата душа трябва да се пребори с волята на човешкото его – единствено тя знае как да се използват правилно силите на нашия материален и интелектуален свят. Битката е неизбежна. Това са сили, които възникват в настоящия момент, в неотвратимото "сега", и затова безстрашният индивид е длъжен да ги използва в тази битка без колебание.

Спасението е възможно, единствено ако индивидът е готов да посрещне с готовност всеки проблем и да избере доброто пред злото, както учи божествената "Бхагавад Гита". Понеже дхармата, на този стадий на еволюцията, изисква поляризация на ценностите."

Като се има предвид, че Опашката на Дракона (Южният Лунен възел и въобще южните възли на планетите) са миналото на човека, което той трябва да превъзмогне, ето какво казва Учителят за Себе си:

*"Едно време бях господар – видях резултата на господарството и се отказах и от него. Едно време бях свещеник, но като го опитах, отказах се и от него. /.../ Едно време бях майка, но като опитах нейното положение, и от това се отказах. Бях баща – и от това положение се отказах. Всичко видях и опитах - и от всичко се отказах! Като опитах всичко в живота, отказах се от него, защото разбрах, че има нещо по-хубаво от преживяното и сега остава само едно - да служа на **Бога**. И като се върна при Него, отново ще сляза на земята. Тогава пак ще искам да стана и цар, и владика, и майка, и баща, но вече с ново разбиране и с нова светлина да изпълня задължението си както трябва. И сега всичко, каквото имам, оставям на вас. И вие като мене ще минете през същите положения, за да се откажете от всичко. Христос казва: "Който мине през всички изпитания и всички положения, **той** разбира великата истина."* (1930.10.19н олс УЗР49`139).

"За мене не е важно в какво вярвам. Важното е, че аз мога да разделя хапката си със своя брат. - А леглото си, стаята си? - Всичко мога да разделя със своя брат! Важното е, че аз нямам свое легло, своя стая. Ако бих имал нещо мое, всичко щях да разделя с онзи, който се нуждае. Утре може да дойдат да ми кажат: "Излез вън, напусни света!" Обаче аз имам едно място, в което мога да приема всеки нуждаещ се - то е моето сърце. Аз се моля за повдигането на всяка душа, за благото на всички живи същества, без да знаят." (1930.11.16н щмв УЗР49`214).

"Аз не се нуждая от пари. Ако в мене се яви най-малката мисъл за възнаграждение, аз напущам работата си." (1922.12.24н знм ЖИГ48`227)

*"Аз ни най-малко не се нуждая от пари. Защо? – Защото **другите** хора се нуждаят от тях. Пък от туй, от което **другите** се нуждаят, аз не се нуждая. От туй, от което **другите** не се нуждаят, аз се нуждая. **Такава** е моята философия! Туй, което хората обичат, аз не го обичам; туй, което хората не обичат, аз го обичам."* (1934.04.29н рпв ПНС98`162)

Нека сега оставим на всеки, който желае, да продължи да разгръща с трепет "Астрологическа мандала" на Дейн Ръдиар, за да види какво е писал той за другите значими градуси от хороскопа на Учителя, без да е имал предвид съзнателно именно Него (например, има още градуси на върховете на останалите домове, разни знаичими точки, полупунктове и т.н.). Във всеки подобен текст ние ще открием нови, изумителни попадения, постигнати от гениалната интуиция и мъдрост на този наш брат – адепт на Бялото Братство в Америка. Не случайно той излиза от най-напредналата розенкройцерска школа днес на земята - пак наша, богомилска наследница, идваща по пряка линия от Учителя като княз Бениамин – Боян Мага през X век. В тия пасажи на Ръдиар ще видим думи за Него като "инструктор", "рудокопач", "планетарна личност" и "глобален човек"; "реполяризатор", "абсолютен майстор на концентрацията", "носач на тежък багаж, принуден от живота да се издържа по човешки начини" - и др. Учителят, като студент в Америка, наистина е носел куфари по гарите, за да изкарва прехраната си и да има достатъчно пари да обикаля целия континент; за да проучва духовните общества. Един Миров Учител няма какво да научи от което и да е духовно или светско общество или който и да е гуру, но на даден етап Той трябва лично да се запознае с нивото на човешката еволюция, наука и култура и с техните елитни представители, за да направи контакт между старото и Новото човечество.

*В синтезите на Ръдиар за градусите, валидни за Учителя, има и такива изрази: "живей – и дай и на **другите** да живеят"; "строителство на прекрасна и осмислена култура"; "съвършено съчетание между изследовател и*

духовен аристократ"; "интегриране на индивидите в едно социално цяло – общество или окултно Братство"; "истински зрял ум и характер, които могат да се проявяват и при най-неблагоприятните условия"; "предвестник на ума, който изисква да се посветим на цялото човечество"; "растеж, ориентиран към бъдещето"; "човек, който стои с лице към бъдещето и затова с всяка крачка напред е длъжен да остане на височината на положението си"; "разчитане на разумната природа в нашето тяло, за да разрешаваме правилно проблемите на живота"; "обективно и емоционално участие в събитията и надеждите на деня, давайки конкретна форма на това, което за мнозинството са само безсъзнателни желания и стремежи"; "вътрешна сила"; "възнаграждение от Небето за добре извършената работа"; "индианци, изпълняващи ритуал, посветен на слънцето" (Рудиар тълкува това и като символ на възвръщането към природата); "голям бял гълъб, носещ послание".

Има ли тук една дума, един израз, който да не важи за Учителя? *Всички цитирани неща и още други, които може би вие ще откриете, са валидни за Него абсолютно и буквално. Дори тия за зрелия характер, който се проявява и при най-неблагоприятните обстоятелства. На преклонна възраст, Учителят редовно е ставал в 1 или 3 часа през нощта и се е качвал на Мусала, най-високия връх на Балканите, дори и при най-свирепата снежна буря през зимата, нощем, при непрогледна мъгла. При това не се знае дали тогава е било сложено онова дебело стоманено въже, без което и при хубаво време през лятото много туристи не биха могли да вземат последния подстъп към върха.*

И наистина, доколкото е валидна домовата система на Плацидус за Учителя, роден като Петър Константинов Дънов в България, на върха на XII дом Той има 20° от Водолей. Именно за този градус важи сабианският символ "Голям бял гълъб, носещ послание". Ето как любимият ни астролог и мъдрец от Америка тълкува този символ:

"Ключ: духовните Сили се откликват на основателните, непрестанните или победоносните усилия на индивида.

Индивидът, преминал мъжествено и непоколебимо през кризите на изпитанията, получава дълбоко духовно благословение от сферата на Душата: "Мисията е изпълнена, бъди благословен!" В това благословение може да се съзре тайното пророчество какво ще стане, ако умът на възприемащия е духовно чувствителен. Всяка реална духовна крачка, която човек извършва в своето развитие, е резултат от победата над силите на инерцията и разрушението. Божественото винаги присъства плътно в сърцето на всички истински победи.

Какво точно послание носи гълъбът, зависи от конкретната ситуация; обаче белият гълъб винаги символизира удостоверяването на ценността и победата на индивида."

Човечеството много добре знае Кой е слязъл над Исуса по време на кръщението му в река Йордан и в какъв вид, а тук ще си позволим да разкажем за репликата на един от най-напредналите и прекрасни хора на земята, който наскоро ни напусна (брат Борис Николов). Един ден, когато му бяхме на гости и му показахме една от най-хубавите снимки на Учителя, той я загледа с неизразима любов и умиление и възкликна: "Духът Божий!".

16,25ч.

19,30ч.

Най-накрая тук ще добавим нещо, с което обикновено се започва: сабианския символ, даден от Марк Едмунд Джонс за 20-ия градус от Рака – мястото на Слънцето в рождения небомиг на Учителя. На пръв поглед, той изглежда твърде "несериозен", в сравнение с възвишените градуси на другите планети; но когато човек се вдълбочи, може да открие съвсем ясно лайтмотива и основния тон на безсмъртието – генералния двигател и главния метод в живота и работата на Учителя, по който се разпознават всички Божествени Учения и Школи, за разлика от небожествените. Символът е точен дори и външно, понеже Учителят наистина е един "гондолиер" по реката на живота, който непрестанно прави серенади на човешката душа... Присъствието Му като духовит събеседник с неподражаемо чувство за хумор; като гениален хореограф, композитор, цигулар, пианист и певец, създал инструментални и вокални произведения, способни да водят човечеството по зведите и да лекуват всички болести и душевни

неразположения, говори и за ярката линия на орфизма, кришнаизма и дионисиевото начало в Неговия живот и учение. Сега вече знаем, че от скришната си стаичка Той е усмирявал с цигулката си страшни конфликти и бури и е управлявал изхода на цели войни, на световните и космически събития!

Ето защо и тук интуицията на Дейн Рудиар е безпрецедентна: според него, този символ говори за "щастието, като обертон на социалната интеграция". В беседите на Учителя, както и в целия Му живот на Изгрева, въпреки Сатурновата ни природа като българи, хедонистичната струя е много силна и въпросът за веселието, радостта, блаженството и щастието е един от най-важните. От векове ние сме принудени да подтискаме жестоко жаждата си за щастие поради страх от лошите условия на живота и пресата на конвенционалната религия, близките и общественото мнение. Това не е ставало само от страх, но и от племенната ни твърдост, доблест и съпротива срещу асимилаторите – затова сме оцелели през толкова хилядолетия, докато други народи са се претопили. Скачали сме в пропасти, избождали са ни очите, секли са ни ръцете и краката, убивали сме си жените, сестрите и децата, за да не се омърси кръвта ни в еничарски училища и хареми, с чужда вяра или традиции.

Но в тази си твърдост, козерожките народи – българите, кавказците и индусите и въобще планинците по света – отиват до крайност и често обявяват война на самата Природа, на щастието, на насладата – на всичко, което са им внушили, че е "грешно", "порочно" и "плътско" или "чуждо", "от дявола". Тези забрани и самозабрани се компенсират от Сатурновия демос чрез много ядене и пиене или се отреагирват с характеропатии, "уреждане в живота" или агресии. В Македония, Индия и Кавказ, например, и до днес някои племенни забрани и предразсъдъци стигат до абсурдна жестокост. Всичко това има своите исторически, етнопсихологически и географски обяснения, но сега не трябва да ни отклонява от главната ни тема тука – изследването на Сабианската Асамблея в светлината на Дейн Рудиар.

Учителят - като Велик Учител, - доколкото е ангажиран регионално във всяко Свое въплъщение, работи и за корекция на националното подсъзнание и съзнание и затова в Неговия градус, символизиран от Гондолиера, е очевиден опитът за разширяване на племенната ни свитост до пределите на средиземноморската и адриатическата жажда за искрящ живот и веселие. Рудиар тълкува: "Гондолиерите плават със своите лодки по водата, а техните серенади се

издигат към балконите, за да стигнат до любимите им".

И наистина, в символогията морето и реката, водата, са противоположност на града, къщата, планината, което астрологически се изразява в опозицията между Луната, Рака и IV дом, съответно към Сатурн, Козерога и X дом. Същото е и при числата 2 и 7 в кабалата или аспектите опозиция и септил в аспектологията. Но балконът в случая е един съвсем точен символ на планинското, козерожкото, ***балканското*** *съзнание. Когато виждаме балкони в своите детски видения и сънища, това е белег, че ни изпращат по някаква причина на Балканите – тези две думи, етимологически, имат един и същ корен. Думата "балкан" е от турски произход и значи планина, планинска верига, но има корени в немските езици, където означава "греда". И на руски език "балка" е греда – значи все опираме до носещата конструкция, гръбнак, трегер, талвег – типични елементи на козерожкото съзнание. Склонни сме да виждаме и гредата в окото на ближния... Това се отразява и в цялата козерожка митология - в сблъсъка на аскезата с хедонизма, на понятието за дълг и целомъдрие – с виталността и епикурейството.*

А Рудиар предлага един уникален диалектически изход от това смъртоносно противоречие: "щастието - като обертон на социалната интеграция". Оказва се, че Учителят, дошъл още веднъж в края на хилядолетието като Петър Дънов в една страна, "натъпкана" с планини, се ражда в ден, когато Слънцето - най-мощният астрологически фактор и синоним на духа - се намира в 20° от Рака – градуса на щастието, според Дейн Рудиар!

Всички търсим социална интеграция – това е нашето единствено спасение. Един го вижда като нужда от брак и "другар в живота"; друг – като "свободна любов" или творчество с адекватна аудитория; трети – като професионален колектив, клуб, общество със сродни интереси или хобита; четвърти – като принадлежност към църква, духовна група, ашрам, братство и пр. Но Рудиар настоява: в случая ***каквато и да е социална интеграция е напълно невъзможна без щастието като генералисимус, обертон.***

Авторът на тази уникална книга е и професионален музикант и много добре знае какво говори: обертонът е нещо основно и съвършено незаменимо с друго качество, за да можем да разграничаваме един тембър от друг. Това означава, че и щастието е незаменимо – няма "алтернатива", както се изразяваме днес. Нито ядене, нито пиене, нито богатства и вещомании, нито амбиции, престиж или слава, нито морализъм и аскетизъм, нито престижи, мнителности, молитви, тропари и песнопения, нито каквито и да

са други опити за хиперкомпенсация на щастието не са в състояние да ни отърват от рухването и гроба. И се оказва, че то е партитурата или диригентът на един Божествен оркестър, какъвто би трябвало да сме ние, Човеците, като последно творение на Всевишния – какво друго може да значи "обертон на социалната интеграция"?

Накрая гениалният музикант, поет, учен, психоаналитик, психосинтетик, философ и астролог от Калифорнийския клон на Бялото Братство добавя, че индивидуалната и социалната интеграция са непостижими без игривостта на сърцето и душата, без свободата ни да вземаме неконтролирано от никого волно участие в общото "празнично веселие". В "Астрологическа мандала" думите и словосъчетанията за синтетичното значение на всеки градус са подчертани от автора.

Като ученици и оглашени от Школата на Учителя, дошла днес в България и валидна не само за българи, славяни и членове на "бялата раса", но за всички индивиди, народи и раси с искра Божия, независимо от цвета на кожата и вероизповеданието им, днес ние проучваме хилядите Му лекции и беседи и спомените на най-добрите Му последователи. И откриваме една удивителна доминанта в живота и Учението му, независимо от тежките страдания, през които е минал Той и минаваме всички ние: ***повика към радост, блаженство, веселие, пълноценна обмяна с Духа и Природата и най-вече щастие****. Не случайно повтаряме по три пъти на ден молитвата за Божията Любов - че носи "изобилния и пълен живот". Колцина осъзнават дълбокия смисъл на тази молитва и истинските форми на нейното приложение в живота? Само за ядене и пиене ли става дума?*

За Учителя, Божественото не е "третият етаж", както в елементарните верски и философски концепции. То е Точката, която обединява и уравновесява Духовното с Природното и ги хармонизира да живеят равностойно и с всичка сила, но последователно, спонтанно, разумно и ритмично.

Божественото за Учителя е синоним на "всички" и "всичко": изключим ли един център в самите нас или едно същество, създадено от Бога, от обсега на любовта и грижата си, ние вече не сме Божествени.

Не отминаваме без внимание и съветите на Учителя за необходимостта от личните чувства и личния живот като основен елемент на Битието, без който То би рухнало и безсмъртието би било невъзможно. Личното е адско, само когато е агресивно, тщеславно, и егоистично - несъобразено с космичната хармония и волята на Бога. Щастието, радостта и веселието; сладостта на меда в сърцето, в речта и погледа ни, в постъпките ни, са базален извор на здраве, подмладяване и вечен живот. Не случайно Учителят е изнесъл беседа под заглавие "Съзнателният живот като веселие" и повтаря този лайтмотив постоянно в живота и Словото Си; сам Той често се е смял и веселил до самозабрава. И продължава да се смее като дете, подобно на Иисуса, Който не е само един скръбен образ с постоянно насълзени очи... За великите души, когато са на земята, това е една възхитителна диалектика: "Скръбна е душата ми до смърт", "Страдна душо", и "Странник съм в този свят" при тях се сменят с лекота със "Сладко медено", "Ра-

дост" , "Благост" или "Ще се развеселя"...

Ние знаем от астрологията, че Слънцето е интегратор на личността - а Слънцето на Учителя при сегашното Му гостуване на Земята е точно в този градус от зодиака, за който Дейн Рудиар най-много употребява думите "интеграция", "щастие", "веселие".

Човек има чувството, че този изумителен философ и гений на XX век, макар и далече в Калифорния, едва ли не всеки ден се е срещал и разговарял с Учителя от България и е познал естеството и същността Му до невероятни дълбочини! Странен наглед феномен: както много други чужденци с високи посвещения и пробудени причинни, будически и атмически тела, и Дейн Рудиар се оказва на нивото на най-качествените представители на човечеството, за разлика от доста сънародници на Учителя, които и до днес търсят школички, църквички, локвички и фонтанчета пред необята на една нова Божествена Ниагара. Това не би трябвало да ни учудва, щом като Посветените, Адептите на Бялата Ложа и въобще хората с монада в Битието не живеят само в третото измерение и затова и денем, и нощем общуват съзнателно в Школата и се скитат, заедно с Учителя, свободно из Мировия Океан. Съвършено изключено е за един мистик и мъдрец от такава величина като Дейн Рудиар да не "засече" присъствието на Учителя и в този век на земята и да не очертае, подсъзнателно или свръхсъзнателно, портрета Му по един перфектен начин - макар и за нас, простосмъртните, връзката им да е невидима. Светила като Седир, Рудолф Щайнер, Онисабуро Дегучи, Кришнамурти, Толстой, Рабиндранат Тагор, Айнщайн, Папа Йоан XXIII – Ронкали, равинът Даниел Ционъ, латвийският астролог и мъдрец Николай Калерт, най-големият френски религиолог Рене Гинон, Николай Райнов, Ванга, Олес Бердник, Пако Рабан, Бил Гейтс и още много други знайни и незнайни синове на човечеството, получиха своето Второ Пентаграално Посвещение - разпознаха един такъв Дух в последното Му въплъщение на земята. Изпълниха думите на Бог Кришна, че който Го познае, когато е в най-последното Си въплъщение на земята, няма повече да се преражда, но ще се върне завинаги в Него и ще се слее с Него. За разлика от всички останали, които ще отидат след смъртта си при боговете, ангелите и авторитетите, на които са се кланяли, и после ще продължат да се прераждат.

Който не изпаднал по този начин в ямите на имитантите, е приключил завинаги с гордостта и е добил Смирението. Такъв човек става сляп за злото, но безкрайно чутък и зрящ за всяко Слово Божие, когато То се явява някъде в плът на земята. А То никога не пресеква. Честолюбието и Самомнението нямат сметка от тази велика Тайна, защото отново трябва да станат ученици, последователи. Те искат да се чувстват особени и велики, за да правят впечатление. Жестокостта - древната Змия в сърцето - обича да яде другите с мисли и думи и да е винаги над тях. Позите, забележките, хитрините и сарказмите са в кръвта ѝ.

Смиреният обаче е над цялата тази суета. Той е дори над академика, гения, светията, пророка или праведника. В Пентаграмиката това е Второто Вътрешно Посвещение, когато се подпалва

Вторият Лъч над главата на ученика. Само Бог знае, че вече си станал апостол. Никой друг. А ти знаеш, че Стълбата е безкрайна над тебе и че тепърва те очакват следващите лъчи: на Просветлението, Преображението и Възкресението. И ореолите на Възлюбените и Учителите, които са още по-необятни и не светят само около главата, както при туземните светци и вярващи.

Защо тогава и най-висшите американски посветени, попили от духа на Боян Мага и богомилството чрез Християн Розенкройц и горели за Истината като факли по кладите, бидейки днес предвестници на Седмата Раса на човечеството, да не бъдат отново на гребена на вълната?

16,25ч

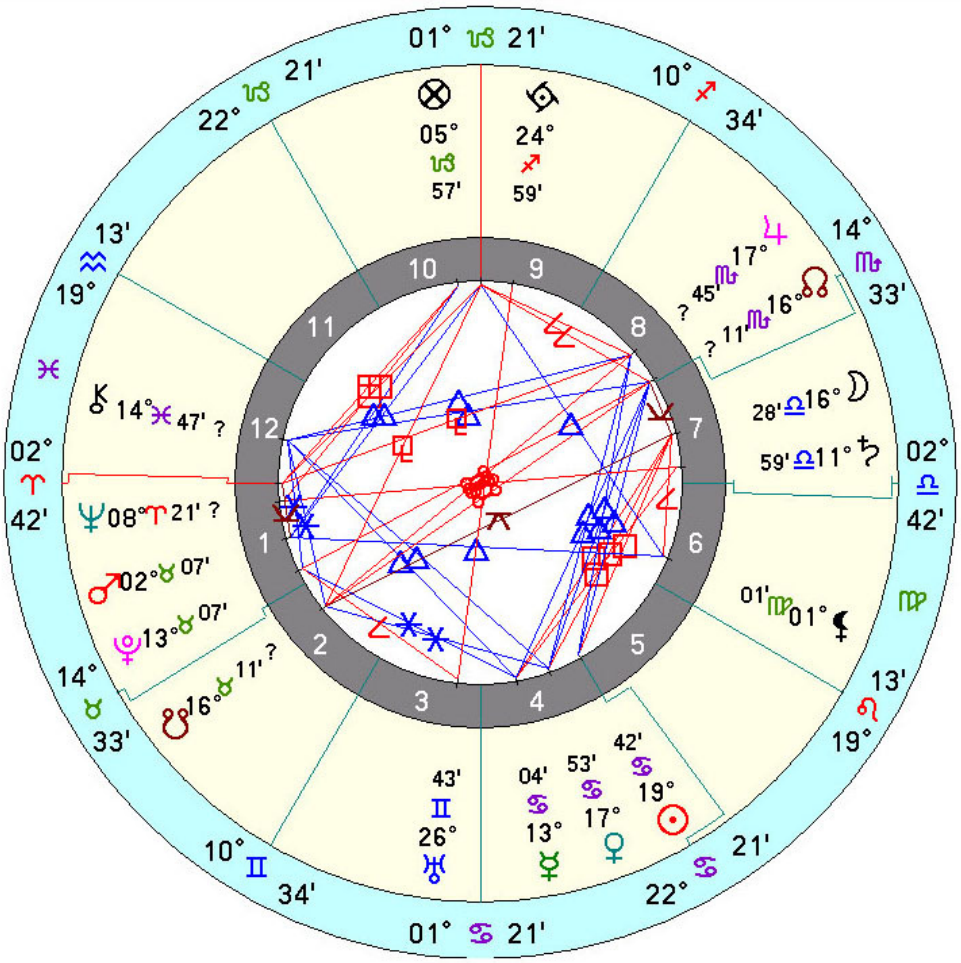

ОСИЯНИЯТА ОТ ЕЛМА ПРОДЪЛЖАВАТ В КНИГА 31

uralonii@abv.bg holzelohim@gmail.com inolaria@abv.bg
anhira@abv.bg
http://neobyatnotogovori.blogspot.com/